

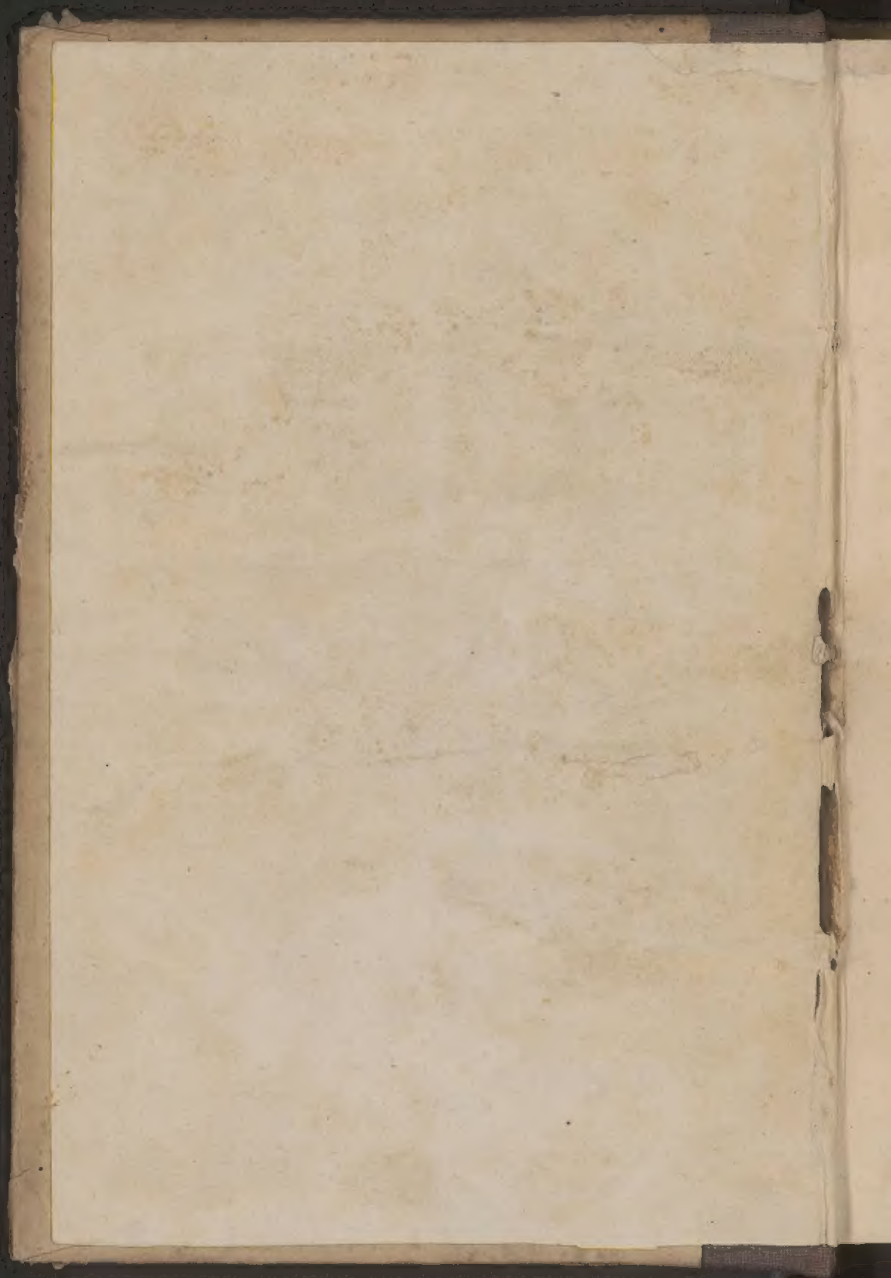
BIBLIOTHECA
UNIVERSITATIS
JAGIELLONICAE

586400

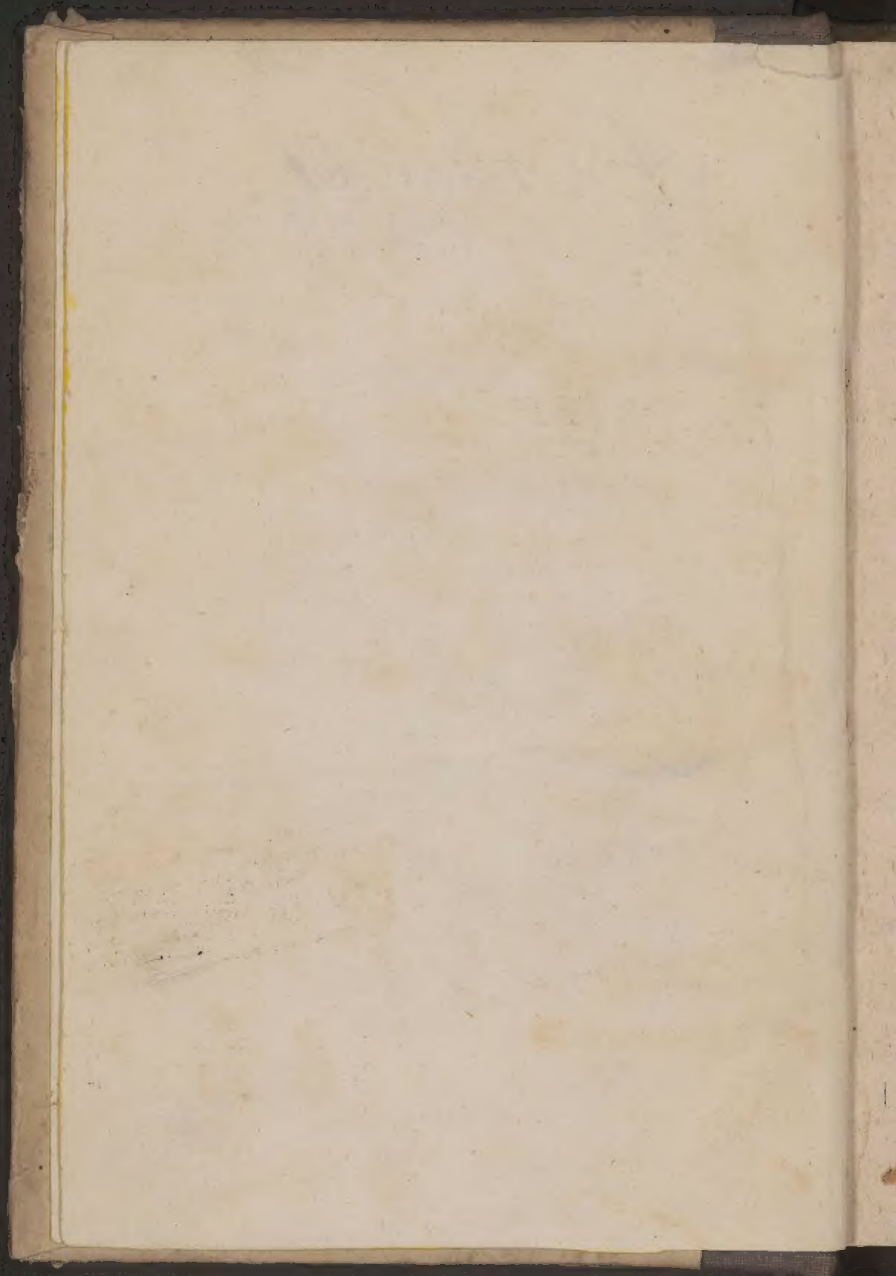
last kornu

Mag. St. D.

1

$\frac{A}{b}$ $\frac{\text{Mgt. bk.}}{\text{p. 28.}}$

NAUKA
DLA STRON
WZGLĘDEM ZACHOWANIA SIĘ
W
PROCESSACH,
TUDŻIEŻ
INNYCH SĄDOWYCH CZYNNOSCIACH,
Podług przepisów powszechney Sądowej
ORDYNACYI
DLA
PANSTW PRUSKICH
PRZEZ
C. G. S. y C. G.
UŁOŻONA.

W WARSZAWIE R. 1796.

NAKŁADEM KORRESPONDENTA.

wiedliwym jednak nad trudnościami tego dzieła zastanowieniem się rozsądzą.

Atoli pewna jest, że dopiero przez nasze Pruskie Prawodawstwo stało się podobną rzeczą, potrzebne wiadomości rozszerzyć, edukacją Kraiowych Obywatelów do wyższego stopnia przyprowadzić, a tym sposobem powszechny porządek i bezpieczeństwo, szczerść i rzetelność w zachodzących czynnościach, i posłuszeństwo ku zwierzchności zatwierdzić.

Nie doślawo ieszcze dokładnego objaśnienia, z którego każdy światły człowiek bez uczonej edukacji mógłby nauczyć się iak sobie w Procefsach postąpić powinien. Niepodobna jest w każdym przypadku zawsze prawnego mieć asystenta, wszakże nie mniej dla tych, którzy sądowe swoje interesa przez prawną asystencyą popierają, wielkim jest pożytkiem, przynamniej uspokojeniem, gdy na postępowanie tychże swoich asystentów i Sądów baczne mogą mieć oko; zgoła zdaie się, że nawet dla mniej światley klasy ludzi dobrze jest, gdy Plebani, Ekonomowie, Woy-

ci, i Organisci po Wsiach, iako zwy-
czayni radnicy teyże klasy ludzi, na-
tycia ogólney o procederach Sądowych
wiadomości, i przez to odwracania swo-
ich klientow, od ubocznych i błędnych
krokow znayduią łatwość. Doświadcze-
nie codzienne uczy, że prości ludzie w
bardzo szkodliwe zawitości wpadają
przeto, że nie wiadomi doradcy, lubo
częstokroć nie włośliwym celu onemi
powodują. Wtey iako i lekarzkiej sztuc-
ce, nigdy nie będzie można partaczow
wytepić, wszelako ci staną się mniej
szkodliwemi, gdy będą mieli sposobność
samych siebie oświecić.

Te uwagi dały powód do ułożenia ni-
nieyszego wypisu z powszechney Sądo-
wey Ordynacyi. Pierwsza część iego
zawiera w sobie naukę o Procesach.
Naprzód forma Procesu w ogulności
jest opisana, potym znacznieysze, w
ciągu Procesu zachodzić mogące przy-
padki; nakoniec szczegulnieysze, nay-
częściey zdarzające się gatunki Proces-
sow, iako to: sprawy wexlowe, i inju-
riarum, spory małżeńskie, konkursu, i t. d.
są wyjaśnione. Druga część naucza,

iać się zachować należy przy zawieraniu Sądowych Kontraktów, czynienia testamentów w przypadku śmierci i sukcesyi, tudzież względem opiekuństwa, i hipoteki. Opuściwszy to wszystko, co szczególnie do wiadomości Sędziego należy, staneliśmy tylko przy prawidłach, które stony, w celu zanoszenia żądań swoich przed przyzwoitym Sędzią, i stosownego postępowania w ciągu procesów zachować powinny.

Niechaj zatem nikt niespodziewa się doskonałego dzieła względem wyżej wspomnianych materji; bowiem chcemy być przewodnikami ston tylko do Sędziego; gdy do niego dōyda, niepotrzebują daley naszego powodowania; Sędzia sam, jeżeli za nim pōyda, daley ich poprowadzi, a prawo strzedz ich będzie, iżby nie zostali pokrzywdzonymi.

Ci, którzy dokładnego objaśnienia żądają, muszą poznać się z samą Ordynacją Sądową, a dla ich wygody okazaliśmy tam, gdzie potrzeba było, stosowne miejsca powszechnego prawa krajowego; w niektórych Rozdziałach,

naprzykład o Procefsach wexlowych, sporach Dziedzicow z Poddanemi, o Kontraktach, i t. d. umieszczone są te punkta z powszechnego Prawa Kraiowego, które dla związku były potrzebne. Radziłyśmy ieszcze byli informacyą o postępowaniu w kryminalnych przypadkach zachować się powinnym, przyłączyć. Wszakże ta część Drużkiej Sądowości, ściagnęta była od dawnego czasu szczegulnieysza Rządow naszych łaczność. Fryderyk Wielki uchwalił ostry nad Sądami dozór, i nad przychodzącemi do nich kryminalnemi procesami; on zniósł tortury, i położył fundament do sprawiedliwego umiarkowania między karą i przestępstwem, które przepisami powszechnego Prawa Kraiowego jest postanowione. Wiadomość tych rostopnych i pełnych ludzkości rozrządzeń, bliski wpływ do życia i wolności mających, równie pożyteczną, iak uspokoiącą być powinna. Ale naywięcey już o tym pierwsza część wspomnioney wyżej Nauki o Prawach w sobie zawiera; do niniejszego dzieła należało tylko ieszcze wyszczegulnienie

tych obowiązków, które osoby Sądowe,
Magistratury Policji, Sądy wiejskie,
w zdarzających się przypadkach kry-
minalnych, dopilnować powinny, tudzież
krótki wystaw Procederu w indagacjach
kryminalnych, i informacya, iak oskar-
żonemu postąpić należy. Aże spodzie-
wamy się wkrótce polepszoney formy
kryminalnych Proceſsow; zatym wzgłę-
dem tey także ważney części wiadomości
Prawa, podobny wypis Publiczności
przełożyć, ieszcze sobie zachowuiemy.

w Berlinie d. 26. Kwietnia 1796.

WSTĘP

W S T Ę P.

Dla każdego dobrze myślącego powinno być zachęceniem, że Monarchia Pruska w przeciągu blisko dwóch wieków miała Rządców, którzy wierni wysokiemu powołaniu swemu, wszelką baczość i czynność swoją do udoskonalenia rządownictwa w różnych jego częściach obracali.

Powszechnie wiadomo jest, co wielki Elektor, co *Fryderyk Wilhelm* pierwszy, co *Fryderyk Wielki*, dla utrzymania publicznego bezpieczeństwa i spokojności, dla polepszenia skarbowych dochodów, pomnożenia pożytecznych kunsztów i nauk, zakwitnienia handlu i rękodzieł, i dla zachęcenia rolnictwa uczynili. Przez ich chwalebne usiłowania Naród Pruski do tego przyszedł stopnia poru i dobrego bytu, że między Narodami świata jedno z pierwszych mieysc

obeymuie. i że utwierdzona machina Stanu, przez terażniejsze burzliwe zamachy wzruszoną być nie może.

Podobno nie każdy wie, iak wiele ci Rządcy końcem polepszenia Sądownictwa uczynili, ażeby ie do tey przywiekli doskonałości, iaka w żadney inszey nie znayduie się Monarchii. Wszakże ieficze w śródku XIV. wieku przeciwko narażdom i nieszczęśliwym ich skutkom, przez postanowienie Nadwornych i Ziemskich Sądów, które wszelkie znaczne rozstrządały spory, i przez wyznaczenie Ziemskich Wóytów, którzy dozor mieli nad powstaiaćcami nieznacznie Sądami Szlacheckimi i Mieyskimi, usilnie pracowali.

Elektor *Fryderyk* I. około roku 1425. Sąd Nadworny i Kameralny za najwyższy Trybunał w Berlinie postanowił, który *Joachim* I. w sto lat później udo-
skonał.

Niedostatek wyraźnych i stosownych praw dał się wnet uczuć, któremu Ele-

ktor *Jan Jerzy* ku końcowi XVI. wieku przez Kanclerza swego *Lamprecht Distelmeyer*, i syna iego starał się zaradzić. To równie zbawienne iak trudne dzieło, dla zafzley na ów czas walki Niemców przeciw Duchownemu i Swieckiemu uciemieniu, z którey potym trzydziestoletnia woyna wynikła, przerwane zostało; ale Elektor *Fryderyk Wilhelm* wielki, zaraz po Traktacie Westfalkim zatrudnił się tym na nowo, w którey pracy syn iego, Król *Fryderyk I.* daley postępować kazał. Z tym wszystkim nie stało się nic więcey, tylko, że niedoskonałości w sposobie odbywania sprawiedliwości postrzeżono, i projekta do ich odmiiany uczyniono, pojedyncze materye poprawiono, i materyały do nowego prawodawstwa zebrano.

W tym położeniu zastał *Fryderyk Wilhelm I.* to dzieło przy zaczęciu pełnego czynów panowania swego. W rozrządzeniu, dnia 11. Marca, 1713. własną ręką pilanym oświadczył się temi słowy: *niedoskonałe wykonywanie sprawiedliwości*

ści o pomstę do Nieba woła; którego, jeżeli nie polepszę, sam na siebie odpowiedzialność włożę.

Z tym Królewskim postanowieniem dzieło na nowe przedsięwziął. A tak, poprawiona forma procesów i porządek kryminalny, który w wielu inszych Państwach za wzór służył; dobroczynne urządzenie względem opiek, Ordynacya hypoteczna i konkursowa, Konstytucya lenna, i nowe wexlowe prawo wynikły.

Ale to wszystko było tylko pierwszym krokiem do potrzebney poprawy; były to naprawy starego zapadłego budynku, który raczey zupełnie rozrzucić, i podług lepszego rysu na nowe wystawić potrzeba było. Zbываło ielzcze na dobrych powszechnych prawach, bez których doskonałe wykonywanie sprawiedliwości jest niepodobne.

Nie mogło to ukryć się przed wzrokiem przenikłym *Fryderyka* wielkiego. Kazał natychmiast przez wielkiego Kan-

clerza *Samuela Coccej*, z pomocą najlepszych prawników nowy porządek Sądowniczy, i powszechnie Niemieckie wyraźne prawo krajowe ułożyć. Pierwszy w roku 1748. wszędzie został wprowadzony, prawo krajowe wyszło w roku 1749. naprzód w projekcie, miało bowiem istotne niedoskonałości, i ielższe prawney ważności cechy nie nabyło. Nie ustał iednak wielki ten Król w niezmordowanej gorliwości swojej, końcem wprowadzenia w Państwach swoich iak naydoskonalszego Sądownictwa, i liczne rozrządzenia przez Niego w tey mierze wydane, iasno dowodzą, iak mocno był o ważności tey poprawy przeświadczony. A tak urządzenie Sądowych Urzędów polepszono, wielorakie błędy w porządku sądowniczym poprawiono, w pojedynczych prawnych materyach ustawy wydano, a w roku 1776. projekt do nowego sposobu opisywania prawnych sporów ułożono; nakoniec roku 1779. pod wielkim Kanclerzem *de Carmer* nowy piękny wystawiono budynek, który teraz po szesnasto-letniej nie-

przerwaney pracy dokończony widzieć się daie.

Zaczęto naprzód od nowey sfośownieyszey formy procesów, z czym połączone lepsze urządzenie Sądowych Urzędów. Projekt do powszechney księgi praw w tym samym czasie spisany, i publiczności do roztrząśnienia podany, podług nadesłanych uwag osób prawnictwa wiadomych, odmieniony i udoskonalony został; a ten, w roku 1794, iako powszechnie prawo krajowe dla Państw Pruskich jest wprowadzony. Nakoniec, układ Sądownictw przez wyszły w roku 1795. powszechny porządek sądowniczy, zupełnego nabył ukończenia.

Z tey krótkiey osnowy głównych zdarzeń w prawnictwie Pruskim, okazuje się, że teraźniejszy jego doskonałość jest owocem blisko dwa wieki ciągle trwającego życzenia poprawy jego; że od początku uznano potrzebę połączenia z poprawą sądownictwa, poprawę ciemnych, niewyraźnych i nieśfośownych praw, podług któ-

rych Sądy przedtym wydawały wyroki; i że wszelkie dawniejsze usiłowania przeprowadzenia do doskonałości wykonywania sprawiedliwości, nie były zupełnie skuteczne przeto, że wielkich trudności nowego prawodawstwa przezwyciężyć prawie nie można było. A zatym każdy bezstronny, szacunek nowej poprawy sprawiedliwości, wielką iey obfzerność, i wielkie oraz zasługi tego, który ią uskutečnił, naylepiey zważyć potrafi.

Teraźniejszy urządzenie Sądownictw w Państwach Pruskich, zasadza się na stałym fundamencie, na wyraźnych, zupełnych, i podług rozumu i słuszności ułożonych prawach. Zawiera w sobie nie tylko sposoby instrukcyi, i rozsądzania prawnych sporów, ale wszystkie działyce prawney Policyi; sporządzenie sądowych kontraktów i testamentów; staranność o bezpieczeństwie i porządku w zdarzeniach sukcesyjnych i konkursowych; urządzenie i prowadzenie opiek; kredyt nieruchomości gruntów przez należyte trzymanie xiąg hipotecznych; zgola ba-

czność względem popełnionych występ-
ków, i onych ukaranie. Do tych wszy-
stkich ważnych czynności, Sądy tak są
urządzone, że każda pojedyncza dokła-
dnie dochodzoną być może, że wszelkim
zaradziło się przewłokom, i że arbitral-
ności Sędziów mocne są założone zapory.
Takie tylko osoby na Sędziów bywają wy-
znaczane, których zdatność i poczciwość
dostatecznie są doznane. Wyższe Sądy
nad każdym sobie podległym sądem ści-
sły mają dozór; same zaś pod nieustan-
nym dozorem Ministrów sprawiedliwości,
i wielkiego Kanclerza zostają. Oprócz
tego, wszelkim nieczynnościom, które
mogłyby kiedy mieć miejsce, przez wi-
zyty sprawiedliwości u wyższych i niż-
szych Sądów odbywać się zwykłe, zało-
żona jest tama.

Kto ten układ Sądownictw z temi,
iakię są w innych Państwach porówna, o
zalecie Pruskiego łatwo się przeświadczy.
Znajdzie, że forma procesów w zagra-
nicznych Sądach częstokroć niepotrzebne-
mi obfzernościami jest obciążona; że ar-

bitralność Sędziego, i wykrety prawnych bałamutów są zbyt dozwolone; że zamiast dążyć prosto do głównego celu, zwykło się nad pobocznymi okolicznościami zastanawiać; i że przez to, tak iako przez pomnożenie prawnych środków, swywoli i złości do uwiecznienia sporów wolne otwiera się pole. Wszakże w tamtych porządku w czynnościach opiekuńczych, nieustannego dozoru nad wychowaniem młodoletnich, i pożytecznym zawiadaniem ich majątkiem, darmo będzie szukał. Że chce nabyć jaką nieruchomość, albo pieniędzy na nią pożyczyć, ale nigdy tak doskonałej i nieomyślnej wiadomości o więcej lub mniej wolnym prawie własności posiadacza, o przyległościach i należytościach wsi, tudzież o stanie długów iey nie zasiągnie, iakiey z ksiąg hipotecznych sądów Pruskich nатыchmiał powziąć może. W zdarzonych przypadkach kryminalnych, ani tak szybkiego dochodzenia uczynku, ani tak roztropnej ochrony niewinności, ani tak ludzkiego obeyścia się z występcomi, zgoda owego prostego, dla prędkiego odby-

wania czynności wygodnego urzędnienia sądowych Kollegiów nieprzerwanego nad ich postępками dozoru nie znajdzie.

A tak, każdy Pruski Obywatel wszelką ma przyczynę poważać dobroczynnego swego Monarchę, niemniej dla tego, że zaczęta przez *Fryderyka* wielkiego poprawę sprawiedliwości dokończył, a w tej inszym oraz Narodom wzór wystawił. Może więc każdy mieszkaniec Państw Pruskich sądzić się szczęśliwym, że w Ojczyźnie jego służność i sprawiedliwość bez względu na osoby, podług nieodmiennej ustawy wymierzana, a przytym najsłodszy porządek zachowany bywa.

Atoli, nie dosyć jest prześtać na tym powszechnym przekonaniu; owżem pożyteczna jest dla każdego czynnego człowieka o układzie sądownictw taką nabyc wiadomość, ażeby w zdarzeniach umiał sobie należycie postąpić.

Prawa dokładnie przepisały, iak się ma Sędzia zachować; zaradziły niemniej

temu, że strona byleby z powolnym zaufaniem oddała się Sędziemu, nie łatwo skrzywdzoną być może; ale musiały oraz postanowić, iak strony względem Sędziego zachować się powinny. Te przepisy dobrze iest każdemu znać, ażeby wiedział, iakim sposobem interesa swoje Sędziemu przedłożyć, w iakim rozumieniu sposób postępowania Sędziego zważać, i iakimi drogami pomocy przeciw ucierpioney krzywdzie szukać ma. Doswiadczenie uczy, że niedostatek takięy wiadomości częstokroć nayszkodliwsze wiedzie za sobą skutki. Wielu w nieprzyzwoitym czasie udaie się do Sędziego; inni, nie dają mu dokładney wiadomości o stanie rzeczy; inni, obowiązków Sędziego niewiadomi, niewczesną przeciw niemu zabierają nieufność; przez niewiadomych lub złośliwych doradców w błąd wprowadzeni bywają, płaczą się przez niesłuszne zażalenia w szkodliwe obzerności i koszta, a potym Sędziemu to przypisują, co raczey opaczego ich postępowania sposobu iest skutkiem.

Niniejsza nauka ma za cel przyłożyć się do zaradzenia temu złemu. Nauczy strony o powszechnych ich obowiązках względem Sędziego; wskaże im prawną drogę, którą pomocy szukać i dostąpić mogą; opiszę doskonale, iak sobie w właściwych prawnych sporach, i w innych sądowych czynnościach, które nie są procesami, postąpić powinny: tudzież względem ostrożności, którą w pewnych zdarzeniach zachować mają, dokładne da objaśnienie.

S
P
fi
d
b
d
fi
tu

SEKCJA I.

O zachowaniu się w prawnych sporach.

ROZDZIAŁ I.

Powszechnne prawidła.

§. I. **W**szelkie spory o rzeczy i prawa, prywatney tyczące się własności, przez wyrok sądowy rozstrzygnięte być powinny, jeżeli do dobrowolney przyść nie można ugody. Kto pominąwszy Zwierzchność, sam sobie sprawiedliwość czynić usiłuje, w miarę popełnionego gwałtu

Własna
pomoc za-
kazana.

karze więzienia, Fortecy albo Cuchthauzu podpada.

Zajmowania, czyli fantowania, tylko wtedy są godziwe, gdy kto w poselszyi swojej jest krzywdzony, a szkodziciel jest niewiadomy, niepewny lub obcy, albo gdy zajęcie jedynym jest środkiem zapewnienia sobie dowodu zdarzonego ukrzywdzenia. Ale i wtedy nawet to zajęcie natychmiast, w granicach pola, gdzie uszkodzenie zaszło, i bez użycia szkodliwej broni, lub szarpiących psów; zgola z uniknieniem wszelkiej gwałtowności względem osoby fantowanego nastąpić powinno. Nie godzi się także zajmować więcej, tylko tyle, ile podług słusznego pomiarkowania do zabezpieczenia się względem poniesionej szkody potrzeba; nadto fantowanie takie, sądowi mieyscowemu niezwłocznie doniesione, i rzecz zajęta iemu do schowania oddana być powinna. Kto przy zdarzonym fantowaniu drugiego łży, bić, albo iakokolwiek na ciele uszkadza, surową na siebie ściaga karę.

Kto w Sądzie skarżę zanosić

§ 2. Każdy, który podług prawa sobą i majątkiem swoim rządzić

jest mocen, rzecz swoją zanieśieniem skargi sądowej popierać może, i każdy poddany także iakiegokolwiek bądź stanu lub godności może być sądownie oskarżonym.

albo oskarżonym być może?

Opiekunowie małoletnich, i ogłoszonych sądownie za marnotrawców, dzieci pod władzą oycowską zostające oycowie; pleć żeńską mężowie w sądach zastępują. Białogłowy niezamężne względem wolności stawania w sądach, równe z mężczyznami mają prawo, chyba, że układ prowincjonalny przybrania Kuratora płci wyciąga. Zgromadzenia mieyskie lub wieyskie przy rozpoczętym prawnym sporze dwóch albo trzech Deputatów z nayroftropnieyszych pomiędzy siebie obrać, i tych plenipoteneyą opatrzyć powinni, ażeby pozostali w domach mieszkańcy, robot swoich pilnować mogli.

§. 3. W każdym prawnym sporze należy nadewszystko dochodzić, iakie w sobie zawiera zdarzenia, a te iak się z prawdą zgadzają; Sędziogo jest obowiązkiem, ażeby prawdę lub fałsz zachodzących w prawnym sporze okoliczności dochodził,

Obowiązek mówienia prawdy i podawania dowodów.

i te ile potrzeba do należytego przy-
stosowania praw do zachodzącego
przypadku, dokładnie wyjaśnił. A
przeto w każdym sporze, tak powód,
jak oskarżony należące do rozstrzą-
szenia sprawy okoliczności podług pra-
wdy i najlepszej wiadomości swo-
iey Sędziemu opowiedzieć, i szrod-
ki, któremi okazane być mogą, po-
dać powinni. Umysłne przekształ-
cenie lub zamilczenie prawdy, pra-
wa surowo karzą; i na kim się to
w Sądzie raz okaże, ten w wszelkich
innych przyszłych sprawach do wy-
konania potrzebney przysięgi nie-
zdolnym będzie.

Obowią-
zek osobi-
stego sta-
wania.

§. 4. Pospolicie strony same naj-
lepiej umięą uczynić osnowę Sędzie-
mu interesów swoich; a przeto, po-
dług prawa obowiązane są, przy pier-
wizym sprawy swoiey opifaniu, ile
to być może, stawić się osobiście.
Od tey ustawy odstąpić można:

a, w prostych wexlowych i in-
nych tym podobnych sprawach,
gdzie zaraz z razu przewidzieć
się daie, że instrukcyja będzie
bardzo łatwa;

b, kiedy

b, kiedy strona dla choroby, bar-
dzo podeszłego wieku, al-
bo oddalenia od miejsca są-
downictwa osobiście stanąć
nie może.

W ostatnim razie sądowi o prze-
szkodzie wczesne uczynić doniesie-
nie, i tę wiary godnymi zaświadcze-
niami okazać należy. Jeżeli zaś oso-
biste stawienie się w sprawie jakiej
z początku nie będzie żądane, sędzia
jednak mocen jest dla ważnych przy-
czyn stronę do osobistego stawienia
się powołać, a wtedy ta, temu za-
leceń powinna uczynić zadosyć.

§. 5. Jeżeli strona instrukcyi spra-
wy swej nie może być przyto-
mna, albo jest od tego uwolniona,
jednego z postulowanych przy są-
dzie Kommissarzy sprawiedliwości
(*Patrono*) obrać, i tego doskonałą
informacją, tudzież Plenipotencyą
opatrzyć musi. Wszakże wolno iey
jest prosić Sądu na piśmie o przy-
danie sobie Plenipotentu, jeżeli go
dla nieznajomości samą obrać nie
może. Nadto umocna jest przydać
Plenipotentowi inną niezależną osobę,
która opieką stanę rzeczy dosko-

O Pełno-
mocnikach

nałą ma wiadomość, i wraz z Plenipotentem na terminach stawiać może.

Plenipotencya zawsze na piśmie dana, a do tego arkusz drukowany, w próżnych miejscach wypełniony i podpisany, albo Plenipotencya umyślnie sporządzona, i w arkusz zwykayny drukowany obwiniona być powinna. Prosty blankiet, czyli *membran* jest niedostateczny, i dla szkodliwych częstokroć skutków niebezpieczny; a zatym ważna Plenipotencya musi w sobie zawierać:

1, nazwisko, stan, i urząd, lub funkcją Plenipotentą;

2, nazwisko, stan, urząd, lub funkcją strony przeciwney;

3, istotę sporu prawnego;

4, zlecenie czynienia tego wszystkiego, czego Sądy od Plenipotentą stawiającego imieniem strony nieprzytomney żądać mogą;

5, datę;

6, podpis imienia i przezwiska czyniącego plenipotencyą, z przydaniem urzędu czyli funkcyi. Przyciśnienie pieczętki

do ważności Plenipotencyi nie
jest potrzebne.

Osoby pisać i czytać nie umieją-
ce, albo dla iakowego przypadku
nie mogące, plenipotencyą sądownie,
albo przed Kommissarzem sprawie-
dliwości uczynić powinny. Co do
ludzi prostych tego rodzaju, dosyć
jest na tym, kiedy Plenipotencya
przed sądem wieyskim z przybra-
niem przysięgłego sądowego Pisa-
rza jest uczyniona.

Plenipotencye przez cechy albo
towarzystwa rzemieślnicze uczynić
miane, podpisem najstarszego Mi-
strza, i pieczęcią cechu lub towarzy-
stwa stwierdzone być powinny.

To gdy się stanie, powinien As-
sessor cechu lub towarzystwa, albo
w niedostatku iego sądowa mieysco-
wa osoba pod plenipotencyą za-
świadczyć, że podpisani w rzeczy
samey są ci, któremi się być udają.

Opiekuni lub Kuratorowie czyniąc
plenipotencyą, powinni zawsze au-
tentyczne kopie instrumentu swego
do niej przyłączyć.

Wspólne podpisanie się zostające-
go pod opieką jest zbyteczne, acz-

by już był bliskim lat dojrzałych. Tak-
 że opiekuni, zaczynając sprawę iakg-
 kolwiek, zezwolenie przełożonego
 nad sobą sądu opiekunnego natych-
 miast przystawić, albo gdyby zwłó-
 ka miała być niebezpieczną, przy-
 stawienie iey potym uścić powinni.

O Asy-
 stentach.

§. 6. Każda strona instrukcyi spra-
 wy swojej o sobiście przytomna, o-
 brać sobie sama Assystenta z pośród
 postanowionych przy Sądzie Kom-
 missarzy sprawie lliwości, albo gdy
 żadnego z nich nie zna, o przyda-
 nie sobie takowego prawnego Assy-
 stenta u Sędziego dopraszać się mo-
 że. Takowy Assystent do wszyst-
 kich sątowych tranzakcyi między
 stronami, tudzież do wysłuchania
 świadków przypuszczony być ma.
 Tenże podług praw obowiązany jest
 baczyć, ażeby strona należycie wy-
 słuchana, nie nagłona, albo w po-
 strach wprawiona nie była; ażeby
 nic, cokolwiek do jasnego wyłuszcze-
 nia rzeczy, i do obrony iey nale-
 ży, opuszczono lub zaniedbano,
 owszem wszystko wyraźnie, rzetel-
 nie, i stosownie do myśli strony za-
 pisano było. Nadto, wolno jest ka-

żdey stronie przybrać sobie na terminie oprócz takowego prawnego Assystenta, insze ieszcze osoby, do których ma ośobliwsze zaufanie, i od których dla dokładniejszey wiadomości, iaką o zachodzących w sporze okolicznościach, albo rzeczy lub kunszty u nich mniema znaleźć, i czegośkolwiek spodziewa się pomocy. Takowych Assystentów przypuścić Sędzia wzbraniać się nie powinien; ale ci nawzajem obowiązani są zachować się w swoich granicach, żadnych przeszkód objaśnieniu rzeczy nie czynić, ani swarami, hałasem, lub inszemi nieprzyzwoitymi postępkami spokoyności, porządku i powagi sądowych czynności nie mieszać.

§. 7. Każdey strony wiedzącey Process jest naprzód pod karą obowiązkiem, wydane do siebie zlecenia sądowe przyjmować, i gdy tego zachodzi żądanie, względem odebrania onychże zaświadczenia dawać. Jeżeli fama pisać umie, albo gdy inisi do tego zdolni są w bliskości, takowe zaświadczenia na podanej sobie przez sługę Kancellaryi kopii pozwu

Zachowanie się stron względem Sędziego w powszechności.

lub inszego zalecenia napisane być powinny.

Pod wymówką, że tytuł, adress, lub co inszego nieprzyzwoicie jest wyrażone, od przyjęcia sądowego zalecenia nigdy uchylać się nie godzi; owszem takowa omyłka potem okazana być powinna, ażeby na przyszłość poprawiona była.

Przeciwno należytemu sądowi, członkom iego, i urzędowi ich uszanowaniu, niechay nikt nie wykracza. Kto zwierzchności swojej w iey urzędowaniu, albo iey namiestnikom w pełnieniu iey rozkazów uczynkowo sprzeciwia się, w miarę wykroczenia swego karę więzienia, cuktahauzu, albo fortecy na siebie ściąga.

Nadto, strona spór wiodąca, zalecenia do zaczęcia sprawy przez Sędziego sobie dane, ściśle i niezwłocznie wypełnić, albo gdy rozumie się być przez to uciążoną, zażalenia swoje przyzwoicie podać jest obowiązana.

Nadewszystko powinna każda strona starać się o to, ażeby sama albo w przypadkach dozwolonych (§. 4.) przez Plenipotentą terminow dopil-

nowała ; jeżeli zaś ma do tego przeskody, o nich Sędziego wcześniej uwiadomić, tudzież stronie przeciwney, jeżeli jest wspólnie przywołana, spieszno donieść jest obowiązana. Kto to omieszka, sprawione przez to kosztą na siebie ściągnie, chociaż Process na przeciwniku przewiedzie, a prócz tego, uporczywe nieposłuszeństwo, szkodliwsze ięszcze w prawach wzmiankowane skutki za sobą wiedzie. Jeżeli strona w ciągu sprawy na długi czas w podróż wyiedzie, dobrze uczyni, gdy o tym da znać Sądowi, i Plenipotentą należytą informacją opatrzonego poftanowi, albo gdy już sobie takiego obrała, ięgo o mieyscu bawienia swęgo uwiadomi, inaczey niechay się spodziewa, że sprawa mimo ię nieprzytomność, daley toczyć się będzie, i że ią oprócz tego prawne skutki nieposłuszeństwa spotkają.

§. 8. Prawo wyciągając od stron powolności, względem Sędziego, zaradziło niemniej wielorakim sposobem, ażeby żadna strona przez niedbałość, arbitralność, albo nierząd Sędziego uszkodzoną nie była. Oprócz

Ustawy
dla bespie-
czeństwa
stron w
prawach
zawarte.

ciężkiej odpowiedzialności Sędziów, oprócz nieustannego dozoru nad ich postępowaniem, są jeszcze następujące ustawy:

a, nadana podług §. 6. każdej stronie wolność obrania sobie Asystenta, i używania go przy wszelkich sądowych tranzakcyach ;

b, Protokoły na terminach z przybraniem przyśięgłego pisarza sądowego, albo dwóch Ławników pisane być powinny ; chyba że strony wyraźnie od tego odstąpią, albo gdy sprawa do gatunku potocznych należy.

c, Każdy protokół powinien być przed podpisem przytomnym stronom wyraźnie przeczytany; a przytym każda strona mocna jest żądając się iey być potrzebne odmiany albo przydatki dodać, i żądać ażeby na końcu protokołu, nawet własnymi iey słowami dodane były ; tudzież każdej stronie kopia protokołu na iey żądanie wydana być ma.

d, Przy wszystkich wyższych sądach, składających się z kilku

osób, czynności; względem każdego processu, dzielą się między kilka członkami tym sposobem: że jeden nad drugim ma dozór; a tak, jednego jest rzeczą, czynić osnowę memoriałów i domelić do faktu zasług; drugi odbywać terminy; inszy pisze sentencyę; żaden jednak z nich o czynnościach drugiego w teyże sprawie wiedzieć nie powinien.

Jeżeli w drugiej instancyi do nowey instrukcyi przyjdzie, do tey, nowy znowu Deputat wyznaczony będzie.

e, Strona mniemając się być przez Sąd uciążoną, albo że Deputat sądowy obowiązku swego zaniedbał, może do wyższego urzędu zanieść na to zażalenie. Jeżeli sprawa toczy się w niższym sądzie, takowe zażalenie do wyższego Sądu Prowincyi, jeżeli zaś u samego wyższego sądu, do Prezydenta, albo do *Ministerium* Sprawiedliwości w Berlinie podać powinna.

Dla nieumieiących pisać postanowiło się, że wszędzie w zwy-
czaynym mieyscu sądowym ko-
go znajdą, przed którym żą-
dania albo zażalenia swoje uftnie
do Protokółu podać mogą. Gdy-
by strona przeciwko samemu
nawet wyższemu urzędowi Pro-
wincyi swoiey miała żale-
nia się przyczyny, a do zanie-
sienia ich na piśmie Kommissa-
rza sprawiedliwości znaleźć nie
mógła, wolno iey będzie udać
się do naybliższego sobie kra-
iowego *Collegium* sprawiedliwo-
ści, i prosić, ażeby zażalenia
iey do protokółu zapisane były.

Naywyższą Osobę Nayiaśnieysze-
go KRÓLA Jmci memoryałami
trudnić nie potrzebna iest prze-
to, że postanowione wyższe
urzędy obowiązane i gotowe są
slusznym zażaleniom zaradzić.
Przynaymniey nikt wspomnio-
ne wyższe urzędy niechay nie
mija. Do podać mianego Nay-
iaśnieyszemu PANU memoryał,
odebraną ostatnią rezolucyą są-
dową zawsze należy przyłożyć.

f. [Każda strona, aczkolwiek stawia bez Assystenta. mocna jest w znacznych sprawach zlecić przy końcu instrukcyi jednemu z Kommissarzy sprawiedliwości, ażeby opisane Akta przewrzał, i wywód praw iey na piśmie uczynił.

g. Gdyby z tychże Aktów okazać się miała krzywda przez Sędziego stronie uczyniona, wszakże przez dozwolone prawne środki appellacyi i rewizyi (*appellacui do trzeciej instancyi*) do uniknienia wszelkiej krzywdy naypewniejsza będzie droga,

Na ów czas Sąd wyższy wszystkie czynności około tey sprawy dotąd zaszle roztrząśnię, a strona przez prawnego Assystenta wszelkie iakie się zdarzyły omyłki okazać, nowe okoliczności i nowe dowody przytoczyć, i tym sposobem rzeczy swoiey znowu należyta będzie mogła dać postać. Nawet w przypadkach, gdzie appellacya miejsca mieć nie może, wsze-

Iako na zaniefione zażalenie re-
wizya Aktów nastąpi, i za po-
strzeżeniem iakichkolwiek nie-
regularności onym natychmiast
zaradzono będzie.

Ostrzeże-
nie wzglę-
dem pie-
niactwa, i
pekarnych
doradców

§. 9. Przy tylu zabiegach, któ-
re prawo uczyniło dla zażalenia ka-
żdego od bezprawia, każda strona
beśpiecznie i spokojnie biegu pra-
wnego postępowania sposółu czekać,
i wtedy nawet, gdzie mogłaby ro-
zumieć, że ma sobie przeciwnego
Sędziego, zamiast niewczesney nieu-
fności i nieśluszných zażaleń, na pra-
wo zdać się może. Powinna zawsze
zważyć, że Sędziego jest obowiąz-
kiem prawdy dochodzić, i podług
niej wyroki dawać, że nie powinna nie-
dneij tylko stronie dogadzać, ale prawa
obydwoch stron dokładnie wyjaśniać;
a zatym niechay nie wnosi sobie,
że Sędzia stronnie postępuje, gdy iej
czyni uwagi i wzajemne przełoże-
nia, albo gdy dochodzi prawdy wnio-
skow strony przeciwney.

Atoli, strona jeżeli mniema, że
iej dzieie się istotna krzywda, nie-
chayże uda się do iednego z Kom-
missarzy sprawiedliwości, albo sama

zanieście zażalenia swoje do przełożonych wyższych urzędów, a wtedy niech odebrane złocenia dopełnia, ale niemięty strzeże się owych niebezpiecznych ludzi, których jest professyą niegodziwie i skrycie stronom rady doławać, Memoryaly dla nich pisać, i o strata pieniędzy przypisać. Niechay strzeże się nadto, zażalenia swoje gdy będą roztrząśnione i za nieśluszne uznane, uporczywie i swywołnie ponawiać, albo co gorsza, Sady czernić. Strata czasu, opóźnienie i kłótnia, zawsze będą tego skutkiem; a często nawet surowe ukaranie.

Strony, które nie poddają się przepisaniemu porządkowi, Collegia i przełożonych ich oczywście błahemi i bezprawnemi zażaleniami przeciwko własnemu uczuciu i przeświadczeniu nachodzą, albo za okazaną im dowodnie nieślusznoscia ich żądań, skargi swoje zniżać nie przestają, i przez ponawiane natrętne prozby przeciwko prawu i porządkowi przemodz, albo co wymusić usiłują; tudzież te, które nawet Departament sprawiedliwości, lub Naywyższą Osobę Nay-

iaśniejszego PANA fałszywym i nierzetelnym wystawianiem interesów swoich, albo nieprawdziwemi i zmyślonemi oskarżeniami i czernieniem Zgromadzeń krajowych nachodzić poważaia się, za swywolnych i złośliwych pieniaczów poczytane, i w miarę dowiedzioney im złości i uporu, do fortec lub domu poprawy oddane będą.

Powše-
chny wy-
staw zwy-
czaynego
processu.

§. 10. Dla powzięcia należytey wiadomości o obowiązkach Sędziego, pożyteczna jest uczynić sobie powše-
chne wyobrażenie biegu zwyczajnego Processu.

Za podaniem piśanego lub ustnego zaskarżenia, naprzód powód z istoty sprawy słuchany bywa. Wszy-
stkie *fakta*, które iakąkolwiek decyzyą stanowić mogą, zapisują się, daley dochodzą się dowody tychże faktów, jeżeli przeciwnik onym przeczy; za-
tym zważaia się wnioski i sposoby, których przeciwnik na zbicie ich użyć może, a gdy okaże się, iż skarga jest bez fundamentu, albo że zbywa na potrzebnych dowodach, potrzebne czynią się powodowi prze-
łożenia.

Jeżeli zaś skarga jest dowodami należycie wsparta, ta komunikuje się oskarżonemu z zaleceniem, aby skarżącego podług żądania zaspokoił, albo na wyznaczonym stawiał się terminie, i na skargę odpowiadał. Jeżeli nie uczyni temu zadosyć, poczytuje się iakoby na skargę przysłał, zaczym wyrok przeciw sobie ściągają; jeżeli się zaś stawia, bywa z przytoczonych w skardze faktów, z wniosków lub wzajemnych pretensyi swoich i z zachodzących względem tego dowodów dokładnie słuchany, przy czym oskarżonemu szkodliwe wystawiają się skutki, które go czekają, jeżeliby przeciw własney wiadomości prawdziwym okolicznościom przeczył, lub fałszywie co udawał.

To wysłuchanie obydwóch stron do powszechnego wyjaśnienia sprawy i przytoczonych przez każdą z nich argumentów dąży; atoli, niemniej, przez Kommissarzów sprawiedliwości, jeżeli strony do nich udadzą się, uskutecznione być może, a w tedy skarga i odpowiedź na nią, na piśmie podane być mogą. Co gdy się stanie, zaczyna się dopiero właściwa instrukcja pro-

celu przez wyznaczonego z sądu Deputata. Ta ma za cel doyscie prawdy faktów, od których przyszła decyzya zależy. Zachodzące przy tym prawne kwestye nie rozwiązują się, tylko się umieszczają na końcu Instrukcyi. Deputat więc porównywa podane przez skarżącego i oskarżonego fakta, zastanawia się nad temi, względem których obydwie strony różnią się, lub sobie wzajemnie przeczą, i stara się przez dalsze zapytania i stosunki właściwy związek wyjaśnić. Potym opisuje prospekt sprawy (*statum causae & controversiae*) czyni osnovę tych punktów, na które obydwie strony przystają; wyłącza okoliczności, które decyzya istotnie mogą stanowić, i na które jeszcze się nie zgodziły, a do nich przydaje podane dowody i przeciwne onym zarzuty. Takowy, zwłaszcza w zawiłych sprawach bardzo pożyteczny prospekt komunikuje się potym stronom do przowrzenia i uzupełnienia podług dalszych ich uwag. A tu właśnie jest czas, gdzie zgodzić tentować się daie. Jeżeli ta chybici, Sędzię niezwłocznie do examini dowodów

względem

względem wszystkich ważnych okoliczności, o które jeszcze spór zachodzi przystępuje; zeznań podanych świadkom słucha, onym nakazuje przysięgę; zdań osob znających się na rzeczy, o którą idzie zasiaga; przystawienie i okazanie dokumentów i inszych pisanych wiadomości zaleca, na wizyte schodzi &c. &c.

Po takowym examinie dowodów, obwieszczaia się strony o iego wypadku, zaczym wolno im iest prawa swoje do protokołu, albo w osobliwej dedukcyi wywieść; co gdy uczynią, kończą się Akta, Dekret zapada, i tenże stronom kommuńkuje się.

Jeżeli iedna lub druga strona sądzi się bydz uciążoną, może appellacyi użyć. Powinna o tym w 10. dniach po ogłoszeniu sobie pierwszego Dekretu Sądowi donieść, a przytym punkta, które iey są do tego powodem dokładnie wyrazić. Wszakże wolno iey iest, dla lepszego wywodu prawa swego, nowe fakta i nowe dowody przytoczyć. W takim razie następuje nowa instrukcyja iak w pierwszej instancyi, do której wy-

znacza się inszy Sądowy Deputat, który obydwie strony słuca, potym znowu im prospekt Processu przykład, i do examinu dowodow przystępuje. Wzajemne wywody praw każdej strony kończą zatym instrukcyą i Akta, i te Sądowi appellacyjnemu podają się do wyroku.

Od zapadłego w tymże Sądzie Dekretu, może takż każda strona w ciągu 10. dni rewizyą (*appellacyą do trzeciej instancyi*) założyć. Ale tu nie zważa się już na nowe fakta lub dowody, tylko bowiem pisane Dedukcye są dozwolone, i zapadły w tym naywyższym Sądzie Dekret sprawy ostatecznie rozsądza.

Z tego opisu terazniejszey formy Processow okazuje się, że się dąży prosto do głównego zamiaru bez zastanowienia się przy pobocznych punktach, i że każdy Dekret rzecz rozsądza; nadto, że samego Sędziego jest obowiązkiem prawdy przepisana drogą w naywiększey, iak bydż może krótkości dochodzić, nie dając się mamieć fałszywemi wystawami naiemnych Patronow i Plenipotentow. A przez to osobliwie ró-

żni się nowa Ordynacya Sądowa od przeszley, i tylko tym sposobem, intrydze zaporę założyć, oraz spieszność w rozsądzaniu spraw, z potrzebą ostrożnością przeciw zbytney skwapliwości połączyć można.

ROZDZIAŁ II.

O zachowaniu się powoda:

§ II. **K**to sądownie kogo oskar- Wybór
żać zamyśla, powinien nadewszystko Sądu
zważyć, do którego Sądu ma się udać.
Trzebaby na to obszerney nauki, a
i tak bez wiadomości prawa, nie każdy
rozumiałby dokładne w tey mierze
obiasnienie. Zaczyn dosyć będzie
prześtać na następujących prawidłach,
a w przypadkach wątpliwych nay-
bezpieczniej sobie postąpi ten, któ-
ry się poradzi prawnika.

Prócz zwyczajnych Sądów, wy- I. Które
znaczone są w Państwach Pruskich, sprawy na-
także osobliwe Sądy dla sporów w leżą do Ka-
meralnego

Sądowi-
stwa.

skarbowych i policyjnych interesach.
Do tych liczby należą mianowicie:

- a, Wszelkie spory o podatki do Królewskich skarbowych, lub Kameralnych kas wpływające.
- b, Wszystkie sprawy w zdarzeniach dotyczących się rzemieślni, cechowi i towarzystw;
- c, Handlowe i fabryczne interesy; jeżeli zachodzą przytym Przywileje i insze prawa;
- d, Wszystkie spory z założonych Kolonii i z nadanych Kolonistom wolności pochodzące;
- e, Wszystkie sprawy policyjne, zwłaszcza względem utrzymywania dróg, mostów i grobli, tudzież sprawienia spadku i upływu wód;
- f, Gdy Konsyliarz wojskowy i ekonomiczny, lub inszy Kameralny, leśny, akcyzny, celny, i solowy oficyalista, lub insza iakakolwiek Departamentowi Skarbowemu, lub Komerze podległa osoba, z powodu funkcyi swojej ma być oskarżona; tudzież gdy takowe osoby w funkcyi

swoiey kogo obrażają, albo przez kogo bywają obrażone;

g, Wszelkie zażkarżenia przeciw osobom Magistratowym i officialistom Kameralnym w przypadkach policyinych i ekonomicznych, tudzież przeciwko Dzierżawcom dóbr Królewskich, z powodu dzierżaw. W sprawach podług powyższego postanowienia osobliwym Sądom przekazanych, należy się udać do prowincyonalney Kamery woyskowej i ekonomiczney, albo jeżeli się tyczą Miast, do Magistratu mieyscowego. Sprawy zaś akcyzne i celne, w Dyrekcjach akcyznych kaźdey Prowincyi wprowadzane bydź powinny.

§ 12. Wszystkie insze sprawy należę zgola do zwyczajnych Sądów, i w nich sądzić się powinny:

a, Spory, w których szlachcic, lub inszy poddany z Fiszkałem, Miastem iakim, Królewską ekonomią lub Kolonią, o pasze, wygony, granicę, albo nawet o długi chce się rozprawić;

Króre
sprawy do
zwyczaj-
nych Sąd-
dów należę

- b*, Gdy Ekonomie z Miałtami i Mieszczanami, albo Miałta między sobą o takowe intrat Kameralnych nie tyczące się prawa spór mają;
- c*, Sprawy między Ekonomiami i znaydującemi się w nich wolnemi Szolctwami lub Woytoftwami, iako też między samemi takowemi Szolctwami, jeżeli przy tym nie idzie o Kanon, lub o in-sze do gospodarstwa Ekonomii należące rzeczy;
- d*, Gdy do szlachcica, lub inszego poddanego z przyczyny wsi do Ekonomii należącey, przywileiu, cełł, łowu, lub inszego iakiego Regalu zachodzi preten-sya; tudzież, gdy kto z przywileiem na wybieranie cełł, albo wolnością od opłat celnych popisuie się, albo o nad użycie słuzącego sobie przywileiu na cła iest oskarżony; także gdy szlachcie lub inszy poddany zapo-zywa się o wykroczenie ordynacyi leśniczey; atoli kary za kradzież drzewa w borach Kró-

iewskich przez Kamere rozcią-
gane bywają;

e, Zażalenia o depaktacye przy
naprawach mostów, dróg i gro-
bli, albo żądania uwolnienia od
takowych powinności;

f, Gdy poddani Ekonomii o dzie-
dziczne role, długie, sukcesyie i
insze prawa, które nie tyczą się
Ekonomii, ani ich publicznych
ciężarów i podatków w sporze
zostają.

§ 13. Skoro się okaże, iż który Dokła-
dniejsze
wyznacze-
nie Sąd-
ownictwa.
Proces do zwyczajnych Sądów na-
leży, potrzeba następujące zacho-
wać przepisy:

I. Skargi dotyczące się wsi, chłop-
skiego posiadła, domu, ogrodu,
winnicy, młyna, lub inszey ia-
kieykolwiek nieruchomości, za-
wsze do Sądu, pod którego Ju-
rydykcyą rzecz położona, wpro-
wadzone być powinny. Toż
samo ma się rozumieć, gdy na-
leżytości gruntu, albo przywią-
zane do nich prawa, naprzy-
kład: pasza, wygon, wrąb, ło-
wy, i t. d. czynią kategorią
procesu.

Sprawy
realne.

Wszelkie duchowne, wolne i szlacheckim prawem nadane dobra i nieruchomości, tak iako dobra i grunta Akademii i inszych uczonych szkół, *directe* do wyższego Sądu Prowincyi należą.

Sąd, względem sukcesyi, zostaje przy zwyczajnym Sędziu, pod którego Juryzdykcyą był zostawiający sukcesyą w czasie śmierci swojej, i może tamże successor, przez mających do sukcesyi pretensyą, bydź zapozwany.

Sprawy
małżeń-
skie.

II. Wszelkie skargi o zawarcie małżeństwa, lub rozwiązanie iego do wyższego Sądu Prowincyi należą, a jeżeli strony są Rzymko-Katolickiej Religii, do Sądów Biskupich, gdy te w Prowincyi są wyznaczone.

III. W wszelkich inszych sporach, potrzeba do takiego Sędziego zażalenie zanieść, pod którego Juryzdykcyą oskarżony ustawicznie mieszka, chyba, że należy do liczby wyłączonych osób, bo w tym razie skarga do wyż-

szego Sądu Prowincyi wprowadzona być powinna.

Takowe osoby wyłączone, mianowicie są Szlachta, Plebani, Xięża, i wyższej dostojności Duchowni, tudzież, Przełożeni i Nauczyciele szkół publicznych; wszyscy w aktualney cywilney służbie Królewskiej zostający Konsyliarze i Officyaliści, nadto ci, którzy za poprzedzającym prawnym examinem urzędów Akademicznych dostąpili, naprzykład: Doktorzy, wyzwoleni, Magister, Profesorowie w Akademjach, i t. d. Atoli, jeżeli jedna z tych wyłączonych osób bawi się handlem, lub innym mieyskim procederem, wtedy w wszelkich ztąd wynikających, albo złączonych prawnych sporach exempcyi swojej użyć nie może.

Osoby
wyłączo-
ne.
(*Exempti*)

Ta exempcyja tylko przez kassacyą, ale nie przez otrzymaną dimissyą z jedney z powyższych funkcyi ustat.

Wszyscy, zostający w aktualney woyskowej służbie, tak Officyerowie, kaprale i żołnierze, iako i należący do niższego Sztabu, do Sądów Regimentowych, albo do gene-

ralnego Audytoryatu, pozywani być powinni. Lecz, jeżeli osoby wojskowe z wiedzą i zezwoleniem Szeffa swego do mieyskiego cechu, lub towarzystwa są przyjęte, powinni w wszelkich do ich procederu ściągających się prawnych zdarzeniach w zwyczajnych Sądach mieyscowych sprawiedliwości dochodzić.

Osoby wojskowe odprawione, do-
stają się pod Juryzdykcyą Sądów cywilnych. Jeżeli były Officyerami, albo stanu szlacheckiego, podległe są wyższemu Sądowi, inaczej, Sądowi mieysca, gdzie mieszkanie swoje założyły.

Płeć żeńska, Matżonki zawsze iednę z mężami swoiemi mają Juryzdykcyą. Wszelako po wyjściu Regimentów w pochod, żony kapralow i żołnierzy, w ciągu niebytności mężów, zostają pod Sądem mieyscowym.

Wdowy. Wdowom Juryzdykcyą mężów do przyszłego ponowienia ślubów przystoi. Wdowy osób wojskowych zostają pod Sądami, którym mężowie ich po otrzymaney dimissyi byliby podległemi. Wdowy wyższych leśniczych i borowych, tudzież wszyt-

kich niższych Subalternów przy Królewskich kolegiach, iako to: Kopistów, konnych sług Sądowych, posługaczów Kancellaryi i t. d. do wyższych Sądów miejsca mieszkania swego należą.

Rozwódka równo z wdową jest Rozwódki: poczytana; ale jeżeli wyrokiem rozwodowym jest uznana za stronę przekonaną, w tedy wraca się do stanu niższego, w którym przed zamęściem zostawała

Potomstwo póty ma Juryzdykcyą ^{Potomstwo.} oycy, póki sobie sposobu do życia nie obiorą, w służbę wojskową, lub cywilną nie weyda, albo się postanowią. Dzieci kapralów i żołnierzy, do rzemiosła lub osobom cywilnym w służbę oddane, Juryzdykcyi magistrów lub Państwa swego są podległe. Takoz dzieci poddanych wiejskich, bez względu na miejsce mieszkania oycy swego, póki z osób swoich nie będą z poddaństwa uwolnione, pozywają się tam, gdzie są poddane.

Officyaliści dworscy, liberya, i ^v Czeladź wszelka czeladź, w ciągu służby swojej zostają pod Juryzdykcyą Państwa.

Po otrzymaney odprawie, wracają się do przeszłej Juryzdykcyi, albo stają się podległemi niższemu Sądowi, gdzie mieszkanie swoje założą.

Obce osoby.

Chcąc oskarżyć sądownie obcą osobę, trzeba odezwać się do Sądu, któremu mieszkańcy krajowi równego stanu i kondycyi są podległemi.

Zaniesienie skargi.

§ 14. Skarga przez powoda samego, albo przez Plenipotentę, a w obydwóch razach, tak na piśmie jako i ustnie podaną być może. Jeżeli powód prowadzenie sprawy swojej jednemu z Kommissarzy sprawiedliwości zleca, dosyć na tym, kiedy ten jest dokładną informacją opatrzonej, a wtedy obcydzie się bez osobliwego zaniesienia skargi.

Kto skargę swoją chce ustnie zanieść, w jednym z dni powszednich przed południem do miejsca zwyyczajnego Sądownictwa udać się powinien. Rozporządziło się wszędzie, że odbywające się strony osobę Sądową do wysłuchania siebie zaстанą.

Skarga pisana obeymować w sobie ma:

- a, Przewisko, stan i kondycją skarżącego;
- b, Miejsce, gdzie mieszka, lub gdzie go zastać można.
- c, Przewisko, stan i kondycją oskarżonego, i zgola takie oznaczenie jego osoby, aby od innej podobnego nazwiska, mógł być rozeznany.
- d, Miejsce mieszkania, lub bawienia oskarżonego, albo zamiast tego uwiadomienie, że nie ma stałego miejsca mieszkania, albo, że to cale jest niewiadome.
- e, Przyczynę i istotę skargi, przynajmniej w powszechności, aby Sędzia wczesnie dóysć mógł, czyli sprawa do jego, lub do cudzey Juryzdykcyi należy.
- f, Oświadczenie powoda, czyli instrukcyi procesu osobiście chce być przytomnym, albo z jakich przyczyn od tego uwolnionym być żąda.
- g, Doniesienie, czyli i kogo za prawnego asystenta, lub Plenipotenta obrał, albo czyli przydania sobie takiego Asystenta,

lub Plenipotentą od Sędziego czeka.

Jeżeli obiekt sprawy wartość 30. talarów przenosi, do zaniefionej skargi arkusz ceny srebrnego grosza, zaś względem obiektów nad 200. talarów, sześciu srebrnych groszy używa się, lub przykładu.

Jeżeli kto jako Plenipotent skargę zanosi, natychmiast Plenipotentą przyłożyć, albo gdy mu na niej zbywa, uczynione sobie zlecenie listami, lub innym sposobem dostatecznie okazać powinien.

Kto jako opiekun, lub kurator, skarży, przykładu do skargi swój instrument, a gdy pretensya nie dotyczy się tylko samych prowizyi, lub innych dochodów majątku poruczonej opiece jego osoby, wtedy nawet zezwolenie Sędziego opiekunego jest potrzebne.

Opisanie
skargi,

§ 15. Jeżeli skarga osobiście, lub przez Plenipotentą nie będącego z liczby Kommissarzów sprawiedliwości jest uczyniona, do dokładniejszego wysłuchania wyznacza się termin. Tego terminu powód, lub Plenipotent jego uchybić nie powinien,

ale gdy zachodzą przeszkody, wczesnie przedłużenia iego żądać ma, inaczey poczytano będzie, że się pretensyi swoiey zrzeka.

Nadto potrzeba, aby powód do wysłuchania swego, był należycie przysposobionym, iżby mógł dokładnie dać Sędziemu objaśnienie. Do tego służą następujące przepisy:

a, Będzie się starał istotę skargi, na przykład wytawieniem formy i postaci rzeczy, miary, wagi i inszych okoliczności, któremi rzecz o którą idzie, od inszych iey podobnych różni się, dokładnie i wyraźnie, dla uniknienia nadal wszelkich omyłek wyszczególnić;

b, Jeżeli prawo skarżenia od kogo inszego do niego przeszło, potrzebne na to dowody wczesnie zbierać; jeżeli ma pretensyą iako sukcesor z testamentu, albo ślubney intercyzy, potrzebne jest prócz oryginału lub autentycznej kopii dokumentu, sądowe zaświadczenie zaśłego po śmierci Juryzdatora takowych pism ogłoszenia, ie-

żeli skarży w przymiocie prawnego sukcesora, od Sądu, pod którym spadła na niego sukcesya zaświadczenie tego przystawić; jeżeli iako nabywca cesy, tę dodać powinien;

c, Sposobi się wczesnie, aby względem każdej iakokolwiek ważney okoliczności, w przypadku, gdyby miała być zaprzeczoną, onę mógł dowieść. Jeżeli to ma się stać przez świadków: tych przezwisko, stan i miejsce bawienia dokładnie wskazać powinien; jeżeli dowody listownie zbierać przychodzi, potrzeba, aby oryginały przystawił, albo gdy ich nie posiada, Sędziego uwiadomił w czyich ręku znajdują się. Dowód przez powołanie do przysięgi jest w prawdzie krótkim, ale oraz niebezpiecznym sposobem, a przeto tylko w nieodbitey potrzebie użytym być może.

d, Nakoniec wystawia sobie, iakie oskarżony na pretensyą jego ma wnioski, iakie z nich, jeżeli

jeżeli fundują się na faktach uznane być słuszne, a jakim przeciwy; jakimi innymi faktami chce się przeciw nim założyć, i jakim sposobem spodziewa się twierdzenia swoje dowieść.

Zaczynam stawiać na terminie z wszelkimi dokumentami i papierami, które podług powyższej przestrogi zebrali dla należytego poparcia swojej pretensyi; odpowiada na uczynione sobie przez Sędziego dla zupełnego zafundowania prawdy pytania wyraźnie, dokładnie, i jak najrzetelniej; bacz, aby wszystko było w Protokole należycie umieszczone; jeżeli ma jeszcze jakie uwagi, te z wszelką skromnością podać, a potem podpisać Protokół.

Jeżeli mu Sędzia komunikuje swoje uwagi lub wnioski przeciw słuszności jego pretensyi, niechaj nie wnosi sobie ztąd jego słuszność, bo owszem obowiązkiem jest Sędziego przestrogi przeciwko niesłusznym zażaleniom czynić. Niemniej pewnym być może, iż to co względem tych uwag Sędziego i wniosków jakie może mieć strona przeciwna

zapisze się do Protokołu, żadna nie-
wypada dla niego krzywda. Wszak-
że prawo postanowiło, że ta część
Protokołu oskarżonemu nie powinna
być komunikowana.

O sprawo-
waniu się
powoda aż
do terminu
Instrukcyi.

§. 16. Skoro się opisze skarga,
a ta gdy za dokładniejszym roztrzą-
śnieniem będzie za nieśluszną uzna-
ną, natychmiast powodowi z przy-
stosowaniem przyczyn dać się rezo-
lucya, przeciw której tylko u prze-
łożonego nad tymże Sędzią urzędu
zażalić się może.

A jeżeli za słuszną poczytaną bę-
dzie, pozywa się oskarżony z zale-
ceniem, aby powoda podług żądania
iego zaspokoił, albo stawiał się w wy-
znaczonym terminie do odpowiedzi
na skargę. Pospolicie jest staraniem
famego Sądu, aby iemu był pozew
wręczonym; jeżeli zaś inszemu zwy-
czajnemu Sądowi kraiowemu lub za-
granicznemu jest podległym, ten o
należyte oddanie mu pozwu rekwir-
uje się. Pześlanie tey rekwizycyi
powod na siebie wziąć, a nawet
przy obcym Sądzie kogo postanowić
powinien, któryby koszta tamże
awansował, i to co potrzeba po-

dług zwyczajui tamiecznego usku-
tecznik.

Jeżeli Sędzia powodowi zaleci,
aby w tym lub owym punkcie co
dopełnił, niechay temu ściśle uczy-
ni zadosyć. Skarga z strony powo-
da zasadą iest całego procesu, i czę-
stokroć w dalszym iego ciągu szko-
dliwe mogą wyniknąć skutki, gdy do
zupełnego opisania skargi ieszcze cze-
go niedostaie.

§. 17. W zwyczajnych zdarze-
niach gdzie przy skardze nie zachodzą
nader obszerne i zawile fakta, po-
łącza się z terminem do odpowie-
dzi na skargę wyznaczonym oraz dal-
sza instrukcyja sprawy, a zaś przy
obszernych sporach, opisuje się na-
przód odpowiedź, a potym wyzna-
cza się termin do instrukcyi.

O sprawie
waniu się
powoda na
samym ter-
minie In-
strukcyi.

O tym terminie natychmiast ob-
wieszcza się powód pisanyu pozwem;
który osobiście albo przez Plenipo-
tenta na terminie stawić się powinien.
Jeżeli go z nieposłuszeństwa uchybi,
skaże się na zapłacenie wszystkich
kosztów, i Akta składają się tak,
iako by od skargi swej odstąpił.

Nadto, wszystkie na zalecenie Sądu końcem dokładniejszego wyjaśnienia sprawy zebrane dowody złożyć; a jeżeli ma sobie już komunikowaną oskarżonego odpowiedź, do zbicia faktów na których oskarżony wnioski swoje zasadza zupełnie być gotowym, i uwagi swoje na podane przez stronę przeciwną dowody przyczynami wesprzeć powinien.

Dalsze
czynności
przy In-
strukcyi.

§. 18. Dalsze czynności mają za cel dokładniejsze co do zachodzących w sprawie faktów zasiągnąć zeznania, i strony do zgody względem nich nakłonić; rozgatkowaniem tych na które przystają od spornych, tudzież ważniejszych od mniej ważnych, punkta sporne oznaczyć, a potem pozostałe wątpliwe ważne fakta, opisaniem zachodzących względem nich dowodów, iak naywyraźniej wyjaśnić. Przy tej częstokroć nie lekkiej pracy, gdzie Sędziemu bacznie i rozważnie postąpić sobie należy, strony niepotrzebnemi między sobą swarami, albo uporem przeciw zaleceniom iego, czynności trudnić nie powinny.

Jeżeli takowe dzieło w iednym dniu nie da się zakończyć, i gdy kilka dni wyciąga, obowiązkiem jest kaźdey strony stawić się osobiście lub przez Plenipotentą, i wedle zalecenia Sędziego stosowne do wyjaśnienia sprawy doniesienia i dowody wcześniej dostawić. Takowe terminy tylko dla ważnych przeszkód, które zawczasu okazane i zaświadczeniami dowiedzione być powinny, przedłużone być mogą; kto zatym nieposłuszenie terminu uchybia, przeciw temu kaźde spórne *factum*, przy instrukcyi którego nie jest przyto-mnym, za zeznane lub nie przyto-czone, z szkodą iego poczytane bę-dzie. Tego skutku nieposłuszeństwa strona tym tylko uniknąć może, gdy ieszcze przed zupełnym ukończeniem instrukcyi zaleceniu Sędziego dokła-dnie uczyni zadosyć, i stronie prze-ciwney wszystkie z przewłoki zrzą-dzone szkody i koszta nadgrodzi.

Strona, która uporczywie albo du-chem pieniactwa mimo wszelkie na-czynione sobie uwagi ukończenie in-strukcyi bezprawnie przeciąga, prócz nadgrody szkód i kosztów stronie

przeciwnę, nadto na karę sądową 20. do 100. talarów, albo jeżeli uboga, w miarę winy do aresztu skazana będzie.

Wezwanie
do zgody.

§. 19. Skoro ukończy się wysłuchanie stron, a ztąd prospekt całej sprawy wyniknie, Sędzia wzywa obydwie strony do zgody w sposób, jaki podług zachodzących okoliczności z wzajemnym ich pożytkiem zdanie mu się być stosowny.

Każda strona dobrze sobie postąpi, gdy takowe propozycye bez uprzedzenia przyimie, one bacznie rozważy, i ile to bez znaczney ofiary iey interessu stać się może, przyimie. Przez to unikną się zawsze zwłoka i koszta; przeciwnie zaś ten, co proponowaną sobie ugodę krnąbrnie odrzuca, wszystkie potym wynikłe koszta ponieść, jeżeli przyszlým wyrokiem tylko tyle, co by mógł być zgodnym sposobem zyskać, albo nawet mniej na przeciwniku swoim przewiedzie. Sądowa zgoda równą ma moc prawnemu Dekretowi, a zatym na fundamencie zgody, jeżeli która strona dopełnie

nie oney zwłóczy, exekucya żądana i nakazana być może.

§. 20. Jeżeli przyidzie do zgody, przystępuje się potem do opisania dowodów względem pozostałych spornych okoliczności, które zdają się być Sędziemu fundamentem do przyszłego wyroku; dalej, w miarę zachodzącej potrzeby słuchają się pod przysięgą świadkowie, zasiągają się zdania osob znających się na rzeczy, nakazują wizye, składają dokumenta &c.

Opisanie dowodów i ukończenie czynności około procesu.

Dobrze jest, gdy strony w wyznaczonych do tego terminach osobiście lub przez Plenipotentów stawiają, bo mogą czynności Sędziego być świadkami, i w zachodzących okolicznościach natychmiast na zapytania iego odpowiedzieć. Przy zeznaniach świadków nie powinny w prawdzie strony znajdować się dla uniknienia wszelkiego wpływu; to jednak pozwala się assyftentom, owszem wolno im jest czynić Sędziemu uwagi w takich okolicznościach, które podług ich zdania naybardziej świadectw potrzebują.

Po opisaniu dowodów kommu-
kuia się stronom kopie protokołu, i
wyznacza im się termin do zupełne-
go ukończenia instrukcyi, w którym
potrzebne do doskonalszego op su-
czynią się jeszcze poprawy, nadto
podają się z obu stron prawne wy-
wody, i Deputat powtórnie zgodę
między niemi tentuje.

Jeżeli strona mnema, że służące
za dowody szczegóły nie zupełnie
jeszcze są opisane, i że przez nowe
okazane dowodów prawda bardziey
jeszcze może być okazaną, wolno
iemy jest z takowemi dowodami popi-
sać się na ostatecznym terminie, nad
którymi Sędzia zaśladowić się powi-
nien. Atoli, to tylko raz jeden mo-
że mieć miejsce, jeżeli bowiem bę-
dzie musiał być prócz tego jeszcze
jeden ostateczny termin wyznaczony,
z takimi nowemi dowodami słu-
chany nie będzie; nadto taka strona
do dalszey kontynuacyi instrukcyi
nie tylko proporcjonalną kwotę na
koszta złożyć, ale aczkolwiek po-
tym pomysłny zyska wyrok, wszytkie
z takowey dłuższej przewłoki
processu wynikające koszta sama po-

nosić powinna. Wszakże gdy się w tym postępowaniu zamiar złościwy okaże, prócz tego jeszcze grzywnami sądowemi lub aresztem będzie ukarana. A przeto strona, tylko w nieodbitę potrzebę tego szródku użyć powinna.

Co się tycze prawnych wywodów, ^{O wywodach prawnych.} te mają miejsce wtedy, gdy sprawa nader zawile szczegóły albo wątpliwe prawne pytania w sobie obejmuje. W takim razie pożyteczna jest, zwłaszcza w ważnych sprawach, podać przez doskonałego prawnika, którego wybór od każdej strony zależy, wywód czyli dedukcyę na piśmie, i dopilnować się, aby w wyznaczonym przez Sędziego ciągu czasu do Aktów była przydana; przedłożenie bowiem Aktów do wyroku, dla spóźnionej takiej dedukcyi wstrzymane być nie może. W innych przypadkach takowe wywody na mało się przydadzą, ile że zachodzące w sprawie prawne stosunki Sędziemu nie są tajne, i lubo nie są przez strony wyraźnie wytknięte, baczności jego użyć nie mogą.

Przy powtórny m wezwaniu stron do zgody zważyć należy, co się powiedziało wyżej § 18.

R O Z D Z I A Ł III.

O zachowaniu się oskarżonego.

Przy odbie
raniu po-
zwow. § 21. Sądowe pozwy lub zalecenia tym do których należą, oddają się w ich mieszkaniach, kupcom w sklepach lub kantorach, a w nieprzytomności ich krewnym albo ich służącym lub gospodarzowi domu; a gdy tego trzeba, do drzwi przybite być powinny.

Rozkazy do Magistratów zgromadzeń wiejskich, cechów i t. d. posyłać się prezydującemu Burmistrzowi, starszemu cechowemu, sołtysowi lub wójtowi, którzy o tym całą gromadę uwiadomić powinni.

W sprawach sukcesyjnych, gdy kilku jest sukcesorów, ten z nich,

który pozew odbiera, współ sukcesorów niezwłocznie o tym uwiadomić lub nazwiska ich i miejsce, gdzie się znajdują Sądowi wcześniej oznaczyć powinien; inaczej bowiem za wszystkie z niedopełnienia tego wyniknąć mogące szkody lub koszta, będzie w odpowiedzi. To samo ma się rozumieć, gdy kilku razem opiekunom lub kuratorom bywają rozkazy posłane.

Zatym, ktokolwiek urzędowe załączenia odbiera, nie powinien wzbraaniać się przyjęcia onych, owszem obowiązkiem jest każdego, z odebranego pisma dać woźnemu rewers, albo jeżeli pisać nie umie, komu inszemu dopełnienie tego polecić. — Kto w tym nieposłuszny, nie tylko ściga na siebie ukaranie, lecz dalsze do niego wyjść mogące urządzenia drogą exekucyi będzie musiał opłacać. Lżący lub uczynkowo krzywdzący oddawcę Sądowego załączenia, karze cielesney podpada.

§ 22. Skoro oskarżony Sądowy pozew odbierze i pozna uczynioną do siebie pretenzyą, powinien nade wszystko zważyć:

Poprzednicze uwagi po odebrany pozwie,

- a, Czyli podług powyższych w §. 12, i 13. ustaw, *forum* Sędziego, który mu przyśłał pozew jest przyzwoite, lub czyli sprawa do inszego *forum* należy?
- b, Czyli powód, aczby była słuszną jego pretensya, z swej osoby ma do czynienia oney prawo? naprzykład: czyli się jako posiadacz nieruchomości, dziedzic, lub nabywca długu, z mocy cefsyi, i t. d. należycie legitymował?
- , Czyli skarga stosować się ma do więcej osób, naprzykład: przeciwko współ-sukcesorom, współnikom, członkom towarzystwa lub cechu, dziedzicom grupowym i t. d.

Jeżeli znajdzie przy tym lub owym punkcie słuszny wniosek, natychmiast ustnie lub na piśmie Sądowi oznajmi, czekając dalszych założeń i według nich postępując.

Kto jako opiekun pozwany, powinien niezwłocznie dać o tym znać Sądowi opiekunemu, i zaleceniom jego uczynić zadosyć.

Jeżeli zaś oskarżony nie znajdzie nic do zważenia przeciwko tym punktom, niechay roztrząśnie:

d, Czyli pretensya z istoty swojej lub ilości, naprzykład co do summ, prowizyi i t. d. jest sprawiedliwa?

Jeżeli wtedy żadnego prawnego nie znajdzie wniosku, powinien dla oszczędzenia czasu i kosztów unikać od Procefsu, i przed wyznaczonym terminem oświadczyć przed Sądem, że pretensyą uznaje.

Takoż sobie postąpi, gdy zaydą okoliczności przy mniej ważnych punktach, naprzykład: co do gatunku monety, prowizyi, i t. d. Zeznanie zaś powinno być wyraźne, bez kondycyi lub warunku, i powinien one uczynić osobiście lub przez przyzwolicie umocowanego Plenipotentą. Jeżeli nie mieszka w mieyscu, gdzie się Sąd znajduie, który go przywołał do sprawy, może udać się do właściwego Sędziego, zeznanie do Protokułu podać, wziąć na to zaświadczenie, i przesłać one Sądowi, gdzie się sprawa wytoczyła.

Jak się ma-
zachować
oskarżony,
gdy słusz-
ną z isto-
ty swej
pretensją
nie jest w
stanie na-
tychmiast
zaspokoić?

§ 25. Przy pretensjach pienię-
żnych częstokroć zdarza się, że o-
skarżony nie mogąc zaprzeczyć dłu-
gu, dla zyskania czasu do zapłaty,
sprawę popiera. Jest to jednak na-
der fałszywy i niebezpieczny postę-
powania sposób. Oskarżony szkodu-
je zawsze na złączonej z proces-
sem stracie czasu, szkoduje nadto na
kosztach, które poniesie, iątrzy prze-
ciwnika, i zgoła sprawę coraz bar-
dziej sobie gorszy.

Przeciwnie prawo skuteczniejszy
podało sposób. Oskarżony nie po-
winien się wzdrygać przyznania wa-
żnej pretensyi i dania względem
niej należytego oświadczenia; ale
oraz jeżeli długu zaraz zapłacić nie
zdola, Sędziemu przyczyny tego o-
kazać i roztropne propozycye uczy-
nić powinien, do jakiego czasu wzglę-
dów wierzyciela potrzebuje, w jaki
sposób go zabezpieczyć, i po upły-
nionym terminie zapłatę uiścić mo-
że.

Kto w tym szczerze i rzetelnie
postępuje, temu Sędzia podług praw
wszelką słuszną da obronę. Kto zaś
dopiero po wprowadzonej sprawie

albo po rozsądzeniu oney prawnym wyrokiem niemożnością zapłacenia zaskania się, z takimi wnioskami słuchany nie będzie, chyba że dowiedzie, że się sytuacja jego dopiero w biegu sprawy bez winy jego pogorszyła. Dłużnik ratujący się ucieczką, wszelką obronę praw utracą, póki nie powróci, i nie stawi się osobiście przed Sądem.

§ 24. Jeżeli oskarżony przy rozważeniu założoney do siebie pretensyi znajdzie, że zupełnie lub po części jest niesłuszną, powinien użalić się, aby na odpowiedź i zgoda do całej sprawy należycie był przysposobionym. Od dobrego zaczęcia sprawy nader wiele zależy, albowiem nie dostrzegłszy się należycie na początku, zasze błędy częstokroć całe, nigdy zaś bez straty czasu i kosztów poprawione być nie mogą.

Naprzód zachodzi pytanie, czyli zechce prawnego Asystenta użyć. Jeżeli spór tycze się okoliczności, które iemu samemu doskonale są wiadome; jeżeli sprawa ani nader jest zawiła, ani bardzo ważna; i gdy pierwszych terminów sam może do-

Jak sobie ma postąpić, prze-
cząc zało-
żoną do sie-
bie preten-
sya?

Wyborpra-
wnego As-
systenta.

pilnować, wtedy obeydzie się bez prawnego Plenipotenta. Gdy zaś przybranie iego sądzi być sobie potrzebne, obierze go z liczby wyznaczonych przy Sądzie Kommissarzów sprawiedliwości, albo uprosi Sąd o przydanie takiego, a tego niezwłocznie Plenipotencyą i dokładną informacyą opatrzy.

Nagle u-
wiadomie-
nie, kiedy
na pierw-
szym ter-
minie sta-
wić się nie
może.

Drugie staranie oskarżonego powinno być, aby wyznaczonego terminu do odpowiedzi na skargę nie opóźnił. Jeżeli na nim stawie się, albo do odpowiedzi na zażalenie nie jest jeszcze dostatecznie przygotowany, donosi o tym iak może być nayrychley Sądowi i o przedłużenie terminu uprasza. Jeżeli zaś to zaniedba, za karę nieposłuszeństwa swego, poczytany będzie za przyznawającego wszystkie w skardze zawarte fakta, zaczym dekrét przeciw sobie ściągnie. Od takowey rezolucyi wolno mu jest wprawdzie w ciągu dziesięciu dni od daty odebrania oney powrócenia do pierwszego stanu żądać; ale wtedy ważne przyczyny niestawienia się swoiego okazać, na skargę zupełnie od-
powie-

powiedzieć i powodowi wszystkie do-
tąd zrządzone koszta nadgrodzić po-
winien.

Potrzenie jest obowiązkiem oskar- Przygoto-
żonego przyłożyć wszelkiego stara- wanie się
nia, aby na zażalenie należycie i doodpowie-
dokładnie odpowiedział. Umiejąc pi- dzi.
sać, dobrze uczyni, gdy dla łatwiej-
szej pamięci odpowiedź na piśmie
ułoży, i onę Sędziemu lub prawne-
mu swemu Afsyſtentowi odda. Przy-
tym następujące zachodzą uwagi:

a, Gdyby który z wzmiankowa-
nych w §. 22. początkowych
wniosków nie miał być jeszcze
załatwiony, wtedy taki powtó-
rzyć należy;

b, Roztrząsaia się podane w za-
skarzeniu fakta, na których pre-
tensya polega; oskarżony dokła-
dnie oznaczy te, na które
przyſtaie i którym przeczy, a
w drugim razie iak się rzecz ma
rzetelnie zezna;

c, Podane przez powoda dowody
examinować; uwagi swoje prze-
ciw onym przełożyć, i jeżeli
ma wzajemnie swoje dowody,
iako to: świadków, dokumen-

ta, i t. d, te podług przepisu
§. 15. lit: c. podać powinien.

d, Jeżeli czyni wnioski, które pre-
tensyą zupełnie lub po części
znieść mogą, na przykład: że
dług zapłaceniem iego, kompla-
nacyą lub odstąpieniem został za-
spokoiony, że powód ma prze-
ciw sobie preskrypcyą, i t. d.
wtedy dokładną dotyczących się
tych zarzutów okoliczności czy-
ni osnowę, a przytym zaraz
zachodzące podaie dowody.

e, Takoz sobie postąpi, gdy ma
wzajemne do powoda pretensye;
wszelako te, jeżeli z inszego
interessu pochodzą, lub do in-
szego należą Procesz, nie mo-
gą bydz w tey samey sprawie
dochodzone, owszem do oso-
bliwego roztrząśnienia należą.

f, Jeżeli wreszcie oskarżony przy
pieniężney pretensyi przewidu-
ie, że gdyby miał na zapłace-
nie iey bydz skazany, nie mógł-
by oney od razu zaspokoic, na
ów czas podług zawartego w
§. 23. przepisu sobie postąpić,
i do słuszney ugody względem

liczenia pieniędzy powoda we-
zwać powinien.

Tym sposobem oskarżony należycie
przygotowany stawa potym na ter-
minie, przynosi z sobą papiery i do-
kumenta, te Sędziemu przedkłada,
i pełni przy examinie swoim wszy-
stkie w §. 15. powodowi dane prze-
stogi.

§ 25. Przy dalszym postępowaniu, oskarżony według warunków w §. 18. 19. i 20. opisanych zachować się powinien; to jest: starać się ma, aby wyznaczonych terminów sam osobiście lub przez Plenipotentą należycie dopilnował, i żadnego opóźnienia lub przewłoki nie był przyczyną, inaczej bowiem zawarte w §. 18. skutki nieposłuszeństwa na siebie ściągnie. Nadto unikać ma od wszelkich sporów z przeciwnikiem i uporu przeciw uczynionym przez Sędziego w biegu sprawy za-
leceniom; strzedz się będzie niewczesnej nieufności, gdy Sędzia podług obowiązku swego będzie iemu nie-
słuszność iego wniosków lub wzajemnych pretensyi wystawiał; dostrze-
że się, aby w Protokołach wszyst-

O zachowa-
niu się
oskarżone-
go przy In-
strukcyi
sprawy.

ko istotnie i rzetelnie było opisano, a na to uwagi swoje jeżeli jakie mieć będzie, skromnie przełoży, natomiast do słusznej ugody, jeżeli ta może mieć miejsce, skłonność okaże.

ROZDZIAŁ IV.

O niektórych szczególnych w sprawach zachodzących przypadkach.

§ 26. **D**otąd uczynił się tylko powszechny wystaw zwyczajnego Proceſsu i zachowania się obydwóch stron dla uniknienia nieładu i niedokładności w prawnym postępowaniu. Atoli, zdarzają się także w sprawach niektóre szczególne przypadki, które tak powoda jak oskarżonego mogą spotkać, a względem tych potrzebna jest obszerniejsza nauka.

Do rodzaju tych zdarzeń należą naprzód te, gdy kto faktum jakie dokumentem, na przykład: kontra-

ktem, rewersem, i t. d. dowieść zamysłu, a nie mając takowych oryginałów, od posiadaczów ich urzędowej komportacyi żąda.

Dla usprawiedliwienia takiego żądania, potrzeba;

a, Aby faktum lub okoliczność dokumentem dowieść miana, wyraźnie była oznaczona;

b, Aby przynajmniej iakiegolwiek zachodziło podobieństwo, że dokument w rzeczy samey znajdzie się w ręku tego, od którego jest żądany;

c, Aby przystawić mianego dokumentu był uczyniony wyraźny opis, iżby ten, który go wydać powinien, był w stanie rozróżnić go od inszych swoich papierów, i oświadczyć czyli takowy dokument posiada.

Pod takimi warunkami strona od przeciwnika swego, a nawet od trzeciej osoby, sądowej komportacyi dokumentu żądać, a Sędzia takowe przystawienie z mocy urzędu swego nakazać jest mocen.

Jeżeli jest żądana od strony, wtedy ta, albo dokument wydać, albo

przyśiądz powinna, że takiego dokumentu ani posiada, ani wie gdzie się znajduie, ani go podstępny sposobem nie uroniła. Jeżeli się od tego uchyla, tę nieposłuszeństwa swego odnosi karę, iż poczytano będzie, że na faktum, które dokumentem ma być dowiedzione przystaie.

Gdy zaś przystawienie dokumentu żąda się przez powoda lub oskarżonego od trzeciej do sprawy nie wchodzącej osoby, wtedy ta wprzód od żądającej strony przysięgi żądać może, iako w żądaniu swoim nie jest złośliwym celem uwiedziona.— Jeżeli ta trzecia osoba do złożenia dokumentu powołana, wątpi, aby ten mógł się u niej znajdować, wolno jej iest żądać wzajemnie, aby przeyrzenie jej papierów osobie Sądowej przez nią samę obranej, kosztem strony żądającej było zlecone, a wtedy tylko winna iest przyśiądz, że wszystkie papiery swoje, między którymi podług podobieństwa żądany mógłby znajdować się dokument, wyznaczoney tym końcem osobie

sądowej wiernie złożyła i żadnego z nich złośliwie nie zataiła. Jeżeli przypomnieć sobie nie może, aby miała kiedy żądany dokument między papierami swoimi widzieć, na ów czas tylko obowiązana jest przetrzeć z swoich papierów te, między którymi podług podobieństwa mógłby znajdować się dokument, i na to przysięgę wykonać. Jeżeli od dopełnienia tych przepisów upornie uchyla się, karą pieniężną, więzieniem, lub inszemi karami do posłuszeństwa przymuszona, a nadto temu, któremu przez taką nie uczynność szkodę zrządzi, do nadgrodzienia icy będzie obowiązana.

Koszta sądowego przystawienia dokumentu, przez stronę żądającą, a gdy przez Sędziego z mocy urzędu jest nakazane, przez obydwie wspólnie ponoszone być mają. Jeżeli w wydać mianym dokumencie nie zawiera się nic należącego do sprawy, wszelako oryginał osobie sądowej, która terminy w sprawie odbywa, a oraz na żądanie strony przeciwnej także inszey ieszcze o-

sobie sądowey przedłożony bydz powinien; a te po uznaniu jego zgodności z zeznaniem strony, oryginał natychmiast powrócą, i względem jego osnowy z urzędu swego ściśle sekret wiernie dotrzymają. To samo ma się rozumieć, gdy dokument nie które tyczące się sprawy punkta, oraz insze także interesa w sobie obeymuie, których właściciel niechce do publiczney wiadomości podać.

O ważności dokumentów.

§ 27. Każdy sądownie sporządzony czyli zeznany dokument zupełny czyni dowód; nie mają zatym wszelkie wnioski mieysca, chyba że na potrzebnych przymiotach sądowego dokumentu zbywa, albo, że przy sporządzeniu jego błąd zaszedł. Prócz tych dwóch przypadków, ważność takowego dokumentu zaprzeczoną bydz nie może.

Insze publiczne dokumenta.

Ten sam iest także postępowania sposób z inszemi publicznymi dokumentami, które ani sądownie zapisane, ani zeznane nie są.

Atoli podobnież względem tych potrzeba dowodów, chcąc zarzucić

że są fałszywe. Do liczby takowych dokumentów należą: Zaświadczenia które Kollegia krajowe, Magistraty i Sady z stosunkiem do protokołów sądowych, Reiestrów, lub xiąg względem zaśniętych u nich tranzakcyi wydają; nadto wypisy z trzymanych należyte xiąg kościelnych metryk, ślubów i pogrzebów, pieczęcią kościelną opatrzone; Protokoły, lubo nie przez osoby sądowe, ale przez innego przysięgłego w służbie aktualnej zostającego Officyalisty na mocy otrzymanego od Zwierzchności swoiey zlecenia, i w czynnościach dotyczących się właściwie jego funkcyi zapisane; w reszcie, sporządzone podług prawnych przepisów przez Kommissarzów sprawiedliwości jako Notaryuszów oryginały.

Wszystkie insze kontrakty, komplanacye i pisma, aczkolwiek w przytomności świadków sporządzone, zważane są tylko za prywatne dokumenta, i tylko przeciw temu dowodzą, który je wystawił, lub temu co prawa wystawiającej osoby nabył, albo który jakimkolwiek innym sposobem do odpowiedzialności z takowych

Prywatne
Dokumen-
ta.

pism jest obowiązany; na przykład: plenipotent, wspólnik handlowy, faktor, i t. d. Jeżeli nie zachodzi żadna z powyższych przypadków, ten, przeciw któremu taki prywatny dokument ma być dowodem, do oświadczenia się względem jego prawdziwości poniewolnie muszony być nie może.

Uznanie
lub zaprze-
czenie
przysięgą
wsparte.

Ten zaś, któremu Sędzia okazuje prywatny dokument, iako przez niego samego wystawiony, natychmiast powinien się oświadczyć, czyli uznać swój charakter i podpis? albo przyśiądź jest obowiązany, że podpis na ukazanym sobie dokumencie nie jest jego ręki, tudzież, że nikt infty z wiedzą i zezwoleniem jego na nim się nie podpisał.

Podobnież ten, który prawo osoby wystawiający nabył, albo do odpowiedzialności za jego czynności jest w obowiązku, dokument za prawdziwy uznać, albo przyśiądź powinien, że przez samego wystawiającego, albo z wiedzą i wolą jego w jego imieniu był podpisany.

Kto na żądanie Sędziego iedno lub drugie wzbrania się dopełnić,

przeciw temu na ukaranie iego nieposłuszeństwa, dokument za uznany poczytany będzie, i na nic się iemu nie przyda, aczby inszym sposobem chciał dowieść, że oryginał przez wystawującego, ani był sporządzony ani podpisany. Szczególnie tylko opiekun, który ma przyczyny nie uznania lub odprzyśiężenia się wystawionego przez rodzica, lub inszą głowę pupilla swego dokumentu, mocen iest żądać, aby przeciwnik do zaprzyśiężenia prawdziwości był pociągniony.

Jeżeli podpis na dokumencie ma byc za prawdziwy uznany, wtedy odprzyśiężenie treści iego mieysca mieć nie może, aczby cudzą ręką była pisana. Zarzut, iakoby wystawiający imię swoje na próżnym papierze napisał, i że dopiero potym na drugiej stronie iego treść dokumentu napisano, iest faktum, które osobe go wyciąga examinu. i nieostrożnego dłużnika przeciw trzeciemu, który przytym żadney nie popełnił nierzetelności, zasłonić nie może.

Dowody przeciw oświadczeniu
świadka odprzyśiężeniu.

Jeżeli ten, przeciw któremu składa się prywatny dokument, podpi-

su swego chce się odprzyśiądz, zaś przeciwnik jego do tey przyśięgi dopuścić go nie chce, wtedy tenże przeciwnik, sposoby któremi prawdziwość dowieść rozumie, natychmiast Sędziemu okazać powinien. Gdy to stać się ma przez porównanie charakterów, powinien wprzód przyśiądz, iż o autentyczności dokumentu jest przeswiadczony, i że na dowiedzenie tego zbywa mu na inszych sposobach. Nadto obowiązany jest insze ręką wystawiającego pisane pisma koniecznie przytawić. Wreszcie takowy sposób dowodzenia w tedy tylko może być użytym, gdy cała treść dokumentu ręką wystawiającego jest zdziałana i podpisana, albo gdy prócz nazwiska, kondycyi, i miejsca mieszkania swego, więcej jeszcze słów do stwierdzenia treści lub podpisu swego dodał. Co się tycze samego podpisu nazwiska, porównanie charakterów nie może być dozwolone.

O przysięgach przez jedną stronę od drugiey żądanych.

§. 28. Zwyczajną jest rzeczą, że powód lub oskarżony mając dowieść iaką zaprzeczoną okoliczność, od przeciwnika swego przyśięgi żąda. Gdyby wszyscy ludzie byli su-

mienni, byłaby to zaisze naykrótsza droga; lecz płochosć wielu wyciąga wielkiey w tey mierze ostrożności, tak dalece, że żądania przyięgi wtedy tylko użyć można, gdy na inszych dowodach zbywa, albo gdy o sumiennosci przeciwnika nie wątpliwa zachodzi pewność.

Ządanie przyięgi w obydwóch instancyach iest dozwolone, nawet iuż po złożeniu inszych dowodów, chyba że to co ma być poprzyiężono, iuż zupełnie zostało dowiedziono. Ządanie
przysięga,

Lubo kto od przeciwnika żądał przyięgi, może to znowu odwołać, i insze natomiast podać dowody, poki przeciwnik przyięgi nie przyimie; atoli, iesli ta została iuż przyiętą, odwołanie mieysca mieć nie może, ale tylko mogą bydź dowody, któremi rzecz przeciwna poprzyiędz mianey okoliczności, mogłaby bydź dowiedzioną, mogą bydź Sędziemu do dalszego zalecenia podane. Po nastąpiionym raz odwołaniu, powtórnie przyięgi żądać nie można. Odwołanie
żądanej
przysięgi.

Ten, od którego żada się przyięga, albo ią przyiąć i wykonać, albo Przyięcie
lub wzaiemne powo-

ianie do
przysięgi.

do niey przeciwnika powołać po-
winien. Atoli, ieżeli ma wykonać
przyśięgę względem okoliczności, o
których sam wiadomości nie ma, wol-
no iemu iest podać insze sposoby
dowodów, któremi prawda pewniey
może bydź dochodzoną i examinu ta-
kich dowodów żądać. Opiekuni, i
Administratorowie Kościoła, szkoły
lub inszego pobożnego funduszu, tyl-
ko za wyraźnym zezwoleniem zwierz-
chności swoiey, w okolicznościach o
których własney nie mają wiadomo-
ści, wzajemnego powołania do przy-
śięgi użyć mogą. Wszakże gdy przy-
śięga iest przyjęta, wzajemne powo-
łanie mieysca mieć nie może.

Kto kogo do przyśięgi wzywa,
wzajemnego powołania siebie spo-
dziewać się, a nie mogąc stawić się
osobiście, plenipotentowi swemu
wcześnie informacją dać powinien,
iako sobie ma w przypadku wzajemne-
go powołania postąpić; albowiem o-
bowiązany iest oświadczyć się nie-
zwłócznie względem przyjęcia przy-
śięgi, i nie dać się w tey mierze
naykrótszy czas do namyslenia.

Gdy ten, który ma przysięgę wykonać oświadczy, że jest iemu nie podobna przyśiądz, albo gdy wzbrania się dać iakiekolwiek oświadczenie : wypada, że jest poczytany za nie chcącego lub nie mogącego przyśiądz, a zatym dalsze następują czynności, o których niżej przepis.

Jakie są skutki nie wykonanej przyśięgi.

Jeżeli strona została pod opieką, Kto przy: według reguły opiekun przyśięga. sięga.
Jeżeli zaś idzie o faktum, o którym opiekun z własnej wiadomości wiedzieć nie może, wtedy w sprawie z małoletnimi, którzy 18. rok wieku swego przeszli, i z marnotrawnemi, jeżeli proces nie tyczy się zaciągniętych przez nich długów, wolny jest stronie przeciwny wybor żądać przyśięgi od opiekuna, albo od pupilla. W sprawach z Kościołami, szpitalami, lub inszemi pobożnemi funduszami, żąda się przyśięgi od Administratorów, z których przeciwna strona mającego najlepszą o rzeczy wiadomość, wymienić może.

W przypadku przyśięgi przez miao, gromadę wieyską, kollegium, cech, lub insze iakie społeczeństwo wykonać mianey, zależy od przeci-

wney strony, trzech lub czterech członków, a między temi nawet Syndyka koleгии, albo Pisarza Magistratowego do wykonania przyięgi wezwąć. Jeżeli członków szczególnie nie wymieni, wtedy trzy lub cztery osoby najlepszą o rzeczy mające wiadomość do tego dzieła wyznaczą się. To samo ma się rozumieć, gdy zagrodnicy, chałupnicy, wyrobnicy, młociarze, komornicy lub in-sze tego gatunku osoby mają wspólny Proceśs o jaką nierozdzielną nieruchomości, w którym żadaną mają wykonać przyięgę. Jeżeli zaś sprawa tyczy się rzeczy dzielney, wtedy przyięga od wszystkich żadana, i ta przez każdego z nich za przyięciem oney wykonana być powinna. Wszakże nawet za powołaniem całej gromady do przyięgi względem dzielney rzeczy, przeciwna strona żądać może, aby ią wszystkie członki gromady wykonały.

Wszystko to powinno się zachować, czyli idzie o żadaną albo o wzajemnie pretendowaną przyięgę.

§. 29. Prócz przyśiąg przez strony wzajemnie żądanych zdarzają się także w sprawach takie, które Sędzia z urzędu swego nakazuje.

O przysięgach przez Sędziego nakazanych.

Z tych są naprzód te, gdy podane na dowód faktum, przyśławione mi dokumentami, zeznaniami świadków, lub inszemi sposobami nie może być dokładnie dowiedzione. Wtedy takowa nie pewność przyśięgą iedney lub drugiey strony ułatwiona, i w miarę zasięgniętych dowodów rzeczywistości takiego faktum, temu który się do nich odwołuje, przyśięga dopełniająca (*suppletorium*) albo stronie przeciwney oczyszczająca, (*purgatorium*) nakazana być powinna. Jeżeli nie zachodzi przekonywająca oczywistość, wtedy ta strona ma pierwszeństwo, która o spornym faktum własną ma wiadomość.

O dopełniającey lub oczyszczającey przyśiędze

Takową przyśięgę zawsze poprzedza wyrok, w którym Sędzia wyraźnie powinien postanowić, jaką rotą ma być wykonana, i jaki ędzie miała skutek; przeciwko temu iednak wyrokowi obydwie strony dozwoływanych prawnych środków użyć mogą. Jeżeli zaś ten, któremu jest na-

kazana przyśięga na Dekrecie przedstawia, dobrze uczyni, gdy bez najmniejszey czasu zwłoki Sądowi poda wyraźne oświadczenie, iako nakazaną sobie przyśięgę przyjmuie, i do wykonania oney iest gotowym; co tyle skutkuje, iak gdyby w rzeczy samey przyśiągł, aczby nawet przed aktualną przyśięgą miał umrzeć.

Ten który ma przyśiądz względem spornego faktum, o którym własney wiadomości nie ma, iezeli przyśięga stanowić ma nieprawdziwość takiego faktum, tę powinien tym sposobem wykonać:

Jako mimo wszelkiego starania o tey rzeczy nie mógł żadney inszey zasięgnąć wiadomości, a zatym że nie wie &c.

Dla dowiedzenia prawdziwości faktum przez przyśięgę, powinien przyśiądz:

Jako prócz podanych przez niego do Aktow albo inszym sposobem dowiedzionych okoliczności, żadney inszey o spórney rzeczy nie ma wiadomości, i mimo użyciego wszelkiego starania nie mógł się dowiedzieć o niczym, czymby wniosek strony, &c. mógł być zwątlony.

Jeżeli w tych przypadkach sędzia przeciwna o poprzyśiądz mianym faktum własną może mieć wiadomość, wtedy wolno jest temu, od którego żądana jest przyśięga, powołać przeciwnika swego do takowej przyśięgi. Ten przypadek wyjawszy, wzajemne powołanie mieysca mieć nie powinno.

Drugi rodzaj przyśięgi którą Sędzia z urzędu swego nakazuje, wtedy się używa, gdy wartość wydar-^{juramentum in li-}tey bezprawnie właścicielowi rzeczy ^{tem.} jakiej, albo szacunek nadgrodzić mianey szkody, żadnym inszym sposobem nie mogą być dostatecznie wynalezione. W takim razie Sędzia przez Dekret stanowi sumnę, którą uszkodzonemu przyśięgą stwierdzić dozwala. Przyśięgaiący może wtedy na mnieyszą kwotę poprzyśiądz, ale do wyższej wartości przyśięgi swowej rozciągnąć nie jest mocen. Wzajemne powołanie do takowej przyśięgi mieysca nie ma, i gdy raz zapadł na to Dekret, na ów czas dowody sumnienia zastąpić nie mogą.

Trzeci gatunek przyśięgi, której Sędzia z urzędu swego żądać może, <sup>Przyśięga manifesta-
cyjna.</sup>

jest manifestacyina; to jest: gdy kto jest obowiązany o własnym majątku, albo o tym co z cudzego majątku miał w swoich ręku, dać wiadomość; a wtedy powinien przysięgą stwierdzić, iako wszystko wiernie podał, i nie nie uronił, i że, gdyby miało się w czasie okazać, iż się co zapomniało, o tym niezwłocznie uczyni doniesienie.

Do wykonania takiej przysięgi są obowiązani:

- a, ci, którzy cudze dobra administrowali; naprzykład: opiekuni, ekonomowie, faktorowie, i t.d. skoro rzetelność podanych przez nich rejestrów lub rachunków nie bez słusznego pozoru wątpliwości podpada.
- b, wspólnicy, którzy społecznym handlem lub inszemi czynnościami zawiadowali.
- c, Sukcessorowie, którzy przy śmierci Rodzica lub inszey głowy w domu zmarłego znajdowali się, albo potym dopiero sukcesyą objęli; gdy na urzędowym zbywa Inwentarzu, albo gdy dopiero po upływie roku

czterech godzin po śmierci nieboszczyka sądowego zapieczęto-
wania pozostałości żądali.

d, dłużnik, u którego nie znayduie się żaden majątek któryby mógł być sekwestrowanym, tudzież ten, który od wierzyciela swego alimentów w areszcie żąda;

e, złodziey lub taiący rzecz kradzioną, od którego uszkodzony żąda wiadomości, gdzie się rzecz ukradziona znayduie;

f, ten, do którego majątku ubiegają się wierzyciele, tudzież małżonek, zostający w domu iego dorosłe dzieci, i czeladź takiego dłużnika;

g, ten, któremu na pretensyą kogo trzeciego położony iest areszt, zwłaszcza gdy kwota takiej pretensyi iest nie pewna;

h, obowiązany do zapłacenia abfzosu, czyli dziesiętego grosza;

i, ten, który przy dziale przydać co powinien;

k, który skarb znalazł.

W przypadkach pod *d*, *e*, *i* *f*, wyrażonych, process względem obo-

wiązku wykonania przyśięgi manifestacyney mieysca mieć nie może; także obeydzie się bez Dekretu, jeżeli w namienionych zdarzeniach pod *a, b, c*, obowiązek złożenia rachunków już jest postanowiony.

W wszelkich inszych przypadkach, ten od którego żąda się takowa przyśięga, mocen jest domagać się, aby wprzody obowiązek przyśięgi Dekretem nakazany, i rota przyśięgi w nim umieszczona była.

Uchylający się uporczywie od wykonania powinney manifestacyney przyśięgi, bywa do niey grzywnami sądowemi lub karą więzienia przyuszony, a nadto jeżeli iaka ztąd stronie przeciwney wyniknie szkoda, tę jemu nadgrodzić jest obowiązany.

Iuramentum calumniae.

Czwarty i ostatni gatunek przyśięgi, którą Sędzia z urzędu swego zlecić jest mocen, wtedy ma mieysce, gdy zasadzające się na pozor-nym mniemaniu zachodzi podeyrzenie, że strona umyślnie faktum iakie lub sposób, któremi możnaby doysć prawdy tai; że koniecznie przy obszernych i równie zwłokę czasu iako znaczne koszta za sobą wiodą-

nych dowodach bez potrzeby upiera się, albo w reszcie, że iedynie duchem pieni przedłużenia terminów żąda. W tedy Sędzia stronie takiej rozkazać może, aby się od takowego podeyrzenia przyśięgą oczyściła. Taki rozkaz czyni się przez Sądową rezolucyą, który koniecznie musi być dopełniony; a gdy strona przyśiądz nie chce, ściągą na siebie skutki nieposłuszeństwa w §. 18. zawarte.

§. 30. Zdarza się częstokroć, że O powołaniu trzeciego do sprawy (*litis de nuntiatio*) i nominacyi. kto przypozwany jest o rzecz, pretensyą lub prawo iakie, którego od kogo trzeciego nabył, albo względem których chce kogo trzeciego powołać; naprzykład: gdy zaięta processem rzecz od kogo trzeciego kupił, gdy jest o kaucyą pozwanym, &c.

W takich przypadkach strona która chce trzymać się trzeciej osoby, dobrze czyni, gdy zaraz na początku sprawy wyraźnie żąda, aby była wspólnie przypozwana i do sprawy pociągniona. To żądanie powinno bez zwłoki przy instrukcyi pierwszej instancyi nastąpić; wszakże można je także uczynić przy założeniu appellacyi, ale

to opóźnienie zawsze jest kosztowne.

Zaniechując takiego powołania trzeciej osoby, nie traci się wprawdzie przez to miana do niej pretensya; ale jeżeli ta ważne przyczyny i dowody poda, które postać sprawy mogą odmienić, wtedy strona ociągająca się, na tym koniecznie przestać powinna.

Skoro trzecia osoba jest przypozwana, zależy od niej wdać się w sprawę i pośrednika swego zastąpić, albo wypadku sprawy i uczynić mianej do siebie pretensyi czekać. W ostatecznym razie, nie trzeba się iey odbywać; aczkolwiek nie stawi się, process bez niej agitować się będzie; ale zapadłe w nim dekreta za ważne uznać powinna, lubo legalność założonej do niej pretensyi osobnego wyjaśnienia wyciąga. Ale jeżeli beśpiecznie przewidzieć nie może, iż pretensya jest bez fundamentu, dobrze czyni, gdy nie przyznając takiej pretensyi, wdaie się jednak w process; pośrednikowi swojemu wiadome przyczyny i dowody podaie, i z nim wspólnie rzecz zaczyna. Wte-

dy obie osoby w sprawie iedną reprezentują, równe mają prawa i obowiązki, wszelako żadna z nich mimo wolę drugiej, i gdy ta lepsze ma dowody, przysięgi względem spornych faktów od strony przeciwney żądać nie może. Oskarżony zatym, który tym sposobem przódnika swego pociągnął, nie może bez wyraźnego zezwolenia powoda od sprawy się uwolnić, ale owszem sprawę, aż do zupełnego iey rozsądzenia kontynuować powinien.

Prócz takiego powołania trzeciej osoby na żądanie iedney lub drugiej strony nakazanego, iest także Sędzia mocen Juryzdatora, powoda, lub oskarżonego, na przykład: przedawcę, cedenta, i t. d. do wyслуchania względem zachodzących w sprawie faktów, o których dokładniejszey i lepszey niżeli od stron samych spodziewa się wiadomości przypozwać. W takim razie przypozwana trzecia osoba koniecznie powinna być posłuszną, a nawet może do tego iako i do dania explikacyi o takowych faktach być przypuszczoną. Wszelako nie bywa przez

O przypozwach przez Sędziego z mocy urzędu czynionych.

to do sprawy samey pociągnioną, owszem przywołanie iey ustaie, skoro względem komunikowanych sobie przez Sędziego okoliczności według najlepszey wiadomości swojej ośnowę uczyni.

O nomi-
nacyi.

Gdy kto iako posiadacz ruchomey lub nieruchomey rzeczy iest zapozwany, a rzecz nie dla siebie, lecz w imieniu kogo inszego posiada, powinien natychmiast po wręczonym sobie pozwie, lub najpóźniej w terminie do odpowiedzi wyznaczonym okazać, dla kogo i czyim imieniem posiada, i gdzie się właściciel znajduje. Jeżeli tego zaniecha, ściągana na siebie odpowiedzialność powodowi względem wszystkich kosztów i względem szkód z opóźnienia wynikających.

O inter-
wencyi.

§ 31. Gdy kto do rzeczy iakiey lub prawa, o które dwie strony są zajęte processem, sędzi się mieć iakie uczestnictwo; wolno mu iest odezwać się w tym processie, i popisać się z swoim prawem.

Jeżeli twierdzi, że rzecz sporna lub pretensya, ani powodowi, ani oskarżonemu, lecz owszem iemu sa-

memu służy ; wtedy wynika ztąd cale osobny proces, w którym on za powoda, obydwie zaś sprawą iuż zaięte osoby za oskarżonych są poczytane.

Przez to nie wstrzymuie się między temi obydwoma stronami, ani bieg postępowania, ani exekucya; i ten, który popisuje się z swoim prawem, tylko położeniem aresztu na rzecz sprawą obiętą, sądowym oney złożeniem i t. d. tym czasowego bezpieczeństwa swego szukać iest mocen.

Jeżeli zaś nie z własnym prawem odzywa się, ale tylko iedney lub drugiey stronie dla mianego z nią w sprawie wspólnego uczestnictwa asystować zamysła, powinien okoliczności czyli dowody, któremi pretenasyą iey wesprzeć lub bronić sobie założył, wyraźnie okazać, i miane do sprawy uczestnictwo dowieść; zazczym do dalszego postępowania w sprawie powołany, i za iedną z współnikami swoim osobę poczytany będzie. Z tym wszystkim przystąpić powinien do sprawy w takim stopniu, w iakim ją zostanie, ow-

szem jeżeli z spóźnionej jego odezwy, szkoda i koszt wynikną, do nadgodzenia ich jest obowiązany.

O appella-
cyi.

§ 32. Jeżeli strona przez zapadły dekret rozumie się być uciążoną, od czasu ogłoszenia sobie onego w ciągu dzielięciu dni do Protokółu lub na piśmie Sędziemu o tym donieść, i nowe okoliczności lub dowody, któremi rzecz swoją jeszcze wesprzeć zamysła, dokładnie podać powinna.

Względem
jakich
obiektów
jest dozwolona.

Jeżeli obiekt sporu więcej nad 30. talarów grubey monety, albo gdy sprawa agitowała się w niższym sądzie dzieścić talarów w grubey monecie wynosi, wtedy właściwa appellacya ma miejsce; to jest; zaczyna się całe nowe postępowanie, w którym przepomniane lub opuszczone w pierwszej instancyi okoliczności albo dowody mogą być okazane, i względem których potym w wyższym sądzie drugi wypaść ma dekret.

Wszakże, lubo przy mniejszych obiektach właściwa appellacya nie może być dopuszczoną, wszelako na zaniefione przez stronę zażalenia wyższy Sąd Akta pierwszej instan-

ryi każe sobie przedłożyć, one bacznie przejrzy, i według położenia sprawy przez rezolucyą (którey powinno stać się zadosyć) prawne uczyni postanowienia.

Przeciąg dziesięciu dni do zgłoszenia się z zażaleniem przeciw zapadłemu dekreto wi nie powinien być spóźniony; zatym strona, która przy końcu sprawy chce się z miejsca oddalić, dobrze czyni, gdy prawnemu swemu Afsystentowi lub Sądowi da o tym znać, i miejsce przyszłego bawienia swego oznaczy. Przy nieuchronnych przeszkodach, iako to: chorobie, może wprowadzić zgłoszenie się z zażaleniami w ciągu 4rech niedziel od upływu rociu dni być uczynione, iednak takie przeszkody zaświadczeniami wsparte, oraz przy czyny i dowody końcem objaśnienia zażeń dokładnie okazane być powinny. Gdy i te nawet cztery tygodnie spełzną: wtedy strona pod wymówką, że nie wcześniej dekret odebrała, że wyjechała była w podróż, że przeniosła się na insze miejsce z mieszkaniem swoim, i t. d. z appellacyą słuchaną być nie może,

Czas do zgłoszenia się z appellacyą.

owszem, zapadły dekret w prawo przechodzi, i exekucyą za sobą wie-
dzie.

Jeżeli Sędzia pierwszey instancyi założoney w przepisanyu ciągu czasu appellacyi nie dopuszcza, appealujący może u wyższey Sądowej zwierzchności szukać przeciw temu pomocy; to iednak pod utratą prawa naydaley w ciągu czterech tygodni stać się powinno.

Skutek ap-
pellacyi.

Dopuszczona appellacya w zwy-
czayney sprawie to skutkuje, że exe-
kucya musi być wstrzymana. Za-
chodzą iednak w tym te excepcye:

- a, Gdy kto jest dekretem skaza-
ny dawania komu alimentów
(żywienia go) wtedy bowiem
wyznaczone alimenta mimo ap-
pellacyą od dnia zanieśionych
zażaleń dawane być powin-
ny.
- b. Gdy za ściśłym i starannym ro-
zważeniem okoliczności zacho-
dzi niebezpieczeństwo, że przez
dłuższą przewłokę exekucyi ko-
mu znaczna i nie nadgródzona
szkoda mogłaby być wyrzą-

de
fte
zb
do
po
ko

dzoną; W takim razie appelu-
iący z zachowaniem sobie pra-
wa swego, dekretowi natychmiast
uczynić zadosyć, albo rzecz o
którą spór zachodzi do sądowego
składu oddać, albo względem
przyszłego dopełnienia dekretu
kaucyą lub za ręką należyte dać
bespieczeństwo iest obowiązany.
c, Gdy w iednym dekrete różne
oddzielne punkta są rozsądzo-
ne, a tylko względem niektó-
rych z nich appellacya zachod-
dzi; albo gdy sprawa tylko
wprawdzie iedną obeymuie, pre-
tensyą, oskarżony zaś tylko
pewney z nich części przeczy.
W takowych zdarzeniach dekret
przyprawdza się do exekucyi
co do punktów niezaprzeczo-
nych.

Kiedy i iakim sposobem exekucya
dekretu w sprawach o wexle, czy-
ste długi, areszta, dzierżawy, słu-
żby i powinności, granice i tym po-
dobnych uiszczona bydź powinna,
powie się niżej przy artykule o ta-
kowych sprawach.

Dalsze po- W drugiej instancji czyli appel-
 stępowaw- lacyney dalsze postępowanie od te-
 go zależy, czyli appellujący może
 na poparcie zażaleń swoich z nowe-
 mi popisać się dowodami lub okoli-
 cznościami. W takim razie powinien
 one Sędziemu lub prawnemu Afsy-
 stentowi swemu dokładnie okazać i
 przyczyny przydać, dla których ie-
 dawniey nie przytoczył. Sędzia zna-
 laższy nowe fakta i dowody bydz
 ważnemi, nowe postępowanie wzglę-
 dem nich z stroną przeciwną sta-
 nowi, do którego nowy także wy-
 znacza się z Sądu Deputat. Przy
 tym postępowaniu czyli instrukcyi,
 wszystko to zachodzi, co się w §:
 18. 19. 20. i 21. o instrukcyi w pier-
 wszej instancji powiedziało.

Appellujący powinien się nade-
 wszystko starać, aby wyznaczonego
 terminu do instrukcyi sam osobiście
 albo przez Plenipotentą swego na-
 leżycie dopilnował, inaczey będzie
 zważany za nie chcącego użyć no-
 wego faktum, i że podług instruk-
 cyi pierwszej instancji chce bydz
 rozsądzonym.

Jeżeli

Jeżeli zaś podane nowe fakta albo dowody przez Sąd za nie ważne i nie niestanowiące są poczytane, albo jeżeli appellującemu na takowych zbywa; wtedy tylko prawny wywód zażaleń i odpowiedź na nie, które do Protokołu albo w pisaney dedukcyi podane być mogą, mają miejsce. — Przez te co można zyskać, powiedziało się już wyżej ku końcowi § 21.

Kto wreszcie swywołnie lub dla dłuższej pieni appellacyą zakłada, nietylko wynikłe ztąd koszta opłaca, ale prócz tego, karę pieniężną lub więzienia na siebie ściąga.

§ 33. Jeżeli strona zapadłym w instancyi appellacyiney dekretem O rewizyi (trzeciej instancyi) mniema się być uciążoną, może jeszcze użyć prawnego środka rewizyi, gdy obiekt sporu dwieście talarów lub więcej wynosi. W sprawach, gdzie idzie o przeszło sto, a nie pełna dwieście talarów, rewizya wtedy tylko jest dozwolona, gdy sprawa toczyła się w pierwszej instancyi w niższym Sądzie, albo gdy pierwsze dwa wyroki z sobą się nie zgadzają. Jeżeli zaś obiekt sprawy

nie dochodzi wartości stu talarów, rewizya dopuszczona bydź nie może.

Względem przeciągu dziesięciu dni, gdzie rewizya powinna bydź założoną, tudzież dokładnego podania punktów dla których rewiduiący zażalenie zanosi, ma się rozumieć to, co się w powyższym §. powiedziało. — Atoli rewizya różni się od appellacyi tym, że nowe fakta czyli nowe dowody, które w pierwszych dwóch instancjach nie zachodziły, żadnego nie mają względu. Wszelako w niektórych osbliwych przypadkach, gdy przy popisaniu się z takimi nowemi okolicznościami lub dowodami, ani grubego niedbalstwa, ani oczywistej, do uwiecznienia sprawy dążącej intrygi stronie zarzuścić nie można, prawo Sędziemu instancyi rewizyiNEY zostawiło do woli, dalsze ieszcze w tey mierze uczynić rozrządzenie. A przeto strona nie powinna zaniechać, wszelkie iey wiadome fakta lub dowody, które do rozsądzienia sprawy wpływ mają, w pierwszych dwóch instancjach dokładnie podać. Jeżeli iednak o ta-

kowych nowościach dopiero w trzeciej instancyi zasiągnie wiadomość o nich, zaraz przy założeniu rewizyi Sądowi lub prawnemu swemu Afsystentowi doniesie, oraz przyczyny okaże, dla których się z niemi dawniej nie odezwała.

Wszelako instrukcyja względem tych obiektów mieysca mieć nie może, owszem w każdym razie tylko wywody prawne są dozwolone. Jeżeli strona nie miała dotąd żadnego prawnego Afsystenta, dobrze uczyni, gdy sobie iednego z Kommissarzy sprawiedliwości obierze, aby ten Akta pilnie przeyrzał, i dedukcyą sporządził. To iednak niezwłocznie w wyznaczonym przez Sąd ciągu czasu stać się powinno; Akta bowiem w istocie swojej podają się potym do napisania wyroku; co także nastąpi, gdy strona przeciwna na podaną dedukcyą w wyznaczonym ciągu czasu nie odpowie.

§ 34. Skoro dozwolone prawne środki przeciw zapadłemu w pierwszej lub drugiej instancyi dekreto- wi w przepisanych przeciągach nie są

o skutkach dekretu, który w prawo przeszedł.

użyte; tudzież gdy w instancyi rewizyiney zapadł dekret, wtedy ten w prawo przechodzi; to jest: że między stronami staie się wieczystym prawem, że powinno koniecznie przez nich iemu uczynić się zadosyć, i że pod jakimkolwiek pozorem uchylony być nie może.

Dla pewności i bezpieczeństwa własności, potrzeba koniecznie sporom pewny cel wymierzyć. Jeżeli strony w dwóch instancyach miały czas i sposobność popisywania się z wszelkimi faktami i dowodami, od których rozsądzenie sprawy zależy; jeżeli dwa różne sądy sprawę rozsądziły; jeżeli wreszcie trzeci jeszcze wyższy Sąd Akta i zapadłe obadwa dekreta pilnie przejrzał, wszakże dopełniło się wszystko, cokolwiek ludzka ostrożność radzić i użyć może; Wtedy nawet, gdy trzeci wyrok od dwóch pierwszych odstępuje, nierówne rozsądzenie rzadko z różnego sposobu rozważania prawnego punktu, ale raczy w wszystkich prawie przypadkach ztąd pochodzi, że przez zawziętość rzeczy albo z winy stron samych, prawdziwy

związek okoliczności nie mógł być rozpoznany.

Prawo zatem żąda od każdej strony, aby na zapadłym sądownie dekrete przestała, iemu była posłuszną, i nie szukała daremnie sposobów zwątlenia lub uchYLENIA IEGO.— Takowe kuszenie się miałoby tylko ten skutek, że strona prócz nadgrody kosztów, musiałaby być na karę 50. do 300. talarów skazaną, albo w niemożności swojej na proporcjonalną robotę publiczną osądzoną.

Niektóre tylko zachodzą przypadki, gdzie dekret tak dalece jest nieważny, iż w żadnym czasie w sprawie przesyć nie może. Jako to :

O skardze
de nullitate
w sprawie
zaszłej,

- a, Gdy strona iedynie na fundamencie fałszywego dokumentu, albo za wyznaniem przekupionych świadków osądzoną lub z skargą swoją odkazaną była. Wszakże iednak wtedy fałsz i nieprawdziwość dokumentu, lub prawdziwe przekupienie świadków dowiedzione być powinno ; i nie dosyć jest na tym, że

- strona tylko przeciwną rzecz temu, co się w dekreście za prawdziwe uznało. okazać usiłując;
- b, gdy kto nie mając iurydykcyi, albo do zawiadowania sprawie-
dliwości nie będąc prawnie wy-
znaczonym lub przyiętym, u-
dał się w sprawie iakiey za Sę-
dziego, i iako taki, sprawę ros-
począł lub rozsądził;
- c, gdy kto, nie będąc podług prze-
pisów praw zdolnym do czy-
nienia w Sądzie bez opiekuna
lub kuratora, bez takowego na-
leżycie postanowionego Afssy-
stenta, był iako powód lub o-
skarżony do sprawy dopuszczo-
nym, a ztąd uszkodzonym zo-
stał;
- d, gdy strona była przez kogo w
sprawie zastąpioną, który cale
nie był do tego umocowanym,
albo fałszywą plenipotencyą u-
kazał; a gdy zapadłe dekreta,
nietylko że zaraz do wiado-
mości strony nie doszły, ale po-
tym nawet nie były przez nią
zeznanne.

2, gdy w pierwszej lub drugiej instancyi przeciw wyraźnym, w powszechnym prawie krajowym albo w potwierdzonych przez Monarchę xięgach Prowincjonalnych zawartym przepisom zapadł dekret, od którego appellacya lub rewizya nie jest dozwolona.

Jeżeli strona z iedney z powyższych pobudki przeciw zapadłemu w sprawie iey wyrokowi chce czynić, udać się do naywyższego Sądu Prowincyi i mniemałą przyczynę nieważności wraz z potrzebnemi dowodami przedłożyć powinna. Wtedy rozpoczyna się formalny Proceśs, wszelako takowy dekret wszelką ma wagę prawnego wyroku, póki nieważność iego osobnym wyrokiem nie jest uznana; exekucya tamowana być nie może, a nawet tymczasowe zabezpieczenie się przez areszt, tylko pod następującemi w §. 38. opisanemi warunkami miejsce mieć powinno.

Prócz tych przypadków, gdzie prawny dekret dla zaszłej nieważności uchylony być może, dozwala

O-przywróceniu do przeszłego stanu.

la się także przywrócenie do przeszłego stanu.

f, gdy kto podczas małoletności swojej w sprawie przez opiekuna lub przy jego asystencyi prowadzoney znaczną szkodę poniosłszy, w ciągu czterech lat rachując od dnia zapadłego dekretu z okazaniem uszkodzenia swego skargę zanosi. Do tego mają powszechnie prawo wszyscy, którym ustawy prawne przywileje małoletnim służące nadały, iako to: Fiszkał, Kościoły, pobożne fundusze, i t. d.

g, gdy strona po nastąpionym prawnym dekreście nowy znalazła dokument, który położenie sprawy zupełnie odmienia, a o którym (na co przyśiądz powinna) w przeszłym procesie nie wiedziała, albo mimo użytego wszelkiego starania na ów czas przystawić go nie mogła. W takim razie odezwa nayspóźniej w ciągu ośmiu tygodni od dnia wynalezienia dokumentu, u Sędziego gdzie się sprawa agitowała, uczyniona być powinna.

Jeżeli zaś od daty finalnego dekretu dziesięć lat upłynęło, takowa odezwa wtedy tylko będzie dozwolona, gdy się będzie mogło dowieść, że dla podstępnej strony przeciwny lub trzeciej osoby dokument nie mógł być rychley wynalezionym. Popisywanie się z nowemi świadkami powrócenia do przeszłego stanu stanowić nie może.

Wszakże przy takowych nawet lubo z ważnych przyczyn zaniesionych żądaniach, zawsze się rozumie, iż exekucya rozpoczętego Dekretu wstrzymana być nie może, owszem powinna przyść do skutku, póki powrócenie do przeszłego stanu nie będzie dekretem postanowione.

§. 35. Nikt nie jest mocen wy- O exekucy-
granego przeciw komu Dekretu wład-
dzą swoją wykonać, ale o exekucy-
jego u Sądu gdzie się sprawa w pier-
wszej instancyi agitowała, należy-
cie starać się powinien. Jeżeli de-
kret wyznaczy przeciąg czasu, w
którym strona przeciwna ma iemu
zadosyć uczynić, wtedy upływu te-

Powinna
być w cią-
gu roku po-
szukiwana

go czasu czekać należy. Ten zaś, co po wyjściu spożni się całym rokiem nie żądając exekucyi, z wygranego dekretu na nowo skargę zanieść powinien. Jeżeli zaś dłużnikowi swemu na żądanie iego sądownie lub prywatnie w dopełnieniu wyroku zwłoki dozwolił, wtedy przeciąg roku dopiero rachuje się od dnia, gdzie takowe zezwolenie upłynęło.

Przeciw
komu?

Exekucya tylko przeciw temu może mieć miejsce, który jest zapadłym dekretem osądzony, bynajmniej zaś przeciw trzeciemu, wyjąwszy iednak

- a, successorów, którzy zapadłemu przeciw głowie swojej dekreto-
wi sami także poddają się;
- b, tego, który prawa strony de-
kretem przewidzioney nabył,
na przykład : nabywcę nierucho-
mego gruntu;
- c, któremu sporna rzecz dopiero
po wręczeniu sądowego pozwu
bywшему iey właścnikowi, przez
kupno, zamianę, cessyą, daro-
wiznę, lub inszym iakim sposo-
bem dostała się; i

2. który umyślnie fałszywą plenipotencją złożył, albo z zamilczeniem istotnego położenia sprawy wdał się w process.

Będąc kto iako opiekun, starszy Kościoła, szkoły, pobożnego funduszu, iako zawiadujący kassą, kancelaryą, i t. d. w sprawie iakiey dekretem przewidzionym, taki dekret lubo wyraźnie przeciw niemu zapadnie, tylko co do majątku tego, którego zastąpił, może być exekwowany. Przeciwnie zaś, jeżeli opiekun, starszy, lub administrator zaniedba starać się u sądowej zwierzchności o potrzebne końcem exekucyi zalecenia, karami lub inszym sposobem do tego ma być przymuszony.

Ządanie exekucyi wyraźnie, do- Warunki
kładnie, i stosownie do dekretu za- żądania.
niesione być powinno. Jeżeli dekret na zapłacenie długu zapadł, wyraża się kwota i gatunek monety, a nawet kwota prowizyi gdy o ich bonifikacyą rzecz zachodzi. Jeżeli mają być koszta powrócone, te niemniej podają się z stosunkiem do sądowego zalecenia, którym były po-

stanowione, a do tych przylacza się także register kosztów, które potym jeszcze zayść mogą. Jeżeli w rescie process tyczył się kilkoro pretensyi, albo iakiego porachunku, wtedy, gdy dekret nie wyznaczy wiele iedna strona drugiey ma zapłacić, do żądania exekucyi sporządzony w miarę zapadłego dekretu i przez przysięgłą na rzeczy znaiącą się osobę zaświadczony porachunek przydany być powinien.

O dalszym zachowaniu się żądającego exekucyi.

Po nakazaney exekucyi daie się zawsze, wyiawszy w sprawach we-xlowych, exekutorowi czas do czterech tygodni, po których upływie bez dalszego zařtanowienia wykonana być powinna. Takowy rozkaz przesyła się żądającemu exekucyi, aby go mógł użyć, ieżeli dłużnik w czasie przeznaczonym Dekretowi nie uczyni zadosyć; W takim razie tenże oddaie exekutorowi rozkaz, który natychmiast istotną exekucyą wykonać powinien. Wzajemnie, ieżeli dłużnik swój obowiązek dopełni, żądający exekucyi donosi o tym Sądowi, i wřrzymuie się z oddaniem exekutorowi rozkazu; inaczey bo-

wiem przeciwnikowi swemu za hańbę, szkodę i kosztą jest w odpowiedzi.

Jeżeli przychodzi do wykonania exekucyi, naprzykład: gdy idzie o wybranie summy pieniężney, żądający exekucyi dobrze uczyni, gdy będąc od miejsca oddalonym, wcześniej Sądowi wskaże, do czyich rąk pieniądze wyliczone, lub iakim sposobem iemu przesłane być mają.

Potrzeba nadto, aby dokładney zasięgnął wiadomości, czyli dłużnik ma gdzie swoje pretensye, z którychby zaspokojenie iego zupełnie albo po części nastąpić mogło.

Wszakże nawet mocen jest żądać od dłużnika wspartego w tey mierze przysięgą zeznania. Jeżeli się dłużnikowi w rzeczy samey iakie pretensye należą, donosi o tym Sądowi, aby wybrane być mogły.

Jeżeli dłużnik ma iaką stałą pensyą, płacę, lub inszy roczny dochód, tych połowa na żądanie domagającego się exekucyi do zupełnego iego zaspokojenia przyaresztowaną i wybraną być może. Z rodzaju takowych dochodów wyłączaia się iednak

pensye przy administracyi Celi i akcyzy, tudzież kompanii morskiej, nadto pensye odprawionych Office-rów, i z kassy wdowiey pochowujące, które 400. talarów nie dochodzą.

Od żądającego exekucyi wierzyciela zależy, domagać się niezwłoczney tradycyi, albo z sekwestrowania dłużnika pretensyi, płacy, pensyi, lub inszych tego dochodów zaspokojenia swego szukać; Owszem wolno jest iemu wrócić się do nich, znalazłszy, że z zafantowanych rzeczy satysfakcyi swoiey nie znajdzie.

Obrawszy sobie tradycyą, może wprowadzić osobiście lub przez Plenipotentą być iey przytomym, ale nie powinien się do niczego wdawać, ani wskazywać exekutorowi jakie rzeczy ma fantować, i w jaki sposób sobie przy niej postąpić.

Cały majątek dłużnika składający się z sprzętów domowych, tradycyi podpada, z których wyłączają się tylko:

a, pościel która chorym lub położnicom służy;

b, u kunszmiistrzów i rzemieślników ich narzędzia, i to bez

czego w professyi swoiey obeysć się nie mogą; a, u dłużników prowadzących wiejskie gospodarstwo potrzebne bydło, sprzęty, ziarno do siewu, chleba, i obroków.

Exekutor podług prawa jest obowiązany nadewszystko takie obiekta majątku fantować, które daią się łatwo przeprowadzić, i przez których publiczną sprzedaż wierzyciel najłatwiej może być zaspokoiony.

Jeżeli przy tradycyi nie znajdzie się dostateczny w sprzętach majątek, tudzież, jeżeli ani pretensyi dłużnika spieniężyć, ani płacy pensyi lub innych dochodów jego wybrać nie podobna, wtedy, gdy dłużnik posiada wieś, dom, lub inny jaki grunt nieruchomy, wierzyciel mocen jest szukać z nich swego zaspokoienia, aczby pretensya jego nie ściagała się właśnie do takowej nieruchomości.

Jeżeli w takim razie daie się przewidzieć, że pretensya w ciągu roku z dzierżawy, najmu lub intrat nieruchomości może być zapłacona, wtedy te biorą się w sekwestr i oddają kredytorowi. Gdy zaś nie masz

do tego żadnego pozoru, nieruchomości sądowemu zarządzeniu podpada, a nawet publicznie sprzedaną być może.

Jeżeli te dopiero opisane stopnie exekucyi nie zupełnie skutkują, wolny jest wierzycielowi wybor, żądać aby dłużnik jaką robotą z umiejętnością i siłami jego zgodną, oraz stanu jego nie hańbiącą resztę przyśądzoney summy powoli odrabiał, albo do więzienia był oddany. W ostatnim razie wierzyciel wtedy tylko przykładać się do żywienia dłużnika swego jest obowiązany, gdy ten dla choroby, starości wieku, lub inszey nieudolności na sustentacyą swoię godziwym sposobem w więzieniu zarobić sobie sam nie może. Po upłynionym bezskutecznie całym roku więzienia, i jeżeli dłużnik nie podupadł z marnotrawstwa, gry, hultajskiego życia, lub inszych nie obyczajnych postępów, wierzyciel na wypuszczenie jego z więzienia zezwolić i czekać powinien póki do lepszego stanu nie przyidzie, gdzie exekucyą znowu powtórzyć może.

Z tego

Z tego powszechnego wystawu postępowania przy exekucyi okazuje się, jakie zachowanie się dłużnika być powinno. Zawsze daie się, iemu o niey znać, aby do zaspokolenia przy sądowej wierzycielowi pretensyi był przysposobiony. Przeciwnie zaś żadne allegacye potym mieysca mieć nie mogą, chyba że potrafi dowieść, że dług zapłaconiem, ważnem wzajemnem pretensyami, ustatkowaniem albo przez ugodę zupełnie lub po części został zgładzony, albo że miał sobie dłuższą dylacyą dozwołaną. Mając po sobie ieden z takich ważnych wniosków, donosi o nim natychmiast Sądowi, i dowodzi go dokumentami lub świadkami. Takowe allegacye cale nie dowiedzione, nie tylko żadnego nie znajduią względu, ale nawet ukaranie ściągają. Co większa nawet zażalenia do samego Najjaśnieyszego PANA, albo do Ministerium sprawiedliwosci w Berlinie przeciw przyzwoicie nakazanej exekucyi cale są daremne, albowiem podług praw bieg słuszności wstrzymany być nie może.

Jak się ma zachować exekwowały.

Nie zостаie przeto dłużnikowi nic więcej, tylko dekretowi ile może uczynić zadosyć, albo poddać się z winnym posłuszeństwem exekucyi. Nadewszystko niechay się strzeże exekutora lżyć, albo uczynkowo krzywdzić, lub inszym sposobem sprzeciwiać się exekucyi; na to bowiem postanowiona jest surowa kara cielesna, i exekucya zwiększoną liczbą ludzi, nawet pomocą żołnierską wykonana będzie.

Jeżeli idzie o exekucyą summy pieniężney, dłużnik onę exekutorowi bezpiecznie za kwitem może wyliczyć, chyba że kto inszy do odebrania pieniędzy będzie wyznaczony, i Sąd dłużnika o tym uwiadomi.

Jeżeli przyidzie do tradycyi, dłużnik nie powinien z sprzętów i rzeczy swoich pod karą nic uroniać, owszem wszystko exekutorowi wiernie ukazać, i na żądanie iego ile w miarę wybrać mianey summy potrzeba, izby, sklepy, piwnice, i insze schowania, tudzież znaydujące się tamże szafy, skrzynie, &c. otworzyć. Jeżeli się tak sprawuje, exekutor po-

dług prawa obowiązany jest tylko zbyteczne rzeczy iemu zabrać. Przeciwnie zaś, jeżeli się dłużnik wzbrania, albo gdy się umyślnie ukrywa, exekutor mocen jest z przybraniem dwóch wiary godnych świadków schowania kazać otworzyć.

Podług tego wszystkiego wybiegi dłużnika do uniknienia exekucyi albo iey uchylenia cale są daremne, owszem przez to tylko sobie rzecz pogorsza, i sprawia sobie szkodę i stratę. Będzie zatem zawsze lepiej dla niego, gdy i w takim nawet razie rzetelnie sobie postąpi, w miarę majątku swego dekretowi uczyni za dosyć, i spuści się na słusność wierzyciela lub na pomoc praw.

Jak sobie ma podupadły dłużnik postąpić, powie się niżej w § 46. i 47.

R O Z D Z I A Ł V.

O niektórych oddzielnych gatunkach
procesu.

§ 36.

O proces-
sie wexo-
wym.

Czynności w zwyczajnym procesie już tedy są opisane. Atoli zdarzają się różne gatunki sądowych sporów, w których dla oddzielney ich istoty odstąpić trzeba od sposobu postępowania w zwyczajnych processach. Z tych jest naprzód process wexlowy.

Przeciw komu może mieć miejsce? Ten tylko z takich wexlow może mieć miejsce, które zawierają w sobie prawne warunki, i przez zdolne do tego osoby są wystawione. Takimi są Chrześcijańscy i żydowscy kupcy, którym właściciele fabryk, okrętów, i Aptekarze równie są poczytani; nadto aktualni dziedzice dóbr szlacheckich; główni dzierżawcy lub ekonomowie Królewskich albo Królewiczowskich dzierżaw, i

ci, którym zdolność wystawienia wexlów przez zwierzchność jest dozwolona. Kto tedy z kim wdaie się w czynność wexlową, który do wyraźnie wymienionych powyżey osób nie należy, dobrze czyni naradzwszy się wprzód prawnika, czyli taki człowiek może ważnie wexel wystawić? kto także wchodzi w czynność wexlową z osobami, którym zdolność wystawiania wexlów tylko za wyraźnym konsensem Zwierzchności jest dozwolona, nie tylko to zezwolenie cryginalnie ukazać, ale kopią iego do wexlu przyłączyć powinien. Kondycyi wexlów kupieckich, i ostrożności przy nich zachować powinnyich w powszechnym prawie poszukać należy.

Miedzy inszemi osobami potrzeba do ważnego wexłu:

- a, słowa: wexel, czyli list wexlowy;
- b, wyrażenia pewney summy wyliczyć mianey;
- c, gatunku monety w którym zapłacenie ma nastąpić;
- d, imienia odbierającego;

- e, zeznania, jako wystawiający walor gotowizną odebrał;
- f, wyraźnego wymienienia czasu nastąpić mianey zapłaty;
- g, dnia i miejsca wystawionego wexlu;
- h, podpisu wystawiającego z imieniem i nazwiskiem, albo z nazwiskiem i funkcyą iego, albo z inszym znakiem dla rozróżnienia wystawiającego z inszemi równego imienia osobami.

O kilku
Osobach
wspólnie
do wexlu
obowiąza-
nych.

Jeżeli wexel w liczbie pojedynczej wystawiony, przez kilka osób jest podpisany, wtedy podpisany za głównego dłużnika, inisi zaś za zaręczycielów są poczytani. Jeżeli treść wexlu przez kilka osób podpisanego, brzmi w kilkorakiej liczbie, ma się rozumieć, że jedna za wszystkie, a wszystkie za jedną ręką. Na ów czas wierzycielowi wolny jest wybór dopominania się zapłaty od kogo z nich zechce, a ten zupełną zapłatę uiścić powinien, aczby summa całkowita albo część iey na pożytek współ-dłużników iego była obróconą. Kto zatem wexel wspól-

nie podpisuje, a przez to chce tylko za ręczyciela, assystenta, lub świadka być zważanym, taki przymiot swoy do podpisu wyraźnie przydać powinien.

Właściciel wychodzącego wexlu przed upływem roku od wyznaczonego w wexlu czasu zapłaty, skargę zanieść, albo wexel przedłużyć powinien, inaczej moc swoją utracą, i stać się daley tylko zwyczajnym skryptem.

O zachowaniu się powoda,

Przedłużenie na wexlu samym zapisane, i przez dłużnika podpisane, tudzież wyraźnie zanotowano być ma, na iak długi czas wyznaczony w wexlu dzień zapłaty został przedłużonym. Wtedy rok, z którym wexel moc swoją utracą, od upływu ostatniego przedłużenia rachuje się.

Skarga wexlowa na piśmie lub do protokołu ustnie może być podana; ale w obydwóch razach powód oryginalny wexel zaraz z należącemi do niego dokumentami złożyć powinien. Nadto, jeżeli oskarżony nie należy do klasy kupców, zdolność jego do wystawienia wexlu okazać powinien.

Jeżeli Sąd dla niedostatku prawnych warunków uzna, że Process wexlowy nie może mieć miejsca, odkaże powoda przez Rezolucyą, i zaleci mu, aby zwyczajnym sposobem sprawę wprowadził. Wszakże jednak ten, od takiej rezolucyi podług §. 16. do wyższej zwierzchności odwołać się może. Niemniej wolno mu jest w dozwolonym sobie zwyczajnym czyli exekucyjnym procesie dowieść, że się iemu istotnie prawo wexlowe należy; a to gdy się potem okaże, zyskać powinien dekret wexlowy, aczby sprawa nie była wexlowym sposobem wprowadzona.

Jeżeli zaś Sędzia skargę wexlową przyzwoita być znajdzie, i oskarżonego do wexlu zapozwie, wtedy powod obowiązany jest, ile to być może, terminu wyznaczonego osobiście dopilnować, aby względem zachodzących okoliczności mógł Sędziemu niezwłocznie dać wiadomość, i w przypadku żądanej przez stronę przeciwną przysięgi, onę przyjąć, albo stronę wzajemnie do przysięgi powołać. Jeżeli się obawia, aby

oskarżony wexlu albo podpisu swego nie zaparł się, lub nie oskarowił na to przysięgi, dobrze uczynił, gdy się wcześniej na to przygotuje, aby prawdziwość podpisu świadkami lub porównaniem pism mógł dowieść.

Oskarżony koniecznie winien jest O zachowaniu się oskarżonego. stawić się na przeznaczonym terminie, i przedłużenie jego tylko wtedy może mieć miejsce, gdy się okaże, iż nieodbity przypadek, na przykład: śmiertelna choroba, powódź i t. d. do osobistego lub przez Plenipotentą stawienia się na terminie, oskarżonego czynią niesposobnym. Jeżeli takowe przypadki wyjąwszy, terminu uchybi, wexlowym prawem do zapłacenia długu skazany być powinien.

Nadto, służy także oskarżonemu ta przestroga, aby, jeżeli być może, na terminie sam był przytomny, lub sądowi przeszkody swego nie stawienia się donosi, i Plenipotentowi swemu tak co do interesu samego, iako względem przysięgi, którą chce wykonać, zupełną dał informacją. Jeżeli nie okazawszy żadney legalney przeszkody nie stawia się osobi-

ście, ale Plenipotentą postanowi, ofiarowane odprzyśiężenie się wexlu przyjęte nie będzie, owszem wexel za prawdziwy będzie poczytany. — Nadto, jeżeli potrzeba jest przyśięga z iedney lub drugiey strony, a Plenipotent pryncypała swego w ciągu 24rech godzin stawić nie może, wtedy walor wexlu natychmiast do składu sądowego oddany być powinien, albo uznano będzie, iakoby oskarżony przyśięgi wykonać nie mógł, zaczym powinien być niezwłocznie dekretem skazany.

Prócz allegacyi już uiszczoney zapłaty, oskarżony w sprawie wexlowey tylko takich wniosków użyć może, które dokumentami, świadectwami, lub wykonaniem przyśięgi, mogą być natychmiast okazane. — Porachunki i wzajemne pretensye, wtedy tylko mają miejsce, gdy z czynności wexlowych pochodzą, lub inszym prawnym sposobem kwalifikują się do kompensacyi. Jeżeli oskarżony allegacye swoje albo wzajemne pretensye świadkami chce dowieść, tych świadków powinien z sobą mieć na terminie, gdyż inkwi-

zycye w oddalonym mieyscu tylko w przytomności strony przeciwney lub postanowionego przez nią do tego dzieła Plenipotenta, mogą być wyprowadzone.

Dłużnik wexlowy chcąc allegacyami, lub wzajemnemi pretensyami, które obszernego roztrząśnienia wyciąga, zapłaty uniknąć, ieszcze przed upływem terminu wexlowego przed przyzwoitym właściciela wexlu Sędzią, z niemi popisać się, i starać powinien, aby niezwłocznie mógł dekret zyskać.

Allegacya, iakoby walor nie zupełnie albo cale nie był zapłacony, powyższym sposobem natychmiast dowiedziona być powinna, bez różnicy, czyli żyd lub chrześciaŃin jest właścicielem wexlu. Takowy wniosek ma takze mieysce względem trzeciego właściciela, wyiawszy iednak

- a, gdy wystawiający wexel na Indofsament na pismie i bez wszelkiego warunku zezwolił;
- b, gdy wexel ma być wypłaconym za wolą tego, któremu się wystawił, wystawiający zaś

do liczby osob należy, którzy
wexle wydawać bez zezwolenia
zwierzchności są mocni.

Appella-
ya.

Od zapłaćłego w sprawie wexlo-
wey dekretu obydwom stronom wol-
na jest appellacya; jeżeli zaś oskar-
żony skazany jest na zapłaćenie we-
xlowym sposobem, przez to exeku-
cyi wstrzymać nie może, ówszem
summę wraz z prowizyą i kosztami
do składu sądowego oddać jest obo-
wiązany. Względem ciągu czasu do
odezwuy appellacyney służą przepi-
sy §. 52. Dalsze postępowanie w
drugiey instancyi różni się od zwy-
czayney formy Proceśsu tym, że pód-
ług reguły pisane wywody nie są
dozwolone, i że strona przeciwna
nie appellująca, tylko do króćkiego
terminu, to jest: nie późniey nad 48.
godzin wyznaczyć powinienego zapo-
zywa się, i że w przypadku iey nie sta-
wienia się kary iako na nieposłuszną
bywającą rozciągane. Niechay zatym
stara się, aby tego terminu osobiście
albo przez opatrzonego należytą in-
formacyą Plenipotentą dopilnowała.

Rewizya.

Od wyroku appellacyjnego takó-
ż wolno jest obydwóm stronom odwo-

łać się do rewizyi, wszelako ta wzglę-
dem oskarżonego wtedy nawet, gdy
w pierwszej instancyi był od zapła-
ty wexlu uwolnionym i dopiero w
drugiej dekret wexłowy na siebie
ściągnął to skutkuie tylko, że ie-
szcze i tu słuchany jest z swoimi
zażaleniami, ale summe natychmiast
do depozytu sądowego złożyć, albo
wexłowej exekucyi poddać się po-
winien.

Exekucya wexłowa, ta jest, że na Exekucya:
żądanie powoda zaraz przy ogłosze-
niu dekretu nakazuje się exekutoro-
wi, aby pieniądze od dłużnika ode-
brał, albo jeżeli nie będą natychmiast
zapłacone, trzymał się jego osoby.—
Jeżeli na ów czas pieniędzy w cią-
gu trzech dni nie wyliczy, bez dal-
szego zażądania się do więzie-
nia wzięty będzie.

Od woli powoda zależy, exekucyi
przewiedzonego wexłowego Proces-
su nawet na majątku oskarżonego
poszukiwać; atoli jeżeli się tego spo-
sobu raz uchwycił, areszt osobisty
dozwolony być nie może.

O proces- § 37. Proceśs exekucyjny zachod-
sie exeku- dzi ;
cyjnym,

kiedy mo-
że mieć
miejsce ?

1. o pretensye, które tyczą się
summ pieniężnych, albo inszych
używalnych rzeczy; naprzykład:
zboża, wina, drzewa i t. d. do
wyliczenia lub wydania, któ-
rych, w pewnym terminie kto
obowiązał się sądowym lub
inszym jakimś moc autentyczną
mającym zapisem. O wydanie
lub przyśtawienie inszych rze-
czy exekucyi żądać nie można.
gdy kto po upływie roku całe-
go od dnia appellacyi, od zapa-
dłego dekretu o exekucyą upra-
szać zaniedbał, a zatym na no-
wo skargę zanosić jest obowiąz-
zany, byleby jeszcze pięć lat
nie minęły. Jeżeli dekret da-
wniey nad 5. lat zapadł, wte-
dy nie można do exekucyjnego
go, ale tylko do zwyczajnego
Procesu skargę zanieść.

Zapisy, z których exekucyjny Pro-
ceśs formować można są :

a, te, które przed sądami w Kró-
lewskich Państwach zdziałane i
wydane były ;

b, które przed Kommissarzami sprawiedliwości i Notaryuszami stosownie do przepisów praw uczynione i podpisane są.

Prywatne karty które tylko sądownie przed kommissarzem sprawiedliwości i Notaryuszem są zeznane, usprawiedliwiają Procesy egzekucyjne wtedy tylko, gdy dłużnik oraz obowiązek swój względem takowych skryptów powtórnie zeznał.

c, zapisy, na własne żądanie dłużnika i dziedzica do księgi hypotecznej wniesione.

d, bilety handlowe i kupieckie afsygnacye.

e, alsekuracye gdy zachodzi skarga o zapłacenie obiecanego *præmium*.

f, gdy Trafsant w ciągu roku dopomina się u Remittenta zapłaty waloru za dany iemu wexel trafsować miany;

g, dłużne obligacye przez osoby nie mogące się wexlowym sposobem obowiązywać, formą wexlową wystawione;

h, porządnie, trzymane, księgi publicznie, approbowanych kapitałów, dających pieniądze na fanty, gdy, skarga, o zapłacenie umieszczonych w nich zastawniczych, długów zachodzi.

Proceśs exekucyjny wiele ma podobieństwa z wexlowym, a zatem rozumie się, względem niego wszystko, co się namieniło w przeszłym §. wyjąwszy jednak następujące warunki:

1. Do wexlu dopiero po upływie terminu zapłaty, skarżyć można; przeciwnie zaś wolno, iest do zapisów pod a, b, c. wymienionych, nawet przed zapadłym terminem w tym zamiarze skargę zanieść, aby oskarżony obowiązek swój uiszczenia się na terminie dość czynnym powtórnie przed Sądem, zeznał, albo był do zapłacenia długu na terminie samym dekretem skazany.
2. Jeżeli oskarżony dla choroby lub innych ważnych przeszkód na pierwszym terminie stawić się nie może, wolno mu iest pro-

sić

sić o nowy termin; ale przeszkodę zaświadczeniem urzędowym lub wiary godnych osób okazać powinien; gdy bowiem to zamedba uczynić, karę za nieposłuszeństwo odniesie.

3. Jeżeli oskarżony stawia się przez Plenipotentą, a wykonania przysięgi wypadnie potrzeba, wtedy wyznaczy się inszy bliski termin; który gdy uchybi, za niechcącego przyśiądz będzie uznany.

4. Przy exekucyi nie zaczyna się zaraz od osobistego aresztu, ale naprzód sekwestruie się majątek; gdzie jeżeli oskarżony czyni słuszne allegacye, tych zaś gdy natychmiast usprawiedliwić nie zdoła, na tymczasowe zabezpieczenie pretendowanego długu kaucyą lub zakład ofiarować, i przez to od liczenia pieniędzy lub złożenia ich do depozytu uwolnić się może.

Exekucyiny Proceśs takż ma miejsce, gdy idzie o zaległe prowizye umieszczoney w xiedze hy-

Oskargach
względeni
zaległych
hypotecz-
nych pro-
wizyi,

poteczney prowizyi, albo zapisanego tamże jakiego rocznego dochodu. Atoli w takich przypadkach dla uniknienia kosztów nakazuje się natychmiast dłużnikowi na żądanie wierzyciela, aby w ciągu dwóch tygodni zaległość zapłacił, albo sądowi allegacye swoje podał. Jeżeli te są słuszne, powinien niezwłocznie uczynić uftną lub pisaną do Sądu odezwę, inaczey na żądanie kredytora po upływie przeznaczonego czasu exekucya nastąpi.

O wypowiedzeniu
kapitału.

Kto należny sobie z sądowego zapisu, wexlu, karty, i t. d. kapitał sądownie chce wypowiedzieć, obowiązany jest natychmiast oświadczyć, czyli tylko żąda dowodu wczesnego wypowiedzenia, albo czyli prawny dekret chce zyskać, iżby po upływie terminu exekucyi poszukiwać mógł być mocen. W pierwszym razie obeydzie się bez procesu, owszem tylko się prześle dłużnikowi takowe żądanie kosztem wierzyciela. W drugim rozpoczyna się podług brzmienia dokumentu exekucyiny, wexlowy, lub zwyczajny proces. Jeżeli zaś oskarżony obowiązek swój

zapłacenia przyzna, i na terminie zapłatę uisći, powód wszelkie ztąd wynikłe koszta ponieście. Niechay więc każdy strzeże się niepotrzebne-
go sądowego wypowiedzenia.

§ 58. Pod słowem areszt rozu-
mie się, gdy dla zabezpieczenia wie-
rzydela osoba dłużnika lub część <sup>O aresz-
tach.</sup> jego majątku, na przykład: pienią-
dze, miane pretensye, towary, in-
sze ruchomości i t. d. sądownie są
sekwestracyi podane; a tak zowie
się areszt osobisty, gdy osoba dłu-
żnika; realny, gdy część majątku
jego sekwestracyi podpada.

Gdzie areszt zachodzi, należy
wnosić, że wierzyciel musiałby być
uszkodzonym, gdyby dłużnikowi za-
spokojenie jego było do jego woli
zostawione. Jeżeli zaś takowe nie-
bezpieczeństwo nie daie się przewi-
dzieć, potrzeba naprzód skargę za-
nieść, finalnego dekretu czekać, a
dopiero na mocy takowego dekre-
tu exekucyi żądać. Kto bezprawnie
osobistego lub realnego aresztu jest
przyczyną, nie tylko za zrządzoną
przez to szkodę, ale za utracony pe-
wny zysk jest w odpowiedzi, do o-

kazania czego nieśluszenie aresztowany przypuszczenia siebie do przysięgi żądać jest mocen. Zyskuiący areszt w złośliwym celu, nadto karę na siebie ściąga.

Osoby
względem
których a-
reszt nie
może mieć
miejsca.

Względem osób w krajach NAY-
IAŚNIEYSZEGO PANA nieruchomemi
gruntami na przykład: dobrami, do-
mami, ogrodami, winnicami i t. d.
osiadłych, areszt tylko w następu-
jących przypadkach może być do-
zwolony.

- a, gdy się w skrypcie swoim osobitemu lub realnemu aresztowi wyraźnie poddały;
- b, gdy się w dzierżawie lub najmie zadłużyły; a dzierżawiający lub najemca trzymać się chce ich ruchomości;
- c, gdy grunta ich tak dalece są zadłużone lub tak małe są wartości, iż nie czynią dostatecznego bezpieczeństwa;
- d, gdy na majątku swoim upadają, albo sprawiają podeyrzenie, że go chcą złośliwie zataić;

Jeżeli żona bez wiadomości męża Kobiety w stanie małżeńskim. w ciągu zameścia zaciągnęła długi, wierzyciel mimo woli jego, ani osoby żony, ani wniosku iey aresztować nie może.

Kto względem pretensyi swoiey Fantowy dłużnik. zabezpieczył się zastawą lub hypoteką, dla takowey tym sposobem ubezpieczoney pretensyi, wtedy tylko może żądać aresztu, gdy okaże zachodzące okoliczności, dla których zastaw lub hipoteka przestały byćdz spodziewanym bezpieczeństwem.

Rzeczy do których p. dług brzmienia §. 55. areszt ściagać się nie może, podobnież aresztowi nie podpadaia. O rzeczach nie mogących być aresztowanemi.

Prócz tego, nie powinny bydz aresztowane:

1. Pocztowe konie, wozy i fzo-ry.
2. Materyały przez *antreprenierów* fabryki robotnikom na kredyt dane; tudzież zdziałane z tych materyałów towary, iako też krosna i warsztaty onym bezpłatnie wypuszczone;

3. Towary inszym kunsztmistrzom i rzemieślnikom przez kogo trzeciego dane;
4. Bonifikacye szkód z kasy towarzystwa ogniowego, tudzież z publicznych kass na budowie wyznaczone pieniądze, te bowiem tylko ci sekwestrować mogą, którzy do nowego postawienia spalonych lub za pomocą wyznaczonych summ wystawić mianych budynków materiały dodawali lub fanii przy budowie pracowali.

O zachowaniu się tego, który aresztu żąda.

Zadanie aresztu równie iak każda insza skarga na piśmie lub do Prokuruera może być podane. Jeżeli potrzebny jest do tego Plenipotent, ten wyraźnie do poszukiwania aresztu powinien być umocowany.

Niebezpieczeństwo z dłuższej przewłoki dla wierzyciela względem zaspokojenia jego wynikające, może być dalekie lub mniemane, albo istotne i bardzo naglące, naprzykład: gdy dłużnik czyni przygotowania do wyjazdu z miejsca, majątek swój tai, i t. d.

A przeto prawne postępowanie o-
koło nakazania aresztu w miarę tej
rozmaitości stosowane być powinno.

W naglą-
cych przy-
padkach.

W naglących zdarzeniach potrzeba
żądanie aresztu tam podać, gdzie są
rzeczy przyaresztować miane, al-
bo jeżeli idzie o areszt osoby, gdzie
się dłużnik znajduje. W zwyczaj-
nych zaś zdarzeniach należy żądać
aresztu u przyzwoitego Sędziego dłu-
żnika, bez różnicy miejsca w któ-
rym rzecz aresztować miana lub o-
soba oskarżonego została.

W naglących przypadkach nie masz
czasu do roztrząśnienia potrzebnych
dowodów; zatym prawo dozwala
aresztu, skoro wierzytel

a, podaną pretensją, i na czym
się zasadza okaże;

b, okoliczności, z których oczy-
wiste niebezpieczeństwo z prze-
włoki wynika dowiedzie, albo
przynajmniej wyraźnie ozna-
czy, i dowody wskaże;

c, natychmiast ważną kaucją za-
łoży, iżby tak Sędzia, jako ten
przeciw któremu aresztu szuka,
względem wyniknąć mogącego

ztań uszkodzenia mógli być zabezpieczeniu.

Takową kaucyą Sedzia stanowi; i ta może przez ręczyciela lub zakład, albo przez własne ofiarowanie się do aresztu żądającej sekwestru osoby być uiszczona. Przyśięga niewsca kaucyi nie zastępuje, i nikt nie może być od niej uwolniony, wyjąwszy tylko Fiszkała, Kościoły, Szkoły, Szpitale, domy ubogich i sierot, ale i te tylko pod pewnemi w Ordynacyi Sądowej obszerniey zawartemi warunkami.

W zwy-
czaynych
zdarze-
niach.

Gdzie nie zachodzi naglące niebezpieczeństwo, tam obeydzie się wprawdzie bez kaucyi, ale i wtedy także przyczyny aresztu dokładniey i baczniey dochodzone być powinny.

Żądający aresztu powinien zatym

a, pretensyą swą nie podeyrzanemi dowodami lub inszym jakim sposobem w powszechności usprawiedliwić;

b, obawę swą podobieństwem okazać, iż mógłby sposoby do zaspokoienia swego utracić, gdyby areszt nie był nakazany.

Jeżeli Sędzia dla niedostatku prawnych warunków aresztu nie dozwoli, wierzyciel na tym przestać musi, atoli wolno mu iść w dalszym postępowaniu w sprawie żądanie swoje powtórzyć i przyczyny do tego dokładniej wyszczegulić, aby rekret i tę także kategorya rozsądził.

Skoro areszt czyli to w nagłych albo zwyczajnych zdarzeniach jest nakazany, wtedy process dwa obiekta obejmuje, to jest: prawność pretensyi dla której postanowiony jest areszt, i potrzebę kontynuacyi aresztu lub jego zniesienie. Obadwa te obiekta wraz roztrząsione i jednym wyrokiem rozsądzone być powinny.

Tu jednak zachodzi excepcya względem osobistych, tudzież realnych aresztów, gdy się daie przewidzieć z okoliczności, a zwłaszcza z podobieństwa długiego ciągu sprawy, że areszt może być dla oskarżonego bardzo szkodliwym. W takowych zdarzeniach oskarżony ma prawo żądać natychmiast bliskiego terminu końcem roztrząszenia, czyli areszt trwać ma do ukończenia sprawy,

albo czyli za kaucyą może być uchylony.

Jeżeli oskarżony ofiaruje kaucyą, powinien niezwłocznie i wyraźnie oświadczyć, czym onę chce założyć, i nie mniej jest jego obowiązkiem potrzebne dokumenta i insze dowody końcem zważenia bezpieczeństwa, przystawić. Wreście kaucya tylko wystarczającym zakładem, gruntami, kapitałami, towarami, kosztownemi rzeczami, i t. d. lub pewnemi ręcycielami założona być może. Przyśięga mieysca kaucyi nie zastępuje.

Jeżeli przyidzie do uchYLENIA aresztu, wyznacza się krótki termin dla rozważenia zachodzących do tego przyczyn i natury ofiarowaney zaręki. Przytym sprawa daley się ciągnie, i do tey czynności tylko tyle ma stosunku, ile konieczna wymaga potrzeba; wszakże nie zważa się także na fakta, chyba że mogą być natychmiast dowiedzione. Potym, względem uchYLENIA aresztu osobny zapada dekret, od którego wolna jest obydwom stronom apelacya; ale w ciągu trzech dni zało-

żona być powinna. Tym czasem areszt trwa do rozsądzenia w drugiej instancyi, aczkolwiek pierwszy wyrok uchylenie jego nakazał.

Przy areszcie osobistym, dłużnik w więzieniu osadzony żądać może od wierzyciela swego alimentów, chyba że wiadomo jest, iż w dobrym stanie została. Takowe alimenty Sędzia sam wyznacza, a te wierzyciel co tydzień obowiązany jest z góry wypłacać do czasu gdzie dowiedzie, iż dłużnik sam wyżywić się potrafi; o co nawet okazania majątku i przysięgi od dłużnika żądać może. Jeżeli zaś opóźnia się z dawaniem alimentów, areszt natychmiast zniesiony być powinien.

Prawnie położony areszt tyle skutkuie, iż nie tylko ten czyia jest rzecz aresztowana, ale i ten który ją ma w ręku, rozrządzić nią z krzywdą wierzyciela nie jest mocen, owszem rzecz taką iako dobro sobie powierzone zważać powinien. Nadewszystko zaś dłużnik, objęty aresztem pretensyi bez wiedzy i zezwolenia Sądu żadnych pieniędzy na rzecz tej pretensyi liczyć, lub wynikłą później

Skutki a-
resztu.

pretensyą od niey odrachować nie może. Jeżeli od dalszego opłacania prowizyi chce się uwolnić, powinien dług, gdy jest w rzeczy samey należny, do sądowego składu oddać. Ale nie mniej nie wolno jest dzierżącemu rzecz aresztem obiętą dla tego, że z dłuższego icy strzeżenia przykrość ponosi, do depozytu sądowego podać.

Oskarżach §. 39. Każdy posiadający rzecz względem lub prawo jakie jako własne, ma po tożbacy sobie presumpcyą, że jest prawnym possessywal-icy posiadaczem. Zatem w possessywal-icy swoiey pocy w spokoyności powinien być zostawiony, póki kto inny lepszych i mocniejszych praw do rzeczy nie okaże. Czyli kto inny w rzeczy samey lepsze i mocniejsze nad posiadacza ma prawa, tę kwestyą za zaszyłym w tey mierze sporem, tylko przyzwoity Sędzia za poprzedzającym prawnym rozważeniem rozsądzić może.

Nikt przeto niechay drugiego w possessyi własności iego nie mięsza, ani gwałtem, skrycie, lub chytrze ruguie. Kto komu przez takie postęпки szkodę wyrządza, nie tylko onę

zawsze nadgrodzić jest winien, ale za nieprzyzwoitość swoją surowe na siebie ściąga kary.

Ten, który o turbacyą lub wyrugowanie siebie z posesyi skargę chce zanieść, nie mniej od wszelkich gwałtów wstrzymać się i bez zwłoki pomocy Sędziego szukać powinien. Naprzód zanieść skargę swoją na piśmie albo ją podać do protokołu, a w tey nie wspominając nic o prawie swoim, do posesyi mianym, gdyż ten nie do tego processu, ale do rozpocząć mianey główney sprawy należy, tylko starając się będzie należycie okazać, że był wtedy w spokojney possessyi, gdy go oskarżony z niej ruszył. Przytym jeżeli może, świadków którzy o iednym i drugim mają wiadomość, wezwie z sobą do Sądu, aby byli natychmiast wysłuchani. Jeżeli zaś Sąd, do którego skarga wprowadzona być powinna, zbyt jest oddalony, niechay wprzody przez poblížszego Kommissarza sprawiedliwości, lub namiestnika sądowego świadków da wysłuchać, i zeznania ich opisane do skargi swojej przyłączy.

O zachowaniu się powoda.

O zachowa-
waniu się
oskarżone-
go.

Na podaną należycie skargę, wyznacza się krótki termin, i zaleca oraz oskarżonemu pod karą, aby do przyszłej inkwizycyi wstrzymał się od dalszych postępów. Temu rozkazowi oskarżony konieczne powinién być posłusznym, bo inaczej jeszcze większą ściągnie na siebie odpowiedzialność; nadto obowiązany jest na terminie, którego przedłużenie nie może mieć miejsca, stawić się osobiście lub przez Plenipotentą. Jeżeli nie uczyni temu zadosyć, postąpi się z nim iako z nieposłusznym, i possessya podług prawnego wypadku dowiedzionych przez powoda okoliczności dekretem będzie przyznana. Jeżeli zaś stawia się, niechay w odpowiedzi swoiey tylko stara się dowieść, że powod w czasie ruszenia go z possessyi nie zostawał w spokojnym dzierżeniu, lub też że oczywiście nie prawnym i nie przyzwolitym sposobem possessyi dostał. Na ten koniec potrzebne dowody przed terminem poda, albo one na terminie samym złoży. Dowody, których wyszczególnienie wiele trudności i stratę czasu za sobą ciągną, w ta-

kowym processie nie znajdą względu. Podobnież nie zważa się na zarzuty przeciw podanym przez jedną lub drugą stronę świadków, jeżeli nie mogą być natychmiast dowiedzione.

Po wspólnym wysłuchaniu obydwóch stron względem spórney possessyi i allegowanego z niej ruszenia, tudzież po opisaniu dowodów, prawne postępowanie kończy się, i zapada dekret, który zachowując obydwom stronom prawa względem główney sprawy, tym czasem co do possessyi samey stanowi. Insze poboczne punkta, iako to: nadgródkowanie szkody z ruszenia wynikłe, podobnież do osobnego processu należą.

Gdy takowym dekretem tylko tymczasowa wyznacza się possessya, a o prawie samym żadna w nim nie zachodzi wzmianka, przeto appellacya ani żaden inszy prawny środek względem niego dozwolony być nie może. Strona znajduiąca się być uciążona, najlepiej sobie postąpi, gdy skargę swoją w główney sprawie niezwłocznie poda. Ta wprowadza się według reguł zwyczajne-

go processu, w dekrete zaś Sędzia względem possessyi potrzebne czyni rozrządzenie. Przy tey decyzyi aż do finalnego rozsądzienia zostać się powinno.

O spra-
wach ty-
czących się
obrazy.

§. 40. Sława i dobre imie słuszenie są każdemu szacowne; a przeto nikt drugiego z wzgardą spotykać, ani słowy, gestami, lub uczynkowo łżyć lub obrażać nie powinien. Kto kogo złośliwie łży albo sławę i dobre imie jego narusza, publicznie go przeprosić, albo od Sędziego publiczne napomnienie przyjąć powinien, czemu obrażony i kilku iemu co do stanu równych przytomnemi być mogą. Prócz tego obrażający w miarę postępku swego i złośliwego zamiaru, pieniężną lub więzienia w cuchtauzie albo fortocy karę na siebie ściąga.

Do gatunku wyraźnie kary godnych obraz należą:

- a, pobicie i insze uczynkowe skrzywdzenie;
- b, publicznie ogłoszone paszkwile;
- c, gdy obrażony jest osoba, której obrażający z stanu swego lub

lub inszey przyczyny, naprzy-
kład: iako podległy, uczeń, i
t. d. uszanowanie i cześć wi-
nien;

d, obrazy osobom wojskowym
wyrządzone.

Nikt niewolni się od kary udając, Przestroga
że był wprzód od drugiego zaczę- względem
piony i krzywdzony. Jeżeli to uda- samowol-
nie znajdzie się być prawdziwe, oby- ney satys-
dwie s. ony karze podpadną, wsze- fakcyi.
lako ten ostrzeyszey, który dał do
niezgody przyczynę. Niechay więc
każdy strzeże się, s. prawiać sobie dla
mniemanych uraz samowolną satys-
fakcyą.

Nie mniey ten, który komu ce-
lem publicznego zhańbienia iego po-
pełniony występki wyrzuca, naprzy-
kład: ofzukanie, kradzież, krzywoprzy-
sięstwo, cudzołóstwo, i t. d. karę na sie-
bie ściągą, i nie zasłoni go wymówka,
iako by zarzut był prawdziwym. Nikt
nie powinien przywłaszczać sobie
prawa taxować samowolnie cudze
dobre imię; i ten tylko, który w
dobrym zamiarze i z słusnych po-
budek o zdarzonym występku Zwierz-

chności donosi, i dowody tego podaje, godzien jest nazwiska dobrego Obywatela, i od wszelkiej nagany jest wolen.

Rodzice, opiekuni, nauczyciele, i gospodarze trzymający czeladź, nie popełniają wprawdzie obrazy, gdy podległym sobie osobom istotne błędy lub występki wyrzucają, albo przez mierne ukarania staraią się one do poprawy przyprowadzić. Atoli, jeżeli w tym przestępują granice pomiarkowania, takż ukaraniu podpadają.

W jakim Kto znajduie się być od kogo obrażonym, powinien z skargą swoją o to udać się do Sędziego naydaley w ciągu roku od czasu kiedy dowiedział się o zaszczytnej obrazie. Poźniej skarga mieysca mieć nie może.

ciagu czasu skarga o skrzywdzenie zanie-siona być powinna.

Nadto powinien Sędziemu dokładne allegacyi swoiey podać dowody, i te jeżeli zawierają się w pismach, rysunkach, malowaniach, i t. d. natychmiast przedłożyć.

Postępowanie.

Dalsze postępowanie zależy od istoty obrazy i rozmaitości stanu obydwoch stron. Jeżeli idzie o popełnione uczynkowe skrzywdzenia, ie-

żeli strony należą do gatunku osob wyższej kondycyi, albo jeżeli obrażony jest osoba wojskowa, wtedy nie zwyczajny process, ale formalna rozpoczyna się kryminalna inkwizycya. Sędzia postąpi około takiego dzieła z mocy urzędu swego, powód zaś obowiązany jest podać iemu potrzebne do tego dowody. Oskarżony z reguły winien jest stawić się osobiście, ale wolno mu jest po zakończoney inkwizycyi obrać sobie za obrońcę iednego z Kommissarzy sprawiedliwosci, któremu akta dadzą się do przejrzenia, aby zasze w examinie sprawy omyłki wytknął, i w przeznaczonym ciągu czasu obronę na piśmie ułożył

Względem słownych obraz i lek- kich uczynkowych krzywd między osobami mieyskiej kondycyi, tudzież gdy obrażony do tego stanu należy, i żadne nie zachodzą ciężące okoliczności, examen sprawy odbywa się zwykłym w zwyczajnych procesach sposobem.

W iednym i drugim razie, dekret Appella- nietylko prywatną, ale publiczną sa- cya- tysfakcyą stanowi. Od takiego de-

kretu wolna jest obydwom stronom appellacya, do której służyć zawarte w §. 32. przepisy. Z tym wszystkim powód, przeto że oskarżony od wszelkiej kary został wolen, albo że przeznaczona kara nader jest łagodna, odwołać się od wyroku nie może; i tylko dozwala się iemu przyczyny zdania swego wyższemu Sądowi Prowincyi, bez różnicy czyli tenże lub inszy Sąd dekret wydał, na piśmie przetożyć. Ten Sąd zleca na to jednemu z Fiszkalców, aby dał swoją opinią, czyli zachodzą prawne przyczyny, dla których oskarżony podług wyjaśnionych w aktach okoliczności powinien być zaśluzić na ukaranie, albo na większą karę nad tę, którą dekret postanowił. Jeżeli taka będzie jego opinia, oskarżony poda na piśmie swoją obronę, a wtedy dekret drugiej instancyi sprawę rozsądzi.

Względem oskarżonego zważyć jeszcze należy, że jeżeli jest na czterytygodniowe więzienie, lub na grzywny 50. lub mniej talarów skazany, formalney appellacyi zakładać nie może, ale tylko mu jest wolno

proźbę o zmniejszenie kary podać. To różni się od zwyczajney appellacyi tym, że nowe okoliczności daley nie znayduią względu, jeżeli nie są przy podaniu proźby dowodami wsparte, tudzież tym, że dekret w drugiey instancyi bez dalszego ex-aminu zapada. Zatem oskarżony podając takową proźbę o zmniejszenie kary, oraz potrzebne dowody przytoczyć powinien.

Trzecia instancya w sprawach dotyczących się obrazy, nigdy nie bywa dozwolona, wyjąwszy przypadki gdzie dekret wypadł względem nadgrodzienia zrządzoney szkody, która sumę kwalifikującą się podług §. 33. do rewizyi (*trzeciey instancyi*) wynosi.

§. 41. Do rodzaju spraw małżeńskich należą skargi o niedopełnienie obietnicy małżeństwa, nadto zażalenia przeciw Rodzicom lub opiekunom o ubliżone zezwolenie do zamęścia, nakoniec sprawy rozwodowe.

O sprawach małżeńskich.

Przy takowych sporach należy stosować się w powszechności do przepisów względem zwyczajnego pro-

cessu postanowionych. Różnią się tylko przez to, że Sędzia nadewszystko stara się one zagodzić, i spokojność i iedność w familiach utrzymać; tudzież że należą do kognicyi wyższego Sądu Prowincyi, aczby strony niższemu Sądowi były podległe.

Skargi o nie dopełnienie obietnicy małżeństwa z zaręczynu. Skargi o nie dopełnienie obietnicy małżeństwa wtedy tylko mogą być zaniezione:

- a, gdy obietnica przed Kommissarzem sprawiedliwości urzędowo zawarta i opisana była. Ludzie wieyscy zaręczyny swoje przed Woytem i Szołtysem zawierać i opisywać mogą.
- b, gdy z wspólnym zezwoleniem obydwóch stron zapowiedzi nastąpiły;
- c, gdy kto osobę wolną i nienagannyh obyczajow pod obietnicą zamęścia o brzemię przyprawił, i gdy niezachodzi żadna prawna do małżeństwa przeszkoda.

W jakim ciągu czasu skarga W każdym z powyższych przypadków, skarga przed upływem dwóch lat; a gdy uroczystym przyrzeczeniem

zameścia czas zawarcia ślubów był ^{zanieśiona} przeznaczony, w ciągu roku jedne- ^{być ma.} go od upływu tego czasu zanieśiona być powinna; inaczej, utracą się prawo.

Sposób podania skargi w §. 14. jest przepisany. Atoli, gdy przymuszone śluby miejsca mieć nie mogą, i strona przeciwna gdy ślubów dopełnić nie chce, tylko do odstępnego lub nadgrodzienia jest obowiązana, przeto powód dobrze uczyni, gdy oraz takie okoliczności przytoczy i dowiedzie, podług których postanowić miane przez Sędziego odstępnego, kondycyi, majątkowi, i innym strony przeciwny układom może odpowiedzieć.

Jeżeli strona przeciwna zabiera się ^{O założeniu przesyłki do} już do ślubów z inną osobą, należy rozgatkować, czyli założona ^{ślubu.} przeszkoda na aktualnym dawniejszym przyrzeczeniu, lub na zaszłym pod obietnicą zameścia poznaniu cielnym zasadza się. W pierwszym razie zakładający przeszkodę, aktualne przyrzeczenie ślubów Plebanowi mającemu dać ślub przedłoży. Ten zatym obowiązany jest natychmiast

wstrzymać się z zapowiedziami i z ślubem. W drugim, osoba uwiedziona przyczynę skargi swoiey Zwierzchności mieysca gdzie zapowiedzi i ślub nastąpić mają, niezwłocznie okaże i usprawiedliwi, zaczym zapowiedzi i ślub mieysca mieć nie mogą. Jeżeli wtedy oskarżona strona zezna, że z osobą zakładającą przeszkodę ślubów zawrzeć nie może, ale że chce, jeżeli będzie na to skazana, dać iey prawne odstępnę, i natychmiast bezpieczeństwo w tey mierze okaże: można z zapowiedziami i ślubem daley postąpić. W każdym razie dalszy process względem ważności założoney przeszkody do kognicyi Sądu należy; a gdy potym przeszkoda znajdzie się być nieprzyzwoicie uczynioną, powód iako oszczerca będzie karany.

O zażale-
niach prze-
ciw rodzi-
com lub o-
piekunom
o uchyle-
nie zezwo-
lenia do
ślubów.

Dzieci w małżeństwie spółdzone, bez zezwolenia rodzonego oycy swe-
go aczkolwiek już zostawali przed-
tym w stanie małżeńskim i lat przy-
zwoitych doszli, ważnych ślubów
zawierać nie mogą. Jeżeli mimo

wola iego tego się dopuścili; oyciec w ciągu sześciu miesięcy po powzięciu o tym wiadomości uchylenia takiego nieprawego małżeństwa żądać jest mocen. Małoletnie sieroty, do zameścia swego o zezwolenie matki swojej i opiekuna, a gdy matka nie żyje, dziadostwa swego starać się są obowiązane; jeżeli zaś żadne z tych nie żyje, dosyć jest na zezwoleniu opiekuna.

To zezwolenie w wszystkich tych zdarzeniach dla takich tylko przyczyn może być odmówione, z których roztropna i mająca iakiekolwiek podobieństwo obawa zachodzi, że przyszłe małżeństwo będzie nieszczęśliwe i niezgodne. Takoz rodzice i dziadostwo do ubliżenia zezwolenia swojego mają prawo, gdy od strony przeciwney słowne lub uczynkowe obrazy ponieśli, tudzież, gdy wbrew ich zakazowi tajemne zaręczyny zaszły, lub wykradzenia, albo inszych niegodziwych sposobów użyto. Kto dla uchylenia się od praw krajowych w obcym kraju śluby bierze, fiszkalną karę dzieięciu do trzechset talarów grzy-

wien albo karę więzienia na siebie ściaga.

Niechay zatym nikt tajemnie albo mimo wolą rodziców lub opiekunów obietnic ślubnych nie zawiera albo co gorsza, inszemi nieprzyzwoitemi środkami nie zabiera się do stanu małżeńskiego. Atoli, jeżeli rodzice lub opiekuni bez prawney przyczyny zezwolenie swoje ubliżają: ten, który podległą woli rodziców lub opiekunów osobę pojąć zamysła, wspólnie z nią albo sam domagać się jest mocen, aby nieprawne sprzeciwienie się dochodzone i rozsądzone było. Jeżeli sam skarży, powinien oraz dowieść, że się o zawarcie ślubów z osobą już umowił. Względem Procesu zwyyczajny sposób examinu zachodzi; rodzice zaś lub opiekuni w ciągu sprawy żadnych czynić nie powinni rozrządzeń, któreby prawa strony skarżącej zwątlić, dostąpienie ich trudniejszym uczynić, albo wolność drugiej strony ograniczyć mogły. Jeżeli zaydzie o to słuszną obawa, powód onę dowodami usprawiedliwi, zaczyn Sędzia podług

przepisów prawa. gdy tego będzie potrzeba sądowy dozór nakaze.

Dla zabezpieczenia ile bydl może pier- O sporach między małżeń-
stwem.
wszemu powstaniu niezgody między małżeństwem i zaradzenia wzajemnemu wstrętowi, prawo następujące ustawy uczyniło:

I Jeżeli zachodzi między małżeń- Względem majątku i wychowania dzieci.
stwem niezgoda względem zawiadowania wniesionych przez żonę nieruchomości i kapitałów, albo co do sposobu wychowania potomstwa i przeznaczenia im przyszłego stanu, powinni udać się do Sądu opiekuńczego, który nie dopuszczając sporu do formalnego procesu, przywoławszy iednego krewnego z każdej strony okoliczności roztrząśnie, i względem przyszłego zachowania się uczyni postanowienie. Od takowey decyzyi odwołać się nie można.

II. Jeżeli małżonek sądzi mieć Względem nieprzy-
zwoitego
pożycia.
szne przyczyny narzekania na nie-
rządne obyczaje drugiej strony, na-
przykład: dla niegospodarstwa, pi-
iaństwa, podevrzanego obcowania,
skłonności do kłótni, i t. d. uda się
do przyzwoitego Sędziego z skargą
pisaną, albo ją poda do Protokołu,

okoliczności wyszczególni, i wraz dowody przytoczy. Na to Sędzia bez formalnego Procesu krótki examen naznaczy, i końcem przynaglenia oskarżonego małżonka do poprawy, potrzebne uczyni zalecenia, które nawet jeżeli tego osądzi konieczność, karami obostrzy. Jeżeli przy takowym examinie okaże się, że obce osoby przez namowy, plotki lub insze niegodziwe intrygi umysły małżonków wzajemnie iątrzą: Sędzia obowiązany jest dalszemu wpływowi takich burzycielów małżeńskiey zgody założyć tamę, i onych przykładnie ukarać. Wszystkim małżonkom podaie się zbawien-na rada, aby naprzód tego prawnego śródka do zaradzenia zachodzącym między niemi niezgodom użyli, nim do formalnego procesu rozwodowego przystąpią. W wielu przypadkach unikną tego złego, byleby wcześniej chwycili się tego sposobu; wszakże nawet w przeciwnym razie rozwód tym będzie łatwiejszy, gdy zachodzić będą dowody, że strona obwiniona mimo urzędowych napomnień nie okazała poprawy.

III. Atoli, jeżeli ma przyść do zupełnego rozłączenia małżeństwa, strona która tego żąda, nadewszystko rozważyć powinna, czyli iednę z opisanych w części II. tit. I. §. 670. do 718. powszechnego prawa krajowego ma do tego przyczynę. Dla pijaństwa, marnotrawstwa, nie rzędnego gospodarstwa, rozwód nie inaczej może mieć miejsca, chyba że środki przez Sędziego do poprawy obwinionego użyte były bezskuteczne. Podobnież dla niezgody, skłonności do kłótni, słownych uraz, pogroźek, lub lekkiego pobicia nie tak prędko żądać można rozwodu, ale wprzódy prosić należy o zalecenia do poprawy obwinionego służące.

O sprawach rozwodowych.

O zachowaniu się powoda.

Jeżeli zaś małżonek sądzi mieć prawne do rozwodu pobudki, potrzeba rozgatkować, czyli podług §. 13. należy do rodzaju osób wyłączonych (*exemptos*) albo czyli niższemu Sądowi jest podległy? W ostatnim z tych przypadków, małżonek zanieśie skargę do zwyczajnego Sędziego, który ją roztrząśnie, i do zgody wezwie, a gdy ta będzie

bezsukieczną, sprawę do Sądu rozwodowego końcem dalszego postępowania odesła. Przeciwnie, gdy powód do osob wyłączoney należy, skarga zaraz z początku do Sądu rozwodowego wprowadzona być ma.

O rozwodzie w ciągu sprawy.

W ciągu sprawy rozwodowej strony samowolnie odstępować nie powinna. Jeżeli jednak rozwód żądany jest z prawnych przyczyn, które załodzącą niebespieczeństwa życia lub zdrowia strony skarżącey obawą grożą, a te jeżeli iakokolwiek są dowiedzione, można będzie prosić Sędziego o zezwolenie, aby strony w ciągu sprawy oddzielnie żyły. Zaczyn Sędzia postanowi, wiele małżonie do ukończenia sprawy do potrzeb iey będzie winien wyznaczyć; tudzież potrzebne względem wychowania dzieci i zabezpieczenia majątku uczyni rozrządzenie. Takowe szczegóły Sędzia po krótkim examinie rozsądzi, a od decyzji iego appellacya mieysca mieć nie może. Sprawa rozwodowa zwyczajnym wprowadza się sposobem, a zachodzące w iey examina do wy-

nalezienia prawnych do rozwodu przyczyn, i postanowienia która z dwóch stron za winną ma być poczytaną, dają. Podział majątku nie należy do tego dzieła, lecz dopiero po prawnym rozłączeniu małżeństwa, przyzwoitego Sędziego będzie czynnością.

Mąż obowiązany jest koszta procesowe na żądanie żony z wniesionego iey majątku, a w niedostatku iego, własnym nakładem awansować.

Przy każdym rozwodzie, zachodzą zawsze takie okoliczności, o których same strony najlepszą mają wiadomość. Zatym pożyteczna jest, aby terminów osobiście dopilnowały, a nawet przybierały sobie prawnych Asystentów, inaczej wynika strata czasu i koszta, gdy Plenipotenci w tey lub owej okoliczności wprzódymuszą się z sobą naradzić; częstokroć także niektóre okoliczności nie mogą być dla tego należycie objaśnione, albo całe bywają przepomniane.

Przestroga
dla oby-
dwóch
stron.

Nadto, strony dobrze także uczynią, gdy nie mogąc ugodzić się o dalsze pożycie w małżeństwie, przy-

najmniey o karę rozwodową i podział majątku będą się starały ułożyć między sobą uczynić. Przez to oszczędzi im się wiele kosztów, i zabieży rozmaitym nieprzyzwoitościom, które od przewłoki i publicznego rozgłoszenia domowych szczegółów są nierozdzielne.

Skarga o
złosiwe opuszczenie

Do liczby przyczyn rozwód usprawiedliwiających należy także złosiwe małżonka opuszczenie. Sama jednak odmiana zwykłego miejsca mieszkania nie bywa za złosiwe opuszczenie. *poczytana: meblami*

Jeżeli mąż obiera sobie nowe miejsce mieszkania, żona obowiązana jest poyść za nim; a gdy na sądowe zalecenie uporczywie od tego się uchyla, mąż rozvodu może żądać.

To samo ma się rozumieć, gdy żona bez zezwolenia męża i bez prawnej przyczyny jego opuszcza, i na wyszły sądowy rozkaz do niego natychmiast nie wraca. Wszakże nadto w takim razie mąż nie może być muszony żonę wprzód przyjąć, póki ona nie naganności postępków swoich przez czas oddalenia od męża wiary godnemi świadkami nie dowiedzie.

Jeżeli

Jeżeli małżonek tajemnie uydzie, a miejsce bawienia iego będzie niewiadome, albo tak dalece oddalone od krajów Królewskich, iż żadne sądowe zalecenie połączenia obojga małżonków nie może mieć miejsca, wtedy strona pozostała po upływie roku od czasu opuszczenia rachować mianego, pozwu publicznego, a gdyby i ten był bezskuteczny, rozwodu żądać jest mocna.

W ciągu tego roku winien jest pozostały z małżonków wszelkiego starania przyłożyć do wysledzenia nieprzytomnego. Nadto jest obowiązany o skutku staranności swojej Sędziego uwiadomić, a potym przysięgę wykona, iako od czasu oddalenia się o miejscu bawienia nieprzytomnego żadney powziąć nie mógł wiadomości.

§ 46. Pomysłność rolnictwa i o sporach wieyfskiego gospodarstwa zasadza się między
po większey części na zgodzie między dziedzicami i ich poddanymi, gdy tamci łagodnie i słuszenie z niemi się obchodzą, i gdy oraz poddani obowiązki swoje wiernie i posłuszenie pełnią. Przeto prawa oso-

bliwą mają baczność, aby za wynikłemi między niemi sporami zaradziło się ile byź może wszelkim złym skutkom.

I. Powszechne obowiązki

Prawa i obowiązki między dziećmi i ich poddanemi podług kontraktów i inszych tym podobnych ugod, podług zwyczajnych w każdym miejscu rejestrow inwentarskich, i oddzielnych każdej Prowincyi właściwych układów zważaia się.

W tym miejscu powszechne tylko umieścić można prawidła.

Staranność o poddanych.

Każdy dziedzic obowiązany jest poddanym jeszcze nie ośladyłm ile z niego jest sposobność do utrzymania życia potać; jeżeli jednak tego nie zdoła uczynić, powinien im na prozbę ich pozwoić gdzie indziej zarobku szukać, i tym końcem dać im potrzebne zaświadczenie.

O ich potomstwie.

Nadto jest tego obowiązkiem mieć o dobrym wychowaniu ich potomstwa staranność, na rodziców baczne mieć oko, i gdy w wychowaniu ich co zdroźnego popełnią lub zaniedbaia, naprzykład: gdy nie posyłaia dzieci swoich do Kościoła i do szkoły, albo że nie sposobia ich do

należytey pracy, do pełnienia tychże obowiązków skutecznie przynaglić.

Powinien nadto sierotom lub innym sposobem od rodziców opuszczonym dzieciom dać pomoc, pod utratą prawa nad niemi. Tego prawa nabywa wtedy ten dziedzic, który wychowanie i wyżywienie takiej sieroty do lat, gdzie może sama o sobie mieć staranie, na siebie przejął.

Jeżeli osiadli poddani po ucierpi- O podupa-
nych ciężkich klęskach dalszego wspar- dych.
cia potrzebują, dziedzic na lewszys-
ko obowiązany jest, nie ubliżyć im
ile zdołać może swoiey pomocy.

Od nowo przybyłych posiadaczów gruntowych włości większych cięża- Słuszne
rów i danin nad zwykłe wymagać pomiarko-
samowolnie nie godzi się. Jeżeli ie- wanie w
dnak takowa odmiana jest potrze- powinno-
bna, przyczyna iey w kontrakcie ściach i da-
czyli inwentarzu sądownie sporzą- ninach.
dzić mianym, wyraźnie wymienio-
na być powinna

Podobnież dziedzic powinności poddanych nad istotne ich obowiązki, ile gdy te kontraktami, inwen-

tarzami, rejestrami lub od dawnych czasów zażartanemi zwyczajami lub oddzielnemi prawami i przywilejami są postanowione, samowolnie powiększać i cięższemi czynić nie jest mocen. Wszelkie nadzwyczajne powinności, które poddani prócz zwykłej pańszczyzny odbywają podczas żniw nie mogą być od nich żądane, chyba że nagła tego wyciąga potrzeba.

Kiedy poddany kraiovi usługę pełni, na przykład: podwody przystawia, i w tym samym czasie do odbywania pańszczyzny jest niesposobnym, wtedy powinny się jemu w tym przeciągu czasu wszelkie dworskie roboty opuścić, które w przyszłych dniach lub tygodniach nadgrodzić ma. To samo rozumie się, gdy poddany dla powszechney roboty, na przykład: około naprawy dróg i mostów, czyszczenia rowów wiejskich, ściągania i pilnowania zbiegów żołnierskich, i t. d. do odbywania dworskich powinności ma przeszkodę. Wszakże w reszcie nadgrodzienie zaległych dla powyższych przyczyn pańszczyzn, nie powinno także

dopilnowania własnego gospodarstwa
wstrzymać.

Dziedzic obowiązany jest opuścić ^{Opuszczeć} poddanemu proporcjonalną część ro- ^{nie robot.} bot, gdy ten bez przewinienia swego w domostwie lub budynkach swoich znaczną szkodę przez pożar poniósł, albo przez nieszczęśliwe zdarzenia potrzebne robocze bydło utracił; iako też, gdy dla własnej lub domowych swoich choroby do pełnienia pańszczyzny stał się nie-
spodobnym. Jeżeli w pierwszym razie Powiat opuści iemu publiczne podatki, wtedy dziedzic przez połowę takiego czasu iemu pańszczyznę opuścić powinien; co także rozumieć się ma o dworskich czynszach i daninach. Zona poddanego przez 6. tygodni po rozwiązaniu swoim wolna jest od pełnienia powinnej pańszczyzny. Po śmierci gospodarza lub gospodyni, żadne usługi z takiego posiadła żądane być nie mogą.

Jeżeli poddany przypadkiem, przez ^{Umniey-} przemoc, lub w inszy sposób bez wła- ^{szenie po-} snego do tego przyłożenia się zna- ^{winności.} czną część posiadła albo należny do niego dawniej użytek, naprzykład:

wolną paszę utracił; albo jeżeli przez jeden z takowych przypadków, należące do posiadła role i łąki do zwyyczajnego gospodarowania zupełnie lub po części stały się nie użytecznemi, wtedy dziedzic winien jest dawniejszy dochód wyznaczeniem mu innych użytków nadgrodzić, albo na proporcjonalne umnieyszenie powinności przyznać, chyba że okazać potrafi, iż poddany mimo poniesioną stratę powinna pańszczyznę odbywać jeszcze jest w stanie.

Na żądanie takowego umnieyszenia przez poddanego nie mającego własnego posiadła, wolno jest dziedzicowi niechzącemu rozpoczynać o to procesu posiadło na siebie odebrać; atoli wtedy obowiązany jest poddanego, żonę jego i dzieci do roboty jeszcze nie sposobne z poddaństwa uwolnić, i o rychłym obsadzeniu miejsca zdatnym gospodarzem pod własną odpowiedzialnością mieć staranie.

O uwolnieniu z poddaństwa.

Zaden dziedzic poddanego nie uwolni, nie będąc wprzód dokładnie przeświadczonym, z czego myśli się na dal w kraiu żywić. Przyczyna

uwolnienia powinna bydź w piśmie na ten koniec wystawionym wyrażona; a gdy się potym okaże bydź fałszywą, dziedzic poddanego na powrót przywołać ma prawo.

Poddanemu ieszcze nie osiadłemu uwolnienie z poddaństwa odmówione bydź nie może

- 1, gdy z zezwoleniem dziedzica cudzym kosztem nauczył się iakiej wiadomości, kunsztu lub rzemioła, z którego w kraju może się wyżywić;
- 2, gdy przez służbę lub inszym iakim godziwym sposobem ma sposobność los swój polepszyć;
- 3, gdy może gdzie indziey osieść, a dziedzic w dobrach swoich nie może iemu żadnego miejsca bezpłatnie wyznaczyć;
- 4, gdy cudzego miejsca przez zamęcie nabywa, a oblubienica na wieś dziedzica za nim poyść nie chce;
- 5, gdy kobieta przez zamęcie w miejsce obce opatrzenie swoje znajduje;

6, gdy dziedzic nie słusznie i bezprawnie poddanego ciężko pobija.

Lecz niemniej osiadły gospodarz swojego i żony swojej uwolnienia żądać jest mocen, okazawszy dowodnie, że inszym godziwym sposobem może się w kraju wyżywić, i gdy oraz inszego zdatnego gospodarza na miejsce swoje przystawi.

O dzieciach uwolnionych poddanych.

Potomstwu do odbywania powinności już zdatnemu z rodzicami wyjść pozwolić, dziedzic muszony być nie może. Przeciwnie, dzieci nie mające jeszcze lat 14. rodzicom wydane być mają. Dziedzic zatrzymując dzieci nie doszłe lat przyzwoitych, one w służbę swoją przyjąć, albo inszym sposobem o wyżywieniu i przyszłym ich losie powinien mieć staranie.

Oплата za uwolnienie

Kwota opłaty za uwolnienie poddanego jego familii i majątku, różni się podług różnych układów miescom zwyczajnych. Poddany uwalniający się za ciężkie pobicie, ani za siebie ani za żonę swoją, ani za dzieci, które sam jeszcze żywi, nic nie zapłaci. Takoz poddany,

który dojdzie w służbie woyskowej stopnia Feldfebla lub Wachmistrza bezpłatnie uwolniony być powinien. II. Obo-

Poddani winni są dziedzicowi swojemu wierność, uszanowanie i posłuszeństwo, a dziedzic mocen iest żądać w tey mierze od nich poprzy-
 siężonego przyrzeczenia. wiązki pod-
 danych
 względem
 dziedzica.

Nie powinni ze wsi do ktorey należą bez zezwolenia dziedzica wy-
 prowadzać się; ale niemniej przez dziedzica bez teyże wsi przedani, zamienieni, albo jakim kolwiek in-
 szym sposobem poniewolnie ustatie-
 ni bydź nie mogą; przynajmniej takowa zmiana, ieżeli podług od-
 dzielnych układów mieysca iest do-
 zwolona, losu ich żadnym sposobem pogorszyć nie powinna. Zbiegłych poddanych tudzież ich potomstwo, aczkolwiek gdzie indziej urodzone, dziedzic wszędzie szukać i do po-
 wrotu przymusić ma prawo. Nie-
 chay nikt podprzykładnym ukaraniem takowych ludzi nie zatrzymuje ani utoia. Nie powin-
 ni ze wsi
 tajemnie
 uchodzić.

Poddany chcący się żenić, obo-
 wiązany iest zanieść do dziedzica
 prozbę o zezwolenie; ieżeli mu go Zezwolenie
 nie dziedzica
 na za-
 męście.

bez prawney przyczyny odmowi;
uda się o pomoc do wyższego Sądu
Prowincyi. Atoli dziedzic uchylić
może zezwolenie:

- 1, gdy osoba, z którą poddany
chce się żenić, ciężki popełniła
występ;
- 2, gdy znana jest z lenistwa, hul-
tactwa, lub krnąbrności, i wi-
ary godnemi świadkami może być
o to przekonana;
- 3, gdy dla ułomności ciała nie
zdadna jest do należytego od-
bywania robot gospodarskich.

Kondycya
potomstwa

Potomstwo poddanych podług re-
guly do stanu chłopkiego i kondy-
cyi rodziców jest przywiązane, i
bez wyraźnego zezwolenia dzie-
dzica do uczenia się rzemiosła lub
do nauk brać się nie może. W tym
jednak następujące excecpcye zachodzą:

- a, rodzice mający na wsi godzi-
wą professyą, iednego z synów
swoich podług własnego wybo-
ru do teyże mogą przeznaczyć;

b, dzieciom, które dla ułomności ciała do ciężkich robot są nie zdadne, pozwolenie uczenia się rzemioła ubliżone być nie ma.

c, gdy dziecko podług zdania znających się na rzeczy mężów do jakiego kunsztu lub umiejętności osobliwsze ma talenta, i nie zbywa na potrzebnych sposobach do wyuczenia jego, takż pozwolenie do tego odmówione iemu być nie powinno.

Jeżeli dziecko poddanego wsi w cudzą chce poysć służbę, powinno wprzód w zwyczajnym do godów czasie zgłosić się do swego dziedzica. Ten nie żądając jego usługi, ubliżyć iemu nie może zezwolenia na piśmie do obcey służby. Takie pismo tylko na rok ieden służy, chyba że jest wyraźnie na dłuższy czas nadane.

Jeżeli zostający w obcey służbie poddany przedłużenia czasu żąda, wcześniej o to prosić i woli dziedzica czekać jest obowiązany.

O służbie
czeladniczej.

Dzieci poddanych za zwyczajne myto dziedzicowi służyć powinny, skoro wieku i sił ciała do rodzaju służby do której użyte być mają potrzebnych nabędą. Dzieci zaś rodzicom swoim w własnym ich gospodarstwie za parobków lub dziewczki służące, powinny zostać się przy nich, owszem od woli rodziców zależy, które z nich zechcą przy sobie zostawić. Jeżeli rodzice tylko jedno mają dziecko, to, aczkolwiek oheyc się mogą bez niego w gospodarstwie, wzięte od nich być nie może.

Nadto, jeżeli poddany nie ma pomocy z zostawionego sobie do gospodarstwa dziecięcia, albo gdy jedno z rodziców przez przypadek do pracy stanie się nie sposobnym, wtedy służące dziedzicowi dziecie na końcu roku służby może być odzyskane.

Szczegół-
pieysze o-
bowiązki
esiadłych
gospoda-
rzy.

Do głównych obowiązków ofiadłych gospodarzy należy, aby posiadło i wszystkie należitości iego w gospodarskim stanie utrzymywali; złośliwey krnąbrności, buntów między gromadą, albo grubego wykroczenia przeciwowinnemu dziedzicowi.

cowi uszanowaniu nie dopuszczali się, tudzież kradzieżą, oszukaniem, i inszemi przestępstwami nie dawali w gromadzie publicznego zgorszenia. Kto przeciw temu wykroczy, nie tylko karę odniesie, ale nawet za poprzedzającym examinem z miejsca będzie ruszony. Niemniej poddani obowiązani są, odbywać miane powinności, porządnie, pilno, i bacznie pełnić. Wolno jest wprawdzie każdemu ręczną służbę samemu odbywać, albo zdatnego parobka lub dzieci do tego wysłać, atoli roboty męskie przez kobiety lub dziewczki odbywane być nie mogą.

Do pańszczyzny sprzężayney, prócz roboczego bydła, powinny także potrzebne do wozu, pługa, i brony osoby być przystawione, które tak przy uprawie roli, iako przy ładowaniu na wozy i zrzucaniu pomagać muszą. Tudzież powinni poddani do służby dworskiej należyte mieć przy sobie narzędzia, które przy inwentarzu dostali, albo których przy robotach tegoż gatunku w własnym gospodarstwie używają.

Przy pańszczyznach sprzężaynych.

Przybudo-
wie.

Przy budowie zwłaszcza około potrzebnych mieszkalnych i gospodarskich budynków we wsi do której należą, poddani winni są z reguły prócz inszey pańszczyzny służbę pełnić, bez różnicy czyli budynki położone są w granicach wsi lub za iey okragiem, tudzież czyli na przeszłym lub na inszym mieyscu wystawione być mają. Przy takowych budowach takż jest obowiązkiem poddanych wszystkie potrzebne materyały i narzędzia, kamienie brukowe i piasek do łtalen i gnoiówek, tudzież drzewo do cembrowania studzien znościć; budulec z lasa nie ociosany ale bez wierzchu i gałęzi zwieść, kłone do tartaka przyłtawić, i ztamtąd nazad odwieść. Także powinni z placu zabudować mianego ziemię wywieść, ale do wywózki gruzu, połamanych tarcic, belek, dyłow, i inszych starych materyałów nie są obowiązani.

Prócz tego każdego poddanego jest powinnością, robotę ręką podawczą i wszystkie insze gatunki robot, które przy budowie i naprawie własnego budynku podług zwyczaju kraio-

wego pełni, odbywać; tudzież przy tak nazwanym podnoszeniu i spuszczeniu czyli rychtowaniu dworskich gospodarskich budynków, na zawołanie usługę czynić.

Do zwyczajney pańszczyzny sprzężayney należy także, aby poddani zamiast niey czyli na iey rachunek wszelkie rodzaje produktów z dóbr, iako to: z pól i ogrodów, bydło, i t. d. na sprzedaż wywozili, tudzież wszystkie gospodarskie potrzeby sprowadzali. Jeżeli poddani prócz zwyczajney dworskiey pańszczyzny są do wszelkich fur obowiązani, muszą one dziedzicowi, żonie iego, i mieszkającym w domu dziedzica dzieciom dodawać; także dla tych osob po lekarza, cerulika, lub akuszerkę iachać i odwozić.

Przy furach za granicami wsi dawać zwykłych, powinni nadto do sprzężayney służby obowiązani poddani wszelkie ładunki lub towary dla dziedzica na swoje fury przyimować. Jeżeli jednak takowy ładunek na powrót brać miany, więcej nad połowę fury całego ładunku wynosi; i jeżeli poddany więcej nad puł dnia

O furach:

zatem czekać musi, wtedy się iemu to iak za surę ze wsi wywiezioną od zwykley pańszczyzny potrąci. Atoli, poddany dłużej nad 24. godzin na taki ładunek czekać muszony być nie ma.

O posyła-
niu pie-
szych lu-
dzi.

Poddani, którzy tylko ręczną pańszczyznę odbywają, dziedzicowi pie-sze także usługi pełnić, i 15. do 18. funtów, gdyby zaś odległość mieysca powrotu w iednym dniu nie pozwalala, 10. do 12. funtów brać powinni; takich iednak ciężarów, które nie inaczey iak na taczkach mogą być przesyłane, narzucać im nie można, chyba że to jest w zwyczaju, wszelako ciężar wagi 50. do 60. funtów przenosić nie powinien.

Prawo ka-
rania dzie-
dzicowi
właściwe.

Dziedzic mocen jest czeladź leniwą, nierządną, i krnąbrną z pomiarkowaniem ukarać, tudzież to prawo dzierżawcy i ekonomowi swemu zlecić; iako nie mniey takowe kary na przeznaczoną do pańszczyzny czeladź poddanych rozciągnąć; ale nie-tylko zdrowia i życia czeladzi o nie-pełnienie nie przyprowadzić, ale przy ukaraniu czeladzi pici niewie-
ściey

ściey od obrażenia wstydlivosti
wstrzymać się powinien.

Szynkarze i gościłni, czeladzi ^{Prestroga}
wiejskiey trunki i żywności nie ina- ^{dla szyn-}
czey iak za gotową zapłatą dawać, ^{karzow i}
i od nich zboża, naki, siano, sło-
my, bydła, i inszych produktów ani
sukien w zapłacie brać nie mają. Je-
żeli przeciw temu bez wyraźnego
zezwoienia dziedzica wykroczą, utra-
cą swoją pretensyą, i prócz tego ka-
rze podpadną.

Osiadłych gospodarzy i żony ich ^{Ukaranie}
dziedzic więzieniem lub karą robo- ^{osiadłych}
czą do powinności mocoć jest przy- ^{gospoda-}
musić, gdy przy odbywaniu zwy- ^{rzy.}
czaynych pańszczyzn dopuszczają się
krnąbrności, lenistwa, lub inszych
tym podobnych nagannych postęp-
ków. Wszelako strzedz się będzie sa-
mowolnego w tey mierze postępo-
wania, owszem przy ukaraniu wię-
zieniem na 48. godzin, rady sądu
wiejskiego wezwie, gdy zaś dłuż-
szego więzienia uzna potrzebę, in-
kwizycyą i napisanie dekretu Justy-
cyaryuszowi zleci.

Postępo-
wanie przy
zaszły
sporne.

Kiedy między dziedzicem i poddanymi jego, względem robocznego czynszu i innych danin, albo też o pastwiska, wolny wrąg w lesie, i wygony &c. oraz inną używania należność spór iakowy powstaie, wtedy rozpoczyna się zwyczajny process, iednakże takowego gatunku sprzeczki właściwość zasadza się na tym, co następuje:

- 1, poddani, którzy rozumieją, że dwór pewne służby i daniny nad ich powinność sobie przywłaszcza i one narzuca, nie powinni się z ich odbycia samowolnie wyłamywać, cóż dopiero gwałtem się im opierać. Owszem tak zaprzeczone służby jeżeli są w zwyczajui, albo się dotąd przez poddanych odbywały, mają się przez nich nawet w ciągu processu odbywać, a gdy z sądowego rozpoznania okaże się nieflusznosc ich wymuszania, dwór szacunek onychże zapłaci.
- 2, ani z strony dworu, ani z strony poddanych nie dopuszczają się Kommissarze sprawiedliwości za

Plenipotentów, lecz poddani powinni będą przez delegowanych z gromady swoiey terminu dopilnować; dwór zaś w tym przypadku albo się stawi osobiście, albo też którego wszech okoliczności i zdarzeń wiadomego dozorcę ekonomicznego przyzwolicie umocnie. Oboiey stronie atoli wolno będzie obrać sobie którego z Kommissarzów sprawiedliwości do pomocy, lub żądać u Sądu o iego sobie wyznaczenie.

Poddani więc powinni dwóch lub trzech z pomiędzy siebie obrać deputowanych, a nadewszystko oświadczyć do tego wyznaczyć gospodarzy, którzy długi czas żyjąc w teyże gromadzie, ztąd o podległych zakłóceniu służbach i daninach mają wiadomość dostateczną. A tych delegowanych pisaną plenipotentcyą opatrzyć, i na ręce ich wszelkie do rzeczy stósowne przywileie i dokumenta, końcem przełożenia ich Sędziemu oddać powinni.

3, jeżeli spór toczy się tylko z pojedynczymi poddanymi, a dwór jest powodem, taki process może być wiedziony w Sądzie własnym dworskim. Jeżeli zaś sporu zachodzącego punkta tyczą się całej gromady, albo pewnego tylko gatunku poddanych, na przykład: gburów, zagrodników i tym podobnych, na ów czas process do wyższego Sądu Prowincyi należy, bez różnicy czyli dwór jest skarżącym lub oskarżonym.

4, A że przy takowych procesach zwyczajnie na znajomości gospodarstwa i stosunkach stanu rolniczego wiele zawisło, przeto wiadomi ekonomiki ludzie do tego będą przyzwani, którzy na te punkta szczególniejszego rzeczy poznania wymagające, swoją opinią na piśmie do akt podadzą. Według takowych opinii zapadnie wyrok Sędziego, a gdy która z stron na nim nie przestanie, dobrze sobie postąpi, gdy o to nalegać będzie, aby kto

inszy rzeczy wiadomy, względnie opinii był wysłuchany.

- 5, Sędziego i ft obowiązkiem przy takowych processach, ile możliwości do zgody wzywać, i stosowne ku temu czynić propozycye. Jak dworowi tak poddanym radzić będzie, aby nad takowemi propozycyami pilnie zastanowili się, i jeżeliby im znacznie szkodować nie przychodziło, dali się do zgody nakłonić, albowiem doświadczenie uczy: że tym podobne processa, gdy ie złość i upor wiedzie, nader wielką oboiem stronie przynoszą szkodę; wszakże nawet ten, który do zgodzenia się łatwym się okazał, zawsze to ma w zysku, że mniej kosztów ponieście.

§. 43. Częstoćkroć szkodliwą jest rzecz^{O podziale i rozłączeniu spółki.}ą dla wieyskiego gospodarstwa, gdy kilka wsiow mają wspólne państwiska, albo gdy role i łąki pojedynczych członków gromady pomieszanie są położone. Prawo zatym powszechne kraiowey ekonomiki do-

bro zważając stanowi: że takowe społeczne użytki, ile to być może, uchylone być mają. Każdy ucześnik takowego zniesienia żądać może, aczby od niepamiętnych czasów w takim społecznym użytkowaniu dotąd znajdował się. Atoli do tego trzeba koniecznie, aby ten rozkład nie tylko sam przez się dał się uczynić, ale dla ogółu był pożytecznym. Jeżeli zaś ieden tylko członek całej gromady wieyskiej o ten rozdział wraz z innemi nalega, wtedy ten do pożytku wszystkich współ-członków gromady zmierzać powinien.

Zachowa-
nie się po-
woda.

Nikt zatym niechay nie żąda wprzód podziału spółki, póki rady względem przerzeczonych punktów od wiadomego rzeczy gospodarza nie zasiągnie, i jego opinii na piśmie nie poweźmie; wtedy dopiero żądanie swoje na piśmie lub ustnie do protokołu u wyższego Sądu Prowincyi poda, oraz takową opinią przyłączy. Jeżeli w Powiecie szczególni już są wyznaczeni Kommissarze do rozkładów takowej spółki, żądanie swoje także do nich będzie mógł zanieść.

Dalsze postępowanie wprowadza się drogą zwyczajnego processu, atoli z istoty swoiey, zawiera w sobie trzy categorye:

Dalsze postępowanie.

- 1, czyli rozdział spółki może być uskuteczniiony, i czyli jest pożyteczny?
- 2, na czym prawa uczestnictwa każdego uczestnika zasadzają się? oraz,
- 3, w jaki sposób ten rozdział najdogodniey może być zdziałany?

Jeżeli przy pierwszej z powyższych kwestyi zachodzą ważne trudności, wprzód sama roztrząśniona i w legalnych instancyach będzie załatwiona. To także ma się rozumieć, gdy przy drugiej kwestyi spory powstaia, od których decyzji cały podział zależy. Jeżeli zaś tym podobne okoliczności niezachodzą, natychmiast przytąpi się do przemiaru i szacunku spółki, projekt uczyni się do podziału, i tenże komunikować się będzie współ-uczestnikom, na który oświadczenie swoje podadzą.

Przy takowych podziałach spółki przyjazna ugoda najlepszym i najpewniejszym jest środkiem do słownego rzeczy ukończenia; wspólnicy zatem dobrze uczynią, gdy bez wszelkiego uporu i uprzedzenia, roztropnych propozycji Komissyi usłuchają, a dla małych krzywd i niewygód nie zapuszczają się w obszerność i wydatki. Jeżeli rozkład dla ogółu jest użytecznym, ów który go pojedynczo żądał, musi na nim przestać, aczby dalsza spółka z większą dla niego wypadała korzyścią. Wszakże nadto, nie zawsze każdemu można wrócić podziałem, co przed tym posiadał; i lubo żadna część względem drugiej skrzywdzoną być nie ma, atoli nie tak na oddzielne sztuki i rubryki, iak na cały ogół gospodarstwa zważać się powinno. Strata przez dobrowolną ugodę poniesiona, przydatkiem gruntów nadgrodzona być może; zatem każdy z interessentów dla ułatwienia podziału zamianę przyjąć powinien, hyleby przez to cały jego sposób gospodarstwa zmiany nie poniosł.

Interessowani w wspólnie nade-
wszystko baczność swoją zwrócić na
punkta następujące :

Zachować
nie się in-
teressen-
tów.

- a*, gdy według ich mniemania po-
dział nie da się uścić, albo że
niewyszedłby im na pożytek,
zapytają się o to świadomych
gospodarzy, skłonią ich do da-
nia sobie w tej mierze opinii,
i takową złożą Sędziemu;
- b*, powinni prawa spółki swej Sę-
dziemu dokładnie okazać, i do-
wody na to złożyć;
- c*, gdy przychodzi do pomiaru, sta-
rać się będą, aby miernikowi
do wskazywania granic, miedz,
i obrębów, tak co do rozmie-
rzyć mianey ogółem sztuki grun-
tu, iako pojedynczych w nim
będących posiadeli, naydokła-
dnieyszą wiadomość i doświad-
czenie mający oraz przysięgli
do tego dzieła ludzie byli przy-
dani.
- d*, Przy następnym potym szacun-
ku i taxi gruntów podług ich
własności i dobroci, zważać
będą na to, ażeby do tego swia-

domi rzeczy byli użyci, którzy nie tylko potrzebną lokalną znajomość i ekonomiczną przezorność posiadają, ale też aby ich bezstronność ziednała im zaufanie. Wolno jest interesentom do tego niektóre sobie obrać osoby, a jeżeli przeciw podanym z przeciwnej strony osobom mogą gruntownie co zarzucić, takie powody Sędziemu wcześniej okażą.

- e, Sędzia z pomocą znającego ekonomikę praktykanta, projekt do podziału sam sporządzi. Tego ekonomika opinia w wszystkich rzeczach tyczących się gospodarstwa wiele stanowi, i przy napisaniu wyroku pospolicie za prawidło służyć ma. Zatem interesenci wątpliwości i uwagi swoje przeciwko takowemu projektowi nie powinni nader daleko rozszerzać, bo niepotrzebne sprawią sobie koszta; lecz przystoi im, jeżeli słuszne uczynić mogą przeciw niemu allegacye, starać się o ich poparcie i utwierdzenie przez opinią innego świa-

domęgo rzeczy gospodarza. To zwłaszcza będzie wtedy potrzebne, gdyby takowe uwagi wyrokiem Sądowym były już odrzucone.

§. 44. Zapobiegając niepewności granic, każdy właściciel może i jest sąsiadów swoich do ich odnowienia powołać. Koszta renowacyi granic przez wszystkich sąsiadów w miarę długości ich części względem linii granicznej ponoszone być mają. Każdy także właściciel sprawiedliwie żądać może odnowienia niepewnych albo nieznacznych granic swoich. Za niepewne biorą się te granice, kiedy na przyznanych przez obydwie strony znakach granic zbywa.

O sprawach granicznych.

Tak odnowienie starych, iako postanowienie nowych granic, zawsze z wezwaniem sądowej osoby przedsięwzięte; protokół zaś względem takowego dzieła w sądach deponowany być powinien. Kto o posunięcie granic albo ich przywrócenie chce zaskarżać, opowie się Sędziemu pod którym grunt zakwestyjonowany znajduje się. Wszakże okolicie gdzie granica jest nie wyraźna

Jak się ma zachować skarżący.

lub sporna, miejsca z kąd się poczyna, i dokąd się rozciąga, widocznie i dokładnie oznaczy, i zaraz złoży dowody, któremi wskazana granica okazaną być może.

Dalsze postępowanie.

Potem sprawa takowa rozpocznie się zwyczajnym w processach sposobem. Sędzia rozpatrzy się w granicach i mapę ich zdziałać nakaze. Oboiey stronie wiele na tym zależy, ażeby Sędziemu przy takowej wizyi o każdej okoliczności dokładną przysposobili wiadomość, i dopilnowali się, iżby w protokule zapisać mianym, tudzież w mappie granice jasno, rzetelnie, i zupełnie były opisane.

Pokóy i iedność z sąsiadami są wielkiej wagi; a przeto radzić stronom należy, ażeby spory graniczne przez zgodę jeżeli można ułatwiali; jeżeli zaś przyidzie do dekretu, oboedwie strony obowiązane są, chociażby iedna z nich miała się od niego odwołać, względem zakwestyjonowanego miejsca aż do finalney w tym punkcie decyzyi podług niego ściśle się zachować.

Jeżeli spórna granica przez zgodę lub przez dekret będzie postanowiona, od obojga stron zawisło, czyli same na siebie wziąć określenie tych granic, albo na Sądowe postanowienie zdać się zechcą. Jednakże nawet w pierwszym razie dla porządku Sędziemu okazać powinni, że ograniczenie przyzwoicie nastąpiło. Rowy graniczne, lub kamienie między pojedynczemi osadami jedną stopę, zaś między różnemi półoznakami, cztery stopy szerokości mieć powinny. Srzodek takowego rowu lub kamienia właściwie poczyta się za linią graniczną. Pale graniczne, drzewa, lub kamienie, nad ziemią przez zaciosy, albo pod ziemią przez nie zagasłe znaki, naprzykład: kruszce, gruz, i tym podobne oznaczone, a te graniczne miejsca tak założone być powinny, aby ciąg graniczny prosta linią od jednego do drugiego był wyrażony. Drogi, ścieżki, i strugi, brać się nie będą za granicę, bo położenie swoje łatwo odmieniają. Z reguły wypada: że koszta takowego rozgraniczenia obydwie strony poniosą,

ieżeli przez ugodę lub decyzją szczególniejsze o to nie zaydą ustawy.

O dzierżawach.

§. 45. Dzierżawa wsi, która ma w sobie ról uprawę, bydła chowanie, i inne użytkowania, jest nader zawiłą czynnością, z którey nayobszerniejsze, i naykosztowniejsze mogą wyniknąć procesa. W tym celu prawa niektórych dotknęły zamiarów, aby się temu złemu, ile możności zabiegło.

Kontrakty
arendowne
sądownie
zawarte
być mają.

Do tego należy, aby względem każdej dzierżawy wsi, kiedy roczna summa dwieście talarow lub więcej wynosi, zawsze sądownie lub też przed Kommissarzem sprawiedliwości zawarty był kontrakt. Jeżeli się to uchybi, wtedy kontrakt tylko na rok będzie ważny, i każde w nim zachodzące niedokładne albo błędliwe postanowienie raczey z krzywdą dzierżawiącego, niżeli dzierżawcy będzie tłumaczona.

Co nade-
wszystko
w kontrak-
cie wyra-
żono być
powinno?

Nad to wymagaia prawa, ażeby w każdym arendownym kontrakcie wyraźnie i zupełnie oznaczyło się:

- 1, Jeżeli wieś ryczałtem, albo podług taxy ma być w dzier-

żawę wypuszczona; i jakie ciężary i podatki dzierżawca uiścić powinien, a które nawzajem przez dzierżawiącego ponoszone być mają?

- 2, Jaki inwentarz bydła, sprzętów rolniczych i gospodarskich, wysiewu, pługów, mierzwy, i t. d. odbiera, i co przy upływie dzierżawy powrócić ma?
- 3, W których przypadkach dzierżawca defalkę otrzymać, a ta jakim sposobem postanowiona i obrachowana być powinna?
- 4, Jakie przy długich dzierżawach mianowicie w przypadku tym czasem wyniknąć mogące powszechny wojny, zachodzić mają warunki.

Jeszcze i nad tym zażanowiły się prawa, ażeby przez powstałe z dzierżawy sprzeczki, tak dla dzierżawiącego, iako dzierżawcy znaczna nie wynikła szkoda. Wprawdzie należy w takowym razie postąpić iak w inszych zwyczajnych procesach, atoli zachodzą przytym następujące wyjątki:

Zaskarżenie o zaległą dzierżawę.

I. Kiedy dzierżawiający o zaległą dzierżawę skargę zaniesie, dzierżawca zaś wzajemne uczyni pretensye, na przykład: o defalkę, melioracye, niedobor, niedostający inwentarz, i t. d. wtedy takie tylko pretensye dzierżawcy umieszczają się w porachunku, które *pro liquido* przyięte być mogą, inne zaś odesłają się do dalszego rozpoznania. Za słuszne tylko te będą uznane, na które strona w procesie przyistanie, albo co pisanemi, od wszelkich oczywistych wątpliwości wolnemi dowodami będzie mogło być okazane. W miarę tych okoliczności Sędzia wyda rezolucyą, czyli i iak wiele z kwoty pretensyi przez dzierżawcę założonych od zaległej dzierżawney summy potrącono być może, i iak wiele dzierżawca do arendy dopłacić będzie winien? Od takowej rezolucyi daley odwołać się nie można. — Dzierżawca z zachowaniem sobie prawa swego względnie spornych punktów udeterminowaną summę ieszcze nawet w ciągu procesu zapłacić iest obowiązany; owszem na żądanie dzierża-

dzierżawiącego, może bydz do tego pociągniiony przez exekucyą. O iego zaś ieszcze sporne wzajemne pretensye daley wieść się będzie procefs, a co się iemu z nich przyzna, dzierzawiaący będzie mu to potym musiał nadgrodzić. Daremnym zatym iest dzierzawcy usiłowaniem, chcieć przez daleko naciągane, i ieszcze nie przyznane wzajemne pretensye, uchylać się od zapłacenia dzierzawy. Wszakże przez to tylko niepotrzebne zrządzi sobie koszta, obszerną pienia, a co większa, nawet ukaranie. Ale i dzierzawiaący nie może się wzbraniać, takowe wzajemne pretensye, ieżeli będą uznane, przyiać w porachunkach dzierzawy. Jeżeli się zdarzy, że w iednym punkcie wzajemna pretensya dzierzawy z istoty swojej będzie iasna, ale właściwa kwota ściśleyszego wymagać będzie rozpoznania, obiedwie strony dobrze wtedy uczynią, gdy z ostrzeżeniem praw swoich, tym czasem ugodzą się na średnią summę, która aż do sądowego rozsądzienia będzie mogła od dzierzawy bydz odrachowaną.

Skarga
dzierzaw-
cy o ewi-
kcyą.

II. Jeżeli dzierzawca dla niedosta-
jących wysiewów lub innych uży-
tków, dla braku bydła, albo innych
sztuk inwentarskich, albo z innego
powodu od dzierzawiącego zakładu
czyli ewikcyi żądać będzie, nie po-
winien opóźniać się z uwiadomieniem
dzierzawiącego jeszcze przed upły-
wem roku gospodarskiego, w któ-
rym się zdarzył takowy niedostatek.
Jeżeli dzierzawiący nie znajduje się
w Prowincyi, i nie postanowił do
interesów dóbr swoich Plenipoten-
ta, wtedy awizacya do tego Sądu
podać się powinna, pod którym za-
dzierzawiona wieś została. Na ów-
czas zawisło od dzierzawcy o nale-
żną sobie dla nie mianey ewikcyi
nadgodę natychmiast skargę zanieść,
albo zatrzymać się z nią do odda-
nia wsi na powrót, chyba że go sam
dzierzawiący do podania skargi są-
downie pociągnie lecz jeżeli w przy-
zwoitym czasie zaniecha uczynić do-
niesienie; dalej potym z pretensyą
swoją o nie zapisanie sobie ewikcyi
słuchany nie będzie.

Skarga o
defalkę.

III. Przypadki, gdzie dzierża-
wca względem nieurodzaju, gra-

dobicia, powodzi, zarazy bydła, pożarów, nieprzyjacielskiego wkroczenia, i t. d. defalki w dzierżawie domagać się jest mocen, tudzież iakim sposobem na ów czas takowa defalka postanowiona być ma, naprzód podług kontraktu dzierżawnego, jeżeli zaś ten nie zawiera w sobie wyraźney o to umowy, podług praw rozsądzić należy. Z tym wszystkim, ile razy dzierżawca z okazji poniesionej nieszczęśliwości opuszczenia żądać zechce, nadewszystko będzie się starał, aby

- a, o poniesionym nieszczęśliwym przypadku, dla którego dopomina się defalki, dzierżawiaćcego niezwłocznie na piśmie uwiadomił; jeżeli zaś ten nie będzie znajdował się w Prowincyi, i żadnego Plenipotentą do interesów dóbr nie postanowił, aby przełożenie swoje Sądowi pod którym te dobra zostają podał.
- b, aby zupełną dokładnem przydatkami opatrzoną administracyiną kalkulacyą, na rok bieżący miał gotową, końcem przed-

łożenia oney dzierżawiacemu i
Sadowi.

Dzierżawca opóźniający się z takim śpiesznym doniesieniem, daley potym względem nieszczęśliwego przypadku żadney nie może żądać bonifikacyi; podobnież ten, który zupełney, dostatecznemi przydatkami usprawiedliwioney administracyney kalkulacyi z roku bieżącego przełożyć niechce, albo nie może, względnie zdarzonych nieszczęść w pewnych rubrykach gospodarstwa iakieykolwiek defalki pretendować nie jest mocen; owszem wtedy tylko, gdy dzierżawca w stojącym ieszcze na polu zbożu, przez zewnętrzne trawy, iako: mróz, susze, grad, myszoiadki, szarańcze, powódź, i t. d. o taką przyprawiony został klęskę, że mu z uszkodzonego zboża, tyle nawet nie pozostanie, ile na wysiew na rok następny gospodarski, i dla potrzeb ekonomicznych, aż do przyszłych żniw koniecznie mieć wypada, wolno mu jest, zamiast podać mianey administratorskiej kalkulacyi żądać, aby mu dzierżawiający tyle z dzierżawy opuścił, ile w mia-

re uszkodzonych zboża gatunków, zasiew na rok następujący, i potrzeby gospodarskie wymagają. Podobnież może dzierżawca, jeżeli z jednego zebranego gatunku zboża bez winy jego tyle się wypaliło, że wysiewu na rok następny gospodarski i potrzeby gruntowe aż do bliskich żniw utrzymać niewydola, nieskładając administracyney kalkulacyi, to czego mu nie dostaie, na dzierżawiającym poszukiwać. W takich atoli zdarzeniach, owszem powszechnie nawet dzierżawca dobrze uczyni, gdy się w należyte dowody poniesionego nieszczęścia, tudzież ilości wynikłej ztąd szkody nieodwłócznie opatrzy. Jeżeli Sąd, pod którym wieś zостаie, nie iest zbyt oddalony, naylepiey sobie postąpi, kiedy u niego o wizyą i taxę zaszkley szkody będzie prosił. Przeciwnie, może tym czasem wezwawszy sąsiedzkiego Kommissarza sprawiedliwości, od Sądu wieyskiego takowey wizyi, i taxy żądać, a potym protokuł tego dzieła Sądowi przedłożyć. Dla takowey wizyi i taxy ieszcze się process nieformuie, ale flu-

ży tylko do zafiągnięcia wczesney wiadomości o ninieyszym stanie rzeczy i użycia iey w zachodzącym ztąd na potym sporze. Jednakże, jeżeli dzierżawiacy i dzierżawca nie będą mogli ułożyć się o defalkę, do brze sobie p. stąpią, gdy spór swóy natychmiast pod sądowy p. ddadzą rozsądek. To zaś tak się stać może, gdy albo dzierżawca wyraźnie skargę zaniesie o potrącenie defalki, albo jeżeli się z tym opóźni, dzierżawiacy go do sądowego zaniesienia takowego zaskarżenia powoła. Proces zawsze należy do tego Sądu, pod który wieś podpada, a w nim podług prawideł zwyczajnych postąpić należy.

Skarga o
złe gospodarstwo
dzierżawcy

IV Dzierżawca nie zachowujący obowiązków swych w gospodarkim zawiadowaniu wsi tak dalece, że ztąd znaczney szkody dla wsi wynika obawa, nie tylko do nadgrozdzenia szkód pociągniony, ale z sądową pomocą nawet z dzierżawy ruszony być może. Przynajmniej dzierżawiacy mocen jest nalegać na to, ażeby przez wyznaczenie dozorczy, odebranie przyłigi od gospodar-

darfkich ŋug, lub inne tymczasowe zamiary bezpieczeŋstwa, wszelkim dalszym zabiegło się szkodom. W takim zdarzeniu dzierżawiącemu nie godzi się samowolnie poŋępować, lecz ma się udać do Sądu, i zażalenie swe na piśmie, lub do protokółu podać. W tey mierze wszystko zawiŋo na dowiedzeniu złego gospodarŋstwa dzierżawy, i wyniknąć ztąd dla wsi mogącey szkody. A przeto trzeba koniecznie przysposobić się wprzód na ten dowód, który ieżeli ma byđ okazany przez osoby znaiące się na gospodarŋstwie, o ich opinią na piśmie postarać się, i tę do skargi przyłożyć należy.

Do dalszego procederu na samo miejsce wyznaczy się Kommissya. — Przeciw nastąpić mianemu potym dekretowi zwyczajne prawne ŋródki mają miejsce, kiedy albo dzierżawiący z swoią skargą odsądzony, albo gdy rugowanie dzierżawcy dekretem nakazane będzie. Jeżeli zaś zaradziło się tym czasem bezpieczeŋstwu dzierżawiącego, naprzykład: przez postanowienie dozorczy, zaprzyŋiężenie ŋug ekonomicznych, i t. d. do-

pełnienie takowych zaleceń, mimo appellacją dzierżawcy, z ośtrzeżeniem atoli obojga stronom dalszych praw, nastąpić powinno. Gdyby zaś takowe zabezpieczające środki dla zachodzących okoliczności użyć się nie dały, i okazywało się, iżby dzierżawiacemu niepowetowana ztąd mogła się zrzucić szkoda, gdyby uznane ruszenie dzierżawcy w odwłokę pójść miało, wtedy bez względu na appellację iego wieś zadzierżawiona w administracyą Sądową wzięta być ma.

Oddanie
wsi za-
dzierżawionej.

V. Od dzierżawiaczego i dzierżawcy zależy, oddanie wsi zadzierżawionej bez sądownie uskutecznić, lub też dopraszać się tym końcem o Komisję. Lepiej iednak jest zawsze, aby każdy z nich, ile możności, wszelkich przyczyn do sprzeczek unikał, i żeby w punktach, gdzie nie idzie orzec wielkiej wagi, przez wzajemne uleganie polubownie starał się ugodzić. Jeżeli zaś iedna lub druga strona żądać będzie do dzieła oddania wsi kondescensyi, deputowany z przyśięgłym ekonomikiem na miejsce ziedzie, a ci inwentarz,

czyli stan wsi opiszą i oszacują; za-
czym sporne punkta do zwyczaj-
nego odesłane będą processu.

Jeżeli przy oddawaniu wsi, dzier-
żawca względem swych mniemanych
pretensyi wyjść wzbraniać się będzie,
albo gdy dzierżawiący dla preten-
syi swoich przychovek inwentarza
lub wniesiony do wsi przez dzier-
żawcę ruchomy majątek zatrzymać
zechce, wtedy ten punkt, iako ma-
jący naturę aresztu, podług danych
w §. 38. przepisów załatwiony być
ma. Atoli iako nie prawnie założo-
ny areszt ciągnie za sobą obowiązek
zupelnego nadgrodzienia, tak i tu
dzierżawiący i dzierżawca niechay
wprzódę dobrze się pomiarkują, aby
bez nader ważnych powodów prawa
retencji nie użyli.

§. 46. Do powszechnego porzą- O indulcie.
dku w pożyciu ludzkim, i dla utrzy-
mania kredytu potrzeba koniecznie,
aby każdy do powinnego uiszcze-
nia zapłaty pieniężnych summ i in-
nych obowiązków w przeznaczo-
nym czasie wcześniej był przyspo-
sobionym. Dla tego, mimo wolą wie-
rzyciela dilacya dozwolona byđź nie

może, owszem opóźniający się dłużnicy przez wzmiankowaną w § 35. exekucyą do dopełnienia obowiązków swoich będą zniewoleni.

Kara zło-
śliwego
bankruta.

Kto celem oszukania swych wierzycieli poda się fałszywie za bankruta; i majątek swój skrycie uro-
ni, wszelką sławę dobrego obywatela utraci, i na czteroletnią festunkową karę zasłuży. Jeżeli się od zaśluzoney cielesney kary ucieczką usunie, wyobrażenie jego na szubienicy lub na pręgierzu zawieszone będzie.

Ow także, który przez rozpustny zbytek, grę, zakłady, hultajstwo, swawolne życie, albo przez nader azardowne i nie rozmyślnie spekulacye długi zaciąga, których zapłacić nie jest w stanie, do kilkuletniego więzienia w fortecy będzie oddany, a potem tam, gdzie zbankretował, nie będzie mógł handlu swego lub profesysyi daley kontynuować.

Już i takowy dłużnik, który wie, że jego majątek nie wystarczy, aby wszystkich zaspokoić wierzycieli, jednakże tniąc swoją sytuacyą, w nowe jeszcze długi zachodzi, a prze-

to powiększa kredytorów stratę . pod-
pada karze więzienia , lub forteczne-
go aresztu ; osobliwie kupiec , nie
może się założyć niewiadomością
stanu swego , jeżeli ciąg handlowych
porządnie nie trzymał , albo roczne-
go bilansu z nich należycie nie spo-
rządzał .

Przeciwnie , kto bez własney wi-
ny przez fatalne przypadki doznał
utrąty majątku swego , i natychmiast
spostrzegłszy się na tym , wierzy-
cielów swych lub Sędziego wcześniej
i szczerze awizował , ten przeciw
niełusznicy i zbytney surowości wie-
rzycielów , opieki praw spodziewać
się może .

Jak się nie-
szczęśliwy
dłużnik za-
chować ma

Takowy dłużnik nadewszystko do-
kładny i zupełny inwentarz swego
aktualnego majątku i długów swych
sporządzić ; następnie bilans majątku
swego przezornie wyprowadzić , a
przytym grunta , towary . sprzęty i
i t. d. w takiej tylko summie za
którą natychmiast przedane być mo-
gą , swoje zaś pretensye w kwocie
umieścić powinien , która jest nay-
pewniejsza . Zgola powinien rozwa-
żyć , jeżeli podług tego obrachunku

jeszcze dostateczny posiada majątek, aby swych kredytorów zupełnie mógł zaspokoić.

Zadanie
indultu.

Znalazłszy, że nie ma tak wystarczającego majątku, postąpi sobie niezwłocznie podług zawartej w następującym §. przestrogi. Jeżeli zaś więcej jest pewnego majątku, niżeli długi wynoszą, wtedy nie mogąc u wierzycieli, którzy zapłaty żądają żadnych względów znaleźć, uda się natychmiast do zwyczajnego Sędziego, temu rejestru czyli stan majątku swego i wszystkich długów poda; okoliczności przeszkadzające mu do prędkiego uiszczenia się wierzycielom swoim okaże, oraz dogodne uczyni propozycje, na jak długi czas potrzebuje dylacyi, i w jaki sposób chce wierzycieli w takowym przeciągu czasu zabezpieczyć, iżby masa majątku jego nie była uszczuploną, i prowizye punktualnie onych dochodziły.

Takowa dylacya zowie się indultem, ale się nie na dłuższy czas, jak najdalej na trzy lata udziela, a te rachują się od dnia, gdzie przez ugo-

dę z wierzycielami nastąpił, albo prawnym wyrokiem dozwolony został.

Bezpieczeństwo może być grun-
tami, ruchomemi fantami, lub przez
ręczyciela założone. Względem dóbr
ziemskich, dwiema częściami ich war-
tości, względem domów, ogrodów,
winnic, i inszych mieyskich nie ru-
chomych gruntów, połową pewney
wartości okazane być powinno. O-
skarżając ruchome fanty w bezpieczeń-
stwo, iako to; złoto, srebro, i insze
stały szacunek mające rzeczy, poda-
się całkowita przez taxę przysięgłych
i znających się na rzeczach osób wy-
prowadzona wartość; inszych zaś
rzeczy dwie części lub połowa ta-
xy podług więcej lub mniej różnią-
cey się ich wartości, dostatecznym
będą bezpieczeństwem.

Jakie po-
winno być
bezpie-
czeństwo.

Jeżeli potrzebne będzie założenie
kaucyi przez ręczyciela, ten osia-
dłym być, i bezpieczeństwo na nieru-
chomościach swoich zapisać powi-
nien. Wierzycielów w kraiach królew-
skich mieszkających, do przyjęcia
kaucyi zagranicznemi kapitałami, za-
rękami, dobrami i dochodami musieć
nie można. Podobnież kapitały, któ-

re nie są na prawnej wartości kraj-
iowych dóbr lub nieruchomości zapi-
sane, mimo woli wierzycielow kau-
cyi stanowić nie mogą. Pretensye
kupieckie w خیانت handlowych u-
mieszczone, tylko za uznaniem on- ch
przez znające się na rzeczy osoby za
rzetelne i ważne bezpieczyć mogą.

Dłużnik nie lędący w stanie ie-
dnym lub drugim sposobem kaucyi
założyć; od żądanego indultu nie bę-
dzie wprawdzie dla tego oddalony,
ale będzie musiał poddać się takim
warunkom, które dla zapewnienia
wierzycieli względem opłacać mia-
nych prowizyi, i zabezpieczenia
majątku przeciw uszkodzeniu jego
będą potrzebne. W takim razie do-
brze uczyni, gdy wierzycielom swo-
im poda propozycye, jakimi by spo-
sobem te warunki bez ukrzywdzenia
go w jego kondycyi życia postano-
wione być mogły.

Dalsze po-
stępowan-
ie.

Zaniosłszy powyższym sposobem
prośbę o indult, dłużnik wprawdzie
nie skutkuje przez to wstrzymania
podanych przeciw niemu i podać mia-
nych zarządzeń, atoli do przyszłe-
go wyroku względem takowego in-

ultu, żadna exekucya mieysca mieć nie może. Wszelako dłużnik, pod utratą indultu żadnych czynić nie powinien kroków, dążących do zaspokojenia iednego z wierzycieli wprzody niżeli drugiego, dania iemu lepszego bezpieczeństwa, albo dogodzenia inszym sposobem z krzywdą inszych wierzycieli.

Wszakże nie mniej wolno mu nie iest bez zezwolenia kredytorów grunta swoje sprzedawać, albo długi na nie zaciągać; sprzęty domowe urońnić; kapitały podnosić, i na pożytek swój obracać, darowizny czynić, lub iakimkolwiek inszym sposobem, ogół długów swoich powiększać. Może on wprawdzie swoich dłużników o winne sobie kapitały zaskarżać, i prowizye od nich wybierać, ale gdy na terminie dość czynnym takowe kapitały iemu będą ofiarowane, do sądowego depozytu one oddać iest winien. Kupiec w handlu swoim w żadne nowe spekulacye i czynności, gdzie iakiekolwiek zachodzić może niebezpieczeństwo, wdawać się nie powinien, owszem tylko starać się będzie towa-

ry swoje spieniężyć, perceptę rzetelnie w rachunki wciągać, i gotowiznę wiernie zbierać. W przypadkach, gdzie będzie mógł majątkiem swoim pożytecznie rozrządzić, o tym Sędziemu doniesie, który zdania wierzycieli w tej mierze zasiągnie, i za zdarzonym o to sporem, dalsze uczyni postanowienie.

Postępowanie z wierzycielami.

Na terminie do instrukcyi dzieła z wierzycielami, dłużnik wszystkie dokumenta, rachunki, księgi, i inne pisma rzetelne podanie majątku dowodzące, wierzycielom do przejrzenia i weryfikacyi przedłoży. Z tych gdy się okaże, że sobie zupełnie rzetelnie postąpił, i że posiada jeszcze wystarczający majątek, Sędzia wszelkiey staranności użyje do nakłonienia kredytorów zgodnymi krokami do żądanej dilacyi. Jeżeli mu oney z nieprzyjaźni lub uporu odmówią, wtedy Sędzia będzie mocen, czas do którego takowa dilacya służyć ma wyznaczyć, tudzież potrzebne do zabezpieczenia wierzycieli rozporządzenia uczynić. Jeżeli prośba dłużnika za niefluszną uznaną, i przez dekret odrzuconą zostanie,

kanie, będzie mógł wprowadzić dłużnik odwołać się od takiego dekretu, atoli wstrzymane dotąd przeciw niemu exekucye będą uiszczone, trzecia zaś instancya nigdy miejsca mieć nie może. Wypada ztąd, że gdy dłużnik także w drugiej instancyi z żądaniem swoim będzie odsądzony, nie zostaje niemu nic więcej jak tylko podług umieszczoney w §. następującym ustawy, obrać sobie prawne dobrodzieystwo uczynienia recessu od swego majątku.

Skoro dłużnik za zezwoleniem wierzycielow, albo finalnym dekretem indultu dostąpi, kredytorowie w podanym przez niego rejestrze czyli prospekcie majątku umieszczeni, w ciągu lat indultowych ani pretensyi swoich u niego poszukiwać, ani exekucyi przeciw niemu wyrabiać nie mogą. Przeciwnie takowy indult nie rozciąga się do kredytorów, których dłużnik w prospekcie majątku swego zataił, tudzież późnieny wynikłych pretensyi; owszem skoro się takowi zataieni zgłoszą, dłużnik nietylko indult utraci, ale iako oszukaniec będzie ukarany, jeżeli nie dowiedzie,

Dzielnosć
indultu.

że iemu takowe pretensye nie były wiadome.

Długi
względem
których in-
dult mie-
sca mieć
nie może.

Względem niektórych pretenfyi dla osobliwego ich przymiotu prawa postanowiły, że indult w żaden sposób pozwolony być nie może, to jest:

- 1, co do stałych publicznych podatków i zwyczajnych ciężarów ;
- 2, względem długów publiczney kassie winnych ;
- 3, względem rocznych prowizyi od kapitałów, tudzież zaległych; atoli tych tylko, które się od dwóch lat przed dozwołonym indultem należą ;
- 4, stałych rocznych dochodów, które się komu od dłużnika lub z dóbr iego należą ;
- 5, stałych *alimentów* ;
- 6, najmów i dzierżaw, tudzież zaległych z tego źródła pieniędzy z ostatniego roku ;
7. myta czeladzi i ordynaryi, iako też kosztów na wychowanie i naukę dzieci dłużnika ;
- 8., pretensyi ztąd wynikłych, gdy dłużnik powierzony sobie majątek zmarnował ;

- 9, pretensyi wexlowych, gdy dłużnik jest kupcem, aptekarzem, właścicielem okrętów, lub *entrepreneur* fabryki iakiey. Względem inszych dłużników nawet wexlowi kredytorowie obowiązani są na generalny indult zdecydować.
- 10, względem pretensyi, gdzie kupiec, aptekarz, właściciel okrętu, lub *entrepreneur* fabryki wyraźnie zrzekł się prawnego dobrodziejstwa indultu. Insi dłużnicy do takiego zrzeczenia się nie są mocni.

Wszystkie wzwyż wymienione pretensye dłużnik nawet w przeciągu indultu zapłacić jest obowiązany, owszem exekucya może być o to przeciw niemu nakazana.

Jeżeli dłużnik w przeciągu indultu przez sukcesyą, darowiznę, i t. d. nowego nabył majątku, który go do wcześniejszego uiszczenia się wierzytelom swoim czyni sposobnym, wtedy ci mają prawo nawet ieszcze przed upływem lat indultowych za spokoienia swego żądać.

Uchylenie
indultu.

Po śmierci dłużnika w czasie lat indultowych, dozwolona dilacya sukcesorom jego nie służy, owszem ci obeynując sukcesyą wierzycielom pretensye niezwłocznie wyliczyć są obowiązani.

Skoro postanowione lata indultowe miną, a dłużnik zapłaty nie uskuteczni, natychmiast na żądanie wierzycielów nakaże się przeciw niemu exekucya; i nie trzeba do tego aby kredytorowie o postanowione dekretem lub sądownie zeznane pretensye nową skargę zanosili.

Jeżeli iednak dłużnik do proszenia o przedłużenie indultu będzie miał ważne przyczyny, one Sędziemu wcześniej okazać, i dowodami wesprzeć powinien, aby przed upływem czasu indultowi wyznaczonego, stosowne mogły być uczynione postanowienia.

O zachowaniu się kredytorem na zaszcze żądanie generalnego indultu, pierwszym powinno być staraniem kredytatorów obrać iednego z Kommissarzy sprawiedliwości, lub inną iaką pewną osobę za wspólnego Plenipotentą, i takiemu popieranie interessów swo-

ich zlecić. Przez to uniknie się wiele trudności i kosztów, a dla tych, co nie w jednym miejscu mieszkają, jest jeszcze ta korzyść, że mają kogo, który baczy, aby ich żadna krzywda nie spotkała.

Nadto rozważyć powinni, czyli do czasu zupełnego rozsądzienia sprawy mogą dłużnikowi wolne zarządzanie majątkiem zostawić, albo czyli dla ich bezpieczeństwa potrzebna będzie to lub owe założyć ostrzeżenie. Jeżeli tak jest, przyczyny do tego wraz z dowodami Sędziemu lub Plenipotentowi swemu okażą. Sędzia zatym po krótkiej inkwizycji, rezolucyą swoją stosowne uczyni postanowienie, od którego dalsza prawna obrona miejsca mieć nie może.

Potrzenie: kredytorowie podany przez dłużnika inwentarz, i proponowaną przez niego kaucyą rozważnie wyexaminują. Nadewszystko będą się starali dochodzić: czyli specyfikowane szczegóły majątku aktualnie posiada? czyli obrachowaną mają wartość? i czyli wszystkie długie swoje rzetelnie podał? Jeżeli przy jednym lub drugim punkcie ważne

będą mogli uczynić wnioski, one Sędziemu okażą. Znalazłszy, że dłużnik grunta swoje nader wysoko podał, wolno im będzie sądowej taxy onych żądać. Podobnież względem towarów, kleynotów, i inszych kosztownych rzeczy, oszacowania przez przysięgte i znaiące się na takich rzeczach osoby domagać się mają prawo.

Poczwarte: obowiązkiem iest wierzycielow, na przeznaczonym do instrukcyi indultowego żądania terminie osobiście albo przez przyzwoitych Plenipotentów stanąć; ci bowiem którzy termin uchybią, za przystaiących na żądanie dłużnika będą poczytani. Na terminie samym, tylko przeciw prawdziwości podanego przez dłużnika majątku, obrachowanej jego wartości, i proponowanej kaucyi allegacye czynić onym przystoi. Gdy iednak nie będą mogli żadnych ważnych wniosków uczynić, wtedy obeydzie się bez zezwolenia wierzycielów na żądanie indultu. Dobrze zatym sobie postąpią, gdy dla uniknienia niepotrzebnych kosztów od wszelkiego uporu lub niechęci będą dalekiemi.

Skoro dłużnik będzie przez dekret do indultu dopuszczony, kredytorowie będą wprowadzić mogli appella-
cyą założyć, atoli do powtórnego dekretu wszystko w bywszym po-
łożeniu zostać powinno. Wtedy tyl-
ko, gdy dekret pewne postanowie-
nia dla tymczasowego bezpieczeń-
stwa wierzycielow uczyni, exeku-
cya jego natychmiast będzie mogła
być żądana.

Przeciwnie, jeżeli dekret dłużni-
kowi indultu nie dozwoli, kredyto-
rowie których pretensye mają być
exekwowane, mimo odwołania się
dłużnika zadosyć uczynienia drogą
exekucyi żądać mocni będą. Aby
jednak inși kredytorowie, których
pretensye ieszcze tak daleko nie są
uznane, nie byli przez to przypra-
wieni o niebezpieczeństwo utracenia
sposobów do swego zaspokoienia,
wolno im iest odezwać się przy exe-
kucyi i żądać, aby wybrać miane
summy tym czasem wzięte były do
sądowego depozytu.

Nakoniec kredytorowie podczas
indultu sami albo przez wspólnego
Plenipotentą swego naybardziej i nie

ustannie bacznąsć swoię na to zwracać powinni, czyli dłużnik majątkiem swoim należycie zarządza? czyli się podług uczynionych przez Sędziego warunków ściśle zachowuje? czyli nie odzywa się kto z zamilczoną przez dłużnika pretensyą? czyli przez sukcesyą lub inszym iakim sposobem nie nabył majątku, którym wierzycielów swoich natychmiast może zaspokoić. Jeżeli przy iednym lub drugim punkcie ważne zaydą okoliczności, Sędziego niezwłocznie o tym uwiadomią, dowody przytoczą, i dalszych czekać będą rezolucyi.

O recessie
od majątku

§. 47. Kiedy przyciśniony przez wlelu kredytorów dłużnik, onym dostatecznego majątku do ich zaspokoienia okazać, a przeto indultu dostąpić nie może: naylepiey uczyni, gdy naprzód kredytorom inwentarz majątku swego przedłoży, i onych do przyiacielskiej ugody z sobą wezwie. Jeżeli iednak zaydą przy tym trudności, nie powinien się bynajmniey opóźniać, albo iednemu kredytorowi więcey niżeli drugiemu dogadzać, owszem natychmiast

1, udać się ma do swego Sędziego, nieszczęśliwości które upadek majątku jego zrzuciły na niego okazać; i ofiarować się całym swóym majątkiem oddać na ich zaspokoienie;

Zachować się nie może dłużnik...

2, usilnie starać się o przyjaciela, któryby wierzycielom dogodnie uczynił propozycje, iżby zaspokoienia swego podług masy majątku wcześniej i nie wielkim kosztem mogli dostąpić.

Wielu dłużnikom będzie się zdawało przykrą rzeczą, być zupełnie z majątku swego ogołoconym, i doświadczenie uczy, iż wielu z nich długo się ociąga, nim do tego kroku przystąpią; inszych nawet przymusić do tego potrzeba, lubo każda w tej mierze przewłoka bardzo jest szkodliwa, i dłużnik nawet przez to niegodnym się stać obrony prawa.— Przeciwnie, jeżeli idzie za daną sobie radą, spodziewać się może ważnej korzyści, że nieoddzielnej od takowej sytuacji niespokojności uniknie, i że osobisty areszt przeciw niemu nie może być nakazany.

Do dostąpienia takich prawnych dobrodzieństw, każdy dłużnik należytemi dowodami koniecznie okazać powinien, że dla nieszczęśliwych przypadków na majątku swoim upadł; nadto potrzeba, aby cały swój majątek wierzycielom swoim wiernie podał i potym tak się zachował, aby się nie stał niegodnym obrony i dobrodzieństw praw krajowych.

Przeto dłużnicy, którzy przez nadzwyczajny zbytek, oczywiście nieroztropnie i szalone spekulacye, albo co gorsza, przez popełnione występki uprawili się w niesposobność uiszczenia długów swoich, takowego dobrodzieństwa żądać nie mogą. Wszakże niemniej ci, którzy się skrycie wynoszą, albo część majątku swego tają i uroniają, lub w czasie, gdzie zupełny upadek ich majątku był im już doskonale wiadomy, nowe zaciągają długi, poiedyńczym wierzycielom dogadzaią, albo insze iakie z krzywdą wierzycielów czynią rozrządzenia.

Jeżeli zaś dłużnik odezwie się, że chce majątku swego odstąpić, dokładny inwentarz iego poda, tenże

przyśięgą potwierdzi, i zdarzonych
nieszczęśliwych przypadków prawdzi-
wość okaże, wtedy osobistego are-
sztu uniknie; i tylko wexlowym kre-
dytorom wolno będzie oddać go na
pewny czas pod obserwacją. Ale
i taka nawet obserwacja ufać po-
winna, gdy dłużnik za bezpieczeń-
stwo osoby swojej dogodną założy
zarękę, albo gdy większa część kre-
dytorów uchylenia iey żąda, i dłu-
żnik przyśięgę wykona, że się przed
rozsądzeniem sprawy z miejsca nie
oddali

Potym nastąpi względem odstąpie-
nia majątku krótka negocyacja z
wierzycielami. Przy tey czynności
obowiązkiem iest dłużnika wierzy-
cielom swoim dokładną dać wiado-
mość o stanie majątku swego, i o-
kazane nieszczęśliwe przypadki na-
leżycie dowieść. Kredytorowie wte-
dy tylko sprzeciwić się mogą żada-
niu dłużnika, gdy zachodzi iedna z
powyżey namienionych przyczyn,
dla których obrony praw stał się nie-
godnym. W takim razie powinni
stosownie do tego okoliczności i do-
wody Sędziemu wskazać. Wszela-

Dalsze po-
stępowanie.

ko strzedz się będą niepotrzebnych trudności, albowiem malsa kosztu zastąpi, które potym kredytorowie nie słusznie sprzeciwiający się ponieść będą musieli.

Prawne
szkodki.

Od zapadłego po zakończonych czynnościach dekretu, obiedwie strony będą mogły udać się do appellacyi i do rewizyi. Jeżeli dłużnikowi odstąpienie od majątku (*cessio bonorum*) nie będzie dozwolone, wtedy kredytorowie mimo iego appellacyą mocni będą na areszt iego osobisty nalegać, chyba że osobiwą kaucyę przez bezpiecznego ręcyciela natychmiast założyć.

Skutek.

Przeciwnie, jeżeli odstąpienie od majątku będzie miał sobie dekretem dozwolone, zażłoni się przed wszystkiemi swemi kredytorami, temi nawet, którzy mieli do niego wexlowe pretensye, tak dalece, że dla poniesionej na nim szkody ani go sądownie ścigać, ani osobistej exekucyi zyskać nie będą mogli. Wszelako nie obroni się przeciw nowym, po odstąpieniu zaciągnionym długom. Nadto, gdy późniey dorobi się większego majątku, winien będzie wie-

rzycielom swoim dopłacić, ile na kapitałach i na zaległych w czasie odstąpienia prowizyach szkodowali. — Inszych zaś prowizyi nad takowe zaległe kredytorowie żądać nie mogą; owszem obowiązani będą dłużnikowi z nowo nabytego majątku tyle zostawić, ile do wyżywienia, pomieszkania, przyodziania i sprawienia domowych ruchomości dla siebie i domowników swoich potrzebuje. Kwotę na to wszystko potrzebną Sędzia według okoliczności wyznaczy, jeżeli się strony o to nie ugodzą.

§. 48. Dłużnik recesnując się od o ugodzie z wierzycielami. majątku, nabywa wprawdzie w zwyż namienionych awantażów, atoli konkurs będzie wtedy nieuchronny, do którego łączą się zawsze rozmaite trudności i znaczne koszta. Przeto kredytorowie zawsze dobrze uczynią, gdy na dogodne sobie propozycye zezwolą; wszakże niemniej dla dłużnika także ugoda wielkiej jest wagi, gdy przez nią wrócić się do posessyi majątku swego, tudzież przykrości sądowej sekwestracji i publiczney subhastacyi uniknąć może.

Propo-
zyce nie-
mogące
być dopu-
szczone.

Z tym wszystkim, gdy takowe ugody z kredytorami nie zawsze są bezpieczne, zatym prawa postanowiły, iż żaden kredytor nie ma być muszonym zezwolić na takie propozycye upadłego na majątku swoim dłużnika, które mają za cel opuszczenie długu zyskać, do przyszłego czasu zapłacenie ugodzonego procentu przedłużyć, i tym sposobem korzystając, wierzycieli o stratę i szkodę przyprawić. Względem propozycji takiego gatunku sądowe interesowanie nigdy miejsca mieć nie powinno.

Dogodne
propozycye.

Przeciwnie, gdy iaka trzecia osoba bądź nawet współ-wierzyciel ofiaruje się za pośrednika i wierzycielom czyni propozycye, przez które konkurs uchylony, albo przynajmniej skrócony, tudzież kredytorom wcześniej i z mniejszemi trudnościami do zaspokoienia ich będzie można dopomóc: wtedy mniejsza liczba kredytorów na to przyść powinna, co większa postanowi; albowiem dozwolono być nie może, aby jeden kredytor z uporu, nieroztropności albo w niefortunnych wi-

dokach miał drugim współ-kredytorom szkodę zrządzać i przymuszać ich, aby zaspokojenie swoje w obszernym i kosztownym procesie konkursowym ażardowali.

Takowe propozycye, jeżeli mają przyiść pod rozsądek Sędziego, powinny:

- a, z przyzwoitym stosunkiem do stanu i wartości majątku bydź uczynione;
- b, pretensjom kredytorów i prawom ich podług ustaw krajowych odpowiadać;
- c, powinno okazać się oczywiście albo przynajmniej zachodzić podobieństwo, iż kredytorowie przez ugodę wcześniej i łatwiej zaspokojenia swojego dostąpią, niżeli gdyby sprawa miała być drogą konkursu daley prowadzona.

Jeżeli propozycye trzeciej osoby będą tego gatunku, wtedy przywołają się wszyscy wierzyciele. Tym czasem konkurs wprowadzie daley się będzie ciągnął, atoli, gdy większa liczba kredytorów ugodzi się względem sposobu, jakim dla uniknienia

Dalsze postępowanie.

trudności i kosztów majątek zarządzany i spieniężony być ma, na przykład: że dłużnikowi kontynuacya handlu będzie mogła być pozwolona, że wstrzymanie sprzedaży stojących gruntów albo ruchomego majątku będzie potrzebne i t. d. wtedy Sędzia stosownie do tego układu uczyni postanowienie. Dla wierzycielów zawsze jest rzeczą pożyteczną gdy się do rośtropnych i słusznych propozycji skłaniają; ile że takie tylko wnioski mocni są czynić, któremi okazać mogą, iż propozycye stanowi majątku i ogółowi pretensyi nie odpowiadają. Jeżeli ugoda przez większą liczbę kredytorów będzie przyjęta, daremnie drudzy będą się jej sprzeciwiali. Wszelako większa liczba nie ma być zważana co do osób, ale co do ogółu pretensyi; nadto, przy examinowaniu służących kredytorom podług ustaw krajowych osobliwych praw pierwszeństwa, trzeba mieć wzgląd na to, aby kredytorowie jedney klasy, przez zezwolenie swoje lub sprzeciwienie się, kredytorom inszey klasy krzywdy nie zrzządzili. Jeżeli ogół i stan majątku

tku takim się bydl okaza, iż niechybnie przewidzieć się dać, że pewna klasa wierzycielów nigdy nie przyidzie do partycypacyi, wtedy takowa klasa zawarcia ugody z poprzedaćcami kredytorami tamować nie może.

Od zapadłego względem takowej ugody dekretu zwykle prawne środki są dozwolone; atoli w tym ciągu czasu wszystko w bywszym położeniu zostawać powinno, chyba że wierzyciele większością głosów w tey lub owej kategorii iaką odmianę uczynią.

Prawne
środki.

Wierzyciele nie tracą w prawdzie przez ugodę prawa swego poszukiwać na dłużniku straty swojej skoro do lepszego przyidzie majątku.— Z tym wszystkim, gdy ten, który do ugody wezwał zrzeczenie się wszelkich przyszłych pretensyi do dłużnika za wyraźną kondycją położył, i gdy większa liczba kredytorów ugodę pod tym warunkiem przyjął, mniejsza liczba albo na nią przystać, albo inszego pośrednika stawieć powinna, który nie nalegać na zrzeczenie się pretensyi do dłużnika, ró-

Skutek.

wnie dogodne iako pierwszy uczyni propozycye.

O kompetencyi.

§ 49. Dłużnik, który przez postępkę swoje stał się godnym obrony i dobrodziejstwa Rządu, mocen jest żądać od niektórych z wierzycieli swoich, aby od pretensyi swojej tyle odstąpili, ile do wyżywienia, pomieszkania, przyodziania i sprawienia domowych sprzętów dla siebie i domowników swoich potrzebuje. To się zowie kompetencyą; i nietylko ma miejsce, gdy dłużnik całego majątku swego wierzycielom odstąpił, ale wtedy nawet, gdy niektórzy z nich rzeczy jego zasekwestrowali, i nie zostawili mu tyle, ile kompetencya jego może wynosić.

Warunki.

Przytym iednak powinny koniecznie następujące warunki zachodzić.

- a, aby dłużnikowi zbywało zupełnie na środkach i sposobności wyżywienia się i utrzymania podług swego stanu;
- b, aby wierzycielowi zezwalałemu na kompetencyą na sposobach wyżywienia się samemu nie zabrakło.

Skoro te dwa warunki zachodzą, i gdy dłużnik nie zrzekł się sam wyraźnie kompetencji, ta przez następujące osoby koniecznie powinna być dozwolona;

- 1, krewni w następującej i spadającej linii wzajemnie jeden drugiemu, a przeto ani oyczymowie, ani pasierbowie, Jakie osoby powinny na nie zezwolić?
- 2, zięciowie względem teściów, co do obiecanego posagu;
- 3, rodzeństwo między sobą, bez różnicy, czyli rodzone lub przyrodnie;
- 4, małżonkowie między sobą względem tego, co jeden drugiemu przed lub podczas małżeństwa winien został, także bez różnicy, czyli małżeństwo jeszcze exyduje, albo jest rozłączone; wszelako małżonek przy rozwiązaniu małżeństwa za stronę prawem przewidzianą uznany, od strony zyskującej kompetencji żądać nie może,
- 5, wspólnicy handlu jeden drugiemu, gdy pretensya kredytora z bywszey spółki pochodzi;

- 6, ten, który z ważney darowizny czyni pretensyą;
- 7, wierzyciele, którzy z pensyi, prebendy, funduszu, albo z innych jakich rocznych dochodów lub intrat do dożywocia dłużnika przywiązanych, zaspokojenie swoje odbierają, do których także dochodów służące wdowie intraty, alimenta i t. d. należą;
- 8, kredytorowie, którzy dopuszczonego do recesu dłużnika dla poniesionej straty w swoich pretensyach na nowo prawnie ścigają, gdy do lepszego przyszedł majątku.

Gdy na mocy tych zasad zdarzy się, że dłużnik ma prawo do kompetencji, zgłosi się o to do swego zwyczajnego Sędziego, okaże sytuacją swoją, i na to złoży potrzebne dowody. Potym wkrótki sposób postąpi się z wierzycielami, a gdy żadna zgoda nie stanie, przez decyzją Sędziego będzie postanowiona kompetencya. Przeciw temu lubo obydwie strony wolne mają przed sobą środki prawne; gdy jednak

przyznana będzie dłużnikowi kompetencya, wtedy postanowiona suma tym czasem doysć go powinna, chociażby wierzyciele przeciw temu zaappellowali.

Oprócz śmierci dłużnika ustaie kompetencya, gdy potym do takowej sytuacji przyidzie, iż teyże kompetencyi do swego utrzymywania się całkowicie lub w części daley już potrzebować nie będzie.

§. 50. Kiedy dłużnik nie ma dostarczającego niaćtku do zaspokoienia swych wierzycieli, i na ich naleganie Sędzia kładzie sekwestr na majątek, aby ztąd wierzycielom podług przepisow prawa do zaspokoienia dopomógł, w ten czas powstaie konkurs.

O konkursie.

Podniesienie formalnego konkursu rachue się od południa tego dnia, w którym dyspozycya lub wyrok rozpoczęcie konkursu stanowiący, Interessentom w zwyczajnym sądowym mieyscu był oznaymiony.

Czas podniesienia konkursu.

Konkurs może być podniesiony tylko w tym Sądzie, do którego Jurzydykcyi dłużnik właściwie z osoby należał. Do tego też iedynie Są-

U którego Sędziego podnosi się konkurs

du należy przewodzić cały konkurs, roztrząsać i rozpoznawać wszystkich wierzycieli pretensye, jeżeli jeden lub drugi dług z swej istoty do osobnego nie należy sądu, n. p. defekta kasy; mieć staranie około poszukiwania, zebrania i zpieniężenia majątku, i tenże między wierzycielami z ordynacyi prawa podzielić.

Skutek.

Przez podniesienie konkursu wstrzymuje się opłata prowizyi, wyjąwszy tylko prowizye wierzycieli hypotekę mających, ile im na to roczne dochody zapisanych gruntów wystarczą.

Wierzyciele przez podniesienie konkursu zyskują powszechne prawo zabezpieczenia całego majątku, iaki na ów czas dłużnik posiada.

Jemu samemu, jeżeli nie będzie do inkwizycyi i aresztu iako bankrut pociągnionym, zostawia się tylko zwyczajne do dziennego używania przeznaczone suknie i bielizna. Z tego co dał żonie swojej do przyzwyczajenia utrzymywania się, zostaną się dla niej tylko nieuchronnie potrzebne co do iey kondycyi suknie i bielizna z pościelą dla iey

osoby. Jeżeli osobny prowadziła sposób życia, oddadzą się iey także służące do tego narzędzia i sprzęty bezpłatnie. Również zostaną się dla dzieci na powszechne używanie suknie, bielizna, i do nauk służące książki i sprzęty. Cokolwiek prócz tego mają pretensyi, albo żona względem wniesionego, albo dzieci względem swego przez sukcesyą nabytego, lub innym jakim sposobem dorobionego majątku, powinni o tym Sędziemu oznaymiec, i należycie dowiesć.

Dłużnik od dnia podniesienia konkursu traci wszelką władzę dysponowania daley swoim majątkiem, i co temu przeciwnego uczyni, na przykład: gdy z niego co przeda, z długow pieniądze odbierze, wiercielow pojedynczo spłaci, onym lepszego bezpieczeństwa lub pierwszeństwa pozwoli, i t. d. to wszystko będzie nieważne, i żadney mocy prawa niemające. Zaczyn każdy bardzo się wystrzegać powinien wdawania się w dalszą czynność z takim dłużnikiem.

Ważność czynności przed podniesieniem konkursu. Wszelkie zaś układy, iakie generalny dłużnik przed podniesieniem konkursu poczynił i ukończył, jeżeli w nich żadna nie zachodzi darowizna lub hojność, są przez się ważne, aczby już w ten czas niedostateczność jego majątku okazać się miała. Przed podniesieniem konkursu, może dłużnik zapłacić wierzyciela, rzeczy na satysfakcyą podać i odstąpić, albo większe bezpieczeństwo zapisać, choćby wierzycielowi niemożność dłużnika była wiadomą lub nie. W ten czas tylko wierzyciel, gdy dostał więcej iak jego istotny dług wynosi, jest obowiązany do wydania nadebraney części, i gdy to, co mu było dane w satysfakcyi, w czasie podniesienia konkursu jeszcze posiada, wtedy inni wierzyciele żądać mogą, ażeby wzięte w satysfakcyi rzeczy powrócił za zupełnym jego zaspokojeniem w kapitale, prowizyach i kosztach.

Z kim trzecim. Czynności, które generalny dłużnik przed podniesieniem konkursu zrobił z kim trzecim, który nie był jego wierzycielem, a w których żadna prosta darowizna lub hojność

nie zachodzi, w ten czas tylko zwrócone być mogą, kiedy trzeciemu podczas rozpoczętej czynności wiadomą była niemożność dłużnika.

Skoro zaś w iakowey czynności ^{Darowizny.} bądź z wierzycielem, bądź z kim trzecim, sama darowizna albo hojność była fundamentem, takową czynność wierzyciele odwołać mogą, kiedy albo w ciągu roku iednego po tym podniesiony będzie konkurs, albo kiedy dłużnik w czasie przedsięwziętej czynności już nie miał wystarczającego majątku, i do czasu podniesienia konkursu trzy lata jeszcze nie uflży. Do takowych czynności należy także, kiedy generalny dłużnik dla dobra swych krewnych lub współ-sukcesorow zrzekł się sukcesyi lub legacyi, albo kiedy co na kupno prebendy lub funkcyi, na opłacenie rangi, stępla, i innych należytości za swoje dzieci, albo za kogo inszego wydał. Przeciwnie zaś do tego nie rachuje się opłacenie wyposażenia albo wyprawy, czyli to dla dzieci, czyli dla obcych.

Z tego krótkiego wystawu nay-
pryncypalniejszych skutkow konkur- ^{Ostrożność wierzyciela, gdy się}

na konkurs su okazuje się, iż w każdym czasie
zanosi.

obawy upadku majątku dłużnika ka-
żdy wierzyciel ma wszelkie przyczy-
ny być baczny i ostrożny. Je-
żeli jego pretensya nie jest zastawą
lub osobliwym prawem pierwszeń-
stwa dostatecznie zabezpieczona, te-
dy nie tracąc czasu, powinien przed
podniesieniem jeszcze konkursu skło-
nić generalnego dłużnika do lepsze-
go siebie zabezpieczenia, albo przy-
najmniey tak w tym zaradzić, aże-
by exekucya na majątek dłużnika by-
ła rozciągniętą. Osobliwie kupiec
mający w ręku akceptowane wexle
dłużnika, choćby nawet termin ich
jeszcze nie nadszedł, żądać powi-
nien zabezpieczenia, i dla wszelkiego
przypadku o to uczynić zażalenie.

Zażalenie
podniesie-
nia konkur-
su.

Jeżeli zaś wierzyciel ani jednego,
ani drugiego pozyłkać nie może,
wtedy dobrze sobie postąpi, gdy nie-
zwłocznie u właściwego Sędziego
dłużnika na piśmie lub do Protoku-
łu poda żądanie podniesienia formal-
nego konkursu. To ważny ma uży-
tek, iż tym sposobem przeszkodzi
się innym wierzycielom do odebra-
nia satysfakcyi, albo do wyrobienia

fobie ofobliwego pierwszeństwa. Ofobliwiey na ów czas z tym sie spoźniać nie trzeba, kiedy dłużnik niemający dostatecznego majątku, jest od innych wierzycieli ścigany exekucyą, albo gdy tenże część iaką swego majątku na stronę ukryć zamysła.

Podniesienie konkursu koniecznie supponuje, iż mniew znajduje się majątku, iak potrzeba do opłacenia długów. Zaczym Wierzyciel chcąc onego żądać, wprzódę się przygotować powinien, aby Sędziemu należyte okazał niedostateczność majątku. Gdy kupiec w czasie upływającego terminu wexlow oddali się, i ani żadnego przygotowania do zapłacenia nie uczynił, ani iakiemu Plenipotentowi do ułatwienia tey rzeczy dyspozycyi nie zostawił; na to, gdy inny iaki dłużnik w czasie rozciągnąć się na niego mającey exekucyi do ucieczki się zabiera, a przy wysantowaniu nie pokażą się dostateczne środki do zaspokoienia, wtedy z takiej przyczyny żądanie wierzyciela o podniesienie konkursu będzie usprawiedliwione.

Na takowe żądanie, krótki wyznaczy się termin do czynienia z generalnym dłużnikiem, a gdy na tymże wcale się nie zgłosi, tedy na ukaranie jego nieposłuszeństwa zaraz będzie podniesiony konkurs. Jeżeli się zaś zgłosi, nie może inaczej przeciwieć się podniesieniu konkursu, iak gdy natychmiast dowiedzie, iż do opłacenia swych wierzycieli ma jeszcze wystarczający majątek. Ten dowód powinien być uczyniony przez dostateczne spisanie majątku z przyłączeniem rzetelney taxy podług prawideł w §. 46. podanych. Po czym Sędzia wyda decyzją, przeciwko której wolna jest obydwom stronom appellacya; rewizya zaś nie będzie dopuszczona.

Zachowa- Gdy na majątek dłużnika konkurs
nie się wie- podniesiony został, wtedy każdy wie-
rzyiciela po rzyciel ma następującą ostrożność za-
podoiesio- chować.
nym kon-
kursie.

a, gdy nie mieszka w miejscu podniesionego konkursu, wtedy postanowi dla dopilnowania swego prawa albo iednego z Kommissarzy sprawiedliwości, albo

innego iakiego doświadczonego i pilnego Plenipotesta, i odda mu oryginalne dokumenta i inne dowody p-etensyi, z dostatecznym objaśnieniem,

b, jeżeli ma cóżkolwiek w swym ręku dłużnika pieniędzy, rzeczy, efektow albo papierow, tedy nic z tego nie wyda dłużnikowi, lecz o tym Sąd uwiadomiwszy, pieniądze lub rzeczy do zachowania sądowego odda, z ostrzeżeniem sobie do nich prawa;

c, gdyby miał być przypadek, iż w zatrzymanym majątku znajdzie się co być własnością iego, naprzykład: rzeczy dłużnikowi pożyczone do schowania, albo w zastaw oddane, wniosek żony dłużnika, sukcesya, albo zarobiony majątek iego dzieci i t. d. wtedy potrzeba niezwłocznie o tym Sąd uwiadomić, ażeby takowe artykuły nie były wspólnie przedane.

Do tego należą towary dłużnikowi do przedania w komis oddane, towary dla kogoś

przez komis iego kupione, za które należyte pieniądze już odebrał; towary w trzech dniach ostatnich przed podniesieniem konkursu iemu na kredyt przy- stawione; na kredyt zamówio- ne, lecz dopiero po podniesie- niu konkursu przybyłe towary; towary za przyrzeczeniem nie- zwłoczney gotowemi pieniędzmi zapłaty przedane, gdy przeda- jący w trzech dniach po odda- niu względem zatrzymaney za- płaty skargę przed przyzwoitym Sędzią zaniósł; materiały przez utrzymującego fabrykę krajową swoim robotnikom do wyrobie- nia rozdane, albo z nich wy- gotowane towary za zapłatą ro- boty; towary od fabrykanta ku- pcowi lub kramarzowi na kre- dyt oddane, jeżeli od wydania ich rok jeden jeszcze nie upły- nął, i gdy podług przepisu księgi rachunkowe składają się; mate- ryały przez kogo Sukiennikowi lub innemu Fabrykantowi wełny pod kondycją wydane, iż wy- robionemi z nich towarami floso-

wnie do umowionej ceny awans powrocony być ma, jednak rok ieszcze upłynąć nie powinien, i porządne zachodzić muszą rachunki.

d, Wierzyciel doniesie Sędziemu o swoiey pretensyi tak prędko, iak być może; ścisłą uczyni kalkulacyą co wyniesie kapitał, prowizye i koszta, nadmieni o flujących mu szczególnych pierwszeństwach, i złoży na to dokładne dowody. Doniesienie może być wprowadzie odłożone do terminu przez gazety ogłoszonego, i nawet ieszcze później, atoli dobrze iest, gdy się to wcześniefy stanie,

e, iezeli przez zastaw, albo szczególnym prawem pierwszeństwa nie iest dostatecznie zabezpieczonym, wtedy sam, albo przez swego Plenipotenta da na to pilną bacznosc, ażeby nic z majątku utaionego, lub na stronie ukrytego nie było, i doniesie natychmiasť Sądowi, iezeli się ślady tego znaydą.

f, Prawda, że zaraz po podnie-
 szeniu konkursu ieden z Kom-
 missarzy sprawiedliwości posta-
 nowi się Kuratorem masy, któ-
 rego obowiązek naypryncypal-
 niey w tym zależy, starać się o
 ściągnięcie należyte administro-
 wanie i spieniężenie majątku,
 iako też roztrząsać rzetelność do-
 niesionych sobie pretensyi. Jest
 jednak nieiaki pożytek, kiedy
 wierzyciele przy iego zawikła-
 nych interesach iemu pomaga-
 ją, i wspólnie zawsze w to wglą-
 daią, ażeby swoją powinność
 należycie dopełnić. Osobliwiey
 zwracać na to powinni swoją
 attencyą, ażeby grunta do mas-
 sy należące do czasu sprzedania
 ich należycie były administro-
 wane, i użytek przynosiły; aże-
 by się pilnie starano o odbiera-
 nie gdziekolwiek będących dłu-
 gów; ażeby pozostałe ieszcze
 kleynoty, kosztowne rzeczy,
 obrazy, kopersztychy, kunsztow-
 ne dzieła, albo inne osobliwe
 rzeczy dobrze sprzedane były.
 Gdyby iakowy handel do masy
 nale-

nałeżał, najlepiej jest zaraz z początku o to się starać, ażeby zdatnego i pewnego kupca postanowić przyślęglym inassy kuratorem.

Sądowe postąpienie z wierzycielami wszystkiemi ma dwa główne obiekta; raz ustanowić wiele każdy wierzyciel ma pretendować, i na jakich prawnych pierwszeństwach pretensya zasadza się? Powtore, zebrane z majątku pieniądze podług ułożonego porządku między wierzycielami podzielić.

Dalsze postąpienie.

Zapytanie, wiele każdy wierzyciel ma pretendować? Kurator roztrzygnie z każdym, i nie potrzeba już nic więcej, jak ażeby inni wierzyciele okazali mu dowodami okoliczności, podług których pretensye ich całkowicie lub po części mogłyby być zaspokoione. Nie źle sobie także postępują, gdy się w tey okoliczności z jakim wierzycielem osobno wdawać nie będą, bo tym samym koszta sobie zrzadzają.

Ale pytanie, na jakich prawnych pierwszeństwach jedna lub druga pre-

tensya zasadzać się ma? właśnie jest rzeczą wierzycieli, a osobiwie tych, przed któremi pretensya byłaby pierwszą, gdyby dowiedzione pierwszeństwo miała. A zatym wierzyciele od początku na to mieć attencyą powinni, aby zaraz po odprawionym terminie wszelkie pretensye do których się pierwszeństwo stosuje ściśle examinowali, a gdy ważne opozycye zachodzą; o tych Sędziemu donieśli. Zwyczajnie na ów czas trafia się, iż wierzyciele mają w tym wspólny interest, a natenczas najlepiej będzie unikając rozciągłości i kosztów, ażeby jednego Kommissarza sprawiedliwości obrali sobie za wspólnego Plenipotentą.

Dekret
klasyfikacyiny.

Po roztrząśnieniu doniesionych pretensyi tak co do ich wielkości, iako i co do służącego im pierwszeństwa, Sędzia wyda względem nich wszystkich decyzją, która stanowić będzie: wiele każdy ma pretensyi i ta jakim porządkiem opłacona być ma. Porządek zaś ten zawisł od pierwszeństwa, iakie każdej pretensyi z tej natury służy. Potym będą podzielone na siedm klassów, z których

żadna nie może być pierwey zaspokoioną, dopóki wierzyciele poprzedniczey klasy zaspokoionemi nie będą. Oprócz kapitału przyznane także będą każdemu prowizye do czasu podniesienia konkursu, nie więcej iednak iak tylko za ostatnie dwa lata. Naprzeciw tey decyzyi są pozwolone zwyczajne środki prawa. Względem odwołania się do tychże służyć będą w §. 32. i 33. wytknięte instrukcye. Każdy wierzyciel zażalić się może tak na to, iż własna iego pretensya nie iest zgodnie z podaną ilością ustanowiona, albo że iey dowiedzione pierwszeństwo nie iest przyznane, iako też na to, iż któremu z innych wierzycieli pierwszeństwo nieprzyzwoicie dane było. Jeżeli który wierzyciel sądzić będzie, że pretensya innego całkowicie lub w części iest nie rzetelną, tedy najlepiej uczyni, gdy swoje przyczyny oznaymi kuratorowi, i sam nie wdaiąc się w to, zda na niego apellacyą.

Srodki
prawa
względem
teyże.

Gdy prawnie zatwierdzono będzie wiele, każdy wierzyciel ma pretensyi, i do którey klasy należy, wte-

Podział
massy.

dy Sędzia przystąpi do działu znaydującej się masy podług wiadomego porządku. Złoży wierzycielom obrachunek, wiele znayduie się majątku, wiele wspólne koszta wynoszą, wiele każdy wierzyciel podług zasług decyzyi ma odebrać, i wiele każdemu podług ustanowionego porządku wypłacono bydz może. Przytym słuchane będą niektóre wierzycieli oppozycye przeciw temu obrachunkowi, i znowu na to decyzya nastąpi. Wszakże niemniej przeciw temu są wolne zostawione wierzycielom zwyczajne środki prawa; iednakowoż radziłoby im się żadnych niepotrzebnych nie czynić sobie kosztów, bo tu wszystko albo iest konsekwencyą stanowiącą klasyfikacyą, albo na iasných przepisach prawa polega.

Wypłata. Jeżeli nadto podział prawnie zatwierdzony zostanie, tedy Sędzia przystąpi do wypłacenia. Do tego wezwani będą wierzyciele, a każdy o to starać się będzie ażeby na wyznaczonym terminie do odebrania pieniędzy stawił się osobiście, albo na to posłał komu urzędową specjal-

na plenipotencyą. Trafia się też czasem, iż się jeszcze znajdują niektóre majątku artykuły, z osobliwych przyczyn spieniężyć się nie mogące; *n. p.* nieprzedayne stojące grunta, nie pewne długi, i t. d. Takowa część masy oddaną będzie wierzycielom, którym jest wyznaczona, do nich więc będzie należało starać się, ażeby z tego zaspokoionemi byli. Dobrze robią, gdy zaraz o to umowią się i wspólnie potrzebne przedsięwzmaczają środki.

§. 51. Gdy gruntowa rzecz nieruchomości, *n. p.* wieś, dom, ogród, albo pewne na aptekę, łaźnię, browar prawo, i t. d. sądownie podana będzie na sprzedaż i konkurenci publicznie wezwani będą do odezwania się do licytacji, i spodziewania się przybicia więcej podającemu; wtedy się to nazywa subhastacją. Jeżeli takowa sprzedaż publiczna będzie względem długów pod exekucją lub pod konkursem będących, wtedy zowie się konieczną subhastacją; jeżeli zaś dzieje się z innych przyczyn, *n. p.* końcem działu, wtedy jest dobrowolną subhastacją.

O subhastacji

Miedzy obiema ta jest istotna różnica, iż przy dobrowolney subhastacyi oznaczenie terminow do licytacji i ich obwieszczenie zawisło od woli tych, którzy do niey są powodem, i że samo ugodzenie się o sprzedaż od ich zdania zależy. Przy konieczney subhastacyi zaś tak oznaczenie terminów i ich obwieszczenie, iako i przybicie samo powinno się dziać podług przepisow prawa.

U którego. Obydwa gatunki subhastacyi w tym
Sędziego. się zaś zgadzają z sobą, iż przez tego Sędziego postanowione być muszą, pod którym rzecz zостаie.

Taxa. Każda subhastacya wymaga koniecznie wprzódzy otaxowania rzeczy sprzedać się mającey. Ta iednak taxa ma iedyny zamiar objaśnienia konkurujących, i tylko za prawidło postępowania onym służy, dla powzięcia bliższey wiadomości iaka jest sytuacya wystawioney na sprzedaż wli, domu, i t. d. co do tego należy, i wiele to przynieść może. Bynajmniej iednak ani Sąd ani wierzyciele obowiązani będą za rzetelność taxy zaręczyć; owszem dzieie się przybicie we wszystkich koniecznych sub-

haftacyach ryczałtem, jeżeli kupu-
cy wyraźnie sobie inaczej nie wy-
mówił. W ten czas tylko . kiedy po-
łożoney rzeczy w anszlaku rzeczy
całe brakuie, żądać może satysfakcyi
w proporcyi podania swego wzglę-
dem taxi.

Przy taxowaniu wsi dobrze bę-
dzie, gdy tak dłużnik iako wierzy-
ciele sami osobiście lub przez Pleni-
potentów będą przytomnemi. Anszlak
czyli dokładną tabelłę znaydujących
się użytków i co dotąd czyniła, De-
putowanemu od Sądu złożą, i na ie-
go postępowanie dadzą bacność. Je-
żeli potym znaydą się wady czyli o-
myłki w uczynioney taxie, powin-
ny się donieść Sądowi wcześniej, a
naypoźniej czterema tygodniami
przed ostatnim terminem licytacji,
który na ten czas całe dzieło scisley
przejrzy, i o nastąpioney odmianie
taxy meldujących się konkurentów,
przed ich podaniem uwiadomi.

Gdyby koniecznie było potrzeba
ustanowić co do natury przedać się
mającego gruntu, albo co do innych
osobliwych okoliczności pewne kon-
dycye, wtedy ten który subhaftacyi

Kondycye
przedaży.

żąda, powinien oznaymić o tym sądowi jeszcze przed obwieszczeniem publicznym.

Termina licytacji. Według reguły wyznaczają się trzy terminy do licytacji, nie potrzeba jednak aby dłużnik lub kredytorowie na dwóch pierwszych terminach przytomni byli; bo choćby się też konkurenci na tych terminach meldowali, jednak przybicie stać się inaczej nie może, iak kiedy dłużnik i wspólni wierzyteli na to się zgodzą. Zaś na ostatnim terminie użyteczna jest, gdy dłużnik a osobliwie wierzyteli będą przytomni.

Zachowanie się licytującego. Kto chce licytować, powinien się wcześniej na tym terminie zameldować. Po upłynieniu którego nowe podania nie inaczny iak za zezwoleniem wszystkich interessentów wraz z więcey dającym będą dopuszczalne. Licytujący powinien swe podanie uczynić nie tylko co do wielości, ale też co do gatunku pieniędzy, i na iakieżkolwiek bądź założone kondycye wyraźnie się dekla-

rować, tudzież swoje własne kondy-
cye, osobliwie co do sposobu w ia-
kim zapłatę zechce uiścić, dokładnie
oznaczyć. Nadto, dobrze sobie po-
stąpi, kiedy się wcześniej przyspo-
sobi należycie okazać swoją zdolność
do posiadania gruntu, n. p. wli szla-
checkiey, jeżeli nie jest już wiado-
ma, tudzież na wypłacić się mają-
cą sumę przystawić kaucyą w obli-
gach bankowych, wexlach, akcyach,
i w innych dobrych dokumentach
lub w pewnych zaręczeniach.

Przybicie dla więcej dającego ka- Przybicie:
żdego czasu nastąpić powinno, wy-
iawszy następujące przypadki:

a, Gdy pod subhastacyą zostający
stoiący grunt jest wsią szlache-
cką a podana wartość dwie troy-
ki taxy nie wynosi.

b, Gdy wszyscy lokowani wie-
rzyciele są przeciwni przybiciu,
i dalszey subhastacyi żądają.

c, Gdy wierzyciel sprzeciwiający
się przybiciu natychmiast za o-

bawiać się mogący przy kontynuowaniu subhastacyi wypadek dostateczną złoży kaucyą. Podobnież i dłużnik sam wstrzymać może przybicie. Z drugiej strony na przedłużonym terminie subhastacyi żadne wierzyciela pojedynczego albo dłużnika sprzeciwienie się nic więcej znaczyć nie będzie; lecz przybicie zgoła nastąpić musi, jeżeli tym wierzycielom którzy z podania mogą być zaspokoieni, zapłata w gotowiznie natych- zaassygnowana nie będzie.

Dekret
przysądza-
jący.

Kiedy więc interessenci na przybicie zgodzą się, albo kiedy to podług powyższych przepisów pomimo sprzeciwienia się niektórych nastąpić musi, wtedy Sędzia krótki ułoży dekret, którym nie tylko podanie, za którym przybicie nastąpiło, ale wszystkie inne kondycye, osobliwie wypłacenia summy pieniężney tyczące się, wyraźnie zatwierdzone będą. Przeciw takowemu dekretowi żadna appellacya

ani insze prawne środki, ani wykupienie z strony dłużnika miejsce mieć nie mogą. Od dnia ogłoszenia tego dekretu tak niebezpieczeństwo, iako i pożytek nabytego gruntu tyczą się kupującego, chyba że osobne o to zaszyły umowy. Kupujący także o to starać się powinien, ażeby wypłacenie summy pieniężney w czasie wyznaczonym nastąpiło, inaczej natychmiast nowa publiczna sprzedaż na jego niebezpieczeństwo zadysponowana zostanie; owszem za wydarzyć się przytym mogącą stratę odpowiedzieć musi.

Przy dobrowolney subhastacyi przybicie zawisło od zgody osob takową podnoszących, Sędzia zaś względem większości głosow decyduje. Kto takową większość ma przeciwko sobie, musi się zastanowić, ażeby się przez nieużyteczne sprzeciwienie nie wpłatał w dalekie trudności i koszta.

Dobrowol-
na subha-
stacya.

Jeżeli grunt albo prawo iakie na dobrowolną sprzedaż wystawione bę-

dzie, do których należą osoby jeszcze pod opieką będące, n. p. małoletni, waryaci, sądownie za marnotrawnych uznani, i t. d. teły ich opiekun czyli kurator powinien:

- 1, złożyć na to na piśmie zezwolenie opiekunnego sądu;
 - 2, przed wypadłym przybiciem tegoż sądu zapytać się czyli na tym podaniu i na innych kondycjach przestanie.
-

SEKCJA II.

O zachowaniu się w sądowych interesach, które nie są Procesem.

ROZDZIAŁ I.

O ugodach.

§. 52. **G**dy jeden drugiemu co obiecuje, a ten obietnicę przyjmuje, na ten czas stawa między nimi uгада czyli kontrakt. Tym sposobem może kto własność swych rzeczy albo praw przenieść na kogo innego: może pewney władzy do swoiey własności drugiemu ustąpić, albo się onemuż do pewnych czynności obowiązować.

Uгада w ten czas dopiero uważać się będzie za zawartą, kiedy O akceptacji.

bie strony zadeklarują swoje na wzajem zezwolenie. Któż zatem jaką propozycją uczynił, może ją cofnąć do czasu póki od drugiego nie jest przyjętą. Ten, któremu się podaie propozycja, powinien się bez zwłoki deklarować, i nie może w tym dłuższego sobie do namyslenia brać czasu, nad ten który iemu proponujący zechce pozwolić. Tylko przy pisanych negocyacyach podających propozycją, tak długo do niey zostanie obowiązany, póki drugi na odebraną o tym wiadomość swojej na piśmie nie będzie mógł oddać nawzajem deklaracyi.

Każda ugoda ważność prawa mająca powinna być dopełniona, i wzbraniający się zostanie w każdym razie od Sędziego do dopełnienia tegoż zniewolony.

Do ważności ugody potrzeba:

- I. Ażeby o rzecz dozwoloną była zawarta;
- II. Ażeby obydwie strony z swych osób zdolne były takowy zawrzeć kontrakt;

III. Ażeby wzajemne ich zezwolenie było wolne, szczerze i pewne;

IV. Ażeby ugoda miała tę zwierzchnią postać i formę, iaką mieć prawa przepisują.

Jaśnieysze wyłuszczenie trzech pierwszych potrzebnych kondyeyi należy zobaczyć w powszechnym prawie krajowym w części I. pod tytułem: IV. V.

Tu tylko zważyć należy, że ten, ktoby ugodę chciał naruszyć albo z powodu przymusu, albo dla tego, że w pijaństwie lub inney gwałtowney pałsyi nie miał należytey przytomności, starać się o to powinien, ażeby w ośmiu dniach doniósł któremukolwiek Sądowi okoliczności tej rzeczy z potrzebnemi tego dowodami. Potym od niego zależeć będzie albo natychmiast przez proces, dowieść nieważność ugody, albo na to oczekiwać wyroku.

§. 53. To, co prawa względem formy umow przepisują, ma szczerólny zamiar, ażeby przy zawieraniu tychże strzeżono się wszelkich

Forma ugody.

prędkości i niezrozumiałości, i niedawano przyczyn do powątpiwań, kłótni i procesów. Dla czego niektóre umowy, ie eli mają być ważne, powinny być zrobione na piśmie, a przy innych sądowego zawarcia potrzeba.

Powszechna oświadczenie.

Wogólności radzi się każdemu, ażeby takowe kontrakty, które dla niego są znaczney wagi i na przyszłość wiązać mają, nie tylko na piśmie układał, ale też ażeby pierwey w tym się poradził prawników. Wiele na tym zależy, ażeby wszystko iasno i wyraźnie ułożono było, gdyż wiele kontraktów przez niepotrzebną rozwlekłość lub zawłość, tyle dacie okazyi do procesów, ile inne przez niedoskonałą krótkość.

Ugody, które na piśmie ułożone być powinny.

§. 54. Na piśmie ułożone być powinny:

1. Wszystkie ugody, których obiekt więcey iak 50. talarów w srebrney monecie, a gdy na złoto zawarte zostały, więcey iak 16. dukatów lub 9. sztuk frydrychsдорów wynosi. Kiedy naznaczone będą terminy, i te razem wszystkie więcey iak rzeczona

czoną sumę wynoszą, albo gdy liczba terminów nie jest oznaczona, równie potrzebna jest na piśmie ugoda.

2. Deklaracye, które wprowadzają nie są właściwemi kontraktami, lecz z nich w przyszłości prawne skutki wynikają, na przykład: alienacye, zrzeczenia się i t. d. kiedy obiekt przenosi 50. talarów.
3. Umowy, przez które stojący grunt ciągle trwałym jakim ciężarem ma być obciążony na przykład: przejazdem, albo kiedy przez kogo ma być podjęty na zawsze jaki obowiązek, na przykład: usługa i t. d.
4. Ustąpienie czyli cesya pretenzyi na którą są dokumenta, na przykład: wexlu, obligu, długu i t. d.
5. Kiedy wyraźnie umowa nastąpiła, iż ta ugoda nie przedzwy ma być ważną, póki nie zostanie na piśmie udzieloną.

We wszystkich tych przypadkach napisany kontrakt dopiero przez pod-

pis nabywa moc obowiązującą; Pieczęć niekoniecznie jest potrzebna.— Punkta podpisane, z których jasno się okazuje wzajemne zezwolenie na wszystkie istotne szczegóły czynności, są równie tak ważne iak napisany kontrakt. Pomiedzy oddalonymi osobami odbierane na wzajem listy zastępują miejsce kontraktu, jeżeli w nich zawiera się wzajemne zezwolenie na punkta do istoty kontraktu należące.

Przy kontraktach na piśmie, osobne słowne umowy żadnego nie mają waloru; a przeto strony oto się starać mają, ażeby takowe osobne umowy także w napisanym kontrakcie umieszczone zostały.

Jeżeli w prawach przepisane sądowne sporządzenie na piśmie kontraktu nie nastąpiło, i tenże kontrakt od żadney strony ieszcze nie jest dopełniony, wtedy ztąd żadna skarga miejsca mieć nie może. Jeżeli zaś iedna strona iuż go dopełniła, a druga do ugody słowney niechce byđz obowiązana, powinna powrócić wszystko co odebrała, wraz z użytkami albo prowizyami,

Jeżeli mu pieniądze były wyliczone. Jeżeli ten, który słowną umowę już poczęści dopełnił, od oney znowu chce odstąpić, może wprowadzić podobnież żądać na powrót tego co dał; lecz powinien przyjąć znowu to samo w tym stanie, w jakim się bydz znalazło w tym czasie, kiedy jego odwołanie wiadomości drugiego doszło. Zgoła ten, który gotów jest słowney umowy całkowicie dopełnić, używać będzie względem odstępującego praw i zysków prawego właściciela. Zaczym n enależy nikomu mniemać, iż niedostatku kontraktu pisanego na to użyć może, aby się szkodą drugiego z bogacił.

§. 55. Przeciwnym sposobem nie potrzeba żadnego na piśmie kontraktu, lecz sama słowna umowa jest dostateczną:

a, Przy najmowaniu prostej czeladzi;

b, Kiedy komu rzeczy są do schowania oddane, iako to: gdy podróżny gospodarzowi, surmanowi albo szyprowi w depozyt co powierzył;

- c, Kiedy o samym tylko powróceniu odebranych rzeczy lub pieniędzy jest mowa;
- d, Kiedy ugoda o rzeczy ruchomej od stron obydwóch natychmiast dopełnioną zostanie, na przykład: gdy koń przedany kupującemu będzie oddany, i ten za niego płaci ugodzoną kwotę pieniędzy;
- e, Kiedy kontrakt o rzeczy ruchome w obcym kraju w takim miejscu, gdzie słowne ugody mają walor, słownie zawarty został.

U kupców w handlu towarowym lub wexlowym książki handlowe, jeżeli kupieckim sposobem są przyzwyczajone utrzymywane, zastępują miejsce kontraktu pisanego. Jeżeli zaś ma ustanowić się trwała kompania handlowa pod wspólnym imieniem, tudzież gdy idzie o własność okrętu, zawarcie afsekuracyi lub tego podobnego inszego kontraktu: wtedy jest także potrzebny układ między kupcami na piśmie.

Przy czynnościach towarami kupieckimi i aptekarskimi z obcemi osobami, którzy nie są kupcami, xiążki handlowe należycie utrzymywane, w każdym razie zastępują miejsce kontraktu na piśmie; jest także dosyć, kiedy odbierający towary posłany sobie rachunek podpisać.

Kiedy piwowar, piekarz lub inne osoby handel publiczny prowadzący, trzymają xiążkę, w której się zapisują wybrane towary, i uczynione zapłaty, takowa xiążka dowiedzie zupełnie odebranie towarów lub rzeczy przeciw odbierającemu, w którego rękę się znajdzie. Zaczynamy dobrze jest, gdy podobne osoby trzymają z temi, którym wiele na kredyt dostawiają, takową xiążkę na dwie ręce. Kiedy odbierający nierzetelność jaką w takiej xiążce postrzeże, powinien najdalej w tygodniu po nastąpionym liwrunku, o tym Sądowi miejscowemu donieść, i przeciwko temu protestować się. Jeśli xiążka w rękę odbierającego będąca zginęła, wtedy liwerant może u Sędziego żądać

ażeby do zatwierdzenia przysięgą pozostałego w swoich rękach exemplarza został dopuszczonym.

Sądowe
ugody.

§. 56. Sądowe zawarcie ugody jest potrzebne w następujących przypadkach;

1. Kiedy ieden z kontraktujących jest ślepy, głuchy, niemy, nieznający pisma, lub do niego przeszkodę mający, albo tego języka, w jakim kontrakt ma być sporządzony nie umiejący;
2. Kiedy jakie całe dziedzictwo ryczałtem ma być sprzedane;
3. Kiedy jaką rzecz przyszła na przykład: przyszłe żniwo wsi przedaje się, a strony obiedwie nie są kupcami;
4. Ugody o dziedzictwo, to jest: kiedy ieden drugiemu, albo obydway sobie nawzajem odstępują prawa sukcesyi na swoją przyszłą pozostałość majątku. —
Pomiędzy jednak małżonkami podobne ugody ważne są nawet bez zawarcia sądowego, jeżeli żona nic przez to nie traci na służącym sobie prawie;

5. Kiedy uśłapienie dobrowolne gburskiego posiadła przez oycę iednemu z synów, ma być przez ugodę postanowione.
6. Zaślubiny, ieżeli już z zezwoleniem stron obydwóch nie zaszła zapowiedź. Również ugody, które przed dopełnieniem małżeństwa względem majątku przyszłych małżonków, zwłaszcza żony, względem zarządzenia onym i użytkowania albo względem przyszłej sukcesyi zostały zawarte.
7. Ugody, przez które wspólne dóbr dzierżenie między małżonkami w miejscu gdzie na mocy praw nie jest wolne wprowadzone, albo tam, gdzie jest dozwolone, wyłączone być ma.
8. Wszelkie ugody między mężem i żoną w stojącym małżeństwie, przez które żona do tego, do czego z mocy praw nie jest winną, mężowi albo dla iegożyków obowiązać się ma.
9. Wszelkie paręki i inne czynności niewiaſty, przez które ta

w zdarzeniu, gdyby kto trzeci swego obowiązku nie uścił, pewne szkody na siebie przyimie lub się pewnych zysków wyrzeka.

10. Wszelkie darowizny, które się zaraz nie uiszczają przez oddanie darowaney rzeczy.
11. Wszelkie układy względem dalszey sustentacyi pieniężney.
12. Deklaracya oycy; przez którą syn iego małoletni z pod władzy oycowskiey ma być uwolniony.
13. Kiedy kto formalnie ma być przysposobiony za dziecię własne, albo kiedy małżonkowie przez takie przysposobienie spółodzonym w przeszłym małżeństwie dzieciom swoim chcą nadać prawo i powinności rodzonych dzieci.
14. Założenie fundacyi familii, czyli wieczne powierzenie zarządzenia majątkiem (*fidei Commisum*)
15. Wszelkie ugody, które się przedaży, zastawy albo obciążenia pewnego stojącego gruntu na przykład: wiołki, domu, ogro-

du, młyna i t. d. albo innego iakiego do xięgi hypotyeczney wciągnionego prawa tyczą. — Do tego także należy, kiedy między poddanemi i Panem dóbr układać się będzie nowy inwentarz powinności i *urbariow*.

16. Każde arędownie wsi, kiedy aręda roczna przenosi summe dwóchset talarów.

17. Wszelkie ugody, przez które ma nastąpić dyspozycya względem własności okrętu albo zastawy onegoż. W mieyscach, gdzie się znaydują Sądy morskie, takowych ugod sporządzenie do nich należy; w innych zaś mieyscach, też ugody mogą się załatwić przed każdym Sądem lub też przed Kommissarzem sprawiedliwości.

Kto wzmiankowane przypadki, w których należy zawierać kontrakt sądowy zważy dokładnie, łatwo pozna, iż zawsze idzie o takie czynności, które ciągnąć mogą za sobą konsekwencye wielkiej wagi. Jest

zatem zbawienną rzeczą, że prawo ma o tym staranie, ażeby czynności z dobrą rozważą przedsiębrać, i ile możliwości wystrzegać się oszukaństwa, błędu, i niezrozumiałości.

Czyli w reszcie ugoda koniecznie przed Sędzią zawierać się musi, albo też przed Kommissarzem Sprawiedliwości załatwioną być może, względem tego każdy naypewniej zainformuje się u znającego prawo do którego się uda. Podług reguły sporządzenie kontraktu przed Kommissarzem Sprawiedliwości jest dostateczne; osobliwiey do tego należą przypadki pod numerami: 1, 6, 15, i 16, wzmiankowane, Czynności zaś pod numerami 5, 7, 11, 12, i 14 okazane, koniecznie przed przyzwoitym osobistym Sędzią dziać się powinny. W innych zaś czynnościach dependuje od wyboru stron u którego sądu chcą kontrakt zawrzeć.

Prości ludzie naylepiej uczynią, gdy się do swoich namiestników sądowych udawać będą, bo sądy wieyskie podług reguły bez nich żadnych kontraktów przyjmować nie mogą. Jednakowoż

jest excepcya przy zaślubinach i przy takich kontraktach, które dla tego iedynie, iż iedna lub druga strona pisać albo czytać nie umie, sądownie załatwiane być mają. To wtedy stać się może przed sądem wiejskim; iednakże sąd bezzwłocznie namieśnikowi sądowemu przyięte przez siebie dzieło złożyć, albo ieżeli by iego funkcyja wakowała, samemu dziezdicowi o tym oznaymić powinien.

Sądownie zawarta ugoda przynosi ten skutek, iż dzieło ma wiary publiczną, i sporządzony na to dokument żadaey nie potrzebuie approbacyi. Nadto przeciwko zawartej ugodzie excepcya przymuszenia, błędu, oszukania i leżyi podług reguły mieysca mieć nie może, i ekskucya wstrzymana tylko być może przez obiekcyje, które natychmiast iasno okazane będą.

Skutek są-
dowey u-
gody.

Sądowe więc sporządzenie kontraktu ma tym sposobem użytek istotny. Radą iest dla każdej strony chcącey ostrożnie postępować, a żeby każdy ważny kontrakt, choćby też prawa tego nie wymagały zawierała sądownie, albo przez

którego Kommissarza sprawiedliwości.

O zachowywaniu się stron.

§. 57. Kiedy strony chcą przedsięwziąć zawarcie ugody sądownie, odezwać się o to osobiście albo przez plenipotentą u Sędziego. Jeśli czynność ta ma się odbyć przez plenipotentą, wtedy plenipotencya wyraźnie ten zamiar zawierać w sobie powinna, i zawsze jest pożytecznie, kiedy podpis sądownie zaświadczony będzie.

Jeśli żadnego nie będzie niebezpieczeństwa w zwłóce, wtedy strony dobrze postąpią, kiedy Sędziemu wprzód na piśmie lub przez protokół oświadczą, że takową czynność chcą przedsięwziąć, iżby tenże uczynił potrzebne do tego przygotowanie. Jeśli zaś czynność ta żadney zwłóki nie cierpi, na ten czas strony mogą zaraz żądać skutecznienia oneyże. W wyższych sądach, magistraturach, i w innych sądach, które się z więcej iak jedney osoby składają, nie dobrze jest udawać się do członków pojedynczych, lecz żądanie to podane być powinno całemu sądowi, albo temu, który iako

Prezes, Dyrektór, i t. d. pierwsze w zasiadaniu ma miejsce.

Przy samym zawieraniu naprzód na tym zależy, ażeby Sędzia, kiedy mu strony nie są dostatecznie znaiome, przekonał się, że strony aktualnie są ci, za których się podali. W takowym więc zdarzeniu jest rzeczą użyteczną, ażeby dwie lub trzy Sędziemu znaiome i nie podeyrzane osoby stawili, któreby z własney wiadomości złożyć mogły zaświadczenie.

Potym Sędzia przeświadczonym być powinien, iż strony mają te zdolności i przymioty, iakich wyciągać prawa do ważności przedsięwziąć się mającego interessu. A jeżeli ztąd wypadnie wątpliwość, n. p. względem dostateczności lat którey strony, wtedy dobrze uczyni, gdy swego chrztu metrykę złoży.

Przy kontraktach wiele punktów obeymujących, będzie najlepiey, ażeby pierwey punkta pryncypalne na piśmie były ułożone i Sędziemu podane, iżby z nich właściwy poznał rzeczy zamiar. Prawo wkłada na Sędziego obowiązek starania się o

to, iżby kontrakt mógł być niewzruszenie zawarty; iżby iedna strona drugę fałszywemi pozorami lub innym niegodziwym sposobem nie ośzukała; iżby strony obydwie były zainformowane o prawnych konsekwencyach czynności, dla zabezpieczenia przez to wszelkim pośpiechom; iżby nakoniec właściwa ich myśl i istotny zamiar jasno i ze wszystkimi okolicznościami były opisane, i wszelkiey omyłce, niezrozumiałościom i wątpliwościom nayuślniey się zapobiegło. W tym wyobrażeniu strony powinny szanować postępowanie sędziego przy zawieraniu uгод; wydane do siebie zalecenia chętnie wypełniać; lepsze objaśnienia, których będzie żądał, onemu dokładnie dawać, i nie wnosić sobie, iakoby im bez przyczyny trudność rzeczy sprawiona była.

Potym całego dzieła obszerny sporządzi się protokół. Dobrze będzie, gdy się w ten czas strony cicho i spokojnie zachowaią, tudzież szepcaniem i niepotrzebnym szeptaniem przeszkody sędziemu czynić nie będą, owszem gdy na to pilną mieć

będą attencyą, ażeby interess z wszelkimi do niego należącemi określeniami, dodatkami umowy i kondycyami obszernie w iasnych i stósownych wyrazach został do protokołu zapisany.

Potym protokół stronom z wolna i wyraźnie będzie czytany. W ten czas znowu jest attencya potrzebna, a jeżeli mają co ważnego do namienienia, to wystawią Sędziemu z skrótnością, który w każdym razie potrzebny dodatek na końcu protokołu dopisze.

Jeśli strony przy kontentach protokołu nie więcej nie mają do namienienia, wtedy się protokół zakończy i onym do podpisu poda. Jeśliby jedna lub druga strona nie umiała pisać, krzyżyk lub inny ieý zwykły znak ręki położy.

Na mocy protokołu, potym będzie wydany instrument sądowy na tę czynność, i stronom obydwom za wypłaceniem oznaczonych w taxie sportułowej należytości onegoż exemplarz oddany.

O wexlo-
wych cer-
tyfikacy-
ach.

§. 58. Jeſt już nadmieniono w §. 56, iż tylko pewne osoby podług praw mogą wydawać wexle bez pozwolenia zwierzchności. Chcełi kto, który przez ſię do wydawania wexłow nie ieſt zdolny, wyrobić ſobie tę zdolność dla wsparcia czyli dla rozszerzenia ſwego handlu albo utrzymania ſposobu życia, wtedy o nadanie iey ſobie udać ſię powinien do ſwego przyzwoitego ſędziego.

O co meldować ſię może przez protokół albo przez notę własną ręką podpisaną. Może ſię takżę zgłosić przez plenipotentą, iednak tenże mieć na to powinien ſpecyjalną plenipotencyą ſądową. Osoby płci niewieſciey, takżę męſzczyźni proſtey kondycyi naylepiey uczynią, kiedy ſię oſobiſcie Sędziemu meldować będą. Jeſli ſię zaſ zdarzy, iż w ów czas nie znayduią ſię w mieyſcu zwy-
czaynego ſwego mieszkania, wtedy przynaymniej wprzódy ſtanać oſobiſcie przed iakim innym ſądem, dać ſię objaſnić o przepisach i skutkach prawa wexłowego, i napisany w tey mierze protokół ſwemu przyzwoitemu Sędziemu podać powinini.

Sędzia

Sędzia nie pierwey ma nadawać ^{Potrzebne} moc wystawienia wexlow, iak ^{kondycye.} gdy się przekona, iż proszący o to posiada te przymioty i roztropność, które każdy do ważnego zawierania ugod, i zaciągania długów mieć powinien. Sędzia ma także w ogólności dać sobie okazać, czyli staraiać się tak użyteczny sposób życia prowadzi, iż do pomyślności iego zdolność wydawania wexlow pomocną być może. Kto zatym nie jest iuż Sędziemu dokładnie znaiomy, powinien iemu metrykę swego chrztu złożyć, i pewne wiary godne osoby stawic albo przynajmniey wskazać, któreby Sędziemu potrzebną dać mogły wiadomość.

Jeżeli Sędzia przy żądaney zdolności wydawania wexlow nie znajduie ważnego coby go zastanawiać miało; wtedy wyda na to na piśmie instrument zaświadczenia. Takowy instrument czyni tego, który go otrzymał, zdolnym do wydawania wexlow nie tylko w tey okoliczności, dla której tegoż zaświadczenia szukał, ale w wszelkich innych zdarzeniach, dopokąd przez Sę-

dziego znowu napowrót odebrane, albo przez obwieszczenie w Gazetach i pismach peryodycznych za nieważne deklarowane nie będzie. Nie-
wiałty, którym się takowe da za-
świadczenie nie potrzebuje do swych
potym następnych czynności wexlo-
wych żadnego asystenta czyli kura-
tora, ani też powtórzenie explika-
cyi rygoru prawa wexlowego jest
potrzebne.

Potrzebna
ostrożność.

Ktokolwiek jednak z kim który-
by takowe zaświadczenie okazał,
wchodzić chce w czynność wexlo-
wą, ten ma zachować tę ostrożność,
aby się najpierwey przeświadczył,
czyli też sama osoba, która ma w
rękach to zaświadczenie, jest w nim
wymieniona? Daley ma się o to
starać, ażeby albo k pia zaświadcze-
nia do wexlu przyłązoną została,
albo przynajmney wytknięto było,
kiedy i od którego Sądu to zaświad-
czenie jest dane. Są każdy utrzy-
mywać powinien dokładny Regeſtr
wydanych zaświadczeń, z czego w
zdarzonych przypadkach wkrótce do-
wiedzieć się można, czyli kto aktu-
alnie zdolność wydawania wexlow
otrzymał.

R O Z D Z I A Ł II.

O Testamentach i ugodach o Dziedzictwo.

§. 59 **K**ażdy mieszkaniec Państwa ma moc przez testament albo przez ugodę o dziedzictwo postanowić, iak po śmierci jego postanowiono być ma z pozostałym majątkiem. Ostateczney woli rozporządzenie, którym się ustanowia jeden lub więcej sukcesorów iakiego pozostałego majątku, zowie się testamentem. Jestli bez ustanowienia sukcesora ostatecznie rozporządzono tylko co do pojedynczych rzeczy i summ, wtedy dyspozycja ta nazywa się kodycyllem. Jeśli zaś dwie lub więcej osób przez ugodę z sobą nawzajem ustąpiło sobie prawa dziedzictwa na swym przyszłym pozostałym majątku, to zowie się ugodą o dziedzictwo. Najznaczniejsza różnica między testamentem a ugodą o dziedzictwo jest w tym, iż testament podług upodobania

Ostateczney woli i dyspozycjach w powszechności.

tego który go uczynił, może być cofnięty, i odmieniony; co przy ugodzie o dziedzictwo działać się nie może bez zezwolenia drugiego.

Kto jest
mocen czy
nić Testa-
ment.

Testament i wolą ostatnią uczynić może każdy, który jest zdolny swoją wolą wyraźnie deklarować. Nieletni tylko, którym nie minęło jeszcze lat czternaście, głusi i niemi, którzy się ani usłnie ani na piśmie tłumaczyć niemogą, podobnież osoby, które dla ustawicznego szaleństwa lub tępości rozumu pod opieką zostają, nie mogą ważnego Testamentu ostatniej woli (Codicillum) czynić.

Małoletni, bez różnicy płci, kiedy im już minęło lat czternaście, nie potrzebują do swoich ostatecznych rozporządzeń ani zezwolenia ojcowskiego lub opiekuńskiego, ani iakiey inney pomocy, atoli teyże pomocy użyć muszą przy kontraktach i innych między żyjącemi zachodzących czynnościach.

Nawet za marnotrawcow sądownie uznani mogą ważne rozporządzać swoim przyszłym pozostałym majątkiem; wszakże iednak powinni pra-

wnym swoim sukcesorom zostawić połowę majątku. Kiedy Rodzeństwo takiego człowieka nalegać będzie, aby za marnotrawcę był deklarowany, na ten czas dobrze sobie postąpią, gdy zaraz celem napomnienia go wyszlą do niego jaką sądową osobę lub Kommissarza sprawiedliwości. Idzie zatem to, że od czasu tegoż napomnienia już nie jest mocen podług woli swej dysponować drugą połową majątku na pokrzywdzenie prawnych swoich sukcesorów, jeżeli potym sądownie będzie deklarowany za marnotrawcę.

§. 60. Każdy wolno zarządzić Czym kto może tym w Testamentie lub w ostatniej woli, czym za swego życia, rozrządzić może w testamentie? iako czytą własnością podług woli swojej mógł władać. Lennością, dobrami familii, poruczonemi sobie kapitałami i funduszami, tudzież innemi rzeczami, z których komu użytek i wygoda tylko do iego śmierci są odstąpione, nikt ważnie rozporządzać nie może.

Nadto, nikt nie ma mocy swoim dzieciom i wnukom należący im O powinnej części (legitima) powinnej części uwłaczać, uchylać

lub obciążać. Takowa *legitima* składa się z pewney części porcyi dziedzicznej, iakąby dzieci, wnuki albo rodzice dostali, gdyby żadnego nie było Testamentu; wynosi ona czasem połowę, czasem trzecią część teyże porcyi dziedzicznej w proporcycy więcey lub mniej znajdujących się osób, którym część z obowiązku przypada. Może być odjętą lub ukroconą z przyczyny tylko ciężkiego kryminału albo wielkiej obrazy przeciw zostawiającemu dziedzictwo, lub z przyczyny nieprzyzstoynego zachowywania się w obyczajach. Obszerniej opisane przyczyny wydziedziczenia każdy powinien obaczyć w powszechnego prawa kralowego części. II. tytule 2. §. 399. aż do 418. i 500 do 514. Lecz tym, którym część z obowiązku zostawiona być powinna, można na to rachować wszystko, co od zostawiającego dziedzictwo za życia iego z samey szczerobliwosci i dobrej woli dostali. Osobliwie dzieci i wnuki istotną wartość otrzymaney wyprawy, i darowanych sobie stojących gruntow, kapitałow lub prawa iakiego w po-

rachunek przyjąć, niemniej długi przez zostawiającego dzieciństwo za nich opłacone, kiedy tych dorachowanie wyrażnie zadysponował, zaspokoić powinni.

Nadto, mogą Rodzice względem legitymy dzieci swoich takowe rozporządzenia podług woli swej uczynić, któremi zagrodzi się, izby ta zmarnowana, lub z przyczyny długów dziecięcia, onemuż zupełnie odcięta nie była.

Także iedno z pozostałych małżonków podług reguły ma prawo żądać porcyi dziedzicznej stosownie do różności Statutów Prowincyi lub mieysca, w którym zostaje. Ta porcyja podobnież tylko z przyczyny takowych win, któreby zmarłego do rozvodu usprawiedliwiły były, onemu może być odjęta lub uszczuplona.

§. 61. Każdy Testament lub ostatnia wola być powinna podług reguły zrobiona sądownie. Testator może swoją ostatnią wolę opinią Sądowni ustnie podyktować, albo tę już napisaną i zapieczętowaną do zachowania sądowego oddać,

Forma Testamentu
Sądownego.

Każdy ma wolny wybor, u którego Sądu chce zrobić swój Testament. Nawet przed sądami wiejskimi, i przed Magistraturami Policyi w małych miastach, każdy, kto w aktualnym życia niebezpieczeństwie znajduje się, może Testament sporządzić. Na ten czas sądy wiejskie i Magistratury Policyjne powinny tylko użyć do tego dzieła którego przysięgłego Pisarza sądowego, albo gdy tego nie masz, Kommissarza sprawiedliwości lub też Xiędza, a potem odebrany Testament bez zwłoki przyzwoitemu sędziemu do rąk oddać.

Zachowa-
nie się te-
go, który
chce zro-
bić Testa-
ment sado-
wnie,

Ktoby się nie mógł lub nie chciał sam osobiście udać do miejsca sądow-
niczego, temu także wolno jest
prosić Sędziego, ażeby Testament
w domu mieszkania jego spisany zo-
stał. Takową prozbę zanieść może
na piśmie swoją własną ręką pod-
pisanym, albo też przez dwóch od
siebie wyznaczonych uczciwych ludzi,
Prawo wyraźnie obowiązuje sądy,
każdemu, który chce uczynić Te-
stament, swoim urzędowaniem bez
trudności, i niezwłocznie być na po-

mocy, w żadne ciekawe do interesu nie należące, familii i ostanie majątku badania nie wdawać się, i o tym co w sobie zawiera Testament, milczenie zachować.

W reszcie od woli każdego zależy, testament swój Sędziemu ustnie podyktować, albo go wprzód na piśmie ułożyć, i onemu zapieczętowany oddać. W ostatnim razie takowe dzieło przez testującego podpisane być powinno. Wszelako każdy bezpiecznie sobie postąpi, gdy do sporządzenia pisanego testamentu prawnika jakiego przyzwie, ponieważ na dokładnym i wyraźnym opisie treści rzeczy nader wiele zawisło, i łatwo spory wyniknąć mogą. Z tego powodu niemniej dobrze jest, testamentu niepotrzebnymi oddzielnymi kondycjami i warunkami nie obciążać. Kondycye zdrożne, w prawach zakazane, przystoyności i dobrym obyczajom przeciwne, zwazane być mają iak gdyby całe nie były umieszczone.

Testament sądownie podany, pod pieczęcią w sądzie zachowany być powinien do czasu, gdzie go testu-

iący odebrać zechce, albo póki po śmierci jego sukcesorowie otwarcia onego żądać nie będą. Testuiący odbierze na to od Sądu zaświadczenie, który troskliwie zachowa, gdyż go za przyszłym wydaniem sobie testamentu, Sądowi na powrót oddać będzie winien. Jeżeli kto życzy; aby na pozostałych jego ruchomościach nie były przyłożone pieczęcie, wiadomi o tym Sędzię przy podaniu swego testamentu, zazym takowe żądanie w Protokule względem tego dzieła sporządzonym, tu też na testamencie samym i w zaświadczeniu umieszczone być powinno.

Odmiana
albo cofnie
nie testa-
mentu.

§. 62. Kto testament swój w Sądzie złożony odmienić albo cofnąć zechce; będzie miał do tego następujące trzy drogi.

- 1, Może wydania iego żądać;
- 2, Nowy sądowy testament sporządzić z postanowieniem nowych sukcesorów; albo
- 3, przed jakimkolwiek Sądem wyraźnie deklarować, że testament swój odwołuje i uchyla.

Ostatni sposób jest najłatwiejszy i zwłaszcza wtedy pożyteczny, gdy kto oddalonym jest od miejsca, gdzie testament swój deponował. Do tego nie trzeba iemu nic więcej, iak tylko, aby się stawił przed Sędzią miejsca bawienia swego; Sąd, w którym testament swój złożył wskazał; wolę swoją uchylecia albo odwołania swego testamentu do Protokółu podał; i sądowego na to potwierdzenia żądał. Wtedy najlepiej sobie postąpi, gdy takowe potwierdzenie sądowi, w którym testament jego się znajduje przeszle, przynajmniej one pilnie zachowa albo zaufanym osobom powierzy.

Odwola-
nie.

Drugi sposób sporządzenia nowego testamentu równie jest skuteczny; atoli zbawienną jest ostrożnością w takowym nowym testamencie wyraźnie postanowić, że przeszła czynność we wszystkich punktach uchylona być ma; inaczej łatwo ztąd spory powstać mogą. Nadto, przy udzielaniu powtórnego testamentu według zawartych w przeszłym §. przepisów postąpić należy.

Nowy te-
stament.

Odebranie
na powrót.

Trzeci sposób, to jest: odebranie na powrót testamentu, jest naybezpieczniejszy. Testator bawiący w miejscu, gdzie ostateczne rozporządzenie swoje złożył, podą żądanie odebrania onego ustnie do Protokołu, albo przez notę własną ręką podpisaną. Na to wyznaczony będzie termin w zwycaynym miejscu sądowym albo w mieszkaniu tego, który testament swój życzy odebrać. Tego terminu powinien osobiście pilnować, i odebrane względem testamentu zaświadczenie złożyć. Potym ukaże się iemu testament; on przeświadczy się czyli jest tenże sam, który dawniey deponował, odbierze go na powrót, i Protokół około tego dzieła sporządzony podpisze. Przeciwnie, gdy ten, który testament złożył, od miejsca gdzie się znajduje jest oddalony, odebranie jego na powrót przez plenipotentą żądać i uskutecznić może. Atoli Plenipotentcy wyraźnie do tey czynności przeznaczoną być powinna. Samo żądanie na powrót testamentu, nie czyni ieszcze jego nieważność. Kto zatym chce testa-

ment swój istotnie uchylić, niechay nie opóźnia się z tym do ostatniej godziny, albowiem może go zayść koniec życia, nim będzie mógł od Sędziego testament odebrać. Lecz natychmiast po zwróceniu testamentu, tenże ważność swoją utracą bez różnicy, czyli ieszcze odpieczętowanym albo odmienionym nie został. Złożywszy testament równo brzmiący w kilku sądach, starać się trzeba wszystkie jego exemplarze od każdego z nich na powrót odebrać.

Uchylenie testamentu sposobami powyżey wytkniętymi wtedy tylko jest potrzebne, gdy postanowienie względem sukcesyi odmienione lub cale uchylone bydź ma. Jeżeli testator tylko zapisy lub insze oddzielne warunki testamentu swego odwołać albo odmienić ma wolę: dosyć jest na tym, gdy deklaracją swoją przed Kommissarzem sprawiedliwości i dwóma świadkami uftnie uczyni i sądowego zaświadczenia na to żądać będzie, albo gdy wolę swoją przez sporządzoną na piśmie i własną ręką podpisaną notę wyraźnie oświadczy. Wszakże takowa nota

do uchylenia zapisu ważną będzie, gdy przynajmniej będzie przez niego własną ręką podpisana; atoli powód takowego odwołania wyraźnie umieszczony i usprawiedliwiony być powinien.

Każdy mocen jest testament swój uchylć; owszem dobrze sobie w tym postąpi w następujących trzech przypadkach:

- a, gdy po uczynionym testamencie dzieci spółdzi albo doczeka się wnuków, którzy do sukcesyi dziedzictwa jego mają prawo;
- b, gdy po napisanym testamencie przysposobił kogo za własne dziecko;
- c, gdy o dziecięciu albo jednym z rodziców któremu należy się *legitima* w testamencie swoim przeto nie uczynił wzmianki, iż o exystencyi jego nie wiedział, albo miał one za nie żyjące, potym zaś takowy sukcesor powróci, albo o życiu jego pewna nadejdzie wiadomość.

W takowych zdarzeniach trzeba koniecznie deponowany testament niezwłocznie odmienić, albowiem mógłby być nie ważnym.

§. 65. Względem opisanej powyżej formy testamentów i kondy cyllow, prawa następujące uczyniły excepcye:

O bezsąd-
downych
rozrządze-
niach.

I. Rozrządzenia względem pogrzebu, postanowienia opiekunów dla dzieci, tudzież inszych nietyczących się majątku oddzielnych punktów; nadto zapisy, których ogół dwudziestej części majątku nie przewyższa ważne są, gdy dzieło przez testującego własną ręką pisane i podpisane, tudzież rok i data są umieszczone.

II. Gdy kto czyniąc sądowy testament, wyrażnie sobie w nim ostrzeże moc czynienia potem w prywatnych pismach oddzielnych rozrządzeń, wtedy w takowych własną ręką zdziałanych i podpisanych, tudzież rok i datę w sobie zawierających pismach podział majątku swego między wyrażonemi w testamencie sukcesorami dokładniey objaśnić,

zapisy znosić albo odmieniać, i nowe legata przydać jest mocem.

III. Zapisy sukcesorom albo iednemu z nich, aczkolwiek ustnie tylko uczynione, jeżeli dwudziestą część wartości majątku nie przenoszą, dopełnione być powinny. Wszelako dobrze jest mieć przy ustnych zleceniach ostrożność, aby przynajmniej dwóch świadków było przytomnych, którzyby w potrzebie mogli zeznanie uczynić.

IV. Rodzice czyniąc między dziećmi lub wnukami rozrządzenie względem sposobu jakim między niemi majątek podzielony być; które z należących do niego ruchomości temu lub owemu potomkowi dostać się; jaką wartość pozostałe stojące dobra albo ruchomości przy przyszłym podziale między dziećmi i wnukami mieć; jaką rzecz lub wartość od rodziców za życia ich z majątku otrzymaną potomek powrócić lub pozwolić sobie odrachować powinien: takowe rozrządzenie własną ręką zdziałać i podpisać, albo przed Kommissarzem sprawiedliwości i zma świadkami ustnie do Protokołu podać są obowiąz-

obowiązani. Jeżeli testujący woli swojej w tej mierze nie napisze całkowicie własną ręką, dosyć jest na tym, gdy imię swoje na każdej karcie i na końcu podpisze, i przed Kommissarzem sprawiedliwości tudzież dwóma świadkami zadeklaruje, że dzieło ostateczną wolę jego w sobie zawiera, i że one wprzód pilnie przeczytał.

Atoli zważyć należy, że rodzice przez takie postanowienia ani legitymy jednego z potomstwa uszczuplać lub obciążać, ani onym nakazywać nie mogą, iżby część należytości swojej dawniej sobie wydanej na powrót oddali. Wszakże jeżeliby przytym z pożytkiem pozostałego małżonka było co postanowiono, za nie napisano poczytane będzie.

V. Znajdującemu się na morzu, wolno jest w bliskim niebezpieczeństwie życia, ostateczną wolę swoją przełożonemu okrętowi w przytomności dwóch świadków podyktować, albo mu onę gotową na piśmie powierzyć. Jednakże dopłynąwszy portu, testament swój nie

zwłócznie powtórzyć powinien, bo byłby nieważnym.

VI. Podobnież mogą osoby znajdujące się w miejscu, które dla zaraźliwej choroby albo grożącego niebezpieczeństwa wkroczenia nieprzyjacielskiego tak dalece jest zamknięte, iż mieszkańcy jego do sądu doysć nie mogą, przed pojedynczą sądową osobą, przed Kommissarzem sprawiedliwości, albo też lekarzem, Plebanem lub Kapelanem, w przytomności dwóch świadków testamentować. Takowy jednak testament wtedy tylko jest ważny, gdy testujący w przeciągu jednego roku po reasumpcyi sądowych czynności umrze. Jest zatem rzecz pożyteczna, taki testament iak tylko być może najprędzey w przyzwoitym sądzie złożyć.

VII. Oficyerowie, Kaprale, żołnierze, zgoła wszystkie do woyska należące osoby, gdy dla powstałych wojennych zamieszek wychodzić muszą z swoich stanowisk; tudzież więci przez nieprzyjaciela w niewolę albo zakład, takż do zachowania sądowej formy testamentów nie są

obowiązani. Jeżeli który z nich w szturmie, potyczce, lub małej u-tarczce zginie, ostateczna wola jego w takowym niebezpieczeństwie o-świadczona ważną być ma, byle-
by pismem jego albo dwóma świad-
kami była dowiedziona.

Wyiawszy przypadki takiego nie-
bezpieczeństwa, powinna osoba woy-
skowa w czasie wojny testament
swój własną ręką zdziałać i podpi-
sać, albo go kommenderującemu Offi-
cyerowi lub Audytorowi w przyto-
mności dwóch świadków podyktować.
Officer lub Audytor zapisawszy
względem tego dzieła Protokół, pod-
pisze go wraz z świadkami i zacho-
wa u siebie testament do czasu, gdzie
będzie miał sposobność oddania go
woyskowemu lub innemu sądowemu
zgromadzeniu. Takie testamenty tyl-
ko do roku po powróconym pokoju
mają swój walor; trzeba zatym sta-
rać się, iżby na nowo należytą for-
mą były sporządzone. Testamenta
zbiegów żołnierskich dla dezercyi
ważność swoją tracą.

O uchyle- §. 64. Wzmiankowane w powyż-
niu rozrzą- szym §. pod numerami 1. 2. 3. i 4.
dzeń bezsą- rozrządzenia bezsądownie uczynio-
downie u- ne, przez przeciwne onym deklara-
czynio- cye znieść albo uchylić można, sko-
nych. ro dostateczny na to dowód zacho-
dzi.

Niechay więc każdy wolę swo-
ią na piśmie własną ręką działanym
i podpisanym, albo w przytomności
dwóch świadków uftnie oświadczy.

Jeżeli tylko idzie o odmianę za-
pisów w takowym pisany dziele,
(patrz Nro I. II. III IV.) dosyć jest
na tym, gdy miejsce lub imię tego
któremu zapis miał być uczyniony;
rzecz lub summa legowana przez te-
stującego będą przemazane albo in-
szym sposobem nieczytelnymi uczy-
nione. Wszelako każdy dobrze so-
bie postąpi, gdy zamiast tego raczey
ostateczną wolę swoją dla uniknienia
łatwo ztąd wynikać mogących sprze-
czek wyraźnie oświadczy. Wzmian-
kowane pod numerami 5 6. i 7. uprzy-
wileiowane testamenta podobnym spo-
sobem uchylone być mogą, iak by-
ły sporządzone, jeżeli jedno z na-
mienionych niebezpieczeństw zacho-

dzi. Wszelako ten, który ma sposobność wolę swoją oświadczyć przed zgromadzeniem sądowym, bezpieczniej sobie postąpi.

§. 65. Nikt, chcącemu testament ^{Przestroga dla chcących dzie- dzictwo osiągnąć.} sporządzić, sporządzony na powrót odebrać albo odwołać, przeszkody zakładać nie powinien, albo co gor- szą, przymusu, groźby lub inszych zdrożnych sposobów do pozyskania sukcesyi używać.

Kto rozmyślnie, albo przez grubą winę przyłożył się do śmierci testatora, nawet bez odwołania obiecany sobie pożytek utraci, chyba że mu zostawiający sukcesyą takowe przewinienie wyraźnie wybaczył.

Kto komu w sporządzeniu testamentu przeszkodę założył, wszelkie pożytki utraci, których mógłby być spodziewać się na mocy prawney sukcesyi albo z inszego iakiego powodu. Jeżeli sądowe podanie gotowego testamentu wstrzymał, będzie powinien tym, którzy mieli przezeń co zyskać, za utracone pożytki nadgrodeę uczynić.

Kto komu odwołanie albo odebranie na powrót uczynionego testa-

mentu zatamował, utraci wszystkie w nim zapisane sobie pożytki, i prócz tego tym, którzyby z odwołania byli pożytkowali, zupełną nadgodę uczynić będzie powinien.

Kto testament lub insze ostateczne rozporządzenie tai albo uronia, także utracić zapisane w nim zyski, i wartość rzeczy albo sumę dla których testament zataił, publiczney kasie zapłacić ma.

Jeżeli kto przez gwałt, przez uwięcie sobie sposobow pożywienia, albo leczenia, boleść ciała, niebezpieczne groźby, lub przez insze niegodziwe sposoby był przymuszonym do uczynienia testamentu albo inszego iakiego ostatecznego rozporządzenia, powinien najpoźniej w ciągu iednego tygodnia po czasie gdzie mógł udać się do Sędziego, okoliczności do prosteftacyi uczynić o to mianey należące, wraz z dowodami onych okazać, zaświadczenie na to wziąć, i iednemu z zaufanych przyjaciół swoich powierzyć, aby ie mógł w czasie swoim użyć. Jeżeli takowe sądowne doniesienie uczynione nie było, krewni zaś testatora z słusznych

przyczyn sądzą, iż testament lub ostateczne rozporządzenie były niegodziwemi sposobami wymuszone, powinni naydaley w przeciągu trzech miesięcy po zasiągnięciu wiadomości o exystencyi takowego rozporządzenia sądowi o nim donieść.

§. 66. Każda ważna ugoda o sukcesyą sądownie zawartą albo przez obydwie strony osobiście sądowi podaną być ma. Wybor sądu od woli ich zależy. Zgłoszą się więc do sądu ustnie do protokołu lub na piśmie, i zachowaią się podług ustaw w §. 60. opisanych.

O ugodach
sukcesyjnych.

Takowa sukcesyonalna ugoda bez zezwolenia drugiej strony odwołaną albo uchyloną być nie może. W prawdzie nieogranicza ona żadną z obojgu stron póki żyją w wolnym rozrządzeniu majątkiem, atoli żadna z nich, w przypadku śmierci, z krzywdą wyznaczonego w ugodzie sukcessora nic postanowić nie może. Z tym wszystkim, małe zapisy, których ogół dwudziestey części majątku nie przenosi, mogą być ostateczną dyspozycyą sukcesorowi do uskutecznienia zalecone.

Każda ugoda sukcesyonalna jest
zatem czynnością wielkiej wagi.
Kto takową zawrzeć zechce, dobrze
uczyni, gdy wprzód od prawnika
rady zasięgnie.

O wzajemnych
testamentach.

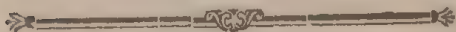
§. 67. Od ugod sukcesyonalnych
różnią się wzajemne testamenty, w
których kto kogo w nagrodę zapi-
sanego sobie dziedzictwa, sukcesso-
rem swoim być mianuje. Takowe
testamenty tylko małżonkowie czy-
nić mogą, a te dla uniknienia pod-
stępów i wszelkiego oszukania w ie-
dnym instrumencie wspólnie sporzą-
dzone być powinny. Około takie-
go dzieła postąpić należy wedle prze-
strogi w § 60 zawartej. Jeżeli bę-
dzie Sędziemu na piśmie podane,
przez obydwóch małżonków konie-
cznie własną ręką podpisane być po-
winno.

Takowy wzajemny testament mo-
cna jest jedna strona bez zezwolenia
drugiej odwołać, gdy zechce nowy
testament zdziałać, i w nim prze-
szły wzajemny znieść, albo gdy
przed jakimkolwiek sądem wyraźnie
zadeklaruje, że przeszły wzajemny
testament uchyla. Idzie zatem, że

takoż druga strona, aczkolwiek wzajemny testament nie odwołała, za umarżającą i uchylającą tenże poczytana będzie. Atoli w takowym razie, jeżeli wyraźna protestacya z strony drugiego małżonka nie nastąpiła, ważne będą te zapisy, które inżym osobom nie będącym krewnemi ani osobliwszemi przyjaciółmi odwołującego uczyniła.

Jeżeli wzajemny testament przez żadnego z małżonków nie będzie odwołany, wtedy po śmierci jednego z nich, przeżyłemu służy wybor brać się z takiego testamentu do sukcesyi albo od niey odstąpić. W ostatnim razie, mocen jednak jest należytey sobie jako małżonkowi porcyi domagać się. Przeciwnie, jeżeli obeymie sukcesyą z testamentu, nie będzie iemu wolno odstąpić od własnych uczynionych w nim rozrządzeń, zwłaszcza gdy z brzmienia testamentu albo z innych okoliczności okaże się, że iemu zmarły z stółfunkiem do takowych rozrządzeń majątek swoy zlecił. To ma się rozumieć nadewszystko względem rozrządzeń przeżyłego małżonka, które ku

dogodzeniu wspólnym dzieciom, krewnym, albo osobiwszym przyjacielom zmarłego dążą.

ROZDZIAŁ III.

O przypadkach śmierci i sukceſsyach.

Doniesienie §. 68. **S**koro kto umrze, zachodzi na-
 o śmierci. przód pytanie, czyli przypadek śmierci
 sądowi mieyscowemu okazany być
 powinien? Takowe uwiadomienie
 powinno niezwłocznie nastąpić:

a, gdy zmarły ani małżonka ani
 bliskich krewnych którzyby mó-
 gli być iego sukcesorami, w
 mieyscu gdzie umarł po sobie
 nie zostawił;

b, gdy wprowadzie nie zbywa na
 krewnych, ale małżonka nie-
 masz, między pierwszemi zaś
 znaydują się nie letni, nie zdro-

wi na umyśle, albo za rozrzu-
tnych sądownie ogłoszeni.

Potrzebne doniesienie uczyni się
wtedy sądowi miejscowemu, albo ie-
żeli w takim miejscu jest kilkoro
sądów, temu z nich, którego iuryz-
dykcyi zmarły podług §. 13. z oś-
by swojej był podległym. Może
stać się na piśmie lub ustnie do pro-
tokółu, i powinno być uiszczone
przez znajdującą się w domu zmar-
łego familią, przez tego, który mu
uśługiwał, lub domem jego zarządzał,
albo w reszcie przez gospodarza lub
właściciela domu. Jeżeli zmarły spra-
wował publiczną funkcyą, o śmierci
iego w każdym razie zwierzchni-
ka uwiadomić należy.

Jeżeli nieletnie albo niezdrowe
na umyśle potomstwo zostawił, obo-
wiązkem jest Plebana parafii gdzie
był pogrzebiony, w każdym razie
zwierzchności o tym donieść, aby
względem opieki potrzebne przygo-
towania uczynione być mogły.

§. 69. Drugi punkt, który w przy-
padku śmierci rozważyć należy, ty-
czy się bezpiecznego zachowania po-
zostałego majątku. W iakich zdarze-

Poprze-
dnicza sta-
rannosc o
pozosta-
łym mają-
tku.

niach sądy obowiązane są końcem oddalenia wszelkiej szkody dla sukcesorów albo wierzycieli wyniknąć mogącey, zapieczętowanie z urzędu nakazać, o tym obszerne w prawach zachodzą przepisy.

**Prze-
stro-
ga dla Sa-
dów wiejskich.** Zaleca się przy tym sądom wiejskim, iżby w takich przypadkach gdzie w domu zmarłego nie znajduje się ani małżonek, ani bliski krewny, ani nawet sędzia miejscowy, schowania obeymujące rzeczy i ruchomości zmarłego zamykali, i pieczęć sądową na nie przykładali, potym zaś Sąziemu miejsc wemu spieszny rapport o tym czynili. Jeżeli zmarły miał rolę, szynk karczemny, i t. d. wyznaczy się dozorca, a temu oddadzą się potrzebne narzędzia i sprzęty. Powiedziało się już wyżej, że ten który nie życzy sądowego zapieczętowania swojej pozostałości, zgłosić się z tym do sądów na piśmie albo do protokołu powinien.

Jeżeli sąd zapieczętowanie nakaze, obowiązkiem jest sukcesorów i ludzi domowych baczyć, aby pieczęcie nie tylko nie oderwane, ale na-

ruszone nie były. Nawet chociażby wszyscy sukcesorowie wspólnie zgodzili się na podział majątku nie czekając sądowego jego sobie wydania, pieczęci pod karą samowolnie odrywać nie powinni, ale sąd o odjęcie onych upraszać muszą.

Przeciwnie, gdy ruchomości nie są zapieczętowane, wtedy znajdujące się w domu zmarłego osoby tak sobie postępują: Jeżeli nie są jedynymi niewątpliwymi sukcesorami, naprzód dobrze uczynią, gdy wszystkie do pozostałości należące rzeczy, które do pogrzebu albo dalszej kontynuacji gospodarstwa nie są potrzebne iak najszybciej schowają, i klucze do siebie wezmą. Rzeczy zepsuciu podległe więcej dającemu sądownie przedadzą.

Potym nie przytomnych sukcesorów o zaszłej śmierci uwiadomią, i umówią się z nimi o dalsze kroki. Dalej przejrzą między papierami zmarłego, czyli nie znajdzie się iakie ostateczne rozporządzenie, lub zaświadczenie złożonego sądownie Testamentu. Do tego poszukiwania dobrze jest przynajmniej

iedną wiary godną osobę przyzwać. Znalazłszy iakie rozporządzenie, one niezwłocznie sądowi oddadzą; jeżeli tylko znajdą rewers na złożony sądownie testament, prosić będą o jego rozpieczętowanie.

Jeżeli krewni lub naybliżsi sukcesorowie tak daleko będą oddaleni, że nie będzie można umówić się z niemi o pogrzeb, ciało bez zbytecznych kosztów pochowają. Awansowane na to pieniądze przed wszystkiemi inszemi wydatkami z pozostałości zapłacone być powinny. W zachodzącej wątpliwości czyli zmarły więcey majątku zostawił, niżeli długi jego wynoszą, naywiększą zachować należy oszczędność. Wszakże koszta pogrzebowe, jeżeli zmarły był stanu szlacheckiego albo officyalistą na znaczney funkcyi, nad pięćdziesiąt talarów, jeżeli tylko należał do klasy niższych officyalistów, kupcem był lub bankierem, nad trzydzieści talarów, we wszystkich zaś inszych zdarzeniach nad dziesięć talarów wynosić nie powinny.

§. 70. W przypadku śmierci za-
 Obięcie albo zrzechodzi potrzebie obięcie albo zrze-

nie się sukcesyi. Jeżeli ani ugodą ^{czenie się} o sukcesyą, ani testament nie były ^{sukcesyi.} uczynione, sukcesya spada na najbliższych krewnych w porządku przez prawa przepisany. Ten porządek jest podług oddzielnych prowincjonalnych i miejscowych ustaw bardzo rozmaity; przeto każdy komu o tym wiedzieć należy, w miejscu gdzie zmarły przed śmiercią swoją mieszkał, o dokładniejszą w tej mierze starać się powinien wiadomość.

Prawego sukcesora jest wprowadzić własnością wszystko, cokolwiek do wolnego majątku głowy należało; atoli długi zmarłego zaspokoić, i wyznaczone przez niego ważnym rozporządzeniem zapisy uiścić jest obowiązany. Przeto każdy bezpiecznie sobie postąpi, gdy się nie bardzo z tym śpieszy, ale raczy starać się wprzód dokładnie przekonać, czyli majątek do zapłacenia długów i zapisów wystarcza? Do takiego rozmyślenia się prawa każdemu sukcesorowi sześć niedziel czasu pozwalają, który rachuje się od dnia powzięcia wiadomości o spadłej

Powszechne prawa i obowiązki sukcesora.

Zasiągnięcie wiadomości.

Czas do rozmyślenia się pozwalony.

sukcessyi. Jeżeli sukcesor o mil przeszło czterdzieści jest oddalony, będzie miał do tego trzy miesiące czasu.

W tym przeciągu nie trzeba iemu na pretensye wierzycielow zmarłego odpowiadać, ani spraw przez niego lub przeciw niemu rozpoczętych prosekować. Ale nawzajem wstrzymać się powinien od wszelkich dyspozycji względem pozostałego majątku, wyjąwszy jednak tych które żadney zwłoki nie cierpią, i z pożytkiem masy mogą być uczynione.

Deklaracya.

Przed upływem normalnego czasu sukcesor deklarować się powinien czyli od sukcesyi zupełnie odstąpić, lub onę bez wszelkiego warunku przyjąć, albo one wprowadzić przyjąć, lecz oraz ostrzedz sobie życzy, iżby nie był nad wartość pozostałego majątku do zapłacenia długów i zapisów obowiązany. Takowe ostrzeżenie zowie się *dobrodziejstwem inwentarza*.

To oświadczenie przed zwyczajnym Sędzią pod którego iurydykcyą sukcesya zostaje do protokołu albo

albo gotowe na piśmie poda. Takż wolno iest oddalonemu sukcesorowi od miejsca gdzie na niego spadły majątek zostale, zgłosić się do własnego Sędziego, deklaracyą swoię do protokółu podać, i wziąwszy na to od sądu zaświadczenie przelać one sądowi któ. y pozostałym majątkiem zarządza. Z tym wszystkim takowe deklaracye powinay być bez wszelkiego warunku, i do całej sukcesyi nie zaś do pojedynczych iey części ściągac się mają. Kto wyznaczony sobie przeciąg czasu uchybi bez podania deklaracyi, za sukcesora *cum beneficio inventarii* będzie uznany.

✓ Przyjąwszy kto sukcesyą bez warunku, wszelkie długi i legata, aczby istotną wartość majątku naybardziej przewyższały, zapłacić iest obowiązany. Trzeba przeto przed uczynieniem takiej deklaracyi nader być pewnym czyli majątek iest wystarczający. Ale wzajemnie dla sukcesora, który sukcesyą bez warunku przyimaie, ten wynika pożytek, że pozostałym majątkiem daleko wolniej dysponować może.

Zrzeczenie się sukcesyi nie tyczy się pretensyi które sukcesor ma z osoby swojej do pozostałego majątku; iako to: lennych dóbr, *fidei commissow*, lub inszych do majątku należących nie ruchomości. Odstępując kto od zapisanej sobie testamentem sukcesyi, nie traci przez to nabytego na mocy pewney ugody prawa do sukcesyi; atoli majątku obiać nie może w przymiocie prawnego sukcesora, lecz tylko legitymy swojej, jeżeli się jemu ta należy, żądać jest mocen. Niechay więc nikt względem zrzeczenia się sukcesyi skwapliwie nie postępuje.

O sukcesorach ex beneficio.

§. 71. Ten, który pod warunkiem *beneficii inventarii* sukcesyą przyjmie, zowie się *beneficiatus successor*. W prawdzie jest jego obowiązkiem wierzycielow zmarłej głowy i tych którym się należą zapisy, tylko w miarę majątku zaspokoić, atoli dla zachowania się przy tym dobrodziejstwie, następującym przepisom uczyni zadosyć:

Sporządzenie inventarza.

I. Naprzód zupełny inventarz całego pozostałego majątku niezwłocznie sporządzi, i tenże sądowi zapieczętowany przedłoży.

Ten inwentarz rzetelną i ile być może naydokładniejszą specyfikacją 2 wszystkich do pozostałości należących sztuk i pewney ich wartości, wszystkich zmarley głowie należnych summ, tudzież wszystkich wiadomych długów zawierać w sobie powinien.

Jeżeli wierzyciele wyraźnie na to nie nalegają, zależec będzie od wyboru sukcessora takowy inwentarz sporządzić, albo opis wszystkich rzeczy przez sąd dać uczynić.

Podanie iego w przeciągu sześciu miesięcy po upływie namienionego w przeszłym § czasu do rozmyślenia się wyznaczonego nastąpić powinno; jeżeli iednak sukcessor to dzieło w przeznaczonym czasie ukończyć nie zdoła, obowiązany będzie prosić Sędziego o dalsze przedłużenie.

2. Będzie zawiadował pozostałością Zawiadowanie pozostałością iako dobry gospodarz; uniknie wszystkich wydatków przez które majątek może być uszczuplonym, i do złożenia rzetelnych rachunków każdego czasu będzie przysposobionym. Każdy z własney winy, przez nieład albo obrócenie majątku na swóy

pożytek wynikłe umnieyszenie iego, własnym majątkiem swoim będzie wienien nadgrodzić.

Jeżeli do pozostałości należą stojące dobra, naprzykład: wieś, dom, ogród, winnica, i t. d. natychmiast o tym sędziego uwiadomi, i postara się iżby w księdze hipoteczney umieszczono było, że takową nieruchomości tylko w przymiocie *beneficyalnego* sukcesora przyjął.

Tenże przymiot podobnież niezwłocznie okaże, gdy wiszące przeciw zmarłej głowie sprawy *attentue*.

Splącanie
długów.

3. Przy splącaniu długów, bacznie i roztropnie sobie postąpi. Póki się zupełnie nie przekona że sukcesya do zaspokoienia wszystkich do niey pretensya mających kredytorów wystarczy, te tylko długi spłaci, którym prawa pierwszeństwo nadały; naprzykład: koszta na pogrzeb i lekarsta, zaległe zaślugi, zaległe publiczne czyli zwyczajne opłaty, długi hipotekowane i prowizye od nich należne. Jeżeli inszych żadnym pierwszeństwem nie opatrzonych wierzycielów zmarłego, naprzykład wexlo-

we i rejestrowe długi spłaci, a przez to będzie przyczyną, iż reszta sukcesyi na zaspokojenie pilniejszych wierzycieli nie wystarczy, winien będzie stratę ich własnym majątkiem onym nadgrodzić.

Chcąc zabezpieczyć się od takiego zastąpienia, uda się do Sędziego i żądać będzie publicznego zapozwania wszystkich do majątku pretensorów. To zapozwanie będzie wtedy nakazane, i Sędzia dekretem postanowi, iakie długi mają być z pozostałej massy zapłacone, tudzież iakim porządkiem każdy zaspokojenie swoje odbierze. Gdy się na ów czas okaże, iż wylikwidowane długi odziedziczony majątek przenoszą, wolno ieszcze będzie sukcesorowi rzec się całej sukcesyi, i zdać na sąd tak zarządzenie onym, iako podział między kredytorami bez najmniejszych jego kosztów.

4. Z zbywającej po odtrąceniu wszystkich długów reszty pozostałości opłacą się dopiero zapisy; a to nawet w tym razie gdyby nie miało się sukcesorowi nic dostać. W takim przypadku tylko powrócenia ko-

Uiszczenie zapisów.

sztów swoich i umiarkowaney nadgrody za staranność i poniesione poświęcenia w własnych interessach około zawiadowania pozostałością żądać może.

Jeżeli po spłaceniu długów, majątek do uiszczenia zapisów nie wystarczy, wtedy Legataryuszowie w proporcją wyznaczonych sobie pożytków szkodę lub umnieyszenie kwot swoich wspólnie poniosą. Kto zechce się od tego uchylć, temu wolno będzie zapis swój zwrocic, chociażby miał go już w swoich ręku.

Z tego wyobrażenia praw i obowiązków *beneficyalnego* sukcessora wypada, że kondycja jego przy wątpliwey sukcessyi z wieloraką trudnością i niebezpieczeństwem jest połączona. Jeżeli przeto nie zachodzi iakiekolwiek podobieństwo, że pozostały majątek do zapłacenia wszystkich długów i legatów wystarczy, dobrze uczyni, gdy zaraz z początku o sądowe sporządzenie inwentarza, publiczne przypozwanie kredytorów, i postanowienie kuratora do zarządzania majątkiem pod dozorem zwierzchności zanieśnie do sądu

żądanie. Wtedy sukcesor wolen będzie od wszelkiej odpowiedzialności, i zbywającą resztę po spłaceniu długów i zapisów, do rąk swoich odbierze.

§. 72. Kto ma jaką pretensją do zmarłego, w czasie do rozmyślenia się (§. 70.) wyznaczonym, exekucyi przeciw sukcesorowi żądać nie może. Jeżeli sukcesor użył *dobrodrostwa inwentarza*, wtedy wierzyciel poczekawszy przez sześć miesięcy sporządzenia inwentarza, za dalszym ociąganiem się sukcesora sądowej pomocy żądać iest mocen. Przeciwnie, gdy sukcesor majątek bez wszelkiego warunku przyjął, ponowi się przeciw niemu exekucya; chyba że zmarły do osobistego obowiązku, na przykład: sporządzenia roboty jakiej był dekretem skazany, w którym razie sukcesor winien iest tylko prowi-
 zyją nadgrodzić.

O zachowaniu się wierzyciela względem sukcesorów.

Jeżeli iednak w wszystkich powyższych przypadkach przewidzieć się daie niebezpieczeństwo, że majątek przez osoby onym zarządzające będzie źle zawiadowanym, albo jeżeli wierzyciel dowiedzie, że po-

zostałość do uiszczenia wszystkich długów nie wystarcza: wtedy iemu wolno będzie zanieść żądanie do Sędziego, iżby rzeczy do majątku należące, zapieczętowane, inwentarz sądowo nie spisany, i kredytorowie publicznie przypozwani byli. W takim razie zgłosi się na piśmie lub ustnie do protokołu do Sędziego, pod którego iurydykcyą sukcesya została, pretensyą swoją i zachodzące niebezpieczeństwo dowodnie okaże, i zachowa się podług zawartej w §. 38 względem aresztów nauki.

Kredytor, którego pretensya tego jest gatunku, iżby nawet przeciw zmarłemu mógł być areszt nakazany, może niemniej przeciw sukcesorowi żądać, aby z pozostałego majątku tyle wzięte było w sekwestr, ile do zabezpieczenia jego pretensyi będzie potrzeba i wystarczy. Takżo mocen jest kredytor sukcesora, jeżeli kondycye areszt usprawiedliwiające zachodzą, onego domagać się na spadłym dłużnikowi swemu majątku.

*Dekret od-
Maczający.* Jeżeli sukcesor w niebezpieczney
sytuacyi majątku został, wierzyciele

żądać mogą, aby dla ich interessu spadły majątek od właściwey iego fortuny był odłączony, i szczególnie na zaspokojenie ich obrócony. To, co po zaspokojeniu ich z pozostałego majątku zbędzie, należy się dopiero inszym sukcesora kredytorom. Wszelako takiego odłączenia ci tylko wierzyciele domagać się są mocni, którzy przed upływem roku jednego po śmierci zmarłego zaspokojenia swego od sukcesora w drogach prawnych szukali, i exekucją na nim prosekwowali. Ci zaś wierzyciele, którzy o pretensye swoje wdali się z sukcesorem w nowe układy, prawo żądania odłączenia tracą.

✓ Jeżeli kto zadłużoną sukcesyę bez warunku przyjął, wtedy kredytorowie iego podobnież mocni są żądać, aby właściwy iego majątek od nabytego przez sukcesyą był odłączony, i na zaspokojenie ich obrócony. To prawo atoli tylko takim wierzycielom przysłoi, których pretensye starsze są niżeli spadek sukcesyi, i o które w przeciągu roku po objętych dziedzictwie, skargę przeciw

dłużnikowi sądownie zaniesli, i ekucyą prosekwowali.

Wypada ztąd, że w przypadku śmierci dłużnika każdy wierzyciel, który nie jest zastawą lub hypoteką zabezpieczony, baczyć powinien, aby przez pomieszanie spadłego majątku z właściwą fortuną sukcesora krzywda dla niego nie wynikła. — Chcąc użyć tego prawa separacyi, uda się zaraz z żądaniem swoim do Sędziego pod władzą którego sukcesylla zostaje, na piśmie albo do Protokołu.

O współ
sukcesso-
rach.

§. 73. Jeżeli do spadłej sukcesyi kilku jest sukcesorów, wtedy postanowienie wiele każdemu z nich dostać się powinno zależy od tego, czyli na mocy ostatecznego rozporządzenia zmarłej głowy, albo w przymocie najbliższych krewnych do prawnej sukcesylli ubiegają się. — W obydwóch zdarzeniach prawa dokładne ustanowiły, podług iakich prawideł część dziedzictwa mają być wydzielone. Kto zechce obszerniejszą powziąć o tym wiadomość, niechay w pierwszej części tyt: 12. §. 261. i drugiej części tit: 2. §. 241.

&c: Xiegi praw powszechnych, albo u prawnika potrzebną radę zasiągnie.

Jeżeli zmarły wdowę po sobie zostawił, sukcesorowie mocni są za-
pytać się iey, czyli zna się bydź w nadziei płodu? a gdy w takim stanie zostawać twierdzi albo mniema, oney swoim kosztem uczciwą towarzyszkę przydać mogą. Jeżeli po upływie pięciu miesięcy po śmierci męża, zeznanie nadziei swoiey powtórzy, wtedy na żądanie sukcesorów, opinii akuszerki poddać się w tey mierze będzie obowiązana. Tym sposobem prawdy udania wdowy doszedłszy, wolno będzie sukcesorom nalegać, aby do czasu rozwiązania swego, albo do trzechsetnego drugiego dnia po śmierci męża towarzyski swoiey nie oddalała. Takoz żądać mogą, aby wyznaczona od Sądu kosztem ich iaska poważna niewiasta była rozwiązaniu iey przytomną. W iakim razie wydany płód za prawy i do sukcesyi zdolny uznany bydź ma, o tym nayduie się osnowa w części II. Tyt: 2. §. 19. &c. Xiegi praw powszechnych.

Zachowanie się z brzemienią wdową.

Zawiado-
wanie suk-
cessyą.

Gdzie kilku ubiega się sukcesorów, za współ-właśników poczytani być mają, i żaden z nich bez zezwolenia drugich ważnych dyspozycyi względem pozostałego majątku czynić nie może. Przy wszystkich społecznych czynnościach podług reguły większość głosów stanowi, która jednak nie ma rachować się według liczby osób, ale w miarę części dziedzictwa. W przypadku równości głosów, najlepiej jest losować albo zdać się na decyzją arbitra,

O kapita-
łach do suk-
cessyi na-
leżących.

Kapitały do sukcesyi należące do czasu podziału nie inaczej, iak tylko wspólnie przez sukcesorów odbierane być mogą. Po ukończonych działach, można temu z sukcesorów, który względem pretensyi iakiey posiada dokument, całą sumę bezpiecznie wyliczyć. Jeżeli insi współ-sukcesorowie temu się sprzeciwiają, powinni dłużnika sądownie uwiadomić, iakim sposobem ma dług zapłacić. Względem pretensyi w xięgę hipoteczną wciągnięney, należy niezwłocznie zanieść protestacyą do Sędziego, który takową xięgę trzyma.

Zapła-
nie dłu-
gów.

Do zapłacenia długów i ciężarów tyczących się pozostałego majątku, sukcesorowie podług praw wspólnie są obowiązani; każdy z nich jest kredytorowi z całości w odpowiedzi, i od tegoż zależy, trzymać się wszystkich albo każdego z nich pojedynczo. Prawa to postanowiły przeto, aby każdy sukcesor starał się długi i ciężary sukcesyjne zapłacić. — Niechay więc każdy współ-sukcesor przed działem stara się o zaspokojenie wszystkich sukcesyjnych długów i zapisów, albo wyrobi sobie u innych współ-sukcesorów względem ogółu ich należyte bezpieczeństwo. Jeżeli jeden z sukcesorów uiszczenie jakiego sukcesyjnego długu sam na siebie przejął, dosyć jest, gdy wierzyciel takiego długu na piśmie zadeklaruje, iż resztę sukcesorów od obowiązku ich uwalnia.

Jeżeli dzielący się sukcesorowie życzą, aby kredytor sukcesyjny po zapadłym dziale każdego z nich tylko w miarę pojedynczych porcy trzymać się był mocen, powinni go o nastąpić mianym dziale wcześniej uwiadomić, i wezwać go, aby się

zawczasu zgłosił i należytość swoją odebrał. Dosyć jest na tym, gdy takie uwiadomienie będzie iemu na piśmie przesłane, bezpiecznie. iednak jest dzieło to kommissarzowi sprawiedliwości zlecić, i tym końcem instrument sporządzić. Względem nieznaomych kredytorów powinno takie uwiadomienie w gazetach i w piśmie periodycznym *Intelligenzblatt* zwanym być umieszczone. Jeżeli kredytor sukcesjonalny przez trzy miesiące po wysłtym uwiadomieniu milczenie zachowa: wtedy po nastąpionych działach, każdego sukcessora tylko w miarę porcyi jego trzymać się może. Jeżeli zmarły przodek był kupcem, zagraniczni wierzyciele handlu sześć miesięcy czasu do odezwy mieć mają.

Podział
sukcessyi.

Każdy współ-sukcessor mocen jest prócz przeznaczonej sobie osobno rzeczy lub summy działów żądać.— Rozporządzenie zostawiającego sukcesyją, aby majątek jego nigdy nie był dzielnym, nie ma prawney ważności, ale dysponować może, iżby działały do pewnego normalnego

czasu, na przykład: póki dzieci iego lat dojrzałych nie dóydą, były przedłużone.

Co z istoty swoiey iest dzielnym i przez dział wartości swoiey nie traci, powinno się istnie dzielić, chyba że zachodzą przeciw temu wyraźne prawa, albo się sukcesorowie inszym sposobem o to się ugodzą. Która z podzielonych części dostać się ma każdemu sukcesorowi, los stanowi.

Jeżeli działy w naturze uczynić się nie dają, albo gdy sukcesorowie o wartość i taxę podzielić mianey rzeczy ugodzić się nie mogą, wtedy iednemu z pomiędzy siebie lub komu obcemu w pewney wartości one ustąpią, i pieniędzmi się podziela. — Jeżeli zaś i o to nie nastąpi ugoda, na ów czas taka rzecz więcey dającemu publicznie przedana, i pieniądze podzielone bydź powinny.

§. 74. Przy sukcesyi częstokroć o to spór zachodzi, ktoby był sukcesorem? albo wiele część każdego sukcesora wynosi? Taki punkt w zwyczajnym Proceście rozsądzi się,

O proces-
sach suk-
cessyonal-
nych.

nim zaś do tego przyjdzie, Sędzią potrzebne uczyni względem ubezpieczenia majątku rozporządzenie.

Jeżeli prawa sukcesyi i części interesentów już są postanowione; od ich wyboru zależy działów sądownie lub prywatnie żądać. Gdyby jednak względem wylikwidowania masy sukcesyonalney, sposobu działów, albo obrachowania i wyznaczenia sobie porcyi ugodzić się nie mogli, udadzą się do Sędziego, do którego Juryzdykcyi majątek należy. Ten na ów czas pewną masę od nie pewney rozłączy, pierwszą natychmiast podzieli, a drugą będzie się starał istotnie wynaleść. Od dekretu w takim Procesie zapadłego zwykła dozwolona będzie appellacya i rewizya. Z tym wszystkim strony dobrze uczynią, gdy się skłonią do propozycyi Sędziego, a przynajmniej przy kategoriach mniejszey wagi nie będą się uporem lub nieprzyjęciem uwodzić.

R O Z D Z I A Ł IV.

O opiekunach.

§. 75. **P**rawa zaradziły temu, aby ^{O opie-} osoby nie mogące własnością swoją ^{kach w po-} rozrządzać zostawały pod opieką, i ^{wszechno-} nie tylko majątek ich był zabezpieczony, ale same miały stosowne do stanu swego wyżywienie i edukacyą.

Opiekę postanawia Sędzia, pod którego Juryzdykcyą osoba oney potrzebująca wedle osnowy §. 13. zostaje.

Do liczby osob, którym powinna być nadana opieka, należą mianowicie:

- 1, sieroty i nieletni;
- 2, nie zdrowi na umyśle lub niedołężni, którzy nie zostają pod dozorem oycy albo małżonka;
- 3, marnotrawni, skoro są za takich sądownie uznani;

W

- 4, głusi i niemi z urodzenia, tudzież ci, którzy przed skończonym czternastym rokiem wieku takimi stali się, jeżeli nie zostają pod oycowskim dozorem;
- 5, nieprzytomni, których miejsca bawienia jest nie znaiome, gdy przez cały rok żadna o nich nie dōydzie wiadomość, albo gdy dawniey już ważne zdarzyły się przypadki, w których interessa ich żadney zwłoki nie pozwalają.

Czyim jest §. 76. Jeżeli zachodzi ieden z powyższych przypadków, obowiązkiem sta-
 rać się o opiekę? —
 jest krewnych takowych osob Sędziego iak nayspieszniey o tym uwiadomić. To może stać się na piśmie albo ustnie do Protokołu. Dobrze jest zważyć przytym, który z krewnych do podięcia się opieki jest nayzdatnieyszym. Krewni zaniedbujący umyślnie takie doniesienie, za wynikłą ztąd szkodę są w odpowiedzi.

Wdowcy albo wdowy, którzy małżeńskie śluby powtarzają nie u-

czyniwszy wprzódę działu z swemi dziećmi, wielką ściągając na siebie odpowiedzialność; a nawet nowy małżonek względem majątku dziecinnego oney nie uydzie.

Plebani, sądy wieyskie, i insi, do doniesienia o przypadku śmierci wedle §. 68. obowiązani, winni są, gdy zmarły zostawia po sobie osoby opiekuna potrzebujące, Zwierzchność niezwłocznie o t. m. uwiadomić.

Niemniej starsi cechowi i insi wspól-Obywatele, którzy z oycem pupilla albo z nim samym w ściśłym związku zostawali, od takiego doniesienia uchylać się nie powinni.

§. 77. Dla pomieszanego zmysłów albo niedołężności, tudzież marnotrawstwa, nikt bez poprzedzającego examinu i rozsądzania z strony zwyczajnego Sędziego pod opiekę oddany być nie ma.

O niedołężnych i marnotrawnych.

Tego żądając, trzeba dokładne i dowodami wsparte fakta okazać. — Kto zupełnie pomieszanych jest zmysłów, zowie się waryatem; komu na dzielności rozważenia skutków spraw swoich zbywa, jest niedołężnym; marnotrawny jest ten, co przez nie-

rozmysłne i niepotrzebne wydatki, albo przez niedbałość majątek swój znacznie umniejsza i w długi się płacze.

Do przydania komu dla waryacyi albo niedołęznego umysłu opieki, trzeba naprzód aby Sędzia kuratera do prowadzenia interesów iego wyznaczył. Potym uczyniwszy przez dwóch Doktorów sztuki lekarskiej, kuratora i krewnych examen iego stanu umysłu, postanowi się przez dekret, czyli dla waryacyi lub niedołężności opieka może mieć miejsce.

Podobnież postąpić należy, gdy kto będzie przez Sędziego za marnotrawnego uznany. Jeżeli krewni nie zechcą sami z niemi czynić, szczerz góły marnotrawstwa wraz z dowodami ich Sądowni na piśmie albo do Protokołu okażą, i żądać będą, aby jednemu z fiskalnych Oficjalistów rozpoczęcie formalney skargi było zleczone.

Wiedząc, że kto jest za marnotrawstwo oskarżony, nawet w ciągu Processu strzedz się trzeba kontrakty z nim zawierać, bowiem będą nie ważne, aczby uznanie iego

za marnotrawnego później było ogłoszone.

Jaką zachować małą takiego oskarżonego krewni ostrożność, dla zabezpieczenia izby testamentu z szkodą ich nie uczynił, o tym już wyżej w §. 59. powiedziało się.

Będąc kto o marnotrawstwo oskarżonym, powinien na wyznaczonym do odpowiedzi terminie osobiście albo przez opatrzonego należytą informacją Plenipotentą stanąć, bowiem za uchybieniem jego, za przyznawającego podane przeciw niemu fakta będzie uznany. W odpowiedzi swojej starać się ma, aby uczyniony sobie zarzut marnotrawstwa i złego rzędu zupełnie zwątlil, i obronę swoją potrzebnemi poparł dowodami. Jeżeli do tego będzie nie-sposobnym, dobrze sobie postąpi, gdy słuszne uczyni propozycje dla zabezpieczenia obawie dalszego trwonienia jego majątku. Przez to uniknie skutków publicznego o tym obwie-szczenia. Jeżeli zaskarżeniu będzie przeczył, po ukończonym rozpoznaniu sprawy zapadnie dekret, przeciw któremu tak on jako powód,

Jak się ma zachować oskarżony o marnotrawstwo?

będą mieli zwykłe prawne środki sobie dozwolone; przeciwnie, gdy będzie za marnotrawnego uznany, mimo appellacyą jego publiczne obwieszczenie i urządzenie nad nim opieki nastąpi.

Publicznemu obwieszczeniu przez to tylko będzie mógł zabiedz, gdy natychmiast przy założeniu appellacyi nowe ważne okoliczności na zbicie zadanego sobie marnotrawstwa okaże, świadectwami poprze, albo przynajmniey wyraźne dowody poda.

o. posta-
nowieniu
opiekuna.

§. 78. Wybór postanowić mianego opiekuna od rozsądku Sędziego zależy. Wszelako powinien być osobiście wyznaczony ten, lub ci, którzy oyciec lub insza głowa pupilla za takich wybrali; potym matka, jeżeli do przyięcia opieki jest zdolną lub ochoczą; a w niedostatku matki, krwią spowinowaceni. Zaden jednak krewny niepowinien sam podawać się Sędziemu za opiekuna pupillow do własney familii należących; ani jest obowiązkiem Sędziego zważać koniecznie na bliskość stopnia między krewnymi.

Jeżeli między kilką osobami o to spór zachodzi, komuby z nich należała się opieka, udadzą się do Sądu opiekunnego, któremu powody żądania swego na piśmie albo do Protokółu podadzą. Na ów czas rozpocznie się krótki examen, i wyidzie rezolucya komu z nich opieka poruczona byđź ma.

Nietylko krewni, ale członki zgromadzeń i cechów, do przyięcia opieki nad osobami. do cechów swoich należącemi albo dziećmi ich są obowiązane.

§. 79. Nikt, gdy będzie przez O przyięciu opieki.
Zwierzchność za opiekuna postanowiony, od przyięcia opieki bez ważnych i istotnych przyczyn uchylać się nie ma, owszem może być przez Sędziego karami do tego przynagłym. Niektóre iednak osoby do przyięcia opieki zupełnie albo pod zachodzącemi pewnemi okolicznościami są niezdolne. Dokładnieysze w tey mierze przepisy w części II. tit: 18. §. 130. &c. Xiegi praw powszechnych są zawarte. Ta xiega w tymże mieyscu §. 208. &c. oznacza

przyczynę, dla których uchylenie się od opieki dozwolone być może. Z tych mianowicie są te:

- 1, gdy kto sześć-dziesiąty rok wieku swego roku przeżył;
- 2, gdy dla wycierpianej długiej choroby tak dalece został osłabionym, że do należytego sprawowania poruczonej sobie opieki zupełnie jest niesposobnym;
- 3, gdy pięcioro lub więcej w małżeństwie spłodzonych i jeszcze pod władzą swoją zostających lub nie opatrzonych dzieci przy sobie chowa;
- 4, gdy dwiema, z obowiązkiem zawiadowania majątkiem złączonemi, lub jedną bardzo ważną i trudną opieką jest zajęty.

Co czynić
należy
chcącemu
uchylić się
od opieki?

Każdy, znajdujący się w takiej sytuacji, że do zleconej sobie opieki uważa się być niesposobnym, winien jest takie okoliczności Sądowni opiekunemu pod dalszy rozstrządek przedłożyć. To doniesienie powinno być natychmiast uczynione; gdy kto z pupillem albo rodzicami jego w publicznej żył nieprzyjaźni

źni; gdy dla tego, że jest wierzy-
cielem albo dłużnikiem lub z inszych
powodów do przyjęcia opieki jest
niezdolnym; tudzież gdy z iedney
z powyżey wzmiankowanych przy-
czyn nie łądzi się byź do tego obo-
wiązanym.

Takowe zgłoszenie się w każdym
razie może stać się na piśmie lub u-
stnie do Pr tokułu, a przytym po-
trzebne dowody przytoczyć należy.
Sąd opiekuenny postanowi przez
rezolucyą czyli wymówka jest flu-
szną lub nie. Jeżeli usuwający się
od opieki na takiej rezolucyi nie-
przeftanie, po odebraniu iey natych-
miaft, albo naydsley za trzy dni
dowody na poparcie swego żądania
złoży. Takie dzieło przeszle się po-
tym wyższemu sądowi, który posta-
nowi, czyli przeszła rezolucya ma
się ostoć, albo byź odmienioną. —
To postanowienie będzie ostateczne,
a od niego żadne odwołanie się miey-
sca mieć nie może.

Uchylając się od zleconey sobie
od Sądu opieki nadewszystko baczyć
należy, iżby przez to przedłużenie
osobie opieki potrzebuiący nie była

iaka szkoda zrządzona. Ten, który będzie iey przyczyną, odpowie za nią, jeżeli z wymówkami swemi zostanie odsądzonym. Dobrze zatym uczyni, nie mając oczywiście ważnych powodów, gdy przynajmniej z razu podeymie się opieki względem takich interesów, w których zwłoka może być niebezpieczną. Wszakże iemu to do wyводу mniemanego prawa usunięcia się od opieki, bynajmniej nie przeszkodzi.

Obowiąz-
ki opieku-
na.

§. 80. Każdy Opiekun od Sędziego potwierdzony, zostanie do urzędu swego przez podanie ręki na znak wiary obowiązany, i sądową Instrukcją odbierze.

Obowiązki i władza Opiekuna mają za obiekt tak osobę iako majątek *Pupilla*. Mieć powinien największe staranie nietylko o zdrowiu, ale o edukacyi moralney *Pupilla*, i o postępkach jego corocznie Sędziemu opiekunnemu donosić.

Małoletni przez edukacją stosownie do swego stanu, majątku, i zdolności uformowani być powinni na cnotliwych i użytecznych obywateli. Marnotrawcę, chociażby był do-

rosły w lata, mieć zawsze powinién opiekun pod dozorem, zachęcać go do życia czynnego, i o poprawę wad jego najmocniej starać się. Szalony lub pomieszanego rozumu powinien tak być strzeżony, ażeby ani sobie samemu ani drugiemu szkodzić nie mógł.

Staranie o majątku rozciąga się do zabezpieczenia, utrzymania, porządnego gospodarnego administrowania, i polepszenia onegoż. Opiekun obowiązany jest bez zwłoki spisać dokładny regestr majątku *Pupilla*, i z największą starannością baczyć na to, aby nie było nic zapomnianego, zataionego, albo zgoła na stronę wyniesionego. Nadto, powinien iako dobry gospodarz tym majątkiem zawiadywać; z znaydujących się meblów nic samowolnie nie przedawać, lecz względem sztuk, które z najlepszym dobrem *Pupilla* mogłyby być zachowane lub sprzedane, swoją opinią Sądowi przedłożyć; pieniądze które się w gotowiznie zostały, do schowania sądowego oddać; kapitałowa na długach będących bezpieczeństwo pod dozorem i przewodnictwem Sę-

dziego roztrząsać, i tym końcem o okolicznościach sytuacji dłużnika uważać pilnie dowiadywać się; na gospodarstwo dłużników *Pupilli* d brać mieć baczość, a skoro postrzeże, iż to gospodarstwo do nieładu i upadku się nachyla, o tym bez zwłoki Sędziemu donosić; żadnych nowych kapitałów bez pozwolenia sądu nie rozpożyczać; czynsze, komorne, arędy i inne dochody w czasie należytym odbierać, i ociągających się w płaceniu niezwłocznie do sądu pociągać; bez zezwolenia opiekuńskiego Sędziego w żadną sprzedaż gruntów nie wdawać się; o zapłaceniu długów, któremi majątek *Pupilla* jest obarczony ufilnie zaradzać, a jeśli znaczny ciężar długu znajduje się, o tym z urzędem opiekuńskim naradzać się; zgoła, w wszelkich godnych zastanowienia przypadkach, tyczących się części to osoby czyli majątku *Pupilla*, samowładnie nie postępować, lecz do sądu po rozkazy i instrukcyę udawać się powinien. Nakoniec obowiązany jest z sprawowania swego corocznie zdawać rachunki, i te najpoźniejszy w

trzech miesiącach po upłynieniu roku rachunkowego do sądu opiekuńskiego, podawać.

Dostateczniejszy wyszczególnienie obowiązków opiekuna należy obaczyć w powszechnym Prawie Kraiowym Części II. tytule 18. §. 158. Roczne rachunki opiekuna przez sąd roztrząsane, naprzeciw tymże poczynione excepcye opiekunowi do odpowiedzi komunikowane, i w pewnym wyznaczonym terminie dostateczney wyjaśnione być mają. Na ten czas sąd przez rezolucyą postanowi, które excepcye za rozwiązane być mają uważane, a przy których odpowiedzialność na opiekuna i iak daleko spada. Jeśli opiekun nie zechce na tym przestać, i nie przyznawać poczynionych excepcyi, wtedy rzecz ta do procesu przed przyzwoitym Sędzią odesłana zostanie. Jednakowoż radziłoby się opiekunowi takowego procesu nie rozpoczynać bez naydoyrzalszego namysłu.

§. 81. Sąd opiekuński może ustanowionego opiekuna znowu oddalić, i na jego miejsce innego osadzić, gdy poznaie, że dłuższe onego utrzy-

O odsu-
nięciu opie-
kuna.

manie mogłoby być *Pupilli* szkodziwe lub niebezpieczne.

Krewni *Pupilla*, którzy o jego opiekowaniu się mieć staranie powinni, są także obowiązani pod własną odpowiedzialnością o tym sądowi oświadczyć, jeżeli postrzegą, iż opiekun z osobą lub z majątkiem *Pupilla* niedbale lub niewiernie obchodzi się. Każdy nawet obywatel państwa do takiego doniesienia ma prawo.

Sąd opiekuński na ów czas examinaować będzie doniesione okoliczności, naznaczy na to dokładniejszą indagacyą, i wysłucha opiekuna co na to odpowie. Potym postanowi, czyli oskarżony opiekun ma się na dalszy czas utrzymać, albo czyli będzie można żądać, aby całę oddalonym został?

W ostatnim razie sąd opiekuński najpierwey uczyni potrzebne do zabezpieczenia *Pupilla* dyspozycye; a gdy oskarżony opiekun, iak mu się radzi, złoży dobrowolnie opiekę, wtedy już nic daley czynić nie trzeba. Jeśli zaś opiera się swemu oddaleniu, proces o to zwyczajnym sposobem wprowadzi się do przy-

zwołtego sędziego, i jeśli naprzeciw opiekunowi dowodne iakowey rozmyślney niewierności będą doniesienia, wyznaczy się fiszkalna lub kryminalna inkwizycya.

§. 82. Postanowiona dla małoletności opieka ustaie, kiedy *Pupillo-* Skończy nie się o-
pieki nad
małolet-
nim. *wi* lat dwadzieścia cztery minęło. Jeśli zaś od oycy wyraźnie iest postanowione przedłużenie opieki, wtedy kontynuować się będzie, nie dłużej jednak iak naywięcey lat sześć nad termin prawem dla zupełności lat oznaczony. Takoz prawna *Pupilla* przeciwko temu prozba odmówioną być nie może.

Ażeby w pożyciu obywatelskim każdy był w stanie zapewnić się zupełnie: czyli ten z którym ugode zawrzeć albo iaką inną czynność chce przedsięwziąć, ieszcze z przyczyny małoletności zostaie pod opieką lub nie? przeto każdemu *Pupillowi*, gdy za doysciem zupełności lat będzie wypuszczony z opieki, na to wydane będzie od sądu opiekuńskiego zaświadczenie na piśmie.

Opieka nad małoletnim może takze przez deklaracyą przyzwoitości

wieku być zniesioną. To jednak koniecznie najpierw wyciąga przy czyny dowodzące, iż tym sposobem do jego istotnego i trwałego zysku więcej się dopomoże niżeli przez kontynuacyą opieki.

Zadna takż nie może zachodzić deklaracya przyzwoitości wieku dla płci niewieściey przed skończeniem lat ośmiu, a dla płci męskiej przed skończeniem lat dwudziestu. *Pupill*, starający się o nią, powinien się zgłosić do sądu opiekuńskiego przez pismo lub przez protokół. Wyrazi okoliczności dla których deklaracya przyzwoitości wieku ma mu stać się użyteczną, oraz poda kilku krewnych lub inne wiary godne osoby za świadków. Na ten czas sąd opiekuński naznaczy ściśle dochodzenie, i uczyni rapport dokąd należy dla dalszego rozrządzenia. Jeśli deklaracya przyzwoitości wieku będzie wydana, wtedy nastąpi na to na piśmie zaświadczenie, które służyć będzie za dowód; i w nim niektóre kondycye moc zbywania i zastawiania dóbr nieruchomych ścieśniające, będą umieszczone.

§. 83. Zniesiona będzie opieka nad marnotrawcą, kiedy tenże przynajmniej przez dwa lata ciągle swej istotney poprawy dał dostateczne dowody. W takowym razie poda swą prozbę sądowi opiekuńskiemu na piśmie lub do protokołu. Przyłączy do tego od swego opiekuna, od bliskich krewnych lub od innych wiarygodnych osób względem aktualney swej poprawy zaświadczenia na piśmie. Jeśli sąd podług oświadczenia opiekuna i krewnych uzna żądane zniesienia opieki być słusznym, wtedy takowe natychmiast zarezolwowane, i na to byłemu marnotrawcy zaświadczenie na piśmie wydane zostanie. Jeśli zaś żądane zniesienie opieki uznane będzie za niemogące być dopuszczone, wtedy się na tym iedynie zostać musi póki marnotrawca przez dalsze dobre zachowywanie się dostatecznych nie okaże dowodów, że się w rzeczy samej poprawił.

Zniesienie opieki nad marnotrawnym.

§. 84. Opieka nad majątkiem nieprzytomnego ustanie w ten czas, gdy ten powróci, lub o swym życiu i mieyscu bawienia doniesie. Je-

Ustanie opieki nad majątkiem oddalonego.

śli zaś w przeciągu lat dziesięciu żadney wiadomości nie będzie o życiu lub śmierci odległego, na ten czas żądać można, aby był deklarowany za umarłego. Ciąg dziesięcioletni rachować się będzie od tego dnia, którego ostatnia wiadomość odebrana była, albo gdy żadney nie było wiadomości od czasu, w którym się nieprzytomny oddalił, lub zabłąkał. Osobne warunki znajdują się w prawie powszechnym krajowym w Części II. tytule 18. §. 229. i daley.

Prawo żądania deklaracyi o śmierci, służy baskim krewnym nieprzytomnego, i o nie żądać potrzeba u tego sądu, pod którego Juryzdykcyą nieprzytomny ostatnią razą w krajach Królewskich mieszkał, albo gdy nie miał nigdzie mieszkania, w mieyscu urodzenia iego. Stać się to może przez podanie na piśmie lub ustnie do protokołu, a naybezpieczniej jest, izby krewni unikając przewłoki zdali na opiekuna przewodzenie procesu. Sąd examinować będzie czyli lata nieprzytomności stosownie do prawa upłynęły. Potym nazna-

czy publiczne zapozwanie nieprzytomnego przez Gazety, i przez Pisma peryodyczne *Intelligenz blätter* zwane.

Gdy nieprzytomny ani w oznaczonym terminie nie stawi się, ani o swoim życiu i gdzie się znajduie wiadomości nie da, a gdy przy tym ten, który zapozwanie wyniośł przyśięgą zatwierdzi, iż nie więcej o życiu nieprzytomnego i gdzieby się znajdował, nie dowiedział się: za czym deklaracya o śmierci przez dekret zadecydowaną zostanie.

Majątek nieprzytomnego przypadnie potym temu, któremu podług prawney sukcesyi na dniu zapadłego dekretu należy, ieśli się okazać nie da, że nieprzytomny prędey lub późniey umarł, albo że przez testament, ugodę o dziedzictwo, i t. d. swoim pozostałym majątkiem rozrządził. Kto chce iedno lub drugie dowieść, dobrze postąpi, gdy niezwłocznie uda się do sądu, i potrzebne złoży dowody.

Jeśli się nie przytomny po wyszley deklaracyi o śmierci iego odezwie, może wprawdzie żądać powrócenia

sobie swego majątku, iaki się jeszcze znaydować będzie; ten zaś, który na fundamencie zaszłej deklaracji o śmierci, takowy majątek obiał w posessyą, uważany będzie przez taki przeciąg czasu za prawego posiadacza, i ciągnięne aż dotąd użytki zatrzyma.

ROZDZIAŁ V.

O Hypotekach.

O instytucji hypoteki w powszechności.

§. 85. Instytucya Hypoteki jest bardzo dobrym i użytecznym zamiarem. Zapewnia własność dóbr, domów, i innych nieruchomości, ułatwia ich sprzedaż, i powiększa kredyt.

Co do istoty swoiey na tym się zasadza, ażeby w każdym sądzie utrzymywane były osobne księgi gruntów w iego dystrykcie leżących. Każda nieruchomość będzie miała swój oddział, i w nim zapiszą się

śmie dziedzica ; prawo gruntowe z
jakiego do possessyi przyszedł ; nie-
które warunki własność ścieśniające ;
wartość , za którą z iedney ręki do
drugiey przeszła ; oprócz zwyczaj-
nych podatków stałe stojące na nim
ciężary ; nakoniec zabezpieczone na
nim długi , i zaszły w nim z przy-
czyny cessyi lub inne odmiany.

Kto zatym chce iaki grunt kupić,
pieniądze nań pożyczyć , zapisaną
już hypotekę na siebie przejąć , lub
inną iaką czynność przedsięwziąć ,
(w czym potrzeba dokładnie dowie-
dzieć się o istocie gruntu , o prawach
dziedzica , i t. d.) ten wiadomości tey
naypewniey zasięgnąć może z księgi
hypoteczney. Jednakże podobne wia-
domości nie każdemu bez wyłącze-
nia pozwolone będą , lecz kto ich od
sędziego mieć żąda , ten powinien
albo pozwolenie dziedzica złożyć ,
albo przeświadczyć , iż ma w tym
wielkiey wagi interess.

Sąd każdy iest w odpowiedzi za
rzetelność swych ksiąg hypotecznych ,
i za to , iż wpisane czynności tak
iaki są w nich wymienione , aktual-
nie zaszły. Lecz iako obowiązany

nie jest sam zaręczyć. ważność i prawną trwałość przedlicwziętych przez strony czynności, tak może, jeżeli przy tym znaczne wątpliwości się pokazą, do ich rozwiązania strony przynaglić. Także sąd ręczyć nie może za zapisaną wartość gruntu, i za dostateczność na to podanej hypoteki.

O zaświadczeniach
hypotecznych.

§. 86. Dla uniknięcia przykrego częstokroć dowiadywania się przy xiędze hypoteczney i umniejszenia zatrudnień, będą w sądach expedyowane zaświadczenia hypoteczne, i nie tylko dziedzicom gruntów, ale każdemu żądającemu iakowego zapisania wydawane. Takowe zaświadczenie zawierać w sobie będzie wiadomość o nieruchomości w xięgę hypoteczną wciągnięney. Sąd powinien równie zaręczyć rzetelność świadectwa hypotecznego iak rzetelność samey xięgi hypoteczney.

Zaświadczenie hypoteczne nie może jednak iak tylko stan rzeczy w czasie wygotowania swego okazywać: Zaczym każdy, ieśli od wygotowania zaświadczenia hypotecznego iuż nieiaki czas upłynął, powinien wprzód

dy dokładnie się wywiedzieć: czyli i jakie potym zasły odmiany? Stać się to może naylepiey w ten sposób, że się złoży zaświadczenie hypoteczne Sędziemu, aby się zasły odmiany w nim zanotowały, lub zaświadczone było, iż wszystko w dawnym ieszcze stanie zостаie.

Nadto, iesli w zaświadczeniu hypotecznym brać się będzie stósunek do iakiego kontraktu, ugody o dziedzićstwo lub do innego dokumentu względem zawierających się w nim osobiłwszych przeznaczeń; wtedy względem tego sam dokument przeyrzeć i dla wszelkiego przypadku Sędziego o kopią iego prosić należy.

§. 87. Jeśli doniesienia o nieru- Powsze-
chne pra-
widła. chomości być mają dokładne, każda zachodząca odmiana powinna być Sędziemu wiadomą. Jeśli te doniesienia mieć mają pewność koniecznie potrzebną, wtedy względem każdej okoliczności wpisany powinien być dowod dostateczny.

Na tych obydwóch fundamentach zależy postępowanie w hypotecznych interessach. Wszelkie zachodzące w kontraktach, testamentach, lub

inne do dziedzictwa nieruchomości, albo do stanu długów ściągające się odmiany, powinny być Sędziemu więgę hipoteczną trzymającemu do wpisania okazane, bowiem zaniedbanie tego okazania ciągnie za sobą pewne prawami oznaczone złe skutki. Osobliwiey ten, który będzie chciał wyrobić sobie prawo hipoteki, nie może zaniedbywać wpisania każdego obiektu. Przez aktualne tylko wpisanie do publicznych ksiąg gruntowych nabywa prawa hipoteki, i wszelkie dawniey zaszłe odmiany przeciwko sobie uznać musi.

Aby zaś wpisanie bez trudności nastąpić mogło, każdy o tym najpierwey pamiętać powinien, ażeby złożył Sędziemu dostateczny dowód o pewności zayścia tey rzeczy, która wpisana być ma. Zaczym starać się będzie, iżby kontrakt był zawarty w Sądzie lub przed jakim Kommissarzem sprawiedliwości, iżby rzecz zaszła, n. p. spadek sukcesyi przez sądowe zaświadczenie był okazanym, i t. d.

Zachowa-
nie się te-
go, który

§. 88. Kto żąda wpisania do więgi hipoteczney, zamelduje się temu

Sędziemu, pod którego iurydykcyą się o wpisaniu sflara; stojący grunt zostaje, Jeśli osobiscie żądanie do protokołu poda, najlepiej uczyni. Jednak przygotowane przez siebie i podpisane przełożenie także jest dostateczne. Komu zaś na dokładney a osobliwie praw kraioowych wiadomości zbywa, ten udać się powinien do Kommissarza sprawiedliwości. Będąc kto oddalonym od miejsca w którym zostaje zięga hypoteczna, może podać żądanie przez Plenipotentą; ale ta plenipotencya wyraźnie do interessu ściągac się powinna, i podpis sądownie lub przez Kommissarza sprawiedliwości zaświadczoneym być musi.

Żądanie czyli będzie uftnie lub na piśmie oświadczone, zawsze koniecznie potrzeba oddać zaraz Sędziemu dowody o exystencyi tey rzeczy, o wpisanie którey żądanie zachodzi.

Sędzia uznawszy te dowody za niedostateczne, da sflronie instrukcyą potrzebną, którą ściśle uskutecznić należy. Jeśli zaś na żądane wpisanie zezwoli, wtedy sflrona na dowód otrzyma zaświadczenie hypoteczne. Radzi się, iżby to zaświadczenie do-

brze przeyrzeć, czyli wpisanie we
wszystkim podług żądania nastąpiło?
a kiedy w nim czego jeszcze nie-
dośtaie, natychmiast to okazać Sę-
dziemu dla poprawienia.

Zachowa-
nie się o-
beymują-
cego dzie-
dztwo
gruntu.

§. 89. Do porządku przy xiedze
hypoteczney nadewszystko na ezy,
ażeby się iasnie z niey okazywało:
Kto każdą nieruchomość posiada, ia-
kim sposobem onę nabył, i czyli
bez wszelkiego warunku podług upo-
dobania nią rozrządzić iest mocen?
Dla tego prawa nakazuią, ażeby ka-
żdy, który przez kupno, zamianę,
darowiznę, sukcesyą, lub innym ia-
kim sposobem do dziedzictwa wsi ia-
kiey, domu, ogrodu, lub inney nie-
ruchomości przychodzi, naydaley w
przeciągu roku iednego o zasłęży
odmianie doniość sądowi, i onemuż
dowod w iaki sposób do posłeszyi
przyszedł, okazał.

Nayprzód złoży oryginalny naby-
cia instrument, n. p. kontrakt kupna,
testament, i t. d. Jeżeli gruntale się
na sukcesyi prawney, wtedy oprócz
zeyścia z świata przeszłego dziedzic-
ca, stwierdzi oraz służące sobie pra-

wo dziedzictwa przez zaświadczenie sądownie wydane.

Kto w czasie przepisany doniesienia nieuczyni, tego sąd do tego pod karą zobowiązać może.

Jeśli się zdarzy, iż iaka nieruchomości na kilku wspólnie sukcesorów spadnie; a ci mają zamiar onę jednemu z pomiędzy siebie przyznać, powinni, kiedy kollokacya w ciągu roku jednego nie może być ukończoną donieść o tym Sędziemu, i upraszać o przedłużenie czasu.

Jedynie tylko ten, na którego imie nieruchomości do księgi hypoteecznej zapisze się, uznany będzie za prawdziwego iey właściciela. Nawet gdyby się w dalszym czasie okazać miało, iż nie ten lecz kto inny jest właścicielem prawdziwym, każdy który się z zapisanym dziedzicem w rzetelny sposób na mocy księgi hypoteecznej wdał w kontrakt i w negocyacyą o tę nieruchomość, będzie zupełnie bezpiecznym, i żadney z strony odzywającego się potym właściciela napaści obawiać się nie powinien.

Czyli ten, który iakową sztukę gruntu nabył i zapisanie iey w księdze hypoteczney na swoje imie wyrobił, dla zupełnego bezpieczeństwa ma ieszcze starać się o publiczne przywołanie pretensorów do tegoż gruntu? rozwiązanie tej kwestyi zależy od okoliczności. Trafunki, w którychby takowe przywołanie podług teraźniejszego urzędu mógł być użyteczne, rzadko w prawdzie zdarzają się: ale każdy nabywający stojące dobra dobrze uczyni, gdy się w tej okoliczności prawnika poradzi.

Zachowanie się mającego realne pretensye.

§. 90. Do doskonałości księgi hypoteczney jest ieszcze konieczną potrzebą, ażeby każdy mający realną pretensyą do iakiej sztuki gruntu, o niej niezwłocznie doniósł Sędziemu, i o wpisanie do księgi hypoteczney dopraszał się.

Pod realnemi pretensyami rozumiemy się takie, których obiekt jest iaka wieś, dom, ogrod, lub inna sztuka gruntu, bez względu na osobę dziedzica. Do tego osobliwie należą i powinny być wpisane:

- 1, Stałe ciężary lub daniny, n. p. Czynsz lub dziedziczna dzierżawa

wa, wieczyście czynsze pieniężne lub w ziarnie, pewne dochody, i inne intraty;

- 2, Warunki względem własności lub wolney dyspozycyi dziedzica, n. p. lenność i ztąd wynikające prawa naybliższych powinowatych, współ-lenników, i expektantów; *fidei commissa*, majoraty lub senioraty, prawo bliskości, wyderkaś, pierwszeństwo w kupnie, i inne ugody lub testamenta, przez które komu używanie, ciągnięcie użytku, mieszkanie, lub inne, własność majątku dziedzica ścieśniające prawa są na tę nieruchomości nadane;

- 3, Gruntowe prawa, które dochody obciążoney nieruchomości zmniejszają chociaż żadnemi widocznymi znakami lub postanowieniem nie są oznaczone; zwłaszcza prawa wolnego pastwiska i wrębu.

- 4, Zaległe summy kupna, do której prawo własności lub prawo hipoteczne ostrzeżone zostało.

- 5, Pożyczone summy i tym podobne ugody, w których wyraźna hipoteka jest zapisana;
- 6, Prawne i ciche hypoteki wszelkiego rodzaju, n. p. wniosek żony; majątek, który dzieci dziedziczą od kogo trzeciego przez sukcesyą nabyły, w podarunku lub innym sposobem dostały, a który w rękach Ojca został się; małoletni, niedołęzni, marnotrawni i oddaleni, nad którymi dziedzicowi jest oddana opieka; kto na wybudowanie albo na wyreperowanie nieruchomości dał materiały, roboty czynił, albo pieniądze awańsował, które na ten koniec obrócone zostały, i t. d.

Ten, który z iedney z powyższych przyczyn ma realną pretensyą, powinien z nią popisać się do księgi hypoteczney i umieszczenia żądać. Taką realną pretensyą dopiero od daty wpisania iey zupełną dzielną nabyla, zatym opóźniający się z wpisem, wszystkim dawniejszym zapisom w księdze hypoteczney, będzie musiał ustąpić, albo przeciwne pre-

ten
zna
§
pret
padł
ny
żeni
czas
pić
pret
szko
gac
nie
ba
kok
S
cyi
nier
dem
spo
pro
tud
swo
szcz
gdz
O
mos
mio
flus

tensyi swoiey postanowienia przyznać.

§. 91. Przy takowych realnych O prote
pretensyach zdarzają się czasem przy- stacyach
padki, że pretensor bez własney wi-
ny nie jest natychmiast w stanie zło-
żenia zupełnych dowodów. Na ów
czas istotny wpis wprawdzie nastą-
pić nie może, atoli prawo takiemu
pretensorowi dla zaślönienia go od
szkody z przewłoki wyniknąć mo-
gącej dozwala, aby tym czasem za-
niósł protektacyą. Do tego tylko trze-
ba, aby pretensya przynajmniej ia-
kokolwiek była okazaną. §.

Skutek wpisania takiej protesta-
cyi ten jest, że do czasu póki na
nieruchomości zostaje, wszelkie wzglę-
dem niey potym zayść mogące dy-
spozycye i zapisy istotnego prawa
protestującego się osłabić nie mogą,
tudzież, że skoro realną pretensyę
swoią należycie dowiedzie, umie-
szczony z nią będzie w miejscu,
gdzie protektacya zapisana była.

O tey protektacyi dziedzic nierucho-
mości natychmiast ma być uwiado-
miony, który jeżeli pretensyę nie-
łuszną być twierdzi, rozsądzenia

iey w zwyczajnym Proceſſie żądać
ieſt mocen.

Co ma czy
nie poży-
czający
summy na
hypotekę?
§. 92. Kto chce na hypotekę,
to ieſt: zaſtaw, na wieś, dom lub
inſzą nieruchomość pieniądze poży-
czyć, powinien nadewszystko ſtara-
rać ſię o zaſwiadczenie hypoteczne,
aby ſię z niego o ſtanie nierucho-
mości i bezpieczeńſtwie zaſtawy na-
uczył.

Zaſwiadczenie hypoteczne do cze-
go ſłuży, i iak ſobie z nim poſta-
pić należy, iuż w §. 86. namieniło
ſię. Dobra ieſt takżę przezorność
przedłożyć takie zaſwiadczenie do
przejrzenia prawnikowi, i opinią
iego względem bezpieczeńſtwa po-
życzonych pieniędzy zaſiągnąć. Ta
nadewszystko ieſt potrzebna, gdy
zaſtawić miana nieruchomość ieſt len-
nością, *fidei komiſſem* wſią emfiteu-
tyczną albo dziedziczną dzierżawą;
albo gdy władza dziedzica z wolnego
nią rozrządzania ieſt okreſloną. Przy-
najmniej winien ieſt ten, który bez-
pieczeńſtwa zaſwiadczenia hypote-
cznego ſam chce dochodzić, pilnie
baczyć na to, czyli dziedzic w ia-
kikolwiek ſpoſób ieſt w władzy swo-
iey

iey ograniczony. Jeżeli takie zaświadczenie referuje się do kontraktów, testamentów, do uгод o dziedzictwo, lub inszych dokumentów, takowe wprzódzy przeyrzeć trzeba.

Postanowiwszy kto pieniądze pożyczyc, starać się ma, aby zapis diu u przed Sądem lub Kommissarzem sprawiedliwości był zdziałany. Jeżeli kreyyt-r i dłużnik w jednym mieyscu mieszkają gdzie xięga hypoteczna iest złożona, naylepiey będzie, gdy całe dzieło, zwłaszcza liczenie pieniędzy w izbie do czynności hypotecznych wyznaczoney skuteczną; co gdy stać się nie może, wierzyciel niezwłocznie po napisaniu obligacyi, onę do xięgi hypoteczney końcem wpisu poda, albowiem od dnia takiego wpisu prawo pierwszeństwa iego zależy, gdy potym więcey hypotek na teyże nieruchomości będzie umieszczonych.

Naybezpieczniej postąpi sobie, gdy pieniądze nie pierwey wyliczy, póki instrument nie będzie w xięgę wciągniony, iżby z odebranego na to rewersu mógł wprzódzy przekonać się, że w tym przeciągu czasu żadne

odmiany z krzywdą jego w xiędze hypoteczney nie zaszyły, i że pre-tensya jego istotnie zapisana jest w mieyscu, które według umowy miało oney być wyznaczone.

W niesposobności zdziałania obligacyi przed Sądem albo Kommissarzem Sprawiedliwości, przynajmniej potrzebna jest ostrożność, aby dłużnik w skrypcie swoim na wniesienie do xięgi zaciągnionego długu wyraźnie zezwolił.

Nakoniec, jeżeli w obligacyi kilkoro nieruchomości będzie hypoteką zastawionych: wtedy wierzyciel w proźbie swojej o umieszczenie oney wyraźnie dodać ma, na którą z nich wpisu hypotecznego żąda. Jeżeli potym okaże się z zaświadczenia hypotecznego, że nie wszystkie znaiome grunta do wpisu weszły, nie trzeba opóźniać z wskazaniem tej omyłki, aby mogła być wnet poprawioną.

§. 93. Dłużnik wyliczenia obicane-y sobie na hypotekę summy nie wprzód-ży żądać może, póki wciągniony instrument wierzycielowi nie będzie wręczony. Przeto łatwo mo-

Zachowa-
nie się dłu-
żnika, któ-
ry zacią-
gnione-y
summy do

że się zdarzyć, że obligacya pierw-
 wey będzie wciągniona, nim dłużnik
 sumę za którą hypoteka była za-
 łożona do rąk swoich odebrał. Dla
 uniknienia wszelkiego nieładu, pra-
 wo dozwala mu czasu 30. dni po
 nastąpiionym wciągnięciu długów do
 księgi hypoteczney, w którym wyli-
 czenia sobie przez wierzyciela obie-
 caney summy czekać ma. Za nie-
 wy iczeniem oney w wspomnionym
 przeciągu, dziedzic winien iest nay-
 daley w iednym tygodniu do księgi
 hypoteczney uczynić o tym donie-
 szenie i o wpisanie protestacyi sta-
 rać się. Wtedy od woli iego zale-
 ży na pieniądze dłużey czekać, lub
 one jeżeli zechce przez pomoc Sę-
 dziego poszukiwać, albo o zwróce-
 nie i wymazanie obligacyi skargę za-
 nieść. Jeżeli ten przeciąg czasu u-
 chybi, będzie wprawdzie mógł czy-
 nić z pierwszym wierzycielem, ato-
 li gdyby tenże instrument komu trze-
 ciemu miał tym czasem ustąpić lub
 załatwić, wtedy dłużnik wniosku nie
 otrzymaney zapłaty przeciw takiemu
 trzeciemu nie będzie mógł użyć.

rąk nie
 wziął.

Prawa kre-
dytora hy-
poteczne-
go.

§. 94. Umieszczony w xiędze hy-
poteczney wierzyciel ma prawo trzy-
mać się dla zaspokoienia swego za-
stawioney sobie nieruchomości, bez
różnicy czyli ta znajduie się ieszcze
w posleſſyi pierwszego dłużnika, albo
do drugiego posiadacza z iakiegokol-
wiek bądź powodu przeszła. Każdy
nowy posleſſor nieruchomości, onę
nie inaczey iak tylko z zostającemi
na niey i wpisanemi ciężarami nabyć
może.

Prócz zastawionego gruntu, nie-
mniey także będące w czacie wpi-
su przyległości i należytości, wyni-
kłe potym wzroſty, tudzież docho-
dy i użytki, które ieszcze są od
nieruchomości nierozdzielne, wciąż-
gnionej hypotece podlegają.

To prawo zastawy rozciąga się nie-
tylko do kapitału, ale do prowizyi.
Jeżeli iednak grunt ieſt tak dalece
zadłużony, że wartość iego nie wy-
ſtarcza do zaspokoienia z niey wszy-
ſtkich na niey zapisanych kapitałów
oraz zaległych prowizyi; wtedy ka-
żdy hypoteczny wierzyciel w miey-
scu gdzie iego kapitał ieſt umieszczo-
ny, tylko dwuletnich zaległych pro-

wizyi żądać może, z dawnieyszemi zaś inszym wierzycielom dziedzica ustąpić powinien. Przeto każdemu wierzycielowi hypotecznemu radzić należy, aby z odbieraniem prowizyi nad dwa lata nie opóźniał się, i gdy onych potym nie odbierze, wedle nauki §. 37. niezwłocznie do Sądu skargę zaniósł.

Za powstaniem konkursu do majątku dłużnika, w przeciągu jego należec będą prowizye wierzycielom hypotecznym z dochodów nieruchomości w miarę ilości wystarczającej. W takowym więc razie każdy hypoteczny kredytor dobrze uczyni, gdy o dobre zawiadowanie zastawionej nieruchomości będzie staranny. Za same zaległe prowizye, tudzież za kosztą wniesienia do księgi hypotecznej albo sądowego zażkarżenia, zastawiony grunt nie odpowie. Kto zatem z tego także powodu bezpieczeństwa z gruntu żąda, powinien one w obligacyi wyraźnie dać sobie zapisać.

Prowizye od długu hypotecznego w mieyscu mieszkania wierzyciela zapłacone bydź powinny, chyba że

oddzielna o to zaszła insza umowa. Oddanie zaś kapitału, także w miejscu gdzie sięga hipoteczna znajduje się, wierzyciel przyjąć jest obowiązany.

Jeżeli dziedzic gruntu tak sobie z nim postępuje, że obawa umniejszenia bezpieczeństwa dłużnika zachodzi, na przykład: gdy we wsi źle gospodaruje, domowi ruynować się dozwala, i t. d. wtedy wierzyciel zaspokojenia swego jeszcze przed terminem żądać jest mocen. Jeżeli zaś prawa tego użyć nie chce, może dopraszać się Sędziego, aby szkodliwym dyspozycyom dziedzica była tamą założona.

Umieszczony w księdze wierzyciel, sprzeciwić się nie może, aby dłużnik prócz niego inszym jeszcze kredytorom, hipoteki na zastawionym gruncie nie miał także zapisać. Wszakże ugoda, przez którąby dłużnik tego prawa zrzekł się, będzie prawnie nieważną, ile że umieszczonemu wcześniej wierzycielowi z późniejszej zastawy żadna nie czyni się krzywda, owszem takowa ugoda kredytu dłużnika niepotrzebnie wiąże.

§. 95. Ten który zapisaną hypo-
 tecznie pretensyę przez cefsya albo
 zaftawę nabyć zamysła, niechay na-
 dewszystko baczy na to, czyli po
 wpisaniu oney wzmiankowane w §.
 93. trzydzieści ośm dni iuż upłynę-
 ły, bowiem dłużnik dla nieodebra-
 ney summy mógł był do tego cza-
 su protestacyą do księgi hypoteczney
 zanieść. Jeżeli zaś trzydzieści ośm
 dni po wciągnienu obligacyi minę-
 ły, wtedy niechay nikt nie obawia
 się protestacyi.

Drugą ostrożność, którą zachowa,
 jest ta: aby żądał ukazania sobie ory-
 ginału obligacyi, dla widzenia czyli
 się *ad rationem* iuż co nie wypłaciło.

Beśpieczeństwo kapitału okaże się
 z osnowy zaświadczenia hypoteczne-
 go, a przytym służy zawarta powy-
 żey w §. 85. nauka. Cefsya kapita-
 łu trzeba przed Sądem albo Kommis-
 sarem sprawiedliwości uczynić, przy-
 najmniey niechay będzie na piśmie,
 i najlepiey jest umieścić ją pod sa-
 mą obligacyą. Wciągnienu Cefsyi
 do księgi hypoteczney nie jest wpra-
 wdzie koniecznie potrzebne, atoli
 nie trzeba się z tym opóźniać, bo
 zaniedbanie tego w niektórych przy-

Comaczy-
 nie nabyw-
 ca zapisa-
 ney hypo-
 teką pre-
 tensyi.

padkach szkodliwe być może. Przynamniej należy wtedy dziedzica nieruchomości o zaszłej Celsyi bezwzględnie na piśmie uwiadomić, iżby przesłaniu właścicielowi obligacyi odąd summy nie płacił.

To samo rozumie się, gdy zahypotekowana pretensya ma być zastawioną. Niemniej i w tym razie trzeba udać się do księgi hypoteczney; jeżeli to jednak dla zachodzących okoliczności stać się nie może natychmiast, mający w ręku zastawiony sobie instrument, niechaj go nie wydanie, owszem dziedzica o zaszłym zastawieniu jego dokumentu na piśmie uwiadomić powinien.

Ten, któremu zahypotekowany kapitał dostał się przez sukcesyą, podobnież dobrze sobie postąpi, gdy prawo swoje w księdze okaże, i żądać będzie, iżby pretensya na imię jego była zapisaną. Ztąd wynika nadewszystko ten pożytek, że potym przez Celsyą lub zastawienie łatwiej może kapitałem rozrządzić.

O milczących hypotekach.

§. 96. Ci, którym według prawa milcząca hipoteka do majątku dłużnika służy, powyżey w §. 89. Nro 7. są umieszczeni. Jeżeli takową hy-

potekę do księgi dać wpisać zanie-
dbują, wynika dla nich ztąd ta szko-
da, że wszystkim wpisanym hypo-
tekom ustąpić muszą pierwszeństwo,
i łatwo utracić mogą prawo zastaw-
y, gdy nieruchomości do kogo in-
szego przejdzie; jeżeli zaś wpis na-
stąpił, nabywają od daty uiszczenia
tego wpisu przywileju istotney hy-
poteki. Jest zatem rzecz bardzo
ważna bynajmniej z tym nie opo-
źniać się.

Zadając zahypotekowania, prawo
swoje, jeżeli już nie jest zkadąd
wiadome, sądownemi zaświadczenia-
mi, przyznaniem dziedzica, lub in-
szym sposobem dowieść należy.

Jeżeli dziedzic kilkoro nieruchomości
posiada, które różnym Juryzdy-
kcyom są podległe, trzeba u każde-
go Sędziego zahypotekowania od-
dzielnie żądać.

§. 97. Dziedzic chcąc sumę za-
hypotekowaną zapłacić, powinien
wprzód ukazać sobie oryginału
obligacyi żądać, i pilnie dostrzedz
się na czyje imię jest w księdze hy-
poteczney zanotowana. Tylko ta-
kiemu sumę bezpiecznie liczyć mo-
że. Dobrze jest przy liczeniu pie-

Jak się ma
zachować
dziedzic
płacąc sumę
zahypo-
tekowaną.

niędzy postarać się, aby kwit w sądzie albo przez Kommissarza sprawiedliwości był napisany. Tenże kwit potym poda się Sędziemu, aby na fundamencie jego dług bez wszelkiej trudności był w księdze hypoteczney wymazany. Jeżeli się płacić całkowita zahypotekowana pretensya, trzeba oraz oryginalną obligacyę zwrócić, która potym końcem przemazania pretensyi w księdze hypoteczney Sądowi przedłożona być powinna. Gdy zaś tylko część pretensyi ma być wyliczona, albo gdy z innych przyczyn zwrócenie oryginalney obligacyi nastąpić nie może, wtedy dłużnik dla swego bezpieczeństwa niechay przynajmniej dopilnuie się, aby zapłacona kwota w jego obecności liczbą i literami na oryginalney obligacyi była zanotowana.

W przypadku zgubienia obligacyi, radzić należy dłużnikowi, aby pieczęć do rąk Sędziego trzymającego księgę hypoteczną wyliczył, i iemu dalszą prawną dyspozycyę względem przyśtawienia lub umorzenia zgubionego instrumentu polecił.

REGESTR MATERII.

Karta

Wstęp

SEKCJA PIERWSZA O zachowaniu się

w prawnych sporach - 13

ROZDZIAŁ I. Powszechne prawidła - tamże

§. 1. Własna pomoc zakazana - tamże

§. 2. Kto w Sądzie skargę zanosić, albo oskarżonym być może? - 15

§. 3. Obowiązek mówienia prawdy i podawania dowodów - tamże

§. 4. Obowiązek osobistego stawiania - 16

§. 5. O pełnomocnikach - 17

§. 6. O asystentach - 20

§. 7. Zachowanie się stron względem Sędziego w powszechności - 21

§. 8. Ustawy dla bezpieczeństwa stron w prawach zawarte - 23

§. 9. Ostrzeżenie względem pieniactwa i pokątnych doradców - 28

§. 10. Powszechny wyśław zwyczajnego procesu - 30

ROZDZIAŁ II. O zachowaniu się powoda 35

§. 11. Wybór sądu - tamże

§. 12. Które sprawy do zwyczajnych są- dów należą?	37
§. 13. Dokładniejsze wyznaczenie sądo- wnictwa.	39
§. 14. Zanieśenie skargi	44
§. 15. Opisanie skargi.	46
§. 16. O sprawowaniu się powoda aż do terminu instrukcyi	50
§. 17. O sprawowaniu się powoda na sa- mym terminie instrukcyi	51
§. 18. Dalsze czynności przy instrukcyi	54
§. 19. Wezwanie do zgody	54
§. 20. Opisanie dowodów i ukończenie czynności około procesu	55

ROZDZIAŁ III. O zachowaniu się oskar- żonego

§. 21. Przy odbieraniu pozwów	tamże
§. 22. Poprzednicze uwagi po odebra- nym pozwie	59.
§. 23. Jak się ma zachować oskarżony, gdy słuszną zistoty swojej pretensyą nie jest w stanie natychmiast zaspokoić?	60
§. 24. Jak sobie ma postąpić przecząc założoną do siebie pretensyą?	63
§. 25. O zachowaniu się oskarżonego przy instrukcyi sprawy	67

ROZDZIAŁ IV. O niektórych szczegó- lnych w sprawach zachodzących przy- padkach

	§. 26. O wydaniu Dokumentow - - - - -	tamże
	§. 27. O ważności Dokumentow - - - - -	74
57	§. 28. O przysięgach przez jedną stronę od drugiej żądanych - - - - -	76
59	§. 29. O przysięgach przez Sędziego na-	
44	każanych - - - - -	81
46	§. 30. O powołaniu trzeciego do sprawy (<i>litis denuntiatio</i>) i nominacyi - - - - -	87
50	§. 31. O interwencyi - - - - -	90
	§. 32. O <i>appellacyi</i> - - - - -	92
51	§. 33. O rewizyi (trzeciej instancyi) - - - - -	97
52	§. 34. O skutkach Dekretu, który w pra-	
54	wo przeszedł - - - - -	99
	§. 35. O <i>exekucyi</i> - - - - -	105
55	ROZDZIAŁ V. O niektórych oddzielnych gatunkach procesu - - - - -	
		106
58	§. 36. O procesie <i>wexlowym</i> - - - - -	tamże
nże	§. 37. O procesie <i>exekucyjnym</i> , kiedy może mieć miejsce? - - - - -	126
59	§. 38. O <i>aresztach</i> - - - - -	131
	§. 39. O <i>skargach</i> względem <i>turbacyi</i> <i>posesyi</i> , albo <i>rugowania</i> z niej - - - - -	140
60	§. 40. O sprawach tyczących się obrazy - - - - -	144
	§. 41. O sprawach <i>matżeńskich</i> - - - - -	149
63	§. 42. O sporach między <i>dziedzicami</i> i ich <i>poddanemi</i> - - - - -	161
67	§. 43. O <i>podziale</i> i <i>rozłączeniu</i> <i>spółki</i> - - - - -	188
	§. 44. O sprawach <i>granicznych</i> - - - - -	187

§. 45. O dzierżawach	290
§. 46. O indultcie	202
§. 47. O recesie od majątku	216
§. 48. O ugodzie z wierzycielami	222
§. 49. O kompetencji	226
§. 50. O konkursie	229
§. 51. O rękbaftacyi	245

**SEKCJA DRUGA. O zachowaniu się w
Sądowych interessach, które nie są
processem**

ROZDZIAŁ I. O ugodach - tamże

§. 52. O ugodach w powszechności	tamże
§. 53. Forma ugod	255
§. 54. Ugody, które na piśmie ułożone być powinny	256
§. 55.	259
§. 56. Sądowe ugody	262
§. 57. O zachowaniu się stron	268
§. 58. O wexlowych certyfikacyach	272

**ROZDZIAŁ II. O testamentach i ugodach
o dziedzictwo**

§. 59. O ostateczney woli dyspozycyach w powszechności	tamże
§. 60. Czym kto rozrządzić może w te- stamencie?	277
§. 61. Forma testamentu sądowego	279
§. 62. Odmiana albo cofnięcie testamentu	282
§. 63. O bezsądowych rozrządzeniach	287

§. 64.	O uchyleniu rozrządzeń bezsąd- ownie uczynionych	292
§. 65.	Prześlroga dla chcących dziedzic- two osiągnąć	293
§. 66.	O ugodach sukcesyjnych	295
§. 67.	O wzajemnych testamentach	296
ROZDZIAŁ III. O przypadkach śmierci		
	i sukcesyach	298
§. 68.	Doniesienie o śmierci	tamże
§. 69.	Poprzednicza staranność o pozostaw- stwym majątku	299
§. 70.	Obięcie, albo zrzeczenie się suk- cesyi	302
§. 71.	O sukcesorach ex beneficio	306
§. 72.	O zachowaniu się wierzyciela względem sukcesorów	312
§. 73.	O współ-sukcesorach	314
§. 74.	O processach sukcesyjnych	319
ROZDZIAŁ IV. O opiekunach		
§. 75.	O opiekach w powszechności	tamże
§. 76.	Czytym jest obowiązkiem starać się o opiekę	322
§. 77.	O niedołączonych i marnotrawnych	323
§. 78.	O poślanowieniu opiekuna	326
§. 79.	O przyięciu opieki	327
§. 80.	Obowiązki opiekuna	330
§. 81.	O odsunięciu opiekuna	333
§. 82.	Skończenie się opieki nad mało- letnim	335

§. 83. Zniesienie opieki nad marnotrawnym	357
§. 84. Ustanie opieki nad majątkiem oddalonego	tamże
ROZDZIAŁ. V. O hypotekach	340
§. 85. O instytucyi hypoteki w powszechności	tamże
§. 86. O zaświadczeniach hypotecznych	344
§. 87. Powszechnie prawidła	345
§. 88. Zachowanie się tego, który się o wpisanie stara	344
§. 89. Zachowanie się obymuiącego dziedzictwo gruntu	346
§. 90. Zachowanie się mającego realne pretensye	348
§. 91. O protestacyach	354
§. 92. Co ma czynić pożyczający summy na hypotekę?	354
§. 93. Zachowanie się dłużnika, który zaciągnionej summy do rąk nie wziął	354
§. 94. Prawa kredytora hypotecznego	356
§. 95. Co ma czynić nabywca zapisanej hypoteką pretensyi	359
§. 96. O milczących hypotekach	360
§. 97. Jak się ma zachować dziedzic płacący sumnę zahypotekowaną	362
Omyłkę zamiast §. 46. popraw §. 42. na karcie	161

DODATEK

DO

X I A S Z K I

POD TYTUŁEM:

NAUKA DLA STRON

Względem zachowania się w Processach

DLA

PANSTW PRUSKICH.

OBWIESZCZENIE

*Względem Sądownictwa w Mieście
Warszawie.*

C Jego Najjaśniejszy Król Jmć Pru-
ski po oddanym
solasto Warsza-
węanność swo-
ia d tuteyżym

Sejmowski

regularney i stałej Administracyi sprawiedliwości obrócić raczył: przeto wszystkie dotąd byłe sądy Mieyskie, które sądownicze czynności odbywały, mianowicie: bywszy Magistrat, sąd Woytowski-Ławniczy, i wszystkie sądy Wydziałowe zniesione, i na mieysca ich właściwy Magistrat sprawiedliwości dla Miasta i przedmieściow jego łącznie z Pragą wprowadzony, i tenże, częścią członkami bywszego Magistratu i sądu Woytowski-Ławniczego, częścią nowemi Oficyalistami obładzony został.

Pod Juryzdykcyą tegoż Magistratu zostawać będą w pierwszej instancyi względem wszelkich osobistych sporów wszyscy mieszkańcy Starego i Nowego Miasta Warszawy, Przedmieścia Krakowskiego, Nowego Swiata, Bielnow, Grzybowa, Leszna, Nowolipia, Szulca, i Pragi, wyjąwszy osoby Stanu Szlacheckiego, tudzież te, które dla urzędów innych wyjąwszy swej inszem, gę; wszelak, ra-wiedliwość nad wszelkiemi, egu

Ładownictwa-polożonemi stojącemi do-
brami, bez różnicy stanu i kondycyi
właścicieli, także nad całym Zy-
dostwem, wyjąwszy jednak sprawy
ich do Regencyi tuteyszey już wpro-
wadzone, rozciągać będzie, a Rabini
ich z Assessorami swemi tylko tak na-
zwane sprawy obrządkowe, między
Zydami rozsądzać mocni będą.

Do władzy tegoż Magistratu podo-
bnież należy, wszystkie sprawy we-
xlowe rozsądzać, jeżeli dłużnik pod
iego Juryzdykcyą zostaje.

Co zaś do *sponsaliow* i spraw mał-
żeńskich, te, jeżeli jedna strona nie
jest wiary Katolickiey, do Regencyi,
a jeżeli oboje małżonkowie są Kato-
lickiey Religii, do Konfysztorza wpro-
wadzone być powinny.

Aże Magistrat sprawiedliwości tak-
że zatrudniać się będzie dozorem nad
zostającemi pod Juryzdykcyą iego
nieletniemi osobami, przeto składa się
z dwoch Departamentów, to jest:

Z Sądu Mieyskiego,

I z Urzędu Sierociego.

Do pierwszego należą w miarę ie-
go Juryzdykcyi:

1. Wszelkie cywilne i kryminalne sprawy.
2. Wszystkie processa konkursowe i likwidacyjne, tudzież edyktalne pozwy nieprzytomnych i z kraju uszłych osob.
3. Sprawy sukcesyjne i działowe, kiedy wszyscy sukcesorowie doszli lat przyzwoitych.
4. Potrzebne przeżade i alienacye.
5. Pieczętowanie pozostałych po śmierci ruchomości.
6. Odbywanie aukcyi i licytacyi.
7. Sporządzenie tax nieruchomych gruntów.
8. Spory między czeladzią, tudzież o budowy i o prawa do cudzey własności lub gruntów (*servitutes.*)
9. Wszystkie dzieła *voluntaria jurisdictionis*, iako to: przyjmowanie testamentów &c.
10. Dzieło względem Hypoteki wszystkich gruntów, nakoniec
11. Sporządzenie i wydanie wszystkich tegoż dzieła hypotecznego ty-

czących się Instrumentów, kontraktów, kupna, obligacyi, &c.

Urzędu sierocego jest obowiązkiem nieletnim, niedołążnym, i nieprzytomnym Osobom opiekunów wyznaczać, majątkiem ich zarządzać, i tak o sustentacyi, iako też wychowaniu ich mieć staranie.

Niechay zatym Obywatele Miasta tego w czynnościach swoich podług powyższych przepisow do tych dwóch Departamentów udają się.

Przytym wiadomo się czyni Publiczności, że Magistrat sprawiedliwości Sessye swoje w Domu z Szpitala Paulińskiego zbudowanego przy Bramie Nowo-Mieyskiej położonego odprawiać będzie, gdzie zatym Memoryały do tegoż Magistratu oddawane, tudzież ustne żądania w regestraturze tamteyszey zanoszone być powinny.

Zamiast bywszych sądow Burmistrzowskich, wyznaczone będą w Cerkwach Miasta oddzielne potoczne Deputacye, o urządzeniu których, tak iako o dniach sądowych Publi-

czność przez Magistrat sprawiedliwości osobnym obwieszczeniem dokładnie będzie uwiadomiona.

Kto w reszcie o czynnościach często rzeczonego Magistratu, i o prawidłach iemu przepisanych doskonałą życzy powziąć wiadomość, doczyta się obszernie z regulaminu, który będzie do Druku podany, i publicznie przedawany, przy czym także zaleca się stronom mającym prawne interelli, Xiążka niedawno z pod praśły JX. Kanonika Malmowskiego wyszła, każdemu w sądowych czynnościach arcy potrzebna, zawierająca w sobie wipis z powszechney sądowey Ordynacyi.

Przedaje się tu także w tłumaczeniu Polskim wypis z powszechnego Prawa dla wszystkich Państw Pruskich wydanego. Aże każde z tych Dzieł tylko po kilka złotych kosztuje, przeto słusznie spodziewać się należy, iż każdy ten mały wydatek chętnie podeymie, ile że przez to o Prawach i układach, podług których w prawnych i inszych zdarze-

niach ma się zachować, potrzebną na-
będzie wiadomość.

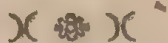
W Warszawie dnia 9go Sierpnia
1796. Roku.

*Królewsko-Południowo-Pruska
Regencya.*

podpisano: DE MEYER.

OBWIESZCZENIE
D R U G I E.

Nayiaśniejszy Król Jmć Pruski,
Pan nasz Miłościwy wszystkim mie-
szkańcom Departamentu Warszaw-
skiego wiadomo czyni, że obiecany
w obwieszczeniu z dnia 16. Listopada
roku przeszłego Sekcyi 1. §. 2. wy-
pis z powszechney Sądowej i pro-
cessowey Ordynacyi, z pod prassy
tuteyszey X. Kanonika Malinowskie-

go w tłómaczeniu Polskim wyfzedł; z którego to Dzieła, które za mier-
ną cenę 6. Złotych Polskich u wspo-
mnionego Redaktora i we wszystkich
Xiegarniach większych Miast Pruskich
przedaje się) każdy, komu to wie-
dzieć zależy, o wszystkim, co we-
dług terażniejszych praw Kraiowych
tak w właściwych processach, iako
też w inszych sądowych czynno-
ściach czynić i zachować powinien,
wiadomość i naukę powziąć może.

Znayduie się także od dawnego
iuz czasu w Xiegarniach znacznie-
szych Miast Pruskich za tę samą ce-
nę tłómaczenie Polskie wypisu z po-
wszechnego prawa Kraiowego, któ-
re w roku 1793. pod tytułem: *Nau-
ka o Prawach dla Obywatelów Państw
Pruskich* w Berlinie z druku wyszło.

A tak, gdy z strony Rządu wszel-
kie uczynione są rozporządzenia koń-
cem ułatwienia hołdownikom i mie-
szkańcom Pruss Południowych spo-
sobu poznania się z terażniejszemi
prawami i układami sądowemi: prze-
to Nayiaśniejszy Pan spodziewa się

po nich, że z tey sobie zrządzoney
sposobności korzyść zechcą; bo ie-
żeli w powszechności dla każdego
mieszkańca Państwa jest rzeczą bar-
dzo ważną i potrzebną o prawach
Kraiu swego mieć wiadomość, to
tym bardziey powinno być dla tych,
których skład Rządu zmieniony zo-
stał, i którym prawa Kraiu, do któ-
rego są teraz przyłączeni, 'cale ie-
szcze są nieznaione.

Wszakże, jeżeli hołdownicy i mie-
szkańcy Pruss Południowych z tey
sobie sprawionej łatwości poznania
się z Pruskiemi prawami pożytkować
nie zechcą, niewiadomość onych nie
będzie im służyć za wymówkę, gdy
przeciw przepisom praw wykroczą,
albo w prywatnych czynnościach
swoich skrzywdzonemi zostaną.

Dan w Warszawie dnia 12go Sier-
pnia 1796. Roku.

*Królewska Południowo-Pruska
Regencya.*

DE MEYER.

W Y P I S
Z TAXY SPORTULOWEJ,
D L A
REGENCYI PRUSS POŁUDNIOWYCH,
Roku 1796. w Warszawie zebrany.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

O Processie ordynaryjnym.

1. **G**dy obiekt processu tylko będzie 50. Talarów wynoszący, wtedy żadne taxy brane nie będą, tylko należitości od pisania i przy obiektach nad 30. Tal: sztemple płacone zostaną.
2. Za oznaymienie skargi, i wyznaczenie terminu do wysłuchania skarżącego
Od 100. Reichstalarów do 500.	
<i>exclusivé</i>	Zł: Pol: 1.
Od 500. Reichstalarów do 1,000.	
<i>exclusivé</i>	Zł: Pol: 2.

Od 1,000. Tal: do 10,000. Tal:

exclusivè - - - - - Zł: Pol. 4.

Od 10,000. Tal: i więcej — — 4.

3. Od zasiągnięcia informacyi od skarżącego, i od przyięcia zażalenia —

Od 50. R. Tal: do 100. Zł: Pol: 2.

Od 100. Tal: do 500. — — 4.

Od 500. Tal: do 1,000. *exclusivè*

Tal: 1. Zł: 2.

Od 1,000. — 10,000. — 3. — —

Od 10,000. i więcej — 4. — —

Nota 1. *Interventio principalis* jeżeli się zdarzy, jest osobnym processem, i tak względem opłat należytości uważać się powinna, a natychmiast *circa interventionem accessorium* od zasiągnięcia informacyi i za przyięcie oney tylko połowa powyższey płacić się będzie ceny, a w dalszym biegu rzeczy też *Interventia* wraz *cum causa principali* zarówno chodzić będzie, a *intervenens* tak iak każda inna do processu iakiego należąca strona uważany będzie.

2do. Równie się ma *cum litis denuntiatione* & *ad citatione*, iako *cum interventione accessoria*.

Gdy się zaś *litis denunciatio cum denuntiatio* o fundament regressu z sobą spierać będzie, wtedy już osobny jest process.

3tio. Przy rekonwencyi, gdy takowa podług przepisu postępowania processowego w iednym processie do rozprawy przychodzi, niemogą być żadne osobne rachowane opłaty. Jeżeli zaś wzajemna skarga *in separato* być musi toczona, tedy iako osobny process uważana być powinna.

4. Od pierwszej cytacyi oskarżonego *Litis denuntiata*, lub innego *Adci-tandi*—

Od 50. Tal: do 100. *excl*: Zł. 1.

Od 100. — — 500. — — — 2.

Od 500. — — 1,000. — — — 3.

Od 1,000. — — 10,000. — — — 4.

Od 10,000. i daley Talar 1. —

Nota. Jeżeli cytacya szczególnie przez Dekret nastąpi bez osobney expedy-cyi, wtedy za nią tylko się po-lowa płaci.

A powtórna cytacya i inne wszystkie następne, szczególnie tylko iako Dekreta płacone będą.

5. Od wysłuchania oskarżonego i przyięcia jego odpowiedzi na skargę od 50. do 100. Talarów nie się nie płaci, ale to wszystko pomiędzy należytościami instrukcyi jest pomieszczone. Od 10,000. zaś Tal: i dalej tyleż się za to zapłaci, ile od przyięcia skargi *sub Nro 8vo.*

6. Od całkowitey instrukcyi sprawy, wysłuchania stron obydwóch, regulowania *Statús Causæ & controversiæ*, przygotowania i przyięcia dowodów, wysłuchania świadków, okularney inspekcyi (jeżeli to oboje *in loco judicii* uskutecznione być może) tentowania zgody, przyięcia dedukcyi do protokołu, i zakończenia sprawy in quantum ta instrukcyja przez ieden lub dwa dni załatwiona być może, od każdej strony —

Od 50 Tal: do 100. Zł: Pol: 2.

Od 100. — — 500. — — — 4.

Od 500. — — 1,000. Tal. 1. Zł: 2

Od 1,000. Tal: do 10,000. Tal: 3. —

Od 10,000. i daley — — Tal. 4. —

Nota. Jeżeli sprawa jest obfzerna i
zawikłana, lub z wielu się punktów
składać będzie, z których każdy
znacznym jest obiektem, wtedy nad
Taxę zwyczajną, jeszcze połowa
iey jedna przydana być może.

Od 500. Tal: do 1,000. *excl.* T. 2.

Od 1,000. — — 10,000. — Tal: 4.

Od 10,000. i więcej — — Tal: 6.

7. Inrotulacya Aktów od 50. ad do
1,000. Talarów już w instrukcyi
połączona będzie, a zaś od 1,000.
Tal: do 10,000. i daley płacić się
będzie od każdej stromy:

Od 1,000. Talarow do 10,000.

exclusivé — — Tal: 1. — —

Od 10,000. Tal: i daley — 1. Zł: 3.

8. Od sentencyi, którą sprawa *defini-*
tivé rozfądzona zostanie, gdy *in-*
terlocutorium mieysca mieć nie bę-
dzie, od każdej stromy szczegul-
nie w sprawach długów:

Od 50. Tal: do 100. Zł: Pol: 2.

Od 100, — — 500. *excl.* — — 4.

Od 500. Tal: do 1,000. Tal: 1. — —

Od 1,000. Tal: do 10,000. T. 3. —

Od 10,000. Tal: i daley T. 5. —

A gdy się processu zawikłanego
tyczyć będzie :

Od 50. Tal: do 100. — Zł.P. 3.

Od 100. — — 500. Tal: 1. — —

Od 500. — — 1,000. — 2. — —

Od 1,000. Talarów do 10,000.

Tal: 5. ^{do} 6ciu. — —

Od 10,000. Tal: i więcej T. 10. — —

Nota 1. Gdy sprawa iaka mimo swo-
iey ważności razem będzie i ex-
traordinarynie obszerną i zawi-
kłąną, lub ieśli z więcej punktow
składać się będzie, z których ka-
żdy znacznym będzie obiektem,
wtedy Regencye prócz wyznaczo-
ney Taxy ieszcze i połowę oney
przyłożyć mogą.

Nota 2. Pro expeditione żadne osobne
nie kładną się Taxy.

9. W instancyi appellacyiney. gdzie
podług przepisu processowego do-
puszczoną być powinna, płacić się
będą od przyięcia grawaminow ich
kommunikacyi Appellatowi, od no-
wey instrukcyi *in facto*, gdy po-

trzebną będzie inrotulacyi i sentencyi te same Taxy, które w pierwszej brane instancyi. Jeżeli zaś pierwszy wyrok będzie potwierdzony, a zatym appellacya iako nieśluszna i próżna zarzucona będzie, wtedy Appellant prócz należytości od wyroku ieszcze zapłaci *pro succumbentia*

Od 30. Tal: do 100. — Zł: P. 2.

Od 100. — — 500. T. 1. — —

Od 500. — — 1,000. — 3. — —

Od 1,000. — — 10,000 — 6. — —

Od 10,000. Tal: i daley T. 10. — —

10. W instancyi rewizyiNEY od przyjęcia grawaminow *Revisionis*, ich komunikacyi Rewizyinemu, inrotulacyi aktow, i od wyroku, też same zapłacą się Taxy, które w pierwszej instancyi.

A względem należytości Succumbencyi zostać się ma przy zachowanych dotąd układach, podług różności Kollegiow i Prowincyow.

Nota ogólna.

Nota ogólna. Gdy strony terminow
wyznaczonych należycie pilnować
nie będą, albo też z należytą infor-
macyą nie staną, swoich d kumen-
t w i dowodow nie zniosą, a zatym
z ich przyczyny, lub też dla extra-
ortyntryney obszern ści lub zawi-
łości sprawy, trudnego wystarania
dowodow, wysłuchania w obcych i
oddległych miejscach mieszkaią-
cych świadkow &c. więcej pi-
śmiennych rozporządzeń, lub wię-
cej terminow instrukcyinych, wy-
ciągać będzie potrzeba, wtedy
prócz wyrażonych taxow, iefzcze
płacić się będzie:

a) *Za pismienne rozporządzenie.*

Z.P.

W 1wszey Kolumnie czy-

li od 50. do 100. Tak: - - - 1.

W 2giey Kolumnie - - - 2.

W 3ciey - - - 3.

W 4tey i 5tey - - - 5.

b) *Od terminu instrukcyi od ka-
żdey strony*

W 1wszey Kolumnie od

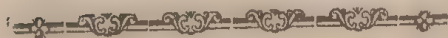
50. Tak: do 100. - - - 1.

E

Tal: Z.P.

W 2giey od 100. do 500.	— — 2.
W 3ciey — — —	— — 4.
W 4tey — — —	1. — —
W 5tey czyli od 10,000 i więcey — — —	1. — 3.

ROZDZIAŁ. DRUGI.

*O Processach wexlowych, exekucyjnych,
w sprawach nagłego aresztu, i Posses-
sorii summariissimi*

1. Od przyjęcia skargi.

Tal: Z.P.

Od 50. Tal: do 100. excl:	— — 2.
Od 100. — — 500.	— — 4.
Od 500. Tal: do 1,000. i więcey — — —	1. — —

2. Od cytacyi.

Od 50. Tal: do 100. excl:	— — 1.
Od 100. — — 500.	— — 2.
Od 500. Tal: do 1000. i więcey — — —	— — 4.

Nota 1. Od pisania, insynuacyi, równie koszta extra sądowe podług pierwszego Rozdziału płacić się powinny.

2. Te tylko sprawy nagłego aresztu rozumiane być powinny, w których spory zachodzą, czyli być powinien dopuszczony areszt, albo nie, a formalna iustyfikacya jego jest osobnym processem.

3. Gdy *possessorium Summarissimum* przez Komisję lokalną będzie instruwane, w tenczas Dietty miesce opłat instrukcyjnych zastąpią.

ROZDZIAŁ TRZECI,

O należytości w sprawach konkursowych, likwidacyjnych, i Meratorii.

W takowych processach należytości biorą się w miarę *Massæ activæ* podług obrachunku zaraz pierwotkowo *in cięcá* uczynionego.

1. Jeżeli *massa activa* tylko 200. Talarów lub mniej wyniesie, wte-

dy żadne należitości dla Kassy rachowane nie będą, ale tylko wydatki gotowe od kopiowania *Quantum* ogulne od 3. do 4. Talarów położone zostaną.

2. Jeżeli zaś *Massa activa* 200. Talarów przeniesie, wtedy zcia kolumna sportulowey taxy, to jest: od 500 Talarów do 1,000. *pro basi* uważana będzie, i od przyszłych expedycyow i terminow należitości podług niey likwidowane zostaną.

Od masy à 200. do 400. Tal: $\frac{1}{4}$:
— — à 400. do 600. Tal: $\frac{1}{2}$:
— — à 600. do 1000. Tal: $\frac{3}{4}$.

3. Należitości od sentencyi za wyrok *Prioritatis* podwoyna płaca iak od wyroku *in processu ordinario* brana będzie.
4. Od wyroku dystrybucyinego tyleż się weźmie, iak *pro classificatoria* się rachuje.

ROZDZIAŁ CZWARTY,

O należnościach, które w processach
zwyyczajnie zdarzać się zwykły.

1. Od wyszukania aktów i kombina-
cyow, jeżeli na lat 5. już były re-
ponowane, Regestratorowi

Z.P.Gr:

Od 100. Tal: do 500. — 1. —

Od 500. — — 1,000. — 1. 15.

Od 1,000. — — 10,000. — 2. —

Od 10,000. Tal: i więcej 2. —

Jeżeli więcej woluminow wy-
szukanych do jednego należy pro-
cessu, wtedy taxa ogólna, a nie
za każdy wolumen osobno brana
być powinna. Inspekcyja zaś aktów
kursujących w Regestraturze gratis
pozwolona, i tak też zachowane
być powinno.

2. *Decretum Adjudicationis*, vid: Sub-
haſtat.
3. Od zawieszenia i zdięcia Proklama-
tu, Patentu lub edyktalney cyta-
cyi, od rozporządzenia gdy tako-
we na żądanie obcego sądu zay-
dzie =

Z.P.Gr:

Od 50. Tal: do 100. <i>excl:</i>	— 15.
Od 100. Tal: do 500.	- 1. —
Od 500. Tal: do 1,000.	- 2. —
Od 1,000. — — 10,000.	- 3. —
Od 10,000. i więcej	- - 4. —

4. Doniesienie Deputata do Collegium *in quantum* zawierac w sobie będzie *Materialia* za sprawę wynoszącą —

Od 100. Tal: do 500.	- 1. —
Od 500. Tal: do 1,000.	- 2. —
Od 1,000. Tal: do 10,000.	- 3. —
Od 10,000. Tal: i daley	- 4. —

5. Areszt

publiczny w sprawach konkurso-
wych, którym się nakazuje komu,
aby co w ręku ma swoich z rzeczy
dłużnika, sądowi doniość:

Zł P.

Od 50. Tal: do 100. <i>exclusive</i>	1.
Od 100. Tal: do 500.	- 2.
Od 500. Tal: do 1,000.	- 3.
Od 1,000. — — 10,000.	- 4.
Od 10,000. i więcej	Tal: 1. —

6. Arrestatorium ,
którym areszt realny , lub osobisty
zaydzie , *vide* Dekret.

7. *Ocularis inspectio* —
Za odbycie oney *extra locum ju-*
dicii tam Dietty podług taxy ra-
chowane być powinny.

8. Obwieszczenie.
przez Gazety i publiczne donie-
sienia *incl:* z rekwizycyą —

Tal: Z P.

Od 50. Tal: do 100. — — 1.

Od 100. Tal: do 500. — — 2.

Od 500. Tal: do 1,000. — — 3.

Od 1,000. Tal: do 10,000. — — 4.

Od 10,000. Tal: i daley — — 1.

9. Rapport —

a) którym akta *ad interpo-*
sita remedia juris się przesy-
łają, zgoła gdy takowe do-
niesienie szczegulne, i za-
dnych materyałow w so-
bie nie zawiera —

Od 100. Tal: do 500. — — 2.

Od 500. — — 1,000. — — 4.

Od 1,000 — — 10,000. — — 1.

Od 10,000, i daley — — 1. — 2.

b) Gdy takowy *de Materialibus ex actis* ułożony być musi =

Tal Z.P.

Od 50. Tal: do 100. *excl:* — 1.

Od 100. Tal: do 500. — 3.

Od 500. — 1,000. — 1.

Od 1,000. — 10,000. — 3.

Od 10,000. i więcej — 2.

10. Należytość Komisji i Dyety.

a) Kiedy instrukcja całego procesu *extra locum iudicii* przez Członek Collegii odbywać się będzie, w ten czas Deputat weźmie należycie Instrukcyi podług tary zamiat Dwetów, a do Kasji za każdy dzień nieprzystomności Instruenta od każdej strony zapłaci się:

Od 1,000 Tal: do 10,000. *exc:* Zł: 3.

Od 10,000. Tal: i więcej T. 1. —

b) Kiedy akt osobny do instrukcyi procesu należący, lubo w miejscu sądu, jednakże nie w miejscu zwyczajnym sądów odprawiających się przez Członek Collegii odprawiony będzie, wtedy od tego płacić się powinno:

Tal: Z. P.

Od 100. Tal: do 500. — — 4.

Od 500. — — 1,000. — 1. —

Od 1,000. — — 10,000. — 1. — 3.

Od 10,000 Tal: i daley — 2. —

Nota. Gdy więcęć iak za ieden dzień
ra- hować się będą Dietty, na ka-
żęym dniu przynamnięć 5 godzin
pracować należy, a protokół ka-
żęgo terminu powinien być za-
kończony, i to wyraźnie z po-
winności należy zanotować, wie-
le się godzin pracowało.

11. Kontumacyalna Rezolucya, w któ-
rey zawsze Definitiva Decisio być
powinna, od tey połowę tyle, ile
od wyroku brać się będzie.

12. Dekret.

Od każdego, którykolwiek expe-
dyowany być musi, iakiegokolwiek
bądź rodzaju, iako to: Mandatu,
Rezolucyi, Exekucyi, Intercessyi,
Rekwizycyi, Responsu na listy in-
nych Sądow, &c.

Tal: Zł: P.

Od 50. Tal: do 100. — — 1.

Od 100. — — 500. — — 2.

Tal:Z.P.

Od 500. — — 1,000. — 3.

Od 1,000. — — 10,000. — 4.

Od 10,000. i daley — 1. —

13. Zapoew edyktałny —

Jeżeli okoliczność interessu, o który już rzecz wytoczona została, nie ma żadney wartości pieniężney, tedy rachować się będzie podług 3ciey kolumny, czyli od 500. Tal: do 1,000.

Jeżeli kilka exemplarzy będzie wygotowanych, za drugi i trzeci razem =

Tal:Z.P.

Od 50 Tal: do 100. *excl:* — 1.

Od 100. — — 500. — 2.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000. — 1. —

Od 10,000. i więcej — 1. —

14. Przysięga =

Za wysłuchanie deferowaney lub konieczney przysięgi, gdy ta na osobnym terminie lub na rekwizycyą nastąpi, płaci się =

Od 100. Tal: do 500. — 4.

Z:P.

Tal:Z.P.

3. Od 500. Tal: do 1,000. 1. —

4. Od 1,000. — — 10,000. 1. —

— Od 10,000, i więcej - 2. —

któ-

ała,

nię-

po-

500.

dzie

zeci

Nota. Za odebranie przyięgi w własnym domu wykonywającego onęż, lub żydowskię przyięgi w Mieście, połową wyżey nad naznaczoną taxę zapłacić się ma, za miastem zaś połowa naznaczoney taxy zostanie się, lecz Deputatowi należą się Dietty za to.

15. Zaświadczenie pocziwości, gdy takowe sądownie wydane będzie =

Z.P.

Tal:Z.P.

1. Od 50. Tal: do 100. — 2.

2. Od 100. — — 500. — 4.

4. Od 500. — — 1,000. 1. —

— Od 1,000. — — 10,000 2. —

— Od 10,000: i więcej - 2. —

16. Immissoriale =

Kiedy wierzyciel do dóbr wprowadzony zostanie, lub sekwestr dla obięcia dóbr wskazany będzie, tak płaci się, iak od innego Dekretu.

17. Termin licytacyi, *vid: Subhaştat.*

18. Mandat, *vid: Dekret.*

4

19. Ządanie, *Maturationis* =

O przyspieszenie wydania wyroku, lub Rezolucyi gdy kto ie uftnie uczynił, powinne do protokółu być zaregeftrowane, a żadna opłata zań, iako i za rezolucyą nie ma być rachowana.

20. Ukazy publiczne =

Gdy takowe wydane zostaną, tak iak od innego Dekretu.

21. *Patentum ad Domum* =

Gdy w nim więcej iak 3. Osoby zapozwane zostaną płaci się:

Tal: Z. P.

Od 50. Tal: do 100. — 1.

Od 100. — — 500. — 3.

Od 500. — — 1,000. — 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 1. — 3.

Od 10,000. i więcej — 2. —

Nota. Jeżeli tylko dwie lub trzy Osoby w nim zapozwane są; tedy iak zwyczajnie od prostego zapozwu opłata nastąpi.

22. Dekret prekluzyny =

Od 50. Tal: do 100. *excl:* — 1.

Od 100. — — 500. — 3.

Tal: Z. P.

Od 500. Tal: do 1,000. 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcej - 4. —

Jeżeli rzecz przechodzi

20,000. Talarów, płaci się

od Dekretu - 6. —

Od 100,000. Tal: - 10. —

23. Opłata Protokółowa =

Za przyjęcie wniosku do

Protokołu zamiast podania

na piśmie proźby, Noty,

lub oświadczenia =

Od 100. Tal: do 500. — 1.

Od 500. — — 1,000. — 2.

Od 1,000. — — 10,000. — 3.

Od 10,000. i więcej - — 4.

24. Publikacja wyroków od
każdej strony =

Od 100. Tal: do 500. — 2.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000. I. —

Od 10,000. i więcej - I. —

25. Registratura, *vide Termin.*

26. Rezolucya sekwestracji, *vide In-*
missoriale.

27. Species facti i Rapport do Re-
gencyi końcem zaślągnięcia con-
clufi Kommissyi praw =

Tal: Z.P.

Od 500. Tal: do 1,000 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcej - 4. —

28. *Statūs Causa* =

Za ułożenie onegoż przez
Deputowanego gdy świad-
kowie gdzie indziej *per re-*
quisitiones wysłuchanemi
zostaną =

Od 100. Tal: do 500. — 4.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 1. —

29. Lifty gończe =

Gdy takowy naprzeciw
zbiegiemu dłużnikowi wy-
dany zostanie, jeżeli ich
kilka wygotuie się, tedy za
każdy należeć będzie =

Od 50. Tal: do 100. — 2.

Od 100. — — 500. — 4.

Od 500. — — 1,000. 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 1. —

Za obwieszczenie, które w takich przypadkach do Gazet i pism intelligencyjnych zwykły być podawane, inclusive z przypisem lub mandatem =

Zł. Pol:

Od 100. Tal: do 500. - 2.

Od 500. = = 1,000 - 4.

Od 1,000. = = 10,000. - 4.

Od 10,000. i więcej - 4.

30. Subhaścacya =

Rzeczy iakiey nieruchomey, lub Dóbr iakich albo wielu gruntów, która na iednym terminie naprzeciw iednemu i temuż samemu Dłużnikowi nastąpi, lub na instancyą iednegoż Posiessora zapadnie, lub takowych rzeczy ruchomych, które podług przepisu porządku procesowego subhaścowane być muszą.

A) Za patent subhaścacyiny bez różnicy liczby exemplarzy

In subhaścations necessaria.

Tal: Z. P:

Od 50. Tal. do 100 - 4.

Od 100. = = 500. 1. -

Od 500. = = 1,000. 1. -

Tal. Z. P.

Od 1,000. Tal: do 10,000. 1. — 3.

Od 10,000. i więcej - 2. —

In subhastatione voluntaria =

Od 50. Tal: do 100. — 2.

Od 100. = = 500. — 3.

Od 500. = = 1,000. — 4.

Od 1,000. = = 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 1. — 2.

B) Za odbycie terminu subhastationis =

Od 50. Tal: do 100. — 2.

Od 100. = = 500. — 4.

Od 500. = = 1,000. 1. —

Od 1,000. — = 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcej - 3. —

C) Za Dekret *adjudicationis*.

Od 50. Tal. do 100. — 2.

Od 100. = = 500. 1. —

Od 500. = = 1,000. 2. —

Od 1,000. = = 10,000. 4. —

Od 10,000. i więcej - 8. —

31. Za pozew subsydialny tak iak za ordynaryjny pozew.

32. Termin =

Zi termin w processach, chociaż takowy w zwyklym miejscu Sądu odbyty

odbyty zoftanie, lecz gdy na nim
nie interess pryncypalny instru-
wany będzie, ale inne onże do-
tyczące się współ-okoliczności i
punkta zaydą, n. p. gdy intermi-
sticum regulowane zoftanie, obli-
kwidacya tymczasowa i t. d. na-
stąpi ogulem =

Tal: Z P.

Od 100. Tal: do 500. - 1. —

Od 500. Tal: do 1,000. - 2. —

Od 1,000. Tal: do 10,000. - 2. —

Od 10,000. Tal: i daley - 3. —

33. Ugoda =

Za wygotowanie ugody
od kaźdey strony =

Od 50. Tal: do 100. *excl.* — 1.

Od 100. Tal: do 500. — 2.

Od 500. Tal: do 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej. Tal: 1. 3.

34. Swiadkowie =

Za wyftuchanie onychże
ad requisitionem:

A) Kraiowych sądow wzglę-
dnie ftanu sprawy od ter-
minu =

C

Tal: ZP.

Od 100. Tal: do 500.	-	1. —
Od 500. — — 1,000.	-	2. —
Od 1,000 — — 10,000.	-	3. —
Od 10,000. i daley	- -	3. —

B) Zagranicznych Sądów =

Gdy wysłuchanie będzie
ogólnie płaci się tak iak
od A.

Za wysłuchanie świadka
ad articulos & interrogatoria =

a) aż do 20. pytań, bądźby
artykuły lub specyalne in-
terrogatoria były - — 3.

b) nad 20. do 40. pytań 1. —

c) nad 40. - - - 1. 3.

d) Za napisanie Rotuli od ka-
żdego arkusza - - = 1.

Nota. Gdy świadek w domu wysłu-
chany zostanie, należec będzie
opłata w mieście, gdzie Regencya
odbywa się połową wyżej.

Na wsi należy opłata podług taxi.
Kommissarzowi flużą Dietty.

ROZDZIAŁ PIĄTY.

O opłacie należności nie Processu iakowego, lecz innych sądowych czynności dotyczącej się.

1. Asygnacye tak iak od Dekretu.
2. Zaświadczenie :

Tal:Z.P.

Od 50. Tal: do 100.	—	2.
Od 100. — — 500.	—	3.
Od 500. — — 1,000.	—	4.
Od 1,000. — — 10,000.	1.	—
Od 10,000. i więcej	2.	—

3. Aukcyja =

Ruchomości, towarow, sprzętów &c.

- A) Za oznaymienie o Aukcyi przez Gazety, pisma Intelligencyjne, vide Obwieszczenie.
- B) Gdy o tym po kościołach obwieszczenie nastąpi, i publicznie obwołano zostanie, również tyle za wygotowanie Publicandi, co i za obwieszczenie należeć będzie.

Xięża i Woźni dostaną opłatę w swym mieyscu za takowe publika-
cye zwyczajną

- C) Za odprawienie Aukcyi, która
Osobie sądowey zlecona być po-
winna, w proporcją zebranej ztąd
summy do kałły salaryney nie-
zważając na liczbę dni przez wie-
le Aukcya trwała =

Tal: Z.P.

Od 100. Tal: do 500.	-	1.	—
Od 500. — — 1,000.	-	2.	—
Od 1,000. — — 10,000.	-	3.	—
Od 10,000. Tal: i więcej	-	5.	—

- a) Kommissarzowi za cały
dzień płaci się:

Od 50. Tal: do 100. <i>excl:</i>	—	4.
Od 100. Tal: do 500.	-	1.
Od 500. Tal: do 1,000.	-	1. 2.
Od 1,000. — — 10,000.	-	2.
Od 10,000. i więcej	-	2.

- b) Aukcyonarzowi na cały
dzień —

Od 50. Tal: do 100.	-	4.
Od 100. Tal: do 500.	-	4.
Od 500. Tal: do 1,000.	-	4.
Od 1,000. Tal: do 10,000.	1.	—
Od 10,000. Tal: i daley	1.	—

D) Gdy ruchomości na zcie mieysie do sprzeczki będą musiały być przeniesione, sędzemu sądowemu to wykonywającemu lub dozor nad tym mającemu za cały dzień =

Od 50. Tal: do 100. — Zł: 1.

Od 100. — — 500. i wię-

cey — — — — 2.

4. Wypowiedzenie =

Dzierżawy lub kapitału ieśli sądownie nastąpi, płaci się tak iak od Dekretu.

5. Expedycya —

Gdy takowa względem iakowey czynności sądowey żądana będzie, i ieżeli za to w tey taxie nie ma osobney ceny przepisanej:

Tal: Z.P.

Od 50. Tal: do 100. — 2.

Od 100. — — 500. — 3.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000 r. —

Od 10,000. i więcej — 2. —

6. Wypłata — Gdy kto sądowego zezwolenia na to wyiawszy wypłaty, które ex depolito czynione być zwykły, osobno żąda:

- a) O terminu wypłacenia, i od przyięcia w tej mierze aktu solucyi:

Tal: Z.P.

Od 50 Tal: do 100. <i>excl.</i>	—	1.
Od 100. — — 500.	—	2.
Od 500. — — 1,000	—	4.
Od 1,000. — — 10,000.	1.	—
Od 10,000. i więcej	2.	—

- b) Od wyięcia Aktu solucyi.

Od 50. Tal: do 100.	—	2.
Od 100. — — 500.	—	4.
Od 500. — — 1,000.	1.	—
Od 1,000. — — 10,000.	1.	3.
Od 10,000. i więcej	2.	—

7. Obrachunek — Gdy kto przyłączenia onegoż w rzeczach drogą procesu nie popieranych żąda, podług Numeru 48. płacić się należy.
8. Rapport — Gdy takowego w sprawach *Fisci*, lub *Actus voluntariae jurisdictionis* dotyczących od tychże Sądów za otaxowanemi reskryptami zwierzchność zadworna żądać będzie, lub gdy na żądanie stron takowy nastąpi =

Tal: Z. P.

Od 50. — Tal. do 100 — 4.

Od 100. = = 500. 1. —

Od 500. = = 1,000. 1. 2.

Od 1,000. Tal: do 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcej - 3. —

9. Obciążenie Possessyi — Gdyby w szczególnych przypadkach do tego pomoc sądowa przydana była, tedy za to oprócz Dietow dla Deputowanego zapłaci się do Kasy:

Tal: Z. P.

Od 500. Tal: do 1,000. 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 2. —

10. Opłata za kalkulacyą —

Za przyrzeczenie Rachunku gdy będzie obszerny i we wszystkim rzetelny =

Od 50. Tal: do 100. — 1.

Od 100. = = 500. — 2.

Od 500. = = 1,000. — 4.

Od 1,000. = = 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 2. —

Jeżeli by zaś rachunek cały miał być ułożony, tedy w równej proporcji: we dwójnasób, aż do

czwornasob naznaczyć można opłatę.

11. Kaucya — Za przyjęcie oneyże nie zważając na liczbę ręczycieli, gdy wielu z nich rękoymią zeznają, opłaca się: *vide* iak Dokument. Za wciągnięcie oneyże, *vid*: Urządzenie Hipoteczne.
12. Certiorationes, *vide* Renuncyacye.
13. Cessya, *vid*: Dokument.
14. Opłata należytości za Kommissye, *vide* Dietty.
15. Konfirmacya — Sądowego Dokumentu, gdzie takowa podług praw potrzebna jest, lub gdy iey strony same żądają, *vide* Dokument.
16. Kontrakt, *vide* Dokument.
17. Kopulacya czyli Proklamacya — Od zakazu oneyże i od skasowania inhibitorii, *vide* Dekret.
18. *Curatorium* — Za wygotowanie takowego instrumentu dla Kuratora *sexus bonorum ad litis absentis, hereditatis jacentis*, łącząc w to akt przyjęcia obowiązków przez tegoż =

Tal. Z. P.

Od 50. Tal: do 100. <i>excl</i> :	—	1.
Od 100. Tal: do 500.	—	2.
Od 500. — — 1,000.	—	3.
Od 1,000. — — 10,000.	—	4.
Od 10,000. i więcej	—	1.

19. Decharge, z złożonego rachunku. =

Od 100. Tal: do 500.	—	2.
Od 500. — — 1,000.	—	3.
Od 1,000. — — 10,000.	—	4.
Od 10,000. i więcej	—	1.

20. Dekret *vide* Sekt 4. Nro 13. wyrażone tamże opisy zupełnie tu także mogą być stosowane.

21. *Decretum de alienando, oppignorando, transigendo*, opłata od niego, *vide* Opieki.

Gdy zaś pierwszy tym osobom, które *veniam aetatis* zyskały udzieleny zostanie, tedy zapłaci się za

Tal: Z. P.

Od 50. Tal: do 100.	—	1.
Od 100. — — 500.	—	2.
Od 500. — — 1,000.	—	4.
Od 1,000. — — 10,000.	1.	—
Od 10,000. Tal: i daley	—	2.

22. Opłata należności od Depozytu,
vide Przepis o Depozytach.

23. Rewers Depozytowy — Zamiast
takowego wydana zostanie kopia
protokołu Depozytowego z pie-
częcią, i zapłaci się tylko od stę-
pla widymacyi i przepisania.

Od ekstraktów z Aktów manual-
nych Rendanta depozytowego za-
płacą się tylko *Copiales*

24. Dietty — Jeżeli wyrażone w tym-
że Rozdziale czynności na żądanie
strony w miejscu tym wprawdzie,
gdzie sąd swoje ma siedzisko, ie-
dnakże nie w samym miejscu są-
dów sporządzone, te Dietty rach-
wane być mogą =

Dla Deputowanego Członka Col-
legii: Tal: Zł: P.

Od 100. — — 500. 1. —

Od 500. Tal: do 1,000. i
więcej - - 2. —

Dla Sekretarza lub Refe-
rendaryusza iako protokół
prowadzącego =

Od 100. — — 500. — 4.

Od 500. Tal: do 1000. i
więcej - - 1. — 2.

Dla Sekretarza, Referendaryusza,
lub Auskultatora, gdy takowy sam
czynność odbyć może =

Tal. Z. P.

Od 100. Tal: do 500. 1. —

Od 500. — — 1,000. 1. — 3.

Od 1,000. — — 10,000. 1. — 3.

Od 10,000. i więcej 2. —

25. Dokumenta — Względem Kontra-
któw, Donacyi, Obligacyi, Kaucyi
&c: nadewszystko zaś wszystkie
sądowe czynności inter vivos bez
różnicy, skoro osobno w tey ta-
xie opłata za nie wyrażona nie
jest, i skoro czynności te głównym
są obiektem wygotowanego wzglę-
dem nich instrumentu =

a) Za przyjęcie ich sądowe:

Tal. Z. P.

Od 50. Tal: do 100. — 2.

Od 100. — — 500. 1. —

Od 500. — — 1,000. 2. —

Od 1,000. — — 10,000. i

więcej — — 3. —

b) Za confirmacją ich sado-
wą:

Od 50. Tal: do 100. excl: — 1.

Tal:Z:P.

Od 100. — — 500. - — 4.

Od 500. — — 1,000. i

więcey - - - I. —

- c) Za sądowe przyznanie Dokumentu co się tycze osnowy i podpisu, i za zaświadczenie gdy takowego, kto osobno żąda =

Od 50. Tal: do 1000. — I.

Od 100. — — 500. — 4.

Od 500. — — 1,000. i

więcey - - - I. —

- d) Za stwierdzenie sądowe przez Justitz Kommittarzarow gdzie takowe z prawa jest potrzebne, też sama iak pod c) opłata.

26. Kontrakt ślubny — Za przyięcie onego podług Nr 25.

Za konfirmacją onegoż, *vide* tamże.

Za wciągnięcie onegoż, *vide* Urządzenie Hipoteczne.

27. *Adoptio* — — Jeżeli ta przy regulowaniu pokrewieństwa, lub przy kontrakcie ślubnym nastąpi, tedy razem pomiędzy tym umie-

szczona będzie. Jeżeli zaś osobno zeznana zostanie, tedy od tego, iak bđ przyięcia dokumentu opłaci się.

28. Wciągnięcie w Xięgi, *vide* Urządzenie Hipoteczne.

29. Działy. — Gdy Osoby lat doyrzałych żadać takowych bez proceflowania się będą =

a) Od Działów:

Tal: Z.P:

Od 100. Tal: do 500. — 4.

Od 500. Tal: do 1,000 1. —

Od 1,000. — 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcej 3. —

b) Od wyięcia ugody działowej:

Od 100. Tal: do 500. — 4.

Od 500. — 1,000. 1. —

Od 1,000. — 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej 1. — 3.

30. Examen —

Referendaryusza lub Auskultatora —

3. —

Konsyliarza kryminalnego

4. —

Justitz Kommissarza —

6. —

Justitz Burmistrza, czyli Dy-	
rektora w wielkich Mia-	
stach - - - - -	6.
W mniejszych Miastach -	3.
Justitz Radcy lub Assessora	3.
Justicyaryusza - - - - -	4.
Aktuaryusza - - - - -	2.

31. Urządzenie Hypoteczne.

Od zachodzących w tey mierze czynności sądowych oznacza się następująca opłata:

- A) Za przyięcie do protokołu odezw, oświadczenia, żądania, i wysłuchania Interessentów, które wciągnięto do Xiąg, Tytułów possessyi, lub innego iakiego do urzędzenia Hypotecznego ściągającego się Aktu dotyczą, przepisana Rozdziałem 4. Nro 23. opłata protokółowa rachować się ma.
- B) Od Rezolucyow należą się za to osobno ieszcze *Jura decreti*.
- C) Za wciągnięcie do Xięgi Hypoteczney tytułu possessyi Dóbr iakich gruntu udzielney z siebie famemey dziedziny, lub też i takowych

przyległości, które do Dóbr głównych nie należały, lecz osobno zakupione i do nich przyłączone zostały =

- a) Gdy po Rodzicach ich Potomstwa iakową nieruchomość odziedziczą, lub gdy takowa po dzieciach na Rodziców przypaść miała, od każdego którego ma *titulum speciale*:

Tal: Z.P.

Od 50. Tal. do 100. — 1-

Od 100. Tal: do 500. — 2.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. do 10,000. T.i do 2. —

Od 10,000. i więcej — 3. —

- b) Gdy takowa na pobocznych Successorów przypada, lub obcym possessorom przekazana zostanie, bądź iakimkolwiek chce tytułem podług wartości od każdego sta Talarów ma się zapłacić 2. sr: gr: lub gr: 15.

Oplata za wywód *Tituli Possessionis* iuż tu włączona jest.

- c) Sługa Archiwu dostanie oprócz tego =

Od 100. Tal: do 500. *excl*: Zł:P. 1.

Od 500. Tal: do 1,000. Zł: 2.

Od 1,000. Tal: do 10,000.

i więcej, Tal: 1. —

D) Od wciągnięcia wszystkich do tego należących czynności i obiektów:

a) Gdy takowe w przepisanych w Urządzeniu Hypotecznym Tit: 2. §. 80. 124. przypadkach ex officio nakazane zostanie, nie może opłata żadna być brana, iednakże od wygotować mianych w tey mierze specjalnych Rekognicyi dowodów należeć będzie zwyczajna taxa, podług którey Interessenci opłacić winni. Vid: Lit F.

b) Gdy takowe na instancją Interestenta na mocy specialiter z tytułem possessyi związku żadnego nie mających dowodów nastąpiło.

1) Na zawsze trwałych ciężarów i powinności realnych (podług wartości rocznego dochodu)

Tal: Z. P.

Od 50. Tal: do 100. excl: — 4.

Od 100. Tal: do 500. 1. — 2.

Od 500. = = 1,000 5. —

Od

Tal: ZP.

Od 1,000. = = 10,000. 5. —

Od 10,000. i więcej - 10. —

- 2) Ścieśnienie własności lub wolnej dyspozycji Possessoria n. p. *Emphiteusis*, *Advitalitatis*, *Qualitatis fidei commissoriae*, *oneris perpetui* &c.

Od 50. Tal: do 100. *excl.* — 4.

Od 100. Tal: do 500. - 1. —

Od 500. — — 1,000. 2. —

Od 1,000. — — 10,000. 3. —

Od 10,000 i więcej T. 5. do 10. —

- 3) Zaległych pieniędzy szacunkowych, za które Dominium rezerwowane, lub Hypoteka dana, od 100. Talarów 2. gr: fr: lub gr: 15.

- 4) Od zapisu Summ zaciągniionych, lub innych podobnych kontraktów od 100. Talarów - gr: 15.

- 5) Od prawnych i tajnych Hypotek =

- 6) Ślubnych kontraktów względem wszelkich w nich zachodzących realnych obowiązków =

Tal:Z.P.

Od 50 Tal: do 100. <i>exc.</i>	—	1.
Od 100. — — 500.	—	2.
Od 500. Tal: do 1,000.	—	4.
Od 1,000. — — 10,000.	1.	—
Od 10,000. i daley	2.	—

Nota. Prowentowe zaś pieniądze miejsca nie mają.

7) Kaucyi i zaręczeń =

Tal:Z.P.

Od 50. Tal: do 100.	—	1.
Od 100. — — 500.	—	2.
Od 500. — — 1,000.	—	4.
Od 1,000. Tal: do 10,000.		
i więcej	1.	—

8) Opieki na takową sumę, która obiekt percepty opiekuna stanowić może, iak Nro 7mo.

9) Nowych Dokumentów, gdy takowe na nie opłacony dług na miejscu zaginionych, legalnie umorzonych oryginałów się zapiszą:

Tal.Z.P.

Od 50. Tal: do 100. <i>excl.</i>	—	1.
Od 100. Tal: do 500.	—	2.
Od 500. — — 1,000	—	4.
Od 1,000. — — 10,000. i		
więcej	1.	—

E) Od wyciągnięcia sub ingrossacyi,
sub inkrypcyi, i zastawu głównych
tabulatow w miarę urosłego quan-
ti =

Tal: Z.P.

Od 50. Tal: do 100. — 1.

Od 100. — — 500. — 2.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000. 1. —

Od 10,000. Tal: i daley — 2. —

F) Od wyciągnięcia cessyow *inclusive*
z dodatkiem transportu cessyi, któ-
ry może do Xięgi Hypoteczney
nie był podany, opłata iak pod
Lit: E)

G) Od wyciągnięcia protestacyi *incl:*
cum notificatorio od Possessora Dóbr
lub Gruntu opłata *ut supra* sub
Lit: E)

H) Od zanotowania w Xiędze Hypo-
teczney =

I) Naftapioney solucyi pieniędzy sza-
cunkowych: Tal: Z.P.

Od 100. Tal: do 500. — 2.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000. i

więcey. — — 1. —

- 3.) Pertynencyow lub praw, które od Dóbr pryncypalnych odpadaia, i odłączaią się, a zatym od ich wartości potrącić należy ut supra Nro imo opisano.
3. Tych pertynencyow, które pod inną Jurydykcyą się nayduia ut N. 1
- 4) Od prekluzoryi otrzymaney na żądanie Ediétales końcem zabezpieczenia już wykazanego Tituli Possessionis, lub przeciwko nie znaym realnym pretendantom, ut Nro imo.
- 5) Od taxy immobilis, Także.
- 6) Od wartości in quantum takowa osobno dowiedziona będzie, Także.
- 7) A quanto Towarzystwa ogniowego, w którym budynki zostały assekurowane, Także.
- 8) Od położonego aresztu realnego żądać można teyże opłaty ut supra Nro imo.

Wymazanie notatorum iakiegokolwiek one będą, gratis nastąpić powinno.

Archiwum za każde powyżey wyrażone wciągnięcie bierze Lit: D) do H)

I) Od atestu Hypotecznego, kiedy takowe podług przepisu Hypotecznego in vim recognitionis wydane będzie, lub gdy takowy pro informatione osobno się żąda, incl: z opłatą za żądanie do protokołu o wydanie iego podane =

Tal: Z. P.

Od 50. Tal: do 100.	-	—	2.
Od 100. Tal: do 500.	-	—	4.
Od 500. Tal: do 1,000.	1.	—	
Od 1,000. Tal: do 10,000.	1.	—	3.
Od 10,000. Tal: i dalej	2.	—	

Jeżeli atest, którego expedyować nie trzeba z xiąg Hypotecznych ad Acta będzie wydany =

Od 50. Tal: do 100. excl:	—	1.
Od 100. Tal: do 500.	-	2.
Od 500. — — 1,000.	-	4.
Od 1,000. — — 10,000. i		
wiecey	-	1. —

K) Od wyznaczenia Intabulatorum =

Od 50. Tal: do 100. excl:	—	1.
Od 100. Tal: do 500.	-	2.
Od 500. Tal: do 1,000.	-	4.

Od 1,000. Tal: do 10,000. - Tal: 1.

Od 10,000. i więcej - - - - - 2.

- L) Od ingrossacyi Dokumentów podług przepisu Hypotecznego Tit: I. §. 64. seq: incl: za kollationowanie i zaświadczenie zgody z oryginałem zwyczajne kopiała brane będą.

32. Instrukcyje —

W tych przypadkach, gdzie takowe przez osoby sądowe zdziałane będą, tam Dietty podług taksy mają miejsce.

33. *Inventarium* —

- A) Od ułożenia iego przy sukcesyach, konkursach, przy obcięciu lub ekstrakcyi *in via Executionis* majątku iakiego całkowitego ruchomego, do czego tylko jedna osoba sądowa wyznaczona być może, tey więc ustanowione Dietty tylko się płacić winny.

Jeżeli Inwentarz na żądanie Sukcesorow spíše się, i mieć zechcą sądową expedycją tego inwentarza, w tedy zań podług taksy się zapłaci:

Tal: Z.P.

Od 50. Tal: do 100. *excl.* — 2.

Od 100. Tal: do 500. — 4.

Od 500. Tal: do 1,000. — 1. —

Od 1,000. — — 10,000. — 1. — 3.

Od 10,000. i więcej — 2. —

B) Od zrewidowania Inwentarza w
sprawach opiekuńskich, *vide* opieki.

34. *Attestatum mortificationis* względem
zagubionych Dokumentów, które
sądownie wygotowane, i o tym
zaświadczać będzie, od tego opła-
ta *ut supra*, *vide* Jeżeli Inwentarz &c.

35. Od Tabelli procentów, *vide* Taxa.

36. Obligacya, *vide* Dokument Hypo-
tecznego Dzieła.

37. Prolongacya Kontraktów, *vide*
Dokument.

38. Protestacya, *vide* Dzieło Hypot:

39. Opłata od protokołu, *vide* Sect: 4.
Nro 24.

40. Kwit —

Od sądowego kwitu in quantum
takowy osobno przyięty i nie w
jednym instrumencie objęty będzie,
za przyięcie onego już taxa likwi-
dowana, *vide* Sect: 4. Nro 23. &
Sect: 5. Nro 5.

41. Rachunki — Za odebranie —

a) Rachunków Administratorskich
Kuratora w konkursach, podług
prowentów i wysokości —

Tal: Z. P.

Od 100. Tal: do 500. — 3.

Od 500. Tal: do 1,000. — 1. —

Od 1,000. — — 10,000. — 2. —

Od 10,000. i więcej — 3. —

b) Rachunków f. kwestracyinych *ut supra* pod Lit: a)

c) Rachunków rocznych opiekuńskich
vide Opieka.

42. Rekognicya podpisu, *vide* Dokument.

43. Atteſt Rekognicyi —

a) Względem deklaracyi *pro haerede* :

Tal: Z. P.

Od 50. Tal: do 100. — 1.

Od 100. — — 500. — 2.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000 i

więcej — 1. —

pro non haerede :

Od 100. Tal: do 500. — 1.

Od 500. Tal: do 1,000. — 2.

Od 1,000. — — 10,000. i

więcej — 4.

b) Na oddany Testament, *vide* Testament.

c) Na podanie do Xięgi Hypoteczney *vide* Hypoteka.

44. Renuncyacye i cercyoracye. — Kiedy końcem onych osobny Dokument się spisze, niech się tycze wyrzeczenia się nabytych praw, lub prawnych przywilejów i prerogatyw, iako to: *Privilegiorum Sexus* przy zaręczeniach tedy od nich się należy taxa za przyjęcie sądowych dowodów Nro 25. ustanowiona.

45. Sakoda, *vide* Taxa Lit: B)

46. Subhastatio voluntaria, *vide* Sect:

4. Nro 31.

47. Taxa — Pro Mandato taxando, *vide* Dekret.

Od przyjęcia taxy do protokołu, bądź że Taxatorowie uftnie referują, lub że wygotowaną taxę oddają, podług proporcji wartości =

Tal:Z.P.

Od 50. Tal: do 100. — 2.

Od 100. — — 500. — 4.

Od 500. — — 1,000. 1. —

Od 1,000. — — 10,000. Tal: 2.

Od 10,000. i więcej — — 3.

48. Termina — Od terminu, w którym sąd iakowy *Actus voluntariae jurisdictionis* przyjmuje nie osobnego rachować się nie może, gdy za Akt sam dziaiany, opłata podług *taxy* się likwiduje.

Gdyby iednak w szczególnych przypadkach iak Nro 7. & 29. tego Rozdziału ieszcze osobne termina się zdarzyiy, tedy od nich brać można =

Tal: Z.P.

Od 100, Tal: do 500. — — 4.

Od 500. — — 1,000. — 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 1. — 2.

Od 10,000. Tal: i więcej 2. —

49. Testament — *Codicil: Donatio mortis causa* —

A) Od spisania iego sądowego =

- 1) Kiedy takowy w samym sądzie z uft Testatora przyjęty będzie =

Od 50 Tal: do 100. *excl:* — 1.

Od 100. / — — 500. — 2.

Tal: Z.P.

Od 500. — — 1,000. - 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcej - 3. —

2) Kiedy takowy przez Testament już gotowy sądowni się podaie =

Od 100. Tal: do 500. — 1.

Od 500. = = 1,000. — 4.

Od 1,000. = = 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 2. —

B) Od atestatu rekognicy płaci się:

Od 100. Tal: do 500. — 2.

Od 500. = = 1,000. — 4.

Od 1,000. — = 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 2. —

C) Od wydania Testamentu wróciwszy atest recognicyi =

Od 100. Tal: do 500. - — 1.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000. i

więcej - - - 1. —

D) Od Publikacyi —

1) Kiedy Dzieci lub Rodzice będą sukcesorami =

Tal. Z. P.

Od 100. Tal: do 500. — 2.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 2. —

2) Kiedy Successores collaterales będą =

Od 50. Tal: do 100. — 2.

Od 100. — — 500. — 4.

Od 500. — — 1,000. 1. —

Od 1,000. Tal. do 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcej - 3. —

3) Kiedy wcale obcy będą Successorami :

Od 50. Tal: do 100. - — 2.

Od 100. Tal: do 500. - 1. —

Od 500. — — 1,000. - 2. —

Od 1,000 — — 10,000. 3. —

Od 10,000. i daley - - 6. —

E) Od expedycyi in forma probanti publikowanego Testamentu za każdą żądaną exck: opłaty od pisanja =

Od 50. Tal. do 100. — 1.

Od 100. Tal: do 500. — 2.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. Tal: do 10,000. Tal: 1.

Od 10,000. i więcej - — 2.

50. Sepultura, *vide* Attest.

51. Tradycya — Gdy takowa sądownie nastąpi, wtedy należą się Dietty podług taxy.

52. Dzierżawy —

a) Od ułożenia Kontraktu, *vide* Dokument.

b) Licytacya, *vide* Sect: IV. Nro 31:

53. Zobowiązanie — Kuratora, Sekwestratora, Taxatorów, *vide* Curatorium Taxæ.

54. Zapieczętowanie i odpieczętowanie — Osobie tylko sądowej zlecić można, której Dietty za cały dzień lub puł dnia płacić się powinny w miarę czasu do tego potrzebnego.

55. Zgoda lub komplancya w sprawie ieszcze do processu nie doszłej.

Od sądowego spisania oney należy się opłata podług taxy Nro 25. Lit: A) gdy zaś sprawa będzie trudna i zawikłana, tedy podwoyna opłata rachować się może.

56. Widymacya —

a) Pod pieczęcią sądową płaci się:

	Zł:
Od 50. Tal: do 100. <i>excl:</i>	1.
Od 100. Tal: do 500.	2.
Od 500. Tal: do 1000.	3.
Od 1,000. — — 10,000. i więcej	4.

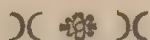
b) Kiedy tylko na kopiach Dokumentów *ad Acta* oddanych *pravia productione & recognitione originalium* *concordat* się napisze, iaką tylko w takowych razach jest potrzeba, tedy od każdego Dokumentu takiego rachować można =

Od 100. Tal: do 500.	Zł:P. 1.
Od 500. Tal: do 1,000. i więcej	2.

c) Od widymowania ekstraktów z aktów Grodzkich należy się do nich ustanowionemu Archiwaryuszowi *excl:* zwyczajnych kopialiów 4. Zł: Pol:

57. Plenipotencya —

a) Kiedy takowa od iedney lub więcej osob sądownie uczyniona i zaświadczona będzie =

Tal: ZP.

Od 50. Tal: do 100. — 1.

Od 100. = = 500. — 2.

Od 500. = = 1,000. — 4.

Od 1,000. = = 10,000. i

więcey - - - 1. —

Jeżeli takowa szczególnie będzie
attestowana, wtedy tylko połowa
opłat pewnych rachowana być
może.

b) Kiedy takowa jako Syndykat od
całego zgromadzenia Mieszczan,
Gromady wiejskiej, lub a com-
munitate uczyniona będzie, ko-
sztuie —

Tal: Z.P.

Od 50. Tal. do 100 — 1.

Od 100. = = 500. — 3.

Od 500. = = 1,000. 1. —

Od 1,000. Tal: do 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcey - 3. —

58. Opieka —

A) Od ustanowienia Opiekuna lub
Kuratora inclus: z obowiązkiem te-
go, i z taxą wygotowania Tutorii
lub Kuratorii —

Od 500. Tal: do 1,000. Zł.P. 4:

- Od 1,000. Tal: i daley - Tal: 1.
- B) Od we ągnienia Opieki, *vide* Dzieło Hypet: Lit: D) Nro 8vo.
- C) Od ułożenia Działów i Schedow z strony w Małżeństwie *in communione Bonorum* przeżyta *incl:* od Rewizyi inwentarza zupełnego wygotowania, i od rozporządzeń do zabezpieczenia majątku *Curanda* potrzebnych, i w przypadku powtórnych ślubow do rozporządzenia *Adoptionis*, opłata iak od Komisyi należeć będzie.
- D) Od innych przypadków jeszcze zachodzących sądowych Aktów, opłata podług ustanowioney taxy brać się powinna.
- Nota 1.* Te opłaty iednakowo tylko przy opiekach takowych spełna brane być mogą, gdzie na końcu Roku po zdanych rachunkach i załatwionych wszystkich wydatkach iaka superata się pokaże.
- 2do. Sądy iednakże ściśle na to uważać powinny, aby przy każdym wyniść mającym rozporządzeniu, czyli obiekt zapytania się approbacyi,

bacyi, lub iakowego innego Dekretu tak jest małego znaczenia, iż podług powszechnych ustanowionych pryncypjów, tylko za obiekt bagate nie uważany być może, a w tym razie tylko w ten czas brana być może opłata, jeżeli to w 3ciej i 5tej powszechney Nocie Rozdziału niniejszego jest ustanowiono.

3to. W opiekach tych, gdzie się procent z wydatkami tak balansuje, iż nie superaty nie pozostaje, tam nie mogą być brane taxy, tylko od sztempla i pisania.

4to. W tych opiekach, gdzie procenta nawet na edukacją małoletnich rzeczy nie są dostarczające, oprócz taxow także i sztempla, i od pisania, opłata upada, i takowe zupełnie iako w sprawie ubogich uważane być powinny.

5to. Jeżeli przy regulowaniu opieki ten przypadek od Lit: C) wzmiankowany się okaże, i że długimajątkowi ogólnie u wyrównywaią; wtedy wcale żadna opłata brand

być nie może, i takowa opieka weale iako uboga uważana być powinna.

Również się uważać powinno, gdy całkowity majątek tylko 100. Talarów wynosi.

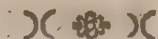
6to. Opieki, w których inwentarze pod zamknięciem przyjęte być muszą, opłacaia w każdym przypadku, gdzie Są pupillarny konkurruie opłatę spłaca, dopokąd inwentarz nie będzie rezerowany.

59. Protestacye Wexlowe —

Inquantum ich przyjęcie sądowe będzie, za żądane mogą za to taxy opłat Notaryuszow być rachowane:

Nota powszechna tycząca się niniejszego Rozdziału.

Imo. Kiedy rzeczywista importancya wartość sprawy, w której według różnych kolumnow czyli cen, taxy biorą się, żadnemu pewnemu szacunkowi nie podlega, wtedy, opłata podług czwartey Ko-

lumny, to jest: od 1,000. do 10,000.
Talarów wartości, rachowana być
powinna, zgoła uważać na to na-
leży, co w 4tej powszechney No-
cie od Sect: 1. jest napisano.

2do. Jeżeli prowent gruntu iakiego
końcem ustanowienia kapitału, lub
wartości dochodzenia za fundament
się weźmie, tedy takowy po 5.
procentów rachowany być powi-
nien.

3to. Gdy zaś sprawa tylko 10. Ta-
larów inclusive wyniesie, wtedy
tylko od pisania i Kopiała brane
być mogą.

4to. Opłata sztepla, pisania, i po-
stańców nie masz tu w tey usta-
nowioney cenie obiętych, ale w
7mym Rozdziale są wyznaczone.

ROZDZIAŁ SZOSTY,

*Względem opłat Urzędników Fiskalnych
w poleconych im indagacjach.*

I. Dietty i należitości od terminow.

1. Gdy Urzędnik Fiskalny inkwizycją w swoim mieyscu rezydencyi odprawi, na ten czas od każdego terminu iemu należec będzie Talar 1. Z. P. 2.

Annotacya. Ale potrzeba na każdym takowym terminie przynajmniej 4 lub 5. godzin pracowć, i to w każdym protokule adnotowac należy, iak długo się pracowalo.

Jżeli tylko szczególne Actus expedyowane z stały, których uskutecznienie tak długiego czasu nie wyciąga, n. p. Publikacya Dekretu, wysłuchanie przysięgi &c. tedy za to tylko rachować można do 3. lub 4. złotych.

2. Gdy Urzędnik Fiskalny końcem uczynienia indagacyi podróż odprawić przymuszony, tedy za każdy dzień rachować sobie może Talarów 2.

II. Oplata od Dekretów i Expedycyjów.

1. Od cytacyi rekwizytoryalney w ciągu processu wyszley i tym podobnych piśmiennych rozporządzeń, może Inkwirent podług okoliczności i ważności sprawy i samego wyszłego rozporządzenia likwidować - Zł. Pol: 1. do 2.

2. A *statu causæ* końcem wyслуchania obcych świadkow również podług okoliczności Zł: P. 2. do Tal: 1.

Annotacya. Pod tą opłatą nie ma sztepl w rachowanach, lecz tylko należytości od pisania, a od pieczęci nie ma nic mieysca.

III. Oplata Rapportów.

1. Gdy Inkwirent Akta zakończone z zaniem swoim poda, wtedy jemu podług okoliczności i wartości sprawy, i dokładności napisa-

- nego zdania zezwolić można Żł:
Pon: 4. naywięcey do 3. Talarow.
2. Inne Rapporta i pytania, które
w ciągu inkwizycyi się czynią,
tak uważać należy, iak inne pi-
śmienne rozporządzenia *sub Nro*
ado Nro 1mo.

Powszechna Annotacya. Wyżey wy-
tknięta należytości opłata, w ten
czas tylko swoje znajduie miey-
sce, gdy Denuntiat na koszta ska-
zany zostanie, i takowe opłacić
jest w stanie.

ROZDZIAŁ SIODMY,

*Względem opłat w sprawach Krymi-
nalnych.*

1. Od przyięcia denuncyacyi popeł-
nionej zbrodni, aresztowania, i
sumarycznego wysłuchania Tal: 1.
2. Od wizyi do ustanowienia i reko-
gnoskowania *Corporis delicti*, ró-
wnież od wizyi i schronienia nie-

szczęśliwego należą się Dietty⁷⁰ -
procz wyłożonych wydatków T. 2.

3. Od obdukcji w przypadkach, gdzie
takowa być musi, należy się dopo-
kład nie insza ustanowiona będzie
taxa =

- a) Medico za obdukcją - Tal: 2.

Temuż jeśli w drogę pojedzie
oprócz podwoły na dzień T. 1. Z. 2.

A gdyby więcej iak dwa dni na
to potrzeba wyiągała, wtedy Diet-
ty zawsze na dzień Tal: 1. i 2. ZP.
płacone być powinny.

Nota. Opłata od mil rachować się
nie ma.

- b) Chirurgowi *pro sectione* Talar: 2.

Temuż gdy w drogę pojedzie Di-
etty na dzień - - - Tal: 1.

Ale natenczas *pro viso reperto*
nie więcej rekwirować nie może.

4. Od wizytacyi *Demu*, in quantum
takowa do wysłędzenia specyjal-
nego przestępstwa będzie potrze-
bna =

Os bie sądowey - Tal: 1.

Aktuaryuszowi - Zł.P. 4.

5. Od rewersu, kiedy więzień od obcego sądu wyrany, lub do sądu iakiego wydany będzie Zł P. 3.
6. Od instrukcyi generalney inkwizycji, i zachodzącego przy tym wyśłuchania więźnia i świadków =
Za cały dzień Inkwi. towi T. 2.
Aktuariuszowi Tal: 1. Z.P. 2.
7. Od instrukcyi specyalney inkwizycji, i ułożenia do niey artykułów - - - Tal: 1.
Od wyśłuchania podług nich więźnia i świadków, płacić się będzie iak ad b. rachowano.
8. Defensorowi od napisania defensyi incl: i za colloquium z więźniem, i od informacyi z Aktow Tal: 1.
do — 6.
Jeżeli od Defensora ieszcze iakie osobne będzie napisane doniesienie, za to jeżeli materialia iakie w sobie zawierać będzie, rachować może 1. Tal: a inaczey tylko 2. Zł: Pol:
9. Sędziemu Kryminalnemu za przytomność przy konferencyi, czyli pro colloquio z więźniem i Defen-

sorem, i za spisanie przytym protoku
Tala: 1.

Aktuaryuszowi - Z. P. 4.

10. Za notulacyą Aktów — 4.

11. Od sentencyi czyli wyroku według ważności sprawy Tala: 2. do 5.

Nota. Jeżeli sprawa nadzwyczajnie obszerne, a więzień majątny, wtedy taxa może być do 12. Talarow podwyższona.

12. Od publikacyi wyroku i przyjęcia deklaracyi, czyli Inkwizyt ulteriozem defensionem użyć zechce
Tala: 1.

13. Jeżeli *remedium Ulterioris Defensionis* użyte będzie, wtedy koszta przytym wypadające tak rachowane będą, iak pierwszey instancyi.

14. Od wszelkich innych expedytow, rozporządzeń, i rapportów &c. które przy instrukcyi kryminalnego processu zachodzą, takowe być mają taxy iak w Rozd. I. i II. w processie cywilnym są oznaczone, a ordynaryinie takowe według drugiey kolumny czyli od 100. do 500. Talarow się biorą.

25. Koszta żywności powinny z majątku więźnia znówu być nadgródzone, jako ie fundusz kryminalny założył.

Ordynaryinie u pospolitych więźnów na dzień tylko 12. groszy mogą być rachowane.

26. Od exekucyi wyroku dla osoby sądowej =

1) Gdy na karę cielesną tylko osądzony, a osoba sądowa temu przytomna być musi, tedy iey się należy - - - - - Tak: 1.

a) Kiedy karę cielesną exekwować trzeba =

a) Inkwirentowi przytomnemu T. 2.

b) Aktuaryuszowi - - - - - 1.

c) Xiędzu za przygotowania więźnia do śmierci, a gdy podług wyroku dozwolono będzie, i na miejsce exekucyi odprowadzenie T. 3.

Należytości Kata podług taxy w reskrypcie D. 29. Aprila 1768. R. przepisanej opłacać się winny.

Notaty powszechne do tego Rozdziału.

Kiedy więzień ubogi, a koszta bądź zwierzchność Mieyska, bądź

patrimonialna ponosić musi, wtedy żadne koszty od inkwizycyi r chowane nie będą, lecz tylko następujące =

- a) Od sustent cyi i odzienia więźnia.
 - b) Należytość Siroża Delinkwentow, za łomę, &c.
 - c) Od pisma inkwizytoryatu po 2. sr: gr: lub 15. gr: Pol: zapłacone będą &c.
-

ROZDZIAŁ . OSMY.

*Względem opłaty sztempla, pisania,
i posłańców.*

I. O sztemplowanym papierze.

Sztemplowanego papieru brać należy w każdej sprawie, w której opłaty taxow są przepisane, skoro obiekt wartości 30. Rhtalerow przechodzi, lub żadnemu pewnemu szacunkowi niepodlega.

1. Przy oznaymieniu zaskarżenia gdy
obiekt mnieyszy od 200 Talarów
będzie gr: 7½.

Gdy zaś 200. Talarów przenosi
lub więcey Zł: 1. gr: 15:

Nota. Jeżeli skarga uftnie d. proto-
tokułu oznaymiona będzie, wtedy
do niej wyznaczonego sztempio-
wanego papieru brać należy.

Jeżeli oznaymienie skargi tak do-
stateczne uznane będzie, iż bez
przyjęcia osobnego protokołu isto-
tnego zaskarżenia tem.n. insti-
tucy: wyznaczony być może, tedy
w sprawach mnieyszey importa-
cyi od 200. Talarów oprócz uży-
tego sztempla a 1. sr: gr:, sztem-
pla a 6. srebr: gr: przybrany ie-
szcze być powinien. W sprawach
zaś nad 200. Talarów jeżeli wy-
znaczony sztempel a 6. sr: gr: już
użyty do oznaymienia skargi, te-
dy niepotrzeba powtornego przy-
brania sztempla a 6. sr: gr:

2. Do protokołu informacyjnego,
który się bądź od skarżącego lub
oskarżonego przyimuie Zł: 1. gr: 15.

3. Do protokołu skargi samey w każdym razie gdy takowy osobno się spisze - - - Zł: 1. gr: 15.

Nota. Do przyjęcia interwencyi, lub litis denunciacyi, albo też rekonwencyi, jeżeli takowe ad separatim odeślane będą, podobnież sztempel brany być powinien.

4. Do pierwszej cytacyi oskarżonego.

Nota. Choćby ta cytacya pierwsza nie na piśmie, lecz tylko *per Copiam Decreti* wydana była, to wszelako 6. groszy sztempel użyty być powinien.

5. Do edyktałney cytacyi każdego exemplarza - - - Zł P. 3.

6. Do insercyi do Gazet lub inteligencyow - - - Zł: 1. gr: 15.

7. Do patentu subhastacyjnego każdego exemplarza — Gdy takowy 100. Talarow lub więcej wyniesie

Zł: 1. gr: 15.

Gdy taxacya 1,000. Talar: przyniesie - - - - - Zł: 3.

8. Do kommissu rekwizycyi, intercessyi, Dekretu, rezolucyi, i zgoda do każdej piśmienney expedy-

dycyi, dla którey w ninieyszey
taxie żadney pewney opłaty szte-
płowej nie masz wyrażoney

Zł: 1. gr: 15.

9. Do doniesienia Deputata, które w
ciągu processu się zdarzy gr: 7½

10. Do Plenipotencyi =

Gdy obiekt w kapitale i prowizyi tylko 100. Tak: lub mniej wyniesie - - - - - Zł: 2:

Gdy więcej wyniesie, lub gdy
nie będzie mógł być szacowany

Zł: 2. gr. 15.

11. Do odpowiedzi na zażalenie,
gdy ta osobno a nie razem na ter-
minie instrukcyi przyjęta będzie

Zł: P. 1. gr. 15.

12. Do protokołu kontumacyalnego,
na który definitiva conclusi-
o zapadnie - - - - - Zł: 3.

13. Do pierwszego protokołu instru-
kcyi - - - - - Zł: 3:

14. Gdy instrukcyja przez więcej ter-
minow potrwa, do każdego proto-
kołu następującego, od którego
strony osobne opłaty za termin
winne - - - - - Zł: 1. gr: 15.

15. Do protokołu wyśłuchania świad-
ków, gdy nie więcej jak 2. świad-
ków będzie. - Zł: 1. gr: 15.
A gdy więcej będzie jak 2. świad-
ków - - - - - Zł: 3.
16. Do protokołu tentacyi zgody, i
spisania ustney Dedukcyi gdy na
osobnym terminie przedsięwzięte
bęą - - - - - Zł: 1. gr: 15.
17. Do protokołu innego terminu w
sprawach processowych, który nie-
należy do aktualney instrukcyi,
- - - - - Zł: 1. gr: 15.
18. Do protokołu na rek wizycyą są-
du obcego o wyśłuchanie świad-
ków - - - - - Zł: 1. gr: 15.
19. Do Statum Causæ gdy świadek
przez obcego Kommissarza ma być
wyśłuchany - - - - - Zł: 1. gr: 15.
20. Do protokołu gdy okularna in-
spekcyja w obcym miejscu nie są-
du zwyczajnym odprawiona być
musi - - - - - Zł: 1. gr: 15.
21. Do protokołu Delationis Juramen-
ti, lub i konieczney przyśięgi gr: 7 1/2.
22. Do Dedukcyi - - - - - Zł: 1. gr: 15.

23. Do protokołu inrotulacyi aktów,
od którego opłaty brane być mo-
gą Zł: 1. gr: 15.
24. Ad speciem facti w sprawie wą-
tpliwey do Kommissyi prawa tłó-
maczącey Zł: 1. gr: 15.
25. Do zapytania w tey mierze
Zł: 1. gr: 15.
26. Do rapportu do Dworu w pro-
cessach i innych interessach
Zł: 1. gr: 15.
27. Do wyroku, gdy takowy podług
przepisu powszechnego nie potrze-
buie expedyeyi, a obiekt iego 100.
Tal: i więcej wynosi =
W instancyi iszey gr: 7½.
W instan: 2giey i 3ciey Z. 1. g. 15.
In causis injuriarum Zł: 1. g. 15.
Do ekstraktów i expedyeyi dla
każdey strony gr: 2½.
- Nota.* Gdy wyrok podług powsze-
chnego przepisu expedyowany bę-
dzie, wtedy oryginał żadnego nie
potrzebuie szeptła.
Rezolucya kontumacyalna uwa-
żać się powinna iak wyrok.
28. Od expedyeyi ugody Zł: 1. g. 15.
29. Od

29. Od protokołu ugody, kiedy quantum sporne wynosiło =

Tal: Z.P.

Od 100. Tal: do 500. — 3.

Od 500. — = 1,000. 1. —

Od 1,000. — = 10,000. 1. — 3.

nad 20,000. Tal: — 2. — 3.

Kiedy sprawa na pieniądze oszacowana być nie może - Tal: 1.

In causis injuriarum - gr: 7½.

Gdy szczególnie renuncyacya processu zachodzi Zł: 1. gr: 15.

A kiedy większy sztempel ugody się płaci, wtedy mniejszy upada, któryby inaczej był powinien być użyty do protokołu, gdyby ugoda nie była przyszła do skutku.

30. Do oznajmienia ugody prywatnie zaszedł =

Gdy obiekt oney 200. Tal: lub mniej wyniesie Zł: 1. gr: 15.

Gdy takowy więcej jak 200. Tal. wyniesie - - - Zł: 3.

31. Do ustanowienia liquidacji końcem sporządzenia immisji Z. i gr: 15.

32. Do protokołu sądowej Aukcyi Zł: 1. gr: 15.

33. Do protokołu licytacji Tal: 1.
34. Do adjudykacji Tal: 1. Zł. 3.
35. Do oznajmienia piśmiennego ap-
pellacyjnych lub rewizyjnych gra-
waminow - Zł. 1. gr: 15.
36. Do petitum w sprawach proces-
sowych lub innych sądowych in-
teressach - - gr: 3. i $\frac{3}{4}$.

*In causis injuriarum minoris im-
portantiae*, które w przepisie proces-
sowym za sprawy bagatelne mniej
10. Tal. wynoszące instruowane
bywają, papier sztempl: a 6. sr: gr:
tylko do wyroku lub kontumacyi-
ney rezolucyi brać się powinien,
a gdyby expedycya zaświadczenia
dobrej sławy nastąpiła, to równie
na sztemplowanym papierze wy-
dane być powinno, w innych spra-
wach injuriarum, powinien papier
sztemplowany równie podług prze-
pisów wyrażonych się brać.

II. Należitości od pisania.

1. *Pro mundo Decretorum, Resolutionum*
na całym arkuszu - gr: 15.
2. Od kopiowania Annexow proto-
kulów za arkusz cały gr: 15.

Kiedy pisma sześć arkuszy wynoszą i więcey, wtedy od każdego składu a 6. arkuszy, płaci się Zł: 2.

Każdy arkusz powinien mieć na każdej stronie 24. wierszy, a każdy wiersz przynajmniej 12. syl-lab.

Kiedy expedycye na pergaminie się wygotuią, wtedy te osobno zapłacić trzeba.

III. Od pieczęci.

Może tylko w tych przypadkach być rachowano, w których taxy mieysce mają.

IV. Należytości dla sług, Kancellaryi, Exekutorów, i Posłańców.

W sprawach Cywilnych.

1. Od cytacyi ustney lub insynuacyi piśmienney, i każdego innego sądowego rozporządzenia i zaświadczenia że się to stało =

W Mieście, w którym Regencya swoje miewa sessye gr: 22 $\frac{1}{2}$.

2. Prócz tego należy Posłańcowi opłata od mili, tudzież od insynua-

cyi, kopii, innemu formalnie wy-
daney cytacyi lub nakazu *inclusivé*
z powrotem na miłę 3 sr: gr: czy-
li 22. i. pół gr: Pol:

Nota 1. Jeżeli Poślaniec w iednym
mieyscu więcey expedytow iak
iedną odda, wtedy za drugą i in-
ne wszystkie, Poślanćowi należytość
od mili zapłacić trzeba.

Nota 2. Gdzie się należytość od mi-
li rachuje, tam od insynuacyi opła-
ta brać się nie powinna.

5. Od wysyłania na pocztę rappor-
tów, rozporządzeń, iak Nro imo.

Jeżeli przy tym akta się znay-
dują, które zapakować trzeba, wte-
dy za emballagę zapłacić należy

Złoty 1.

Jeżeli wysłać się mając sztuka
tylko się tycze rozporządzenia
względem opłat lub processu niżey
30. Tak za to nie brać nie można.

Jeżeli zaś pieniądze do banku
się przeszły, lub inszym końcem
przez Poślanća na pocztę transpor-
towane zostaną, które więcey iak
100. Tak: wynoszą Zi: Pol: 1.

Gdy wielkie summy będą, dla których więcej iak raz chodzić trzeba, to za każdy kurs tyleż płacić należy.

4. Od usłużenia przy instrukcyi processu i Kommissyi w miejscu sądu, gdzie sąd zasiada od każdej strony — gr: 22. i pół.

Kiedy więcej iak dwie strony będą, wtedy dla każdego po gr: 22. i pół do 1. Zł: rachować można, iednakże ta należytość za puł dnia 3. Złote, a za cały dzień 4rech Zł: przechodzić nie powinna.

5. Od podobnegoż usłużenia, gdy instrukcyja *extra locum Judicii* odprawiać się będzie od obu stron razem na dzień —

W sprawach do 200. Tal: Zł: 1.

— — — nad 200. — — — 2.

6. Od usłużenia przy przyięciu Testamentu, obligacyi, lub zgola *Actūs voluntariae Jurisdictionis* Zł: 2.

Jżeli takowe przyięcie *extra locum Judicii* będzie, tedy ta taxa co dzień płacić się ma po Zł: 3.

7. Od zapowiedzenia exekucyi pła-
cić się powinny zwyczajne nale-
żytości exekucyjne, kiedy przy tym
insynuacya iaka się odbywa.

8. Od zabierania rzeczy via Execu-
tionis - - - Tal: 1.

Jeżeli przy tym koszta transpor-
towe zachodzą, wtedy takowe oso-
bno się obrachuią i wykażą.

9. Od założenia exekucyi Wexlowey
Talar 1.

Od aresztowania na wsi prócz
tego ieszcze opłaty od mili każdej
po 6. sr: gr: czyli Zł: 1. gr. 15.
rachować się powinny.

10. Od stróżowania w ciągu takowey
exekucyi, ieżeli w stancyi aresztan-
ta odbywa się podług okoliczności
iego majątku za dzień i noc

Zł: 1. gr: 15.

Te same opłaty rachuią się, gdy
obserwacya zachodzi.

11. Od założenia exekucyi osobistej
i kontynuacyi oneyże, ieżeli tako-
wa z aresztem osobistym nie bę-
dzie połączona równym sposobem
za dzień iwszy - - - Tal: 1.

- A za każdy dzień za czeka-
nie - - - - - Zł: 3.
12. Od innych sprawunków od któ-
rych należitości insynuacyi brane
być nie mogą, n. p. gdy Justitz-
Kommissarzowi per copiam Decreti
co do wiadomości podane będzie,
wtedy posłańcowi w obiektach
zgiey i wyższych klass za insynua-
cyą zapłacić należy jeden grosz
srebrny, lub - - - gr: 7½.

ROZDZIAŁ DZIEWIĄTY,

*Względem płacy Justitz-Kommissarzow,
i Assystentów.*

I. W Cywilnych Processach.

1. Gdy Justitz-Kommissarz od strony,
której w przypadkach prawem
dozwolonych za Plenipotentą usta-
nowionym będzie, wtedy weźmie
od powzięcia informacyi —

Tal: ZP.

Od 50. Tal: do 100. <i>excl:</i>	—	2.
Od 100. — — 500.	—	3.
Od 500. — — 1,000. T. 1. do 2.	—	
Od 1,000. — — 10,000.	3.	—
Od 10,000. Tal: i daley	- 4.	—

2. Od podania skargi —

Od 50. Tal: do 100. <i>excl:</i>	—	2.
Od 100. Tal: do 500.	- 1.	—
Od 500. Tal: do 1,000.	- 1. — 3.	
Od 1,000 — — 10,000.	- 2.	—
Od 10,000. i więcej	- 3.	—

3. Od attentowania instrukcyi bądź że iako Justitz Kommissarz, lub Pełnomocnik albo iako Konsulent przy sprawie iakiey pracował, Justitz-Kommissarz honorarium mieć powinien, które tey cenie wyrówna, iako Sect: 1. Nro 8. dla iedney strony wyznaczyć się mającey należytości od wyroku wynoszą.

4. Za odpowiedź, kiedy takowa w przypadku przepisem processowym Roz: I. Tit: 9. §. 15. oznaczoną miejsce znajdzie ==

Tal: Z.P.

Od 50 Tal: do 100. *exc.* — 2:

Od 100. — — 500. 1. —

Od 500. Tal: do 1,000. 1.— 3.

Od 1,000. — — 10,000. 2. —

Od 10,000. i daley - 3. —

5. Od dedukcyi in Jure, kiedy takowa względem ob-
szerności i ważności spra-
wy na piśmie podana bę-
dzie =

Od 100. Tal: do 500. 1. —

Od 500. — — 1,000. 2. —

Od 1,000. — — 10,000. 4. —

Od 10,000. i więcej T. 6. do 8. —

6. Od listów, doniesienia, memoria-
łów, które szczególnie poparcia
sprawy się tyczą, nie Just tz-Kom-
missarz, oprócz sub Nro 1. wy-
znaczonych informacyjnych opłat
brać nie powinien, iednakowcz
gdy w nieprzytomności strony z
nią korrespondować, expedycye
za nią wykupować musi, tedy *pro*
cura instantie mieć powinien =

Od 50. Tal: do 100. - Zł: 1:

Od 100. — — 500. - — 3.

- Od 500. Tal: do 1,000. Tal: 1.
Od 1,000. = = 10,000. — 2.
Od 10,000. i więcej — 3.
7. Od podanego na piśmie lub ad
protocullum oznaymienia grawami-
now appellacyi nieprzytomney stro-
ny należy się Justitz-Kommissarzo-
wi =

Tal: Z. P.

- Od 100. Tal: do 500. — 3.
Od 500. — — 1,000. — 4.
Od 1,000. — — 10,000. 1. —
Od 10,000. i więcej - 2. —

II. W Proceſſach konkursowych, i li-
kwidacyinyh.

A) Oplata, którą Justitz-Kommissarz
iako Kurator Maſſæ żądać może,
podług wielkości *Maſſæ activæ* kon-
kursowej.

1. Od zafiagnienia informacyi wzglę-
dem wszystkich likwidatow =
Od 50. Tal: do 100. *excl.* Tal: 1.
Od 100. Tal: do 500. - — 2.
Od 500. Tal: do 1000. - — 3.
Od 1,000. — — 10,000. — 4.
Od 10,000. i więcej - — 6.

- Gdy massa więcej iak 100.
tyfięcy Tal: wyniesie, Tal: 10:
2. Od attentowania pryncypalnego
terminu likwidacyjnego =

Tal: Z.P.

- Od 50 Tal: do 100. *excl:* — 4.
Od 100. — — 500. — 1. —
Od 500. Tal: do 1,000. — 2. —
Od 1,000. Tal: do 10,000. — 3. —
Od 10,000. i więcej — — 4. —
4. Od attentowania terminu
inrotulacyi =

- Od 50. Tal. do 100 — 2.
Od 100. — — 500. — 1. —
Od 500. — — 1,000. — 2. —
Od 1,000. Tal: do 10,000. — 2. —
Od 10,000. i więcej — 3. —

4. *Pro cura instantia* =

- Od 50: Tal: do 100. *excl:* — 4.
Od 100. Tal: do 500. — 1. —
Od 500. — — 1,000 — 2. —
Od 1,000. — — 10,000. — 3. —
Od 10,000. i więcej — — 4. —

5. Od terminow do regulowania Ap-
pellacyow płaci się iako od termi-
nu pryncypalnego likwidacyi.

6. W Konkursach gdzie masa jeszcze
50. Tal: nie wynosi, kontrady-
ktor za swoją satygę przy ustano-
wieniu masy długów dostać powi-
nien ogólną sumę 4. lub 8. Zł:
Polskich.

7. Od całej instrukcyi przy szczegul-
nych likwidatach, które nie zosta-
ły agnoskowane, mieć powinien
Kontradyktor podług wielkości ob-
iekti likwidacyi =

Tal.Z.P.

Od 50. Tal: do 100. — 2.

Od 100. — — 500. 1. —

Od 500. — — 1,000: 2. —

Od 1,000. Tal: do 10,000. 4. —

Od 10,000. i więcej - 6. —

8. Od przytomności zapie-
czętowaniu, taxie, i spi-
saniu inwentarza za ca-
ły dzień =

Od 50. Tal: do 100. *excl:* — 4.

Od 100. Tal: do 500. 1. —

Od 500. = = 1,000. 2. —

Od 1,000. = = 10,000. 3. —

Od 10,000. i więcej - 4. —

Za puł dnia = Tal: Z. P.

Od 50. Tal: do 100. — 3.

Od 100. Tal: do 500. — 4.

Od 500. — — 1,000. 1. — 2.

Od 1,000. — — 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcej 3. —

9. Od attentowania terminu licytacji =

Od 50. Tal: do 100. *excl.* — 3.

Od 100. Tal: do 500. 1. —

Od 500. Tal: do 1,000. 1. — 2.

Od 1,000. — — 10,000. 2. —

Od 10. i więcej 3. —

10. Od attentowania terminu dystrybucyi =

Od 50. Tal: do 100. 1. —

Od 100. — — 500. 2. —

Od 500. — — 1,000. 2. —

Od 1,000. — — 10,000. 3. —

Od 10,000. i więcej 4. —

11. W processach cum Debitoribus masy konkursowey mieć powinien Kurator taką opłatę, iaką mają Justitz-Kommissarze w sprawach cywilnych równego obiektu.

12. Od podniesienia i oddania Acti-
vorum massæ jeżeli iemu od kre-
dytorów będą powierzone =

Od summy do 500. Tal: 1. Procent.

Od 500. do 1,000. — $\frac{1}{2}$. Procentu.

Od więcej iak 1,000. — $\frac{1}{4}$. Procentu.

NB. Za administracyą nierucho-
mych Dóbr, jeżeli niemi także iest
zatrudniony, 5. procentów od czy-
stej intraty mieć powinien.

ROZDZIAŁ DZIESIĄTY.

O płacy przysięgłych tłumaczów.

1. Od tłumaczenia każdego Doku-
mentu, lub innego iakiego Pisma
za każdą stronę, która koniecznie
przynajmniej 26. wierszy mieć
powinna podług oryginału rach-
ując Zł: 1. gr: 15.

Nota. Choćby Dokument nie całą stro-
nę zabierał, lub ostatnia strona

mniej iak 26. wierszy wynosiła,
tedy iednak iakby od całej strony
opłata rachować się może.

2. Od wytłómaczenia iakiey uftney
propozycji - - - - - Zł: 2.
3. Od rewidowania i atestowania iuż
gotowego iakiego tłómaczenia gdy
tego albo strona albo Regencya za-
żąda, od kaźdey strony gr: 22 $\frac{1}{2}$.
4. Od tłómaczenia Depozytów, świad-
ków, iak Nro 2do.
5. Kiedy Tłómacz podróże odprawi,
tedy prócz podwody na dzień Di-
ettów ma wyznaczonych Tal: 1.
6. In criminalibus Tłómacz takową
ma opłatę, iak Nro 2do.

Nota 1. Tłómacz zaś powinien ze-
znania tak w tym ięzyku, w któ-
rym Depozycya uczyniona ad Acta
spisać, iako też swoje tłómaczenie
swoim podpisem atestować.

- . W sprawach ubogich i takowych,
które ex officiis się odbywają, w
tych tłómacz żadney opłaty żądać
nie może.

ROZDZIAŁ JEDENASTY,

Względem opłat Konfysystorskich.

1. Od kofirmacyi P. fтора w tych przypadkach, które Konfysystorzo-
wi są właściwe Tal: 2.
2. Od rapportu do Dworu w przy-
padkach, w których konfirmacya
od Departamentu Duchownego za-
leży Zł: 4.
3. Od Mandatu ad ordinandum — 2.
4. Od Mandatu ad installandum — 2.
5. Od konfirmacyi Nauczyciela Szkół
Konfysystorz żadnych opłat brać nie
będzie, tylko od sztempla i pisa-
nia.
6. Od pozwolenia dawania Szlubu in-
tra tempus clausum =
Osoba Szlachecka Tal: 3.
Osoba Stanu Mieyskiego pierwszej
Klasy Tal: 2.
Drugiej Klasy 1.
7. Od pozwolenia dawania Szlubu w
domu =
Osoba Szlachecka Tal: 6.
Stanu

Stanu mieyskiego pierwszej Klas-
sy - - - - - Tal: 3.

Drugiey Klassy - - - - - 2.

8. Od pozwolenia podwóyney za-
miaßt potróyney zapowiedzi =

Osoba Szlachecka - - - Tal: 6.

Stanu Mieyskiego pierwszej Klas-
sy - - - - - Tal: 3.

Drugiey Klassy - - - - - 2.

9. W wszystkich przypadkach Dys-
pensow , w których Konsystorz do
Dworu rapporta czyni , od rap-
portu - - - - - Tal: 1.

10. Od pozwolenia chrzczenia w do-
mu - - - - - Tal: 1.

Nota 1. Generalne rozporządzenia w
kościelnych i Szkolnych interes-
sach , zupełnie ex officio expedyo-
wane być powinny.

2. Przy innych expedycyach , od któ-
rych w ninieyszey taxie żadney
osobney nie masz wyznaczoney
ceny , takie opłaty iak w Regen-
cyi brane będą.

Gdy NAYJAŚNIEYSZY KRÓL JMĆ
PRUSKI Pan Nasz Naymiłościwszy ni-
nieyszą Taxę Sportulową tak z oko-
licznościami, iako i słusnością z
wszéch miar zgodnie być ułożoną
widział, iż podług niey żaden z Wa-
zallow i Poddanych Jego Pruss-Po-
łudniowych względem kosztów wiel-
kich, popierając Interessa swoje pra-
wne żadnego słusznego powodu uskar-
żać się nie będzie miał przyczyny,
więc Jego Królewka Mość takową
approbować, i mocą Naywyższej swo-
iey władzy Kraiowej konfirmować
raczył, rozkazując oraz swoim Re-
gencyom Pruss-Południowych, i zgo-
ła wszystkim Officyalistom Justycyi
w teyże Prowincyi, aby podług niey
iako nayściśley się zachowywali, i
wszelkich przestępstw względem prze-
pisanych opłat, iako i zgoła każde-

go Szportulowego excessu i ucisku
pod surową w Prawie przepisaną ka-
rą wystrzegali.

Signatum w Berlinie 19. Grudnia
1795. Roku.

FRIEDERIK WILHELM.

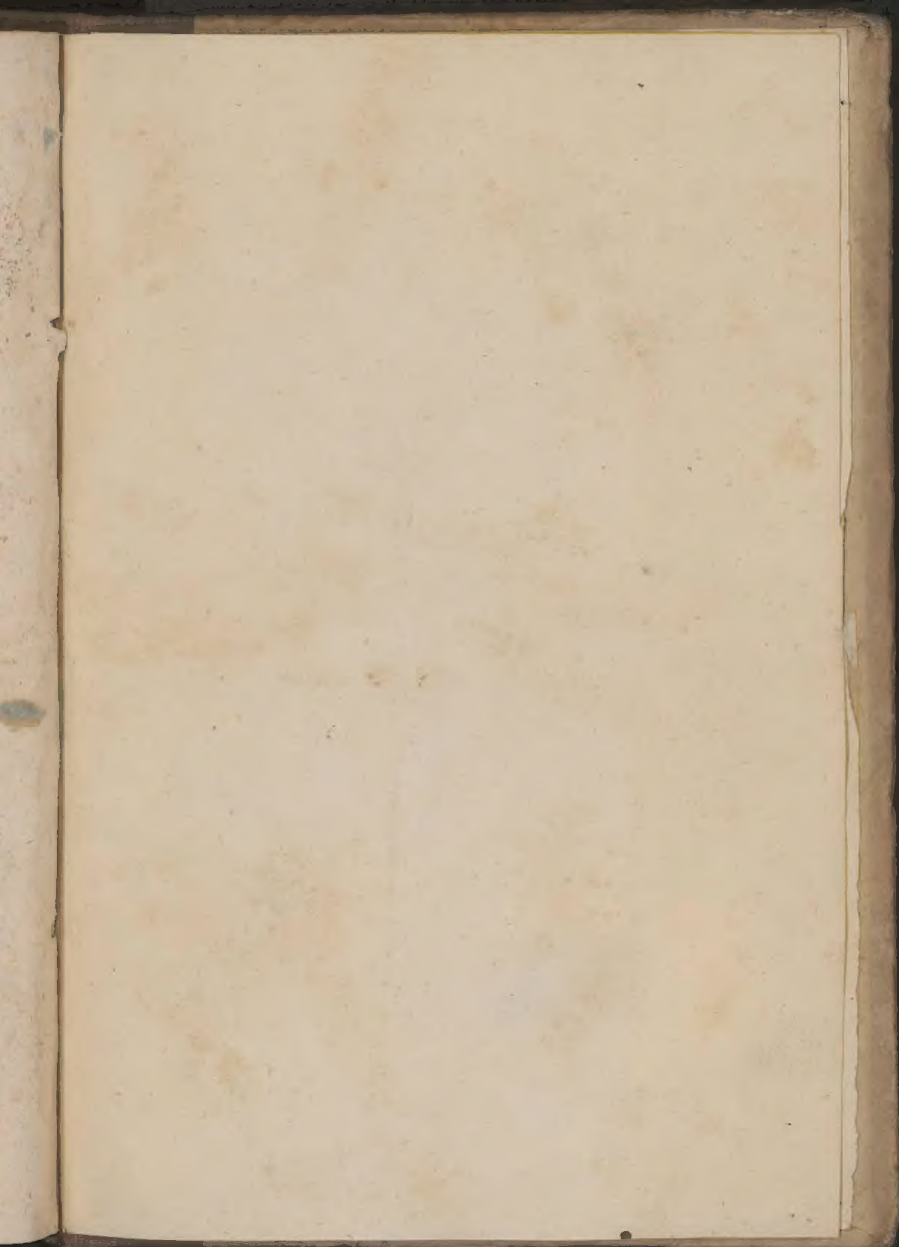

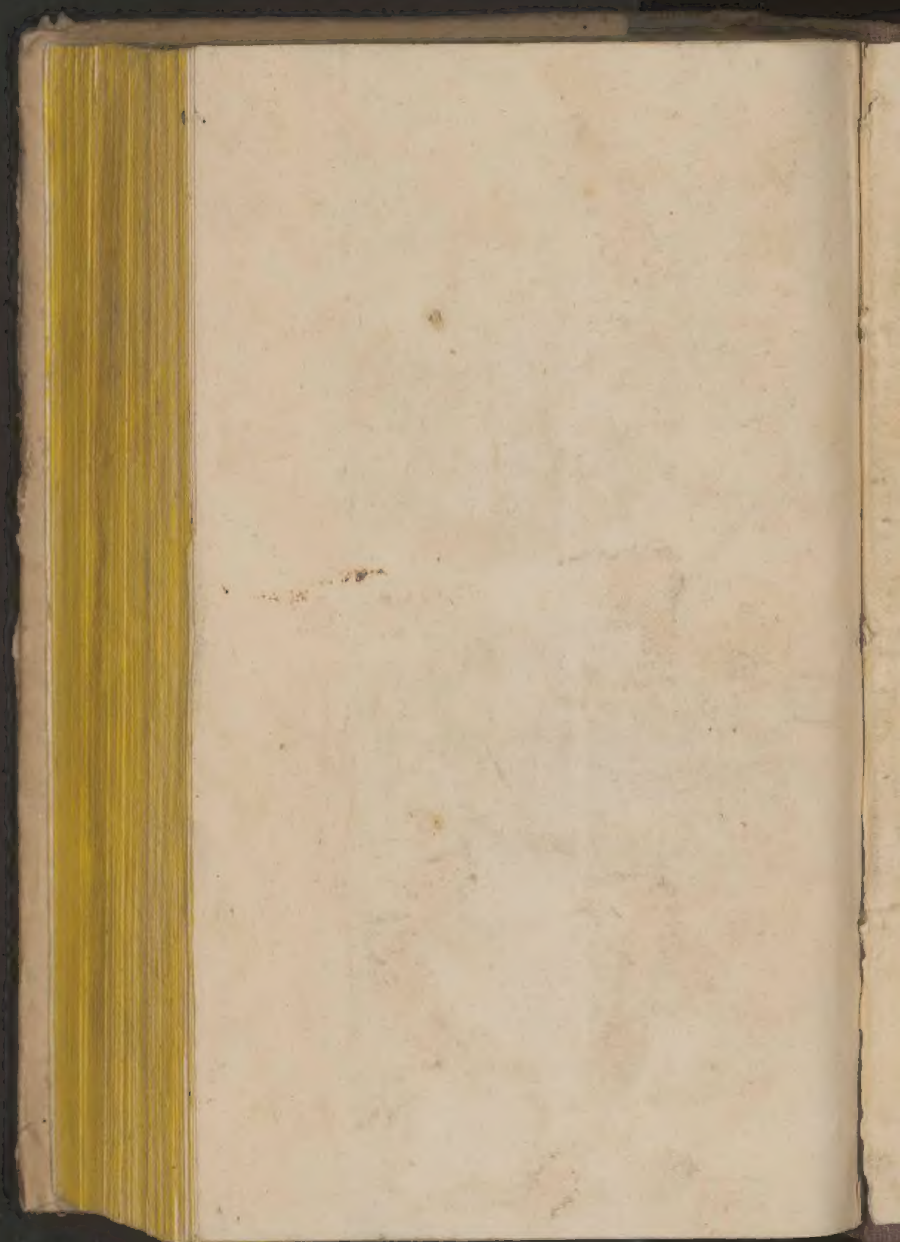
DE GOLDBECK.

*Konfirmacya Taxy Sportu-
lowey dla Regencyi Pruss
Południowych.*

Am 10.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0024814

